

MARȚI, 5 MAI 2009

PREZIDEAZĂ: DNA ROURE

Vicepreședintă

1. Deschiderea ședinței

(Sesiunea a fost deschisă la ora 9.05)

2. Dezbateri asupra cazurilor de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept (anunțarea propunerilor de rezoluție depuse): a se vedea procesul-verbal

3. Rețele și servicii de comunicații electronice, protejarea vieții private și protecția consumatorilor - Rețele și servicii de comunicații electronice - Organismul autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice și Oficiul - Benzile de frecvență pentru comunicațiile mobile (dezbateri)

Președinta. – Următorul punct este dezbateri comună privind:

- recomandarea pentru a doua lectură (A6-0257/2009) a Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor privind poziția comună a Consiliului referitoare la adoptarea unei directive a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului (16497/1/2008 – C6-0068/2009 – 2007/0248(COD)) (Raportor: DI Harbour),

- recomandarea pentru a doua lectură (A6-0272/2009) a Comisiei pentru industrie, cercetare și energie privind poziția comună a Consiliului referitoare la adoptarea unei directive a Parlamentului European și a Consiliului, de modificare a Directivelor 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și 2002/20/CE privind autorizarea rețelilor și serviciilor de comunicații electronice (16496/1/2008 – C60066/2009 – 2007/0247(COD)) (Raportor: Dna Trautmann),

- recomandarea pentru a doua lectură (A6-0271/2009) a Comisiei pentru industrie, cercetare și energie privind poziția comună a Consiliului referitoare la adoptarea unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului, de instituire a Autorității europene de reglementare a pieței comunicațiilor electronice (16498/1/2008 – C6-0067/2009 – 2007/0249(COD)) (Raportor: dna del Castillo Vera), și

- raportul (A6-0276/2009) elaborat de dna Pleguezuelos Aguilar, în numele Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, privind propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului, de modificare a Directivei 87/372/CEE a Consiliului privind benzile de frecvență care urmează să fie rezervate pentru introducerea coordonată în Comunitate a telecomunicațiilor mobile terestre digitale celulare paneuropene publice (COM(2008)0762 – C6-0452/2008 – 2008/0214(COD)).

Malcolm Harbour, raportor. – Dnă președintă, constituie un privilegiu pentru mine în această dimineață să deschid lucrările acestei dezbateri atât de importante și să îi invit pe colegii noștri să sprijine reforma pachetului de telecomunicații aflat astăzi în discuție.

Doresc să subliniez faptul că aceasta este o reformă. După cum ați auzit, un număr de patru raportori au lucrat la diverse elemente ale acestuia. În ceea ce privește reforma-cheie a acestui pachet, aș dori să recunosc meritele colegilor mele, Catherine Trautmann și Pilar del Castillo Vera, deoarece am colaborat foarte strâns pentru a realiza acest pachet.

Aceasta constituie o reformă importantă deoarece pachetul existent, la care am lucrat împreună cu colegii mei în 2001 și 2002, a funcționat foarte bine în cazul economiei europene. Avem un sector al comunicațiilor dinamic și înfloritor, care are consumatori activi pe piață. Însă prezenta reformă actualizează acest fapt, iar colegile mele vă vor explica domeniile pe care doresc să le prelucreze. Punctul cel mai important este faptul că datorită acestui aspect, pachetul va deveni mai robust pentru deceniul următor. Există îmbunătățiri importante realizate de Parlament în această a doua lectură.

Aș dori să se ia act de mulțumirile adresate de noi, cei trei raportori, președinției franceze pentru prezentarea unei poziții comune în noiembrie, ceea ce ne-a permis să vă prezentăm acest pachet îmbunătățit astăzi, în ultima ședință a acestui mandat, deoarece este vital pentru consumatorii europeni și economia europeană ca noi să îi oferim sprijinul nostru neabătut în cadrul votului de mâine.

Astfel cum se întâmplă de obicei în cazul unor astfel de propuneri complexe, m-am bucurat de o cooperare extraordinară din partea echipei mele de raportori alternativi – Bernadette Vergnaud, Cristian Bușoi și Heide Rühle. Aș dori, de asemenea, să mulțumesc echipei din partea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, conduse de Alexander Alvaro, deoarece un element important din cadrul reformelor propuse de mine include Directiva privind confidențialitatea și comunicațiile electronice, de care s-au ocupat dumnealor.

În cele patru minute alocate în această dimineață nu am timp să parcurg în detaliu toate punctele și îmbunătățirile aduse. Ulterior vă vor fi furnizate suficiente informații în acest sens. Doresc doar să vă ofer o imagine de ansamblu asupra realizărilor noastre și asupra a ceea ce dorim să obținem.

Prin această directivă am îmbunătățit semnificativ drepturile consumatorilor și ale utilizatorilor din spațiul electronic. Trebuie să li se ofere consumatorilor posibilitatea de a face alegeri între serviciile de comunicații oferite, iar pentru ca aceștia să poată realiza acest lucru, ei au dreptul de a fi informați. Au dreptul la termeni contractuali și condiții echitabile fără obligativitatea de a utiliza anumiți furnizori pe o perioadă lungă de timp. Au nevoie la un serviciu de urgență de calitate superioară, să acceseze servicii de informare socială prin intermediul internetului și a comunicațiilor telefonice vocale. Înainte de toate, aceștia au dreptul la protecția datelor lor în spațiul comunicațiilor electronice. Vom auzi mai multe despre acest subiect mai târziu. De asemenea, trebuie să împuternicim autoritățile de reglementare pentru a ne asigura că aceste drepturi sunt asigurate în mod adecvat. Toate aceste lucruri sunt incluse în prezenta propunere.

Cred că este foarte important să subliniem faptul că această propunere oferă posibilități și o poziție puternică. Nu este o propunere care să restricționeze în vreun fel drepturile utilizatorilor de internet sau serviciile oferite. Dorim să oferim consumatorilor puterea de a alege și acest lucru va deschide calea serviciilor.

Aș dori să închei această primă intervenție astfel: un număr foarte mare de persoane au lucrat la această propunere și ne-am bucurat de sprijin prin intermediul unor resurse extraordinare. Aș dori să le mulțumesc în mod special lui Peter Traung, membru al Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, Luca Vusaggio, consilierul nostru juridic, precum și lui Lindsay Gilbert, membră a grupului nostru, care au lucrat cu toții în strânsă colaborare cu asistenta mea, Sheena Gooroochurn. Ne-am bucurat de un sprijin extraordinar din partea Comisiei, a lui Peter Rodford, din partea doamnei comisar și a echipei dumneaei, precum și din partea secretariatului Consiliului condus de Eva Veivo. Menționez aceste lucruri deoarece cred că multe persoane din exterior nu realizează anvergura și implicarea noastră în realizarea acestor texte complexe. Aștept cu nerăbdare sprijinul dumneavoastră mâine, deoarece acesta este deosebit de important pentru viitorul nostru, al tuturor.

Catherine Trautmann, raportoare. – (FR) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, mâine vom vota pe marginea pachetului de telecomunicații, stadiul final care va marca sfârșitul multor luni de muncă și negocieri necesare pentru a ajunge la acest compromis, atins după multe discuții aprinse cu Consiliul, în contextul în care cele trei instituții au început de pe poziții foarte diferite.

Înainte de toate, aș dori să adresez sincere mulțumiri doamnei del Castillo Vera, domnului Harbour, doamnei Pleguezuelos Aguilar, raportorilor alternativi, grupurilor politice, președinților comisiilor și secretariatelor acestora, președinției Consiliului și Comisiei Europene pentru munca neobosită depusă pe parcursul acestor luni îndelungate, și le mulțumesc tuturor acelor membri, colegii noștri, care au decis să își pună încrederea în mine și să îmi acorde sprijinul lor.

Acest pachet cuprinde multe aspecte progresive. Acestea sunt importante pentru consumatori, deoarece oferă servicii îmbunătățite la tarife echitabile. Telecomunicațiile se caracterizează, de fapt, prin impactul pe care îl au asupra vieții de zi cu zi și joacă un rol social evident ca mijloc al dezvoltării și creșterii economice.

Sectorul telecomunicațiilor în sine asigură mai bine de 3,5 milioane de locuri de muncă și este responsabil pentru o cotă din ce în ce mai mare din economia europeană – aproape 3,5%. O competiție bine reglementată permite existența unui echilibru între operatorii vechi și cei nou-apăruți și asigură creșterea semnificativă a acestui sector grație siguranței juridice, care la rândul său încurajează investițiile.

De aceea, pe parcursul acestei runde de negocieri, am luptat alături de colegii mei raportori și raportori alternativi, pentru a realiza un cadru de reglementare care să fie benefic tuturor. Comisia pentru industrie, cercetare și energie a aprobat în luna aprilie penultima etapă a procesului legislativ prin adoptarea, cu o majoritate covârșitoare, a compromisului global privind raportul meu și raportul doamnei del Castillo Vera.

Am creat premisele unui compromis solid care, sper, se va bucura de sprijinul dumneavoastră deplin în timpul votării de mâine – alături de rapoartele întocmite de dl Harbour și dna Pleguezuelos Aguilar.

Aș dori să revin asupra amendamentului 138/46 și să clarific sensul și domeniul de aplicare a textului care constituie fundamentul acordului dintre Parlament și Consiliu, așa-numita „ultimă șansă de compromis”. Încă de la votarea pe marginea acestui amendament la prima lectură, Consiliul a continuat să îl respingă total, excluzându-l din poziția sa comună și refuzând menționarea acestuia în considerente sau articole.

Parlamentul European și-a arătat sprijinul față de acest amendament incluzând în compromis elementele-cheie ale amendamentului 46: apărarea libertăților, dreptul la judecată și recurs în instanță – expresia cea mai apropiată de cea a autorității juridice – și a introdus două dispoziții suplimentare pentru utilizatorii de internet: confirmarea rolului esențial pe care îl joacă internetul în exercitarea drepturilor și libertăților fundamentale, cu referire specifică la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Spiritul și litera amendamentului 46 au fost astfel respectate și extinse spre beneficiul utilizatorilor, evitându-se astfel respingerea acestui amendament de către statele membre pe motiv că Parlamentul European nu poate impune o schimbare în cadrul organizării lor juridice interne – care ar fi necesară pentru punerea în aplicare a acestui amendament.

Includerea acestuia în articolul 1, care se referă la domeniul de aplicare și obiective, transformă în esență această propunere într-un principiu care se aplică tuturor directivelor din cadrul pachetului, în special în cazul în care este vorba despre acces și servicii. Aceasta rectifică, așadar, lipsa de soliditate judiciară care rezultă din corelarea amendamentului 46 cu articolul 8, care definește îndatoririle autorităților naționale de reglementare.

Doamnelor și domnilor, avem de făcut o alegere: să sprijinim amendamentul 46 în forma sa actuală, ceea ce implică retrimiteră întregului pachet de telecomunicații pentru a fi supus unui proces de conciliere, va redeschide discuția pe marginea tuturor punctelor stabilite în cadrul negocierilor și va avea drept rezultat anularea acesteia datorită opoziției masive din partea statelor membre, sau să sprijinim noua formulare a amendamentului 46, care asigură respectarea libertăților fundamentale, confirmând astfel ceea ce a adoptat Parlamentul prin votul pe marginea raportului Lambrinidis.

Aș dori să adaug faptul că prezența articolului 1 alineatul (3) litera (a) și considerentul său vor fi luate în considerare în momentul transpunerii directivei și vor da Parlamentului posibilitatea de legiferare ulterioară.

Confrunțați fiind cu această alegere imposibilă, vă invit, doamnelor și domnilor, să vă gândiți la viitorului lucrărilor noastre pe parcursul următoarei legislaturi, care se va concentra, printre altele, asupra serviciului universal, dar și asupra conținutului și proprietății intelectuale, și vă invit, așadar, să sprijiniți noua propunere, într-un efort de a pune pe picior de egalitate drepturile lucrătorilor, artiștilor și utilizatorilor de internet.

Pilar del Castillo Vera, raportoare. – (ES) Dnă președintă, aș dori să încep, asemenea celorlalți raportori, Catherine Trautmann și Malcolm Harbour, prin a le mulțumi, în primul rând, pentru oportunitatea extraordinară pe care am avut-o de a lucra la această reformă a reglementării europene privind piața telecomunicațiilor, deoarece, din punctul meu de vedere și pe baza experienței mele încă limitate în cadrul acestui Parlament, a fost un model de cooperare între diferiți membri din grupuri diferite. Așadar, vă mulțumesc foarte mult.

Evident, aș dori să le mulțumesc tuturor celor care și-au adus contribuția: raportorilor alternativi, și în special Secretariatului Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, care, în opinia mea, a jucat un rol absolut fundamental în atingerea acestui punct; de asemenea, aș dori să le mulțumesc doamnei Comisar și Comisiei pentru facilitarea tuturor negocierilor tripartite dificile.

Aș dori să reiterez eforturile depuse de Președinția cehă, încă de la primele etape nesigure și până în acest punct, prin care aceasta a demonstrat un adevărat spirit conducător în cadrul Consiliului. Doresc să îmi exprim mulțumirea deosebită pentru eforturile depuse.

Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, aceasta reprezintă reforma unei reglementări care afectează un sector-cheie pentru viitorul Europei: crucial pentru bunăstarea cetățenilor și crucial pentru ieșirea din profunda criză cu care se confruntă economiile noastre în momentul de față, în Europa și pretutindeni, dar deocamdată ne referim la Uniunea Europeană.

Dacă există cu adevărat un sector industrial care să poată juca rolul de catalizator și să ofere impulsul de care avem nevoie pentru a ieși din criză, atunci acesta este tocmai sectorul tehnologiei informației și comunicațiilor, și anume sectorul comunicațiilor electronice și al telecomunicațiilor. De aceea, faptul că am ajuns la acest acord este extrem de important, întrucât acesta ne va oferi posibilitatea de a avansa într-o abordare pe care eu o consider a fi crucială: menținerea tuturor posibilităților deschise, anticiparea, respingerea protecționismului și încurajarea, în schimb, a concurenței și spiritului concurențial; iar rolul jucat de acest sector este vital în acest sens.

În ceea ce privește pachetul – au fost menționate deja diverse aspecte ale diferitelor rapoarte – aș dori doar să menționez, ca raportor al acestui raport, crearea unui nou organism al autorităților europene de reglementare în cadrul sectorului comunicațiilor electronice, un instrument vital pentru a ne asigura că normele pe care le vom adopta mâine prin noul regulament sunt aplicate în mod uniform pe întreg teritoriul Uniunii; de asemenea, pentru a ne asigura că în practică există o armonizare care oferă posibilitatea creării și dezvoltării unei adevărate piețe interne cu o concurență internă, întrucât aceasta este cea mai bună modalitate de a asigura beneficiul clienților și faptul că toți consumatorii europeni au ocazia de a beneficia de cele mai bune servicii la cele mai bune prețuri.

Doar concurența, nimic altceva, este ceea ce garantează acest rezultat final și acest beneficiu pentru consumatori și pentru economiile noastre. Să spunem așadar „Nu!” tuturor formelor de protecționism și „Da!” concurenței și deschiderii; iar sectorul care poate garanta cel mai bine acest lucru este sectorul comunicațiilor electronice, precum și piețele pentru telecomunicații. Avem așadar motive de a sărbători.

Francisca Pleguezuelos Aguilar, raportoare. – (ES) Dnă președintă, după cum au procedat și alții înaintea mea, aș dori să le adresez mulțumirile mele colegilor membri și doamnei comisar pentru munca pe care au realizat-o cu toții și pentru care cred că ne putem felicita astăzi.

Aș dori, de asemenea, să le adresez mulțumirile mele pentru sprijinul necondiționat pe care l-am primit în calitate de raportoare pentru directiva GSM, în special raportorilor alternativi care au lucrat alături de mine, precum și doamnei comisar Reding pentru flexibilitatea de care a dat dovadă pe tot parcursul procesului prin care a redat Parlamentului rolul pe care l-am dorit mereu: acela de a participa la planificarea strategică privind utilizarea spectrului de unde radio. De asemenea, trebuie să mulțumesc președinției Cehe pentru determinarea clară de care a dat dovadă de a soluționa această directivă împreună cu restul pachetului înainte de finalul legislației.

În calitate de raportoare pentru directiva GSM, consider că am identificat soluția finală corectă, plasând planificarea strategică pentru spectrul radio la nivel comunitar în cadrul viitoarelor programe multianuale de politici privind spectrul radio și corelând-o cu directiva-cadru. Este decizia corectă deoarece astfel recunoaștem faptul că spectrul comunicațiilor radio, în calitate de bun public rar, are nevoie de control legislativ precum și de planificare strategică în dezvoltarea noilor rețele – wireless și prin fibre optice – care, după cum am convenit, reprezintă viitorul, un viitor în cadrul căruia trebuie să oferim protecție juridică operatorilor, astfel încât aceștia să investească și astfel să recuperăm rolul de lider pe care Uniunea Europeană l-a demonstrat cândva.

Doresc să subliniez că este, de asemenea, foarte important faptul că am stabilit principiul neutralității tehnologice pentru rețea în cadrul rețelei generale deoarece, având în vedere că era o excepție de la principiul în cauză, legitimizăm astfel în mod dublu acțiunile Parlamentului într-o situație de o asemenea anvergură.

În acel context, cred că această directivă reprezintă un bun exemplu prin care se asigură o mai mare flexibilitate pentru spectrul radio, după cum este de fapt și intenția acestui pachet privind telecomunicațiile.

Nu ar trebui să uităm – și aș dori să subliniez acest lucru, după cum au procedat și alți colegi membri – că în cadrul Uniunii Europene serviciile conexe spectrului comunicațiilor radio generează o cifră de afaceri de aproximativ 300 miliarde de euro, adică 1,2% din PIB-ul comunitar.

Prin urmare, optimizarea modului de gestionare a acestei rare resurse publice va aduce, fără îndoială, beneficii importante, în special în acest timp de criză economică și ne va ajuta cu siguranță să ieșim din aceasta. Consider că este o oportunitate de investiții pentru întreprinderi prin care acestea pot să dezvolte noi servicii care să redea avântul cererii și să contribuie astfel la îmbunătățirea serviciilor publice pentru cetățenii noștri.

Cu siguranță, o politică eficientă privind spectrul radio în Uniunea Europeană ne oferă posibilitatea de a culege cele mai mari beneficii sociale și economice din această sursă, ceea ce dorim să facem într-un mod cât mai rentabil cu putință; de asemenea, aceasta oferă cea mai bună oportunitate de afaceri pentru furnizorii de servicii.

Fără îndoială, este în interesul nostru al tuturor să avem servicii mai multe și îmbunătățite pentru consumatori, lucru care este și obiectivul final al procesului legislativ, și să asigurăm o mai bună furnizare a serviciilor publice pentru cetățeni. Cu alte cuvinte, dorim să putem colabora pentru a ajunge la o incluziune socială și teritorială sporită a cetățenilor europeni.

Doamnelor și domnilor, cred că ne putem felicita astăzi pentru finalizarea acestei lucrări care este de o importanță covârșitoare pentru industria telecomunicațiilor, un sector care continuat să crească în anul 2008, cu 1,3% în realitate, în timp ce PIB-ul global a înregistrat o creștere reală de doar 1%. Apelez la dumneavoastră să vă arătați mâine sprijinul pentru munca noastră astfel încât să putem implementa, în sfârșit, acest cadru legislativ.

Viviane Reding, *membă a Comisiei*. – Dnă președintă, acesta a constituit un adevărat model de cooperare între diferitele părți reprezentate aici, raportorii alternativi, raportori, Președinția cehă și toți colaboratorii noștri și doresc să îi felicite pe toți pentru munca extraordinară depusă.

Această muncă extraordinară este rezultatul acordului care se află în fața noastră astăzi după ce Comisia a înaintat pachetul în anul 2007. Rezultatele cuprind noi drepturi pentru consumatori, cum ar fi dreptul de a schimba operatorii de telefonie pe parcursul unei zile lucrătoare, înființarea unei autorități europene pentru telecomunicații, o interdependență sporită a autorităților naționale de reglementare în domeniul telecomunicațiilor, măsuri care să ne asigure că europenii se pot conecta la internetul în bandă largă, deschiderea spectrului radio către utilizarea de către noi servicii wireless, noul instrument de separare funcțională destinat impulsiei concurenței și diversificării alegerii pentru consumatori, o regulă clară pro-concurențială pentru investițiile în rețelele de mare viteză în bandă largă, drepturi sporite și noi garanții pentru consumatori, mecanisme de soluționare a problemelor legate de încălcarea confidențialității datelor etc. Acestea sunt noi măsuri extrem de importante pentru un sector care valorează mai bine de 300 miliarde de euro cifră a veniturilor și care se află în fruntea poziției de top la nivel global a Europei în materie de telefonie mobilă și internet de mare viteză.

Aș dori să subliniez faptul că în cazul în care Parlamentul votează acest pachet, acesta trebuie transpus în legislația națională până în 2010, iar noua autoritate în domeniul telecomunicațiilor va fi înființată în această vară. Votul acordat de Parlamentul European aduce vești foarte bune pentru consumatorii din întreaga Europă. În ceea ce privește serviciile de roaming, am oferit un remediu pentru un simptom care se datorează lipsei unei piețe europene unice a telecomunicațiilor. De această dată, reforma atinge miezul problemei; deschide calea către o adevărată piață unică pentru operatorii de telecomunicații și pentru consumatori deopotrivă. Aceasta este foarte importantă pentru industria noastră.

Textul legislativ va oferi un cadru legal stabil, care sprijină investițiile și inovația și asigură o uniformitate normativă de care industria are nevoie în planificarea strategică de afaceri pentru viitor. Aceasta prezintă o mare importanță într-un moment de tumult economic deoarece aici, în acest moment, trebuie să optimizăm contribuția acestui sector la productivitatea și creșterea economiei în ansamblu. Trebuie să afirm foarte clar faptul că Parlamentul nu și-a neglijat responsabilitățile în fața acestei provocări.

Economia prezintă o importanță covârșitoare și pentru consumatori. Prin urmare, doresc doar să subliniez că accesul la serviciile de urgență, barierele mai puține la număr în calea schimbării operatorilor pe parcursul unei zile, confidențialitatea datelor cu caracter personal – pentru toate acestea a fost găsită o soluție.

Salut cu bucurie consolidarea de către Parlament a reglementărilor privind utilizarea de cookies și a altor instrumente similare. Utilizatorii de internet vor fi atât mai bine informați cu privire la ceea ce se întâmplă cu datele lor cu caracter personal, dar le va fi și mai ușor să își exercite controlul în practică asupra informațiilor cu caracter personal. Apreciez sprijinirea notificării obligatorii în cazul încălcării confidențialității datelor. Introducerea unei astfel de obligativități constituie o premieră la nivel european.

Salut, de asemenea, faptul că persoanele cu handicap vor beneficia de o poziție mai puternică – iar Parlamentul a fost dintotdeauna un susținător al acestei cauze. Înainte de toate, salut cu bucurie faptul că acum consumatorii vor beneficia de garanții în ceea ce privește confidențialitatea, libertatea de expresie și accesul la informații. Fie prin adoptarea unor măsuri de armonizare, fie printr-o supraveghere mai atentă a remediilor alese de autoritățile naționale de reglementare, toate acestea vor asigura o uniformitate sporită pe piața internă și vor asista noua autoritate, care va juca un rol-cheie în cadrul acestui proces, reunind expertiza și experiența a 27 de autorități naționale de reglementare și cucerind obstacolele rămase în calea realizării unei adevărate Europe fără frontiere.

Sunt foarte încântată că Parlamentul a jucat un rol important în creșterea rolului programelor multianuale de politici privind spectrul radio, care vor fi propuse de Comisie, iar Parlamentul va avea pentru prima oară un cuvânt de spus în acest sens. În acest sens, înainte de intrarea în vigoare a Directivei pentru o mai bună legislație, vom modifica deciziile Comisiei privind Grupul pentru politica în domeniul spectrului de frecvențe radio, pentru a permite acestui grup să raporteze direct Consiliului și Parlamentului.

De asemenea, salut sprijinul oferit de Parlament pentru principiile neutralității tehnologiei și a serviciilor și aprobarea posibilității de armonizare a benzilor de frecvență în cadrul cărora pot fi comercializate drepturile de utilizare. Toate acestea se vor dovedi esențiale pentru investițiile în rețelele de nouă generație și pentru profitul pe investiții, luând în considerare riscurile implicate. Acest lucru se va dovedi, de asemenea, de mare importanță în îndrumarea Comisiei atunci când vine vorba de adoptarea unor orientări în privința reglementării mai detaliate referitoare la accesul la rețele din noua generație.

Trebuie să fac două declarații ca răspuns la diferite aspecte indicate de parlamentari. Prima clarifică faptul conform căruia Comisia va promova o dezbatere la scară largă privind domeniul de aplicare a serviciului universal și va prezenta propuneri preliminare pe măsură ce acest lucru va fi necesar. A doua declarație se referă la faptul că Comisia va începe în mod neîntârziat consultarea la scară largă și formularea de propuneri referitoare la extinderea la alte sectoare a cerințelor de notificare în cazul încălcării confidențialității datelor.

Celălalt document aflat în fața noastră este directiva GSM. În acest caz, Comisia poate sprijini pe deplin modificările care au drept obiectiv clarificarea benzilor de frecvență care urmează să fie acoperite de directiva de modificare. Doresc doar să subliniez faptul că această directivă în sine conduce la economisiri prin reduceri de până la 1,6 miliarde de euro pentru sectorul telefoniei mobile, ceea ce demonstrează foarte clar că Parlamentul reușește să asigure un echilibru al deciziilor – decizii luate în interesul economiei, în interesul industriei și în interesul consumatorilor. Toate acestea constituie împreună un pachet foarte bun în interesul Europei.

membră a Comisiei

– Declarația Comisiei

- privind serviciul universal (considerentul 3a)

Comisia ia act de textul considerentului (3a) aprobat de Parlamentul European și de Consiliu.

În acest context, Comisia dorește să reafirme faptul că, după cum a declarat în Comunicarea COM (2008) 572 din data de 25 septembrie 2008 privind domeniul de aplicare a serviciului universal în rețelele și serviciile de comunicații electronice, pe parcursul anului 2009 va promova o dezbatere largită la nivelul UE prin care se va examina o gamă largă de abordări alternative și se va permite tuturor părților interesate să își exprime punctul de vedere.

Comisia va rezuma dezbaterile într-o comunicare adresată Parlamentului European și Consiliului și va înainta, până la data de 1 mai 2010, propuneri necesare privind Directiva privind serviciul universal.

- referitoare la notificarea încălcării confidențialității datelor (articolul 2 litera (h) și articolul 4 alineatul (3) - Directiva privind confidențialitatea și comunicațiile electronice)

Reforma cadrului de reglementare pentru comunicațiile electronice introduce un nou concept privind protecția datelor în UE și norme referitoare la confidențialitate: notificarea obligatorie în cazul încălcării securității datelor cu caracter personal de către furnizorii de servicii și rețele de comunicații electronice. Acesta constituie un pas important către o securitate și protecție sporite a datelor, deși se limitează deocamdată la sectorul comunicațiilor electronice.

Comisia ia act de dorința Parlamentului European conform căreia obligativitatea notificării în cazul încălcării securității datelor cu caracter personal ar trebui să nu se limiteze la sectorul comunicațiilor electronice, ci ar

trebui să se aplice deopotrivă unor entități, cum ar fi furnizorii de servicii ale societății informaționale. O astfel de abordare s-ar alinia pe deplin scopului global al politicii publice de consolidare a protecției datelor cu caracter personal ale cetățenilor UE și a posibilității acestora de a lua măsuri în cazul compromiterii unor astfel de date.

În acest context, Comisia dorește să își reafirme punctul de vedere, declarat pe parcursul negocierilor privind reforma cadrului de reglementare, conform căruia obligația, care revine furnizorilor de servicii de comunicații electronice disponibile pentru public, de notificare în caz de încălcare a securității datelor cu caracter personal este de natură să extindă dezbaterile la cerințe general aplicabile privind notificarea în caz de încălcare a securității.

Prin urmare, Comisia va iniția în mod neîntârziat lucrările pregătitoare adecvate, inclusiv consultarea cu părțile interesate până în 2011, în vederea prezentării de propuneri adecvate în acest domeniu. În plus, Comisia se va consulta cu Grupul de lucru prevăzut la „articolul 29” și Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor cu privire la potențialul de aplicare în alte sectoare a principiilor încorporate în normele privind notificarea în caz de încălcare a securității datelor prevăzute de Directiva 2002/58/CE, indiferent de sector sau de tipul de date în cauză.

Angelika Niebler, în numele Grupului PPE-DE. – (DE) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să încep prin a mulțumi, la rândul meu, tuturor celor care au ajutat și au făcut posibilă ajungerea, într-un final, la un compromis satisfăcător privind pachetul referitor la telecomunicații. Adresez mulțumirile mele în primul rând Parlamentului: mai întâi raportorilor, colegilor mei dl Harbour, dna del Castillo Vera și dna Trautmann, precum și doamnei Pleguezuelos Aguilar, bineînțeles. Multe mulțumiri, dnă comisar, și pentru această excelentă colaborare cu Comisia. Ați asistat în persoană la desfășurarea negocierilor tripartite. Acesta este un semn bun. Împreună cu Președinția cehă, ați contribuit în mod constructiv la ajungerea, în cele din urmă, la un compromis.

Este un compromis bun și sper că se va bucura de o aprobare largită în cadrul votului de mâine. După cum s-a menționat deja, întregul sector al telecomunicațiilor constituie unul dintre cele mai eficiente sectoare ale economiei noastre europene, iar în plină criză financiară și economică este cu atât mai importantă crearea unor condiții generale astfel încât acest adevărat motor al locurilor de muncă din Europa să poată să înceapă să funcționeze din nou. Există foarte multe locuri de muncă legate de industria telecomunicațiilor și, prin cadrul legal pe care îl adoptăm, am creat condițiile necesare pentru a permite continuarea bunei dezvoltări a acestui sector.

De ce este pachetul reformei telecomunicațiilor atât de important? Aș dori să subliniez cel mai important aspect al său, în opinia mea. Avem nevoie de acces la internet de mare viteză pe tot teritoriul Europei, și nu numai în orașe, ci și în zonele rurale. Prin „noi” mă refer la tineret, care comunică în întreaga lume. Prin „noi”, mă refer la acele companii care funcționează la nivel global și au o reputație internațională și, bineînțeles, mă refer la autoritățile și administrațiile noastre. Ce reușește să realizeze în aceste sens pachetul privind telecomunicațiile? Acesta creează cadrul legal necesar, astfel încât companiile să poată investi în extinderea rețelelor în bandă largă la nivel național. Prin acest pachet și protecția investițiilor pe care o asigură, am creat stimulente semnificative dar, în același timp, prin imperativele cuprinse în aceste reglementări, ne-am asigurat că nu se cimentează noi piețe. Riscurile de realizare a unor noi rețele au fost distribuite în mod satisfăcător și imparțial.

Ce altceva va reglementa pachetul privind telecomunicațiile? În primul rând, utilizarea eficientă a benzilor de frecvență – acest aspect este, de asemenea, important pentru dezvoltarea națională a furnizării de servicii de internet în bandă largă. În cadrul acestui pachet sprijinim o politică mai flexibilă în Europa privind frecvența. Benzile de frecvență ce vor fi eliberate prin trecerea la televiziunea digitală – așa-numitul dividend digital – ar trebui să fie, de asemenea, disponibile pentru servicii mobile în bandă largă, care pot să acopere, în special, lipsurile existente în zonele rurale. Cu toate acestea, în același timp am recunoscut rolul special jucat de radiodifuziune în garantarea formării unei opinii libere în cadrul societății noastre democratice. Prin urmare, una peste alta, este un compromis bun și sper că acesta se va bucura de un sprijinit larg mâine!

Erika Mann, în numele Grupului PSE. – Dnă președintă, este fascinant pentru mine să urmăresc această dezbateră – colegii mei au subliniat deja principalele teme, iar dna comisar și-a făcut la rândul dumneaei propria declarație – dar absența totală a Consiliului ne spune multe cu privire la modul în care Uniunea Europeană funcționează uneori. Acest lucru este complet inacceptabil. Treceam prin una dintre cele mai grave crize din istoria Uniunii Europene și din lume, iar faptul că discutăm un subiect atât de important și de relevant pentru crearea de locuri de muncă – într-unul dintre domeniile în care ne bucurăm încă de un anumit nivel

de stabilitate – și faptul că Consiliul nu este alături de noi astăzi pentru aceste dezbateri și reflecții spune multe, în opinia mea. Sper că vom avea următoarea președinție a Consiliului mai des alături de noi, deoarece nu putem continua să funcționăm în acest mod.

Permiteți-mi să subliniez două aspecte. Aș dori să mulțumesc raportorului alternativ, dnei Pilar del Castillo Vera, care a făcut o treabă minunată. A fost dificil și nu a fost clar de la bun început că vom reuși și vom ajunge la o europenizare sporită în acest domeniu. Se pare că am găsit o modalitate care este acceptabilă și care va ajuta autoritățile naționale de reglementare să coopereze și să învețe una de la cealaltă. Acest lucru se va dovedi un bun progres, în special pentru noile state membre.

Permiteți-mi să abordez pe scurt două subiecte, pe care mă bucur că dna comisar le-a menționat, la rândul dumneaei: investițiile în noua infrastructură, care va beneficia de un nou cadru și va funcționa pe baza normelor concurențiale care, deși diferite, vor permite fluxul de investiții în acest domeniu; și orientările care vor fi publicate foarte curând pentru accesul de nouă generație (NGA). Sper că acele orientări vor urma filosofia stabilită de acest Parlament, de la care sper că dna comisar nu se va abate.

În ceea ce privește aspectul referitor la serviciul universal, sper că dna comisar va găsi o modalitate de a ne asigura că operatorii de telecomunicații, care vor profita acum de noi oportunități de investiții, vor investi la rândul lor pentru a se asigura că toți cetățenii vor avea acces la comunicații în bandă largă în viitor. Sper că acest aspect va fi acoperit de Directiva privind serviciul universal, care va urma în a doua jumătate a anului.

Ultimul punct pe care doresc să îl abordez ar fi să îndemn Parlamentul, pe colegii mei și Comisia – și sper că și Consiliul – să examineze acele domenii în care am ajuns la compromisuri, dar cu privire la care nu suntem pe deplin mulțumiți. Acestea se referă la aspectele privind internetul, cum ar fi modalitatea în care statele pot interveni dacă se consideră că cetățenii accesează în mod ilegal conținuturi de pe internet, ceea ce noi numim în germană 'Internet sparen', precum și gestionarea rețelelor. Sper că vom găsi o modalitate de a analiza aceste aspecte în a doua jumătate a anului și vom găsi cadrul potrivit pentru a se ajunge la un consens sporit între noi și cetățeni, care se bazează în mare măsură pe noi.

Cristian Silviu Bușoi, în numele Grupului ALDE. – Dnă președintă, în calitate de raportor alternativ pentru Grupul Liberal, aș dori să îi mulțumesc lui Malcolm Harbour și celorlalți colegi ai mei pentru excelenta cooperare de care au dat dovadă. Acest dosar prezintă o mare importanță pentru toți utilizatorii serviciilor de comunicații electronice din Uniunea Europeană, iar compromisul pe marginea căruia am căzut în final de acord împreună cu Consiliul este unul echilibrat – deși discuțiile nu au fost deloc ușoare.

În urma negocierilor cu Consiliul au rezultat câteva realizări importante. Una dintre îmbunătățirile semnificative în comparație cu prima lectură se referă la accesul la numărul 112 al serviciului european de urgență, precum și obligativitatea operatorilor de a face disponibilă locația apelantului fără nici o derogare pe motiv de fezabilitate tehnică, cel puțin în cazul operatorilor de telefonie fixă și mobilă. Aceasta este o realizare majoră deoarece va ajuta serviciile de urgență să reacționeze mai eficient și va spori protecția vieților tuturor cetățenilor, indiferent unde s-ar afla aceștia în cadrul Uniunii Europene.

Prevederile politicilor privind gestionarea traficului au constituit un aspect controversat al acestui raport, însă cred cu tărie că acest compromis protejează drepturile utilizatorilor de a accesa conținutul și a utiliza serviciile alese de aceștia. Nimeni din acest Parlament nu a dorit vreodată să restricționeze libertatea pe internet. Obiectivul nostru a fost să permitem existența unor proceduri de gestionare a traficului, în măsura în care acestea sunt necesare, pentru a asigura o experiență online optimă pentru utilizatorii finali, atât timp cât nu restricționează concurența între furnizorii de servicii. Consider că acest compromis respectă în totalitate acest obiectiv, motiv pentru care îl sprijin pe deplin.

Consider, de asemenea, că toate măsurile privind accesul și utilizarea serviciilor ar trebui să respecte drepturile și libertățile fundamentale ale tuturor cetățenilor, iar acest aspect a fost la rândul său protejat în cadrul raportului. Se poate ca unii dintre noi să nu fie încântați de acest compromis, dar aș dori să subliniez faptul că, în ciuda neajunsurilor, acesta reprezintă cel mai bun compromis la care am putut ajunge împreună cu Consiliul și vă sfătuiesc din toată inima să îl votați mâine.

Rebecca Harms, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dnă președintă, există un aspect pentru care aș dori, în mod special, să îl elogiez pe raportor. Cred că este foarte bine că, în ceea ce privește anumite aspecte, dna comisar Reding s-a distanțat de raportul domniei sale. Abordarea privind benzile de frecvență este – după cum urmează să fie stabilit acum cadrul legal – mult mai echilibrată decât cea oferită inițial în propunerea Comisiei.

După părerea mea – așa cum am convenit – în cazul benzilor de frecvență se va acorda mai multă atenție intereselor publice în beneficiul radiodifuziunii. Având în vedere dezbaterile actuală privind piețele financiare, cred că am prevenit de fapt eventuale probleme prin dezbaterile noastre. Această propunere, după cum a fost vehiculată acum, va lua în considerare, într-o manieră mai echilibrată, relația dintre piață și ceea ce poate crea aceasta, pe de o parte, și îndatoririle statului, pe de altă parte. Consider că aceasta reprezintă un progres pentru siguranța democrației noastre și poate aduce, de asemenea, o contribuție valoroasă la cultură.

Chiar dacă ne mai așteaptă discuții în interiorul grupului, aș dori să declar aici și acum că nu sunt deloc mulțumită de compromisul privind restricționarea drepturilor utilizatorilor de internet în cazurile în care se consideră că a avut loc o încălcare a securității.

Sunt conștientă de faptul că, inițial, amendamentul 138 nu avea o formă juridică optimă. Cu toate acestea, observ că acest compromis la care s-a ajuns acum nu reușește să garanteze faptul că, înainte ca drepturile fundamentale ale unui cetățean al Uniunii Europene să fie restricționate, un judecător va fi implicat în luarea acestei decizii de restricționare a drepturilor fundamentale. Dnă comisar, aș fi foarte interesată să aflu interpretarea dată de dvs. acestui compromis, și în special, după părerea dvs., ce înseamnă acest compromis aflat acum în fața noastră pentru modelul francez Hadopi.

Cred că vom da naștere la două situații diferite pentru luarea în considerare a drepturilor primare. Poate că starea de lucruri va fi mai bună într-un stat membru față de altul. Cred că este un compromis formulat foarte, foarte prost. Parlamentul, în calitatea sa, ar trebui să reușească să facă ceva mai bun decât atât. În ceea ce privește drepturile artiștilor, sunt de acord cu colega mea, dna Mann, și anume că drepturile de autor trebuie reglementate printr-un alt regulament, și nu în cadrul unei reglementări a pieței.

Eva-Britt Svensson, în numele Grupului GUE/NGL. – (SV) Vă mulțumesc, dnă președintă. Asistăm astăzi la creșterea economică a unei noi societăți. Suntem martorii unei reînnoiri tehnologice a societății, prin care vechiul tip de comunicare, de tip unidirecțional, în care „o persoană vorbește și toți ascultă”, a fost înlocuit de o comunicare mai degrabă multidimensională, o formă de comunicare participativă, iar mulți dintre noi au adoptat această nouă cultură a libertății. Este vorba despre interacțiune, libertate de expresie, creativitate și elan creator. Este vorba despre un schimb de informații care este deseori independent de interese comerciale dar de care, din nefericire, vechile structuri ale puterii se schimb amenințate și, prin urmare, vor să intervină, să reglementeze și să controleze ceea ce se întâmplă pe internet.

Sub pretextul luptei împotriva crimei organizate și a terorismului, acestea încearcă să ne limiteze drepturile civile, dar nu trebuie să permitem ca acest lucru să se întâmple. Prin urmare, împreună cu ceilalți colegi ai mei, membri ai Grupului Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică, am redactat o serie de amendamente în favoarea drepturilor civile, pentru a apăra drepturile cetățenilor pe internet. Depun din nou propriul amendament 166, care a fost adoptat în cadrul lecturii anterioare. Obiectivul amendamentului îl constituie asigurarea faptului că utilizatorii finali ai comunicațiilor electronice, adică noi, cetățenii, vor avea oportunitatea de a accesa servicii și aplicații fără restricții nejustificate. Trebuie să ajungem la un echilibru între drepturile oamenilor la libertatea expresiei și confidențialitate, pe de o parte, și protejarea datelor cu caracter personal, a libertăților și drepturilor celorlalți, pe de altă parte, inclusiv protecția proprietății intelectuale, a siguranței și securității publice.

În anumite țări, guvernele doresc introducerea unor legi noi, mai dure, care să permită furnizorilor de servicii de internet să blocheze accesul persoanelor la internet. Considerăm că nu ar trebui să fie permisă blocarea accesului oricărui cetățean la internet fără ca acest lucru să fie precedat de o audiere în instanță. În calitate de cetățean, trebuie să am libertatea de a accesa diverse site-uri pe internet și să mă simt în siguranță știind că firme private nu au posibilitatea de a obține aceste informații. Aceia dintre noi care îndrăgesc cu adevărat internetul și oportunitățile pe care le aduce susțin că drepturile utilizatorilor ar trebui definite cu ajutorul scopului în care ne folosim abonamentul la internet. Nu dorim să fim reduși la statutul de consumatori, iar drepturile noastre să consistă în mod exclusiv din ceea ce este scris în contractul de abonament. Din nefericire, atât poziția comună a Consiliului cât și compromisul, creează premiza pentru ca astfel de lucruri să se întâmple, însă noi ne dorim să avem statutul de cetățeni care au acces la internet, nu doar acela de clienți și consumatori. Internetul este un loc de întâlnire, un forum pentru informații gratis, un fel de teritoriu comun. Oare trebuie să reglementăm acest forum și să-l adaptăm intereselor reprezentanților comerciali? Nu, nu cred că este cazul. Trebuie să ne întrebăm: în ce fel de societate dorim să trăim? Dorim să trăim într-o societate bazată pe supraveghere sau ne dorim o societate în care oamenii pot să fie siguri că statul de drept este respectat? O societate în care oamenii pot ști că le este respectată viața privată, o societate în care libertatea de expresie este mai apreciată decât controlul asupra vieților oamenilor. Aceasta este societatea în care îmi doresc să trăiesc și pentru care muncesc să o putem avea. Prin urmare, vă recomand insistent să sprijiniți

amendamentele privind drepturile cetățenești depuse de mine și de Grupul Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică (GUE/NGL).

Kathy Sinnott, în numele Grupului IND/DEM – Dnă președintă, internetul a schimbat înfățișarea lumii, așa cum o cunoaștem. Informații care ar fi fost dificil sau imposibil de găsit se află acum la doar câteva secunde distanță, însă caracteristica definitorie a internetului nu o constituie viteza sau tehnologia; ci libertatea: libertatea de a exprima opinii, libertatea de a face schimb de idei și libertatea de a împărtăși informații.

Unii susțin un viitor restricționat, în care fluxul liber de date este îngrădit, în care marilor companii li se permite să înăbușe inovațiile și în care furnizorii de servicii de internet devin adevărați portari. Am mai văzut acest gen de abordare înainte – în China.

Sper că o să alegem să ne păstrăm libertatea care ne-a adus un astfel de succes și ne-a schimbat lumea în mai bine. Într-o vreme în care economiile au nevoie de tot ajutorul pe care îl pot obține, trebuie să optăm pentru deschidere în favoarea progresului – și nu pentru protecționism pe termen scurt în favoarea profitului. În numele alegătorilor mei, voi vota pentru libertatea informațiilor și viitorul nostru acces liber la internet pentru toate utilizările sale legale. Astfel, voi vota pentru democrație și o economie care să ofere oportunități tuturor.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Dnă președintă, deși prezentată sub pretextul legitim al protejării creațiilor artistice, așa-numita lege „Hadopi”, care este la ora actuală redactată la Paris, este în realitate o lege care distruge libertatea.

Într-adevăr, acest text nu promovează creația. Acesta oferă doar oportunitatea controlului polițienesc la scară largă asupra activităților utilizatorilor de internet. Nu include propuneri specifice de îmbunătățire a furnizării legale de bunuri culturale. Acesta a rămas patetic în urmă în ceea ce privește posibilitățile tehnice de camuflare sau deghizare a adreselor IP. Constituie un pas înapoi în ceea ce privește dreptul la copiere în scop personal, pentru care în orice caz toată lumea plătește o taxă pentru mediile digitale. Conferă unei autorități pur administrative puterea de-a dreptul scandaloasă de a pune sub urmărire penală și de a impune penalități. Reinstituie dubla pedeapsă pentru utilizatorii de internet, cărora li se refuză accesul pe web, dar li se cere să continue plata abonamentului. În sfârșit, ia în derădere prezumția de nevinovăție și dreptul la autoapărare.

Prin blocarea acestei legi, demnă de China comunistă sau alte regimuri totalitare, o lege pe care dl Sarkozy dorește cu tot dinadinsul să fie adoptată, acest Parlament ar reafirma dreptul fiecăruia dintre noi la confidențialitate, acces la informații, libertate de expresie și proceduri judiciare corespunzătoare. Acestea sunt absolut vitale.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, în primul rând aș dori să le adresez mulțumiri și felicitări raportorilor și raportorilor alternativi. Am muncit cu toții din greu pe parcursul acestor luni pentru a ajunge la un pachet care este, cred, consecvent și de o calitate superioară.

După cum se știe, negocierile nu au fost deloc ușoare nici în cadrul Parlamentului, nici cu Consiliul și Comisia, însă opiniile s-au schimbat substanțial de la primul vot în cadrul comisiei parlamentare, în care aspectele legate de conținut au umbrit complet restul elementelor din acest pachet.

Prin urmare, numeroasele realizări obținute în favoarea consumatorilor nu au fost practic menționate în raportul domnului Harbour. Sper ca situația să fie diferită de această dată, nu numai deoarece compromisurile atinse pe marginea libertăților fundamentale și a respectării confidențialității sunt bune, dar și pentru că acest dosar are un potențial uriaș, atât pentru consumatori, cât și pentru sectoarele telecomunicațiilor și lucrătorii acestora. Compromisurile la care s-a ajuns în privința directivei-cadru și a Directivei privind serviciul universal fac referire în mod clar la obligativitatea statelor membre de a respecta principiile dreptului la un proces echitabil, care îi liniștește în mod sigur pe cei care se opun proiectului francez de impunere a sancțiunilor de către un organism administrativ. Aceste texte sunt orice altceva în afară de un cal troian pentru reacția progresivă și chiar se opun însuși principiului acestuia.

Un alt motiv de preocupare îl constituie neutralitatea internetului și problema limitării accesului. Textul final este foarte clar în această privință. Orice politică de administrare a rețelei este justificată numai în scopul menținerii unui nivel minim de calitate a serviciilor și nu ar trebui să conducă la discriminare între servicii și solicitări, totul aflându-se sub controlul autorităților naționale de reglementare.

De asemenea, aș dori să subliniez realizările noastre în folosul consumatorilor în contextul Directivei privind serviciul universal. De acum înainte, îi va fi imposibil unui operator să se ascundă în spatele problemelor

legate de fezabilitatea tehnică, folosite ca pretext pentru nefurnizarea accesului fiabil la servicii de urgență și la localizarea oricărei persoane care folosește numărul de apel de urgență 112. Acest punct vital pentru siguranța cetățenilor europeni va fi în sfârșit clarificat; din punct de vedere tehnic, a fost posibil de ani de zile, însă autoritățile și operatorii au preferat să sacrifice siguranța pe altarul economiilor la investiții.

Același lucru se aplică în cazul îmbunătățirii transparenței și calității informațiilor contractuale care trebuie să fie furnizate în mod regulat și obligatoriu. Consumatorii vor putea astfel beneficia de pe urma informațiilor privind tariful la nivelul profilului propriu de consumator, precum și de pe urma mesajelor de avertizare în cazul depășirii prețului normal pentru pachetul lor, aspect care este în special util în cazul tarifelor speciale de uz în străinătate sau în cazul tinerilor, care sunt utilizatorii principali de servicii de mesagerie (SMS) la tarife speciale. Durata contractelor va fi limitată de acum încolo la 24 de luni, cu obligativitatea operatorilor de a oferi contracte pe 12 luni, iar în cazul schimbării operatorilor, aceasta trebuie să intre în vigoare într-o singură zi. Am dobândit un succes maxim în numele utilizatorilor cu handicap, precum și din punctul de vedere al revizuirii domeniului de aplicare a serviciilor universale, în scopul de a le extinde în special la mobile până anul următor.

Doamnelor și domnilor, sper că vom vota în favoarea acestui text final, care constituie culminarea unor luni de negocieri, fără a ne permite să fim prea preocupați de aspecte care, deși sunt de înțeles, având în vedere importanța fundamentală...

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Dnă președintă, în calitate de raportor pentru directiva referitoare la securitatea datelor în domeniul comunicațiilor electronice, aș dori înainte de toate să îi adresez mulțumiri domnului Harbour, care a adăugat o dimensiune cu totul nouă conceptului de cooperare consolidată. Nu a fost prima procedură de acest fel, dar în această formă, a fost probabil cea mai fructuoasă. Aș dori să mulțumesc doamnei comisar Reding, care a fost prezentă de fiecare dată la dialogurile tripartite și a jucat la rândul său un rol important, ceea ce în zilele noastre nu se poate spune despre toți comisarii.

Consider că am putut demonstra că, înainte de toate, cea mai bună protecție a consumatorilor o constituie protecția eficientă a datelor; că în aceste vremuri în care oamenii navighează pe internet și nu știu cu exactitate ce se întâmplă în spatele ecranelor monitoarelor, este cu atât mai important ca aceștia să fie informați. Am preluat propunerea Comisiei de a institui obligativitatea notificării în cazul încălcării securității datelor și i-am adus îmbunătățiri. Este o procedură care va fi implementată în etape și a fost dezvoltată în cooperare cu autoritățile naționale de reglementare, furnizorii de servicii de telecomunicații și autoritățile decizionale. Sunt încântat de anunțul Comisiei privind prezentarea unei directive orizontale în acest sens până la sfârșitul anului 2011, deoarece nu are sens să abordăm pur și simplu acest aspect în domeniul comunicațiilor electronice.

În același timp, ne-am asigurat de obligativitatea obținerii acordului consumatorului în privința stocării programelor sau aplicațiilor, inclusiv a datelor cu caracter personal, care sunt localizate pe hard disk. În acest sens, aș dori să menționez pe scurt că am dezvoltat propunerile inițiale în cooperare foarte strânsă cu sectorul în cauză. Pentru anumite părți ale acestui sector, nu a mers suficient de departe sau a mers prea departe. Aceștia au provocat apoi probleme și au condus la confuzii în cadrul Consiliului și al Comisiei, pentru ca în final să dorească să revină la forma inițială, deoarece propunerile de compromis nu erau pe placul acestora. Învățămintul pe care l-am tras din istorie este că, în calitate de instituții, ar trebui să avem încredere în faptul că putem coopera bine și nu ar trebui să le permitem celor care au alte interese să creeze animozități între noi.

În final, aș dori să fac referire încă o dată la raportul colegei mele, dna Trautmann. Unii membri ai grupului meu, precum și alții, nu vor fi de acord cu o lege de tipul „trei încercări și ești eliminat”. Avem nevoie de control judiciar înainte de a bloca accesul la internet.

David Hammerstein (Verts/ALE). - (ES) Dnă președintă, dnă comisar, vă mulțumesc; a fost o adevărată plăcere să particip la acest proces minunat. Aș dori, de asemenea, să le adresez mulțumiri raportorilor.

Chiar în momentul de față, dl Sarkozy lansează o provocare la adresa instituțiilor europene privind viitorul internetului. Care va fi răspunsul nostru? Vom păstra oare tăcerea și nu vom da nici o replică? Care este poziția Uniunii Europene și a Comisiei cu privire la noua lege HADOPI (Înalta Autoritate privind Difuzarea Operelor de Artă și a Protecției Drepturilor pe Internet) referitoare la reacția progresivă?

Ar trebui să dăm ascultare vastei majorități a europenilor, în special tineretului care a crescut în era digitală, iar acești oameni nu își doresc prezența unor paznici; nu doresc punerea sub lacăt a schimbului de cunoștințe, cultură și informații pe internet.

Marea majoritate își doresc libertate; doresc să își păstreze confidențialitatea, să aibă acces la cultură fără temeri sau anxietate, să mențină neutralitatea internetului; nu își doresc să aibă parte de filtrare sau discriminare atunci când vine vorba de transmisia de date.

Ceea ce vasta majoritate nu își dorește este ca operatorii să se transforme în poliție digitală, în spioni, atât judecători cât și acuzaatori care să marginalizeze procedurile judiciare normale în cadrul unei democrații. Acest aspect trebuie clarificat.

Prin urmare, am dori să îi solicităm raportoarei, dna Trautmann, să modifice lista de votare astfel încât, înainte de a vota asupra compromisului, a poziției adoptate de mai bine de 80% din Parlament, să putem măcar vota în favoarea drepturilor pe internet și a intervenției numai în cazul în care a fost deja luată o decizie legală.

Neutralitatea internetului se află în pericol, nu numai din acest motiv, ci și din cauza așa-numitei „gestionări a traficului”, și mi-e teamă că unele aspecte ale raportului Harbour privind serviciile universale nu protejează în mod clar această neutralitate.

Furnizarea de informații către consumatori în exclusivitate prin intermediul contractelor nu este suficientă.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - Dnă președintă, acest pachet al telecomunicațiilor este de mare interes pentru mulți cetățeni din țara mea, Irlanda, precum și din întreaga Uniune Europeană, și pe drept cuvânt. În calitate de deputați europeni, sper să putem trimite un mesaj puternic în numele acelor cetățeni care sunt în favoarea unui internet liber, în care confidențialitatea și drepturile utilizatorilor sunt respectate pe deplin. Astăzi trebuie să sprijinim pachetul de amendamente ale cetățenilor care au fost depuse, ca fiind cea mai bună modalitate de apărare a acelor drepturi ale cetățenilor noștri.

Aceste amendamente, dacă sunt adoptate, vor readuce un echilibru între drepturile și libertățile cetățenilor și drepturile și libertățile altora, inclusiv dreptul la protecția proprietății intelectuale și, firește, dreptul la confidențialitate. Scopul acestei propuneri ar trebui să fie protecția celor care au nevoie de protecție, dar și consolidarea drepturilor cetățenilor de a accesa informații în limitele legii când și unde o socotesc potrivit. Furnizorii de servicii ar trebui să fie determinați să acționeze într-o manieră transparentă în orice moment și, dacă sunt necesare restricționări ale accesului acestora în cazuri cu adevărat excepționale, aceștia ar trebui să fie complet responsabili pentru justificarea acestor restricții. Autoritățile naționale ar trebui să joace un rol în investigarea oricăror restricții pe care furnizorii de servicii le impun.

În final, sper că acest Parlament va fi alături de cetățenii noștri în această săptămână pentru a sprijini pachetul de amendamente al cetățenilor, pronunțându-se astfel în favoarea libertății utilizatorilor de internet și a libertăților civile pe întreg teritoriul Uniunii.

Hanne Dahl (IND/DEM). - (DA) Dnă președintă, dnă comisar, nu consider că acest compromis este suficient de bun în ceea ce privește drepturile cetățenilor. Mă îngrijorează faptul că ministrul francez al culturii consideră că ar trebui să fie posibil ca accesul la internet să fie oprit în mod administrativ după „trei greșeli”. Prin urmare, împreună cu o parte din colegii mei, am depus din nou un amendament care a fost deja votat o dată de acest Parlament. Totuși, nu este posibilă votarea pe marginea acestuia astfel cum sunt dispuse voturile în prezent, deoarece trebuie să votăm în primul rând cu privire la compromis. Prin urmare, îi rog pe colegii mei deputați să schimbe ordinea votării, astfel încât să putem vota asupra amendamentelor cetățenilor înainte de a vota în privința textului integral al propunerii de compromis.

Luca Romagnoli (NI). - (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, consider că internetul ar trebui să rămână deschis. Deoarece industria comunicațiilor gestionează transmisia de date, are control de facto asupra discuțiilor democratice și a accesului la cunoștințe. Ne controlează în fapt accesul la comerț și, în linii mari, controlează circulația informațiilor.

Conform termenilor pachetului de telecomunicații, astfel cum a fost negociat la ora actuală, operatorii de rețea vor putea bloca accesul la site-uri web, aplicații și orice altceva. Din acest motiv, prin întrebarea recent adresată, am avertizat asupra faptului că riscul limitării libertății presei, de gândire, de cuvânt și de asociere, astfel cum este aceasta garantată de Carta UE a Drepturilor Fundamentale, se află doar la un pas de noi atunci când un guvern național, așa cum a fost cât pe ce să se întâmple în Italia, sau o industrie a comunicațiilor are posibilitatea de a-și asuma responsabilitatea de a bloca un site web la discreția sa, indiferent de legalitatea sau ilegalitatea conținutului acestuia. Acesta din urmă este principalul aspect care iese în evidență: posibilitatea

de blocare a unui site web atunci când nici o infracțiune nu se află în plină desfășurare, pe punctul de a fi săvârșită sau a fi instigată.

Este, bineînțeles, o idee bună să protejăm rolul național în gestionarea spectrului radio, deoarece trebuie să garantăm și să luăm în considerare trăsăturile specifice ale sistemelor naționale, însă textul compromisului pe care l-am aprobat în aprilie cuprinde anumite elemente care sunt fără îndoială încurajatoare în ceea ce privește protecția consumatorilor și a confidențialității, în general, în privința luptei împotriva mesajelor spam – sunt pe punctul de a încheia – și a orică altceva. Sunt convingi, totuși, de faptul că amendamentul 138 are un cuprins absolut lăudabil și ar trebui, prin urmare...

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (SV) Vă mulțumesc, dnă președintă. Industria telecomunicațiilor este unul dintre sectoarele dinamice de frunte ale Europei. Are nevoie de investiții, concurență și inovații continue pentru a oferi cetățenilor cele mai mari oportunități, cu privire la viața economică dar și la informații, democrație și diversitate. Ceea ce observăm în cadrul acestui pachet sunt norme mai clare privind concurența și un rol mai distinct al autorității europene pentru a se asigura de faptul că piața este deschisă competitorilor. Ne ocupăm de aspecte cum ar fi planificarea frecvențelor și dividendul digital: noul spațiu creat pentru a permite existența mai multor servicii și funcționarea mai multor operatori. Toate acestea, dnă președintă, vor avea drept rezultat o libertate mai mare pentru consumatori și oportunități sporite. Dacă ar fi să iau drept exemplu țara mea natală, Suedia, acest lucru înseamnă că dominația de care Telia, vechiul monopol, s-a putut bucura în privința concurenței de a furniza servicii gospodăriilor va fi acum înlăturată, deoarece concurența liberă va fi adusă direct în casele oamenilor. Acesta constituie progresul: acest lucru va deschide calea către mai multe opțiuni, crearea unei concurențe mai bune și consolidarea puterii consumatorilor individuali și, prin urmare, a libertății persoanei cu privire la internet și conexiunea în bandă largă.

Dnă președintă, întregul aspect al libertății internetului a devenit subiect de dezbatere în cadrul acestui Parlament. Sunt uneori surprins să constat că aceia care se opun Uniunii Europene și Tratatului de la Lisabona solicită o autoritate mai mare decât statele membre împotriva cărora votează în toate celelalte contexte. Am auzit-o astăzi pe colega mea din cadrul grupului de stânga, dna Svensson, solicitând un amendament care să permită UE să influențeze în mod direct abordarea procesului legislativ de către statele membre. Aceasta este o deviere de la tratatele aflate în vigoare la ora actuală și de la Tratatul de la Lisabona despre care discutăm și constituie o formă de supranaționalism pe care nimeni nu a discutat-o de fapt. Cu toate acestea, în cadrul introducerii la legislație, am furnizat o separare clară între ceea ce trebuie să facă autoritățile legale și ceea ce trebuie să facă operatorii de servicii de internet. Ne-am asigurat că nimeni nu va putea încălca libertatea utilizatorului individual de internet fără existența unui proces legal și judiciar care să întrunească cerințele fundamentale. Cerințele amendamentului 138 sunt prin urmare îndeplinite, iar diferitele amenințări existente au fost eliminate. Consider că acesta este un progres de care ar trebui să fim mulțumiți deoarece ne asigurăm, în același timp, că piața europeană a telecomunicațiilor este deschisă pentru a oferi mai multă libertate, mai multă diversitate și concurență, creând astfel și premisele pentru dinamismul acesteia și transformarea sa într-un lider mondial în viitor.

Reino Paasilinna (PSE). - (FI) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, aș dori, evident, să îi adresez mulțumiri în special doamnei Trautmann, dar și celorlalți raportori. Adresez mulțumiri deosebite doamnei comisar Reding, pentru nivelul excelent de cooperare de care a dat dovadă de atâta timp. Avem mulți comisari dar, după cum s-a amintit deja, sunteți cu siguranță numărul unu în privința lucrului alături de noi.

Am dori să îmbunătățim statutul grupurilor pentru care noua tehnologie aduce oportunități, însă care le va lăsa fără acces la societatea informațională în cazul în care drepturile nu le sunt monitorizate. Astfel de grupuri cuprind persoanele în vârstă și persoanele cu handicap. Drepturile consumatorilor ar trebui să fie la rândul lor garantate, astfel încât concurența nelocală să nu îi împiedice să utilizeze noile servicii. În final, Consiliul a acceptat majoritatea sugestiilor noastre legate de protecția consumatorilor, ceea ce constituie un rezultat satisfăcător.

Timp de mai bine de 10 ani am reformat legislația care controlează societatea informațională și, mai recent, societatea civilizată. Astăzi luăm o decizie în privința noțiunii conform căreia utilizarea internetului constituie un drept civil. Are nevoie să fie protejat și diversificat. Am decis deja mai devreme că informația constituie un drept civil.

Motivul de îngrijorare îl constituie faptul că acele comunicații electronice care ajung la publicul larg vor fi în continuare de o natură mai superficială și nimic altceva decât fleacuri lipsite de inteligență. Scopul unei societăți civilizate este firește unul atât de pretențios, încât nu putem pur și simplu să facem un pas către

aceasta pe baza genului de conținut pe care îl avem în momentul de față. Ne folosim de instrumentele tehnice excelente aflate la dispoziția noastră pentru a conduce umanitatea către ignoranță în cadrul societății informaționale și spre filistinism în cadrul societății civilizate. O carte slabă este slabă indiferent de calitatea bună a imprimării sau a hârtiei. O infracțiune rămâne o infracțiune pe internet, la fel cum deșeurile rămân tot deșeuri și pe internet.

Atunci oare rețelele inteligente au ca rezultat prostia? Doamnelor și domnilor, cu un astfel de conținut nu putem cu adevărat să devenim o economie sau o societate bazată pe cunoaștere care să se afle pe primul loc în lume. Cunoștințele noastre sunt pur și simplu insuficiente pentru a dobândi acest lucru. Aș dori să o întreb pe dna comisar ce ar trebui să facem, acum că avem instrumente extrem de eficiente la dispoziție, pentru a aduce calitatea conținutului la nivelul unei societăți civilizate.

Fiona Hall (ALDE). - Dnă președintă, primesc cu bucurie acordul pe marginea pachetului de telecomunicații deoarece acest acord aduce cu sine un altul cu privire la un aspect mai puțin discutat: abrogarea directivei GSM.

Industria telefoniei mobile, din motive lesne de înțeles, a așteptat cu nerăbdare să obțină accesul la lățimea de bandă din spectrul radio care este la ora actuală rezervată pentru GSM, pentru a-și menține competitivitatea globală. Cu toate acestea, deputații europeni au fost dornici să se asigure de menținerea responsabilității democratice privind utilizarea spectrului.

Legile anterioare referitoare la spectru, cum ar fi decizia privind serviciile mobile prin satelit, au demonstrat faptul că multe aspecte despre care Comisia susține că sunt tehnice au de fapt o componentă politică. Ceea ce este tehnic poate afecta, în realitate, principiile coeziunii și ale accesului pentru toți. Salut, așadar, cu bucurie faptul că, prin intermediul pachetului de telecomunicații, deputații europeni vor menține acum controlul asupra alocării spectrului.

Voi vota pentru pachetul de telecomunicații dar voi face acest lucru cu o anumită rețineră, deoarece consider că a avut loc o trădare fundamentală, la cel mai înalt nivel, al principiului de bază al liberalizării telecomunicațiilor pe care se presupune că această directivă trebuia să o realizeze. Mă refer la formularea de la articolul 8 referitoare la asigurarea accesului la beneficiari și abordarea acestora privind piața. Mi se pare că înțelegerea realizată prin această formulare în cadrul unei conversații particulare între dl prim-ministru Gordon Brown și dna cancelar Merkel a conferit beneficiarilor, cum ar fi Deutsche Telekom, un avantaj uriaș. Nu suntem la curent cu ceea ce a obținut dl prim-ministru Brown în schimb. Mi-e teamă însă că înțelegerile private între lideri realizate în spatele ușilor închise nu constituie modalitatea ideală de a adopta legislația UE. Regret că acest lucru s-a întâmplat.

Godfrey Bloom (IND/DEM). - Dnă președintă, am câteva observații de făcut. Nu am încredere în Comisie; nu am încredere în birocrați nealeși care lucrează în spatele scenei și care au întâlniri ale căror procese-verbale nu le am. Nu am încredere în acest loc, care afișează o spoyală de democrație, dar care este în mare parte realizat din persoane așezate în anumite poziții.

Toate acestea mi se par a fi un control editorial politic asupra a ceea ce se întâmplă pe internet – noul mediu. Este genul de lucru pe care îl condamnăm atunci când se petrece în China. Nu îmi place deloc. Nu îmi miroase a bine. Nu știu ce se întâmplă în spatele scenei, după cum tocmai a amintit și antevorbitorul meu, și ce înțelegeri se fac despre care nu avem cunoștință.

Avem legi foarte bune ale drepturilor de autor. Avem legi foarte bune privind securitatea datelor. Ar trebui să fie îndeajuns. Nu doresc să îi revină și mai mult control acestei instituții sinistre și corupte.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, nu pot decât să îi recomand colegului meu deputat să nu mai candideze pentru un nou mandat în acest Parlament; atunci își va fi făcut treaba cum trebuie.

Aș dori să le adresez sincere mulțumiri doamnei comisar Reding și președinției cehe, deoarece împreună cu raportorii noștri au făcut un nou pas uriaș înainte pentru cetățenii Europei. Conceptul de piață internă oferă cetățenilor un progres semnificativ în special în domeniul telecomunicațiilor, precum și în toate celelalte domenii care s-au confruntat anterior cu monopoluri. În plus, am văzut deja, prin regulamentul privind serviciile de roaming, că gospodăriile particulare pot face economii semnificative, iar cetățenii sunt protejați.

În special accesul pe piață pentru întreprinderile mici și mijlocii este o condiție prealabilă importantă pentru a ne asigura de oferirea unui serviciu bun, de punerea în aplicare a neutralității rețelei și de faptul că autorizăm,

bineînțeles, autoritățile independente de reglementare din statele membre să își reprezinte industria și întreprinderile, dar și consumatorii din alte țări europene.

Aplicarea drepturilor cetățenilor unui stat într-un alt stat membru este de o importanță specială pentru întreprinderile mici și mijlocii și ar trebui să ne asigurăm că pe viitor, conexiunea în bandă largă este utilizată spre beneficiul populației și că prețurile scad, deoarece, având în vedere dezvoltarea foarte dinamică a serviciilor în bandă largă și de internet care se desfășoară la ora actuală, în special în domeniul telefoniei, avem la dispoziție posibilități complet noi de utilizare a bandei largi. Din acest motiv, sunt de asemenea recunoscător pentru faptul că frecvența de bandă GSM 900 se află și la dispoziția UMTS și că, pentru prima oară, a fost luată în considerare într-o oarecare măsură și rețeaua din cea de-a patra generație, care sper că va continua să se bucure de sprijinul Comisiei, astfel încât să avem un suport temeinic pentru asigurarea conexiunii în bandă largă, în special în zonele rurale.

Protecția consumatorilor este la rândul ei excelent reglementată în cadrul acestei legislații; faptul că instanțele judecătorești lucrează pentru a se asigura de aplicarea judicioasă a Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului constituie un progres semnificativ, astfel încât avem o mare șansă în acest domeniu, luând în considerare alocarea de benzi de frecvență, de a beneficia, de asemenea, de utilizarea nerestricționată și nestânjenită a internetului, bucurându-ne în același timp de asigurarea că instanțele vor fi cele care vor decide în privința aplicării restricțiilor.

Evelyne Gebhardt (PSE). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, aș dori să le mulțumesc tuturor colegilor pentru munca excelentă pe care au depus-o. Aș dori, de asemenea, să adresez mulțumiri Consiliului, dar văd că nu este prezent; totuși dna comisar se află aici. Consider că am realizat un lucru bun.

Dle Harbour, dvs. ați fost raportorul pentru Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor și trebuie să mărturisesc că acțiunea comună și colaborarea noastră au fost foarte bune. Am realizat multe spre binele cetățenilor, ceea ce este de o importanță specială pentru noi, social democrații, în special în domeniul serviciului universal. Acest pachet al telecomunicațiilor a fost făcut mai accesibil pentru clienți și astfel s-a adus o contribuție importantă în ceea ce privește protecția consumatorilor. Pe viitor, furnizorii de servicii de telecomunicații vor fi nevoiți, de asemenea, să ofere și contracte pe o durată de doar 12 luni, ceea ce este foarte important. Până în momentul de față au existat mulți furnizori care ofereau în exclusivitate contracte pe o perioadă de 24 de luni, o perioadă de timp foarte lungă care îi împiedică pe oameni să se elibereze de obligațiile contractuale în mod oportun. Aceasta este o contribuție importantă. În momentul schimbării furnizorului, consumatorii trebuie să aibă posibilitatea să își păstreze propriul număr în aceeași zi. Până în prezent, perioadele îndelungate de așteptare i-au determinat adesea pe oameni să renunțe la trecerea la un furnizor mai ieftin și au împiedicat concurența în acest domeniu. Și în acest caz, aceasta a fost o reușită.

Între timp, Grupul Socialist a căutat să se asigure că, la efectuarea unui apel de urgență de pe un mobil, locația apelantului este transmisă automat, ceea ce permite accesul rapid la acea persoană. Aducerea la îndeplinire a acestei dispoziții a fost la rândul său o luptă îndelungată, deoarece pentru început, mulți susțineau că acest lucru nu este posibil din punct de vedere tehnic. S-a dovedit că este posibil și astfel a trebuit să fie dusă la îndeplinire. Aceasta este de mare ajutor pentru cetățenii noștri.

În curând ar trebui să fie mai ușor și pentru persoanele cu handicap. Trebuie să li se asigure accesul nestânjenit la mijloace de telecomunicații. Și în privința aceasta – în special când vorbim despre servicii universale – trebuie să ne asigurăm că acest lucru continuă și constituie la rândul său un aspect pozitiv.

A existat însă un aspect care a fost un subiect controversat pe întregul parcurs: cum abordăm urmărirea penală atunci când apar aspecte legate de infracțiuni penale sau, respectiv, de drept civil? Am făcut un pas important prin compromisul la care am ajuns astăzi împreună cu Consiliul, deoarece am inclus limitarea judiciară. Limitarea judiciară se referă la faptul că nu lăsăm în exclusivitate pe seama întreprinderilor decizia privind sancțiunile care urmează să fie impuse; în schimb, folosindu-ne de drepturile incluse în Convenția europeană privind drepturile omului, ne-am asigurat că furnizorii de servicii nu au puteri excesive, iar consumatorii se pot apăra. Acest aspect este extrem de important.

Anne Laperrouze (ALDE). – (FR) Dnă comisar, doamnelor și domnilor, permiteți-mi înainte de toate să le adresez felicitări raportorilor noștri pentru munca depusă la acest pachet al telecomunicațiilor, care urmează a fi supus votului mâine, întrucât este un text bun. Acesta ia în considerare toate aspectele acestei revoluții a comunicațiilor pe care o experimentăm: rețele de telecomunicații, reglementare, aspecte economice, drepturile consumatorului și accesul la internet.

Cu toate acestea, în privința acestui ultim punct, sunt nevoită să mărturisesc că delegația Mișcării Democratice a fost dezamăgită. Compromisul la care s-a ajuns săptămâna trecută pe marginea raportului doamnei Trautmann este nesatisfăcător în ceea ce privește acest ultim aspect. Punctul vulnerabil al acestei versiuni îl constituie neluarea în considerare a jurisprudenței referitoare la articolul 6 din Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului. De fapt, acest proiect acordă doar legitimitate tentativelor guvernului francez de a-și impune propriul concept privind o autoritate administrativă superioară, și anume scandaloasa lege „Hadopi”.

Există oameni care se tem de internet, oameni care nu îi înțeleg dezvoltarea sau interesul. Aceștia susțin deseori că internetul este un domeniu nereglementat de lege.

Tocmai pentru a preveni transformarea internetului într-un astfel de domeniu în afara legii, delegația Mișcării Democratice consideră că încetarea accesului la internet trebuie să fie o decizie judiciară, și nu administrativă. Internetul constituie un instrument minunat de exercitare a drepturilor fundamentale ale persoanei.

Unii consideră că gestionarea administrativă este soluția. Aceasta ne arată câtă importanță acordă aceștia drepturilor fundamentale. Normele care asigură libertatea comunicării între persoane sunt lipsite de dată și nu depind de un mediu sau altul. Dreptul la un proces judiciar nu trebuie pus sub semnul îndoielii sub nici un pretext.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Dnă președintă, oamenii se tem că măsurile de genul pachetului telecomunicațiilor constituie o restricție la dresa libertății lor. Am primit sute de scrisori în acest sens, și nu numai din Polonia. Voi cita una dintre ele: „Parlamentul European își propune să introducă modificări ale legislației care îmi vor afecta accesul la internet și care pot restricționa sau crea condițiile necesare utilizării anumitor pagini și site-uri pe internet. Modificările legislative propuse de Parlamentul European îi vor permite furnizorului meu de internet să îmi ofere servicii restricționate sau condiționate. Îmi este teamă că astfel de schimbări vor ucide internetul și pot avea consecințe de nedorit asupra economiei Uniunii Europene.”

Aceasta este vocea Europei, vocea electoratului. Vin în sprijinul ei. Îi sfătuiesc pe oameni să fie atenți când vine vorba de votare, în special în cazul candidaților din Polonia, unde nici Platforma Civică, nici partidele pentru Lege și Justiție nu știu despre ce este vorba în toate acestea.

– Iar pentru dl Harbour, se pare că anumitor clovni din cercurile Platformei Civice și partidului pentru Lege și Justiție le pasă mai mult de focuri și maimuțe decât de oameni.

Giles Chichester (PPE-DE). - Dnă președintă, este echitabil să spunem că sectorul telecomunicațiilor constituie o poveste de succes în cadrul UE, ceea ce face cu atât mai importantă stabilirea unui cadru de reglementare adecvat. Aș dori să îi felicit pe raportori pentru munca depusă, și în special pe colega mea, Pilar del Castillo Vera, pentru aducerea unor îmbunătățiri majore propunerii Comisiei privind autoritățile de reglementare, transformând-o în acest Organism al autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice (OAREC).

Este păcat că o dezbatere privind internetul și cenzurarea acestuia și puterile legale ale statelor membre a distras atenția de la substanța acestui pachet. Aș dori să îl felicit pe colegul meu, Malcolm Harbour, pentru smulgerea acestui text de compromis de la Consiliu privind controversa cunoscută sub numele de amendamentul 138.

În lipsă de altceva, această parte a pachetului a provocat un torent de lobby prin email, și trebuie să le spun celor care consideră că un număr mare de emailuri și o sumedenie de cuvinte vor avea câștig de cauză, că acestea devin foarte rapid neproductive. Ceea ce este ușor de trimis într-o clipă este la fel de ușor de șters într-o clipă, dar din nefericire, este nevoie de prea mult timp pentru a plimba cursorul în josul paginii și a încerca să găsești orice altceva în afară de spam.

Sper că autoritățile de reglementare se vor simți pe deplin capabile să introducă mai multă concurență, condiții egale și drepturi sporite pentru consumatori, precum și să ajungă la un echilibru potrivit în vederea încurajării investiției și inovației pentru a menține Europa în prima linie.

Un alt aspect important al acestui pachet îl constituie drepturile extinse ale consumatorilor care au fost asigurate, în special transferarea numărului pe parcursul unei zile și o transparență sporită a contractelor și facturării. Acestea sunt aspecte practice importante pentru consumatorul individual.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, aș dori, bineînțeles, înainte de toate, să le adresez sincere mulțumiri tuturor participanților pentru munca importantă depusă.

Sunt conștient de faptul că comisia, și în special dna Trautmann, a dat dovadă de un angajament notabil pentru îndeplinirea a două obiective: pe de o parte, crearea unui fundament pentru modernizare, pentru o revoluție tehnică permanentă în Europa în ceea ce privește crearea de noi locuri de muncă și competitivitatea continentului nostru – aducând astfel o contribuție importantă Strategiei de la Lisabona – , iar pe de altă parte, protecția drepturilor consumatorilor, care a fost deja menționată aici în mai multe rânduri.

Cred că ambele obiective au fost atinse cu succes. Eliberarea în viitor a anumitor benzi de frecvență, în momentul trecerii la sistemul digital, va crea mai multe posibilități și mai multe inovații. Acest lucru va aduce o contribuție importantă la o societate inovatoare și suntem recunoscători pentru acest lucru.

Bineînțeles, au existat și câteva aspecte delicate. În calitate de utilizator frecvent al internetului, care scrie bloguri și este activ pe Facebook și Twitter, știu că există nu puține probleme în acest domeniu. Cu toate acestea, sunt pe deplin convins că nu ar trebui să intervenim fără o hotărâre judecătorească. Ar fi nu numai greșit în principiu dar ar trimite și un semnal greșit, în special către tinerii noștri, care navighează constant pe internet și utilizează din greu aceste mijloace moderne de comunicare.

Prin urmare, sunt foarte încântat că, printre altele, a fost indicat clar în considerente că, pe de o parte, bineînțeles, nu suntem pregătiți să acceptăm activitatea infracțională, dar pe de altă parte, nu suntem pregătiți nici să permitem intervenții fără verdictul unui judecător, fără o bază legală. În ceea ce mă privește, acesta este principiul de bază care trebuie respectat. Îi sunt foarte recunoscător colegei mele, dna Trautmann, și tuturor celorlalți pentru perseverența în acest sens și asigurarea unei demarcări clare.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Dnă președintă, înainte de toate, aș dori, la rândul meu, să le adresez felicitări raportorilor pentru munca asiduă depusă și să le mulțumesc. Însă mi-e teamă că am în continuare anumite dificultăți în privința pachetului. Conține multe elemente bune, iar reglementarea este în mod clar necesară în acest sector.

Aspecte progresiste realizate includ o protecție a consumatorilor mult sporită și asigurările Comisiei că va prezenta propuneri privind o cerință generală de notificare în cazul pierderii datelor. Totuși, am o problemă cu acest pachet. Problema a fost deja evidențiată de numeroși deputați europeni, inclusiv de colega din Franța: guvernele au făcut tentative de a introduce elementul „trei greșeli și ești eliminat” în acest compromis folosind căi ocolite, ceea ce nu are absolut nimic de a face cu directiva. Trebuie să mărturisesc faptul că acest lucru mi se pare foarte iritant.

Nu consider că acesta este un compromis acceptabil, și, prin urmare, aș dori să fac apel la colegii mei, membri ai Parlamentului, să voteze în favoarea amendamentului depus de colegii mei, dl Alvaro și dl Schmidt. Aceasta este condiția esențială pentru sprijinul acordat de mine acestui pachet. În opinia mea, ar fi mare păcat dacă acest amendament nu ar fi adoptat.

Ne dorim, bineînțeles, să ajungem la un compromis cu Consiliul, dar nu cu orice preț. În plus, mi se pare enervant faptul că, de fiecare dată, Consiliul ne încolțește și ne aduce în situația în care trebuie să ne placă propunerea sau să o înghițim, vrând-nevrând. Consiliul are o responsabilitate egală cu a Parlamentului European în ceea ce privește ajungerea la un compromis. Parlamentul European are o reputație care trebuie păstrată atunci când vine vorba de protecția drepturilor civile, în special în ultimii ani. Sper ca Parlamentul să se ridice la înălțimea reputației sale în timpul votului de mâine.

În final, dnă președintă, și eu aș dori să spun câteva cuvinte despre lobby. Trebuie să recunosc că, deși nu sunt în fond de acord cu dl Chichester, și eu am fost iritată de potopul de emailuri, uneori destul de amenințătoare. Cred, de fapt sunt convinsă,...

(Președinta l-a întrerupt pe vorbitor)

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Dnă președintă, aș dori să adresez felicitări raportorilor, Comisiei, doamnei Trautmann și domnului Harbour, care au reușit să ajungă la un compromis pe ultima sută de metri. După doi ani de lucru intens, am realizat acest compromis într-un domeniu care va marca viitorul unui sector industrial de frunte.

Propunerea Comisiei privind utilizarea spectrului a fost modificată în direcția potrivită, arătând respect pentru realizările din domeniul tehnologiilor prin satelit, iar anunțul Comisiei privind o viitoare dezbatere pe marginea serviciului universal și a altor aspecte legale restante sugerează că munca va continua. Acesta reprezintă, așadar, doar un prim pas, în așteptarea altor reglementări.

Acest proiect va asigura cetățenilor un acces extraordinar la informații și cultură. Rămân însă multe probleme nerezolvate, din punctul de vedere al infrastructurii și calității, deoarece accesul la același nivel de calitate încă nu le este garantat tuturor, dacă este să luăm în considerare multitudinea de probleme tehnice care există în continuare cu privire la comunicațiile wireless.

Aspecte legate de libertatea accesului la internet, probleme legate de dreptul de autor și de confidențialitate, combinate cu preocuparea de asigurare a protecției împotriva infracționalității, de protejare a regulilor etice și a tineretului – toate acestea nu sunt oare prea mult de realizat? Cât despre aceia care sunt sceptici în privința compromisului, vor fi ei capabili să înainteze o soluție gata-făcută care să fie aplicabilă imediat?

Consider că acest proiect reprezintă un progres considerabil. Să le acordăm, așadar, o șansă autorităților de reglementare pe care le-am instituit, iar scepticii vor putea atunci să influențeze aceste noi instituții, care vor trebui să își dovedească eficiența.

Edi Herczog (PSE). - Dnă președintă, o muncă depusă timp de doi ani și felicitările mele tuturor pentru aceasta. Pachetul telecomunicațiilor aduce o contribuție majoră Strategiei de la Lisabona, deoarece acest sector reprezintă 4% din PIB și 25% din creșterea PIB-ului. Este unul dintre sectoarele de bază ale puterii economice europene.

Pachetul telecomunicațiilor aduce o contribuție majoră economiei bazate pe cunoaștere, nu numai prin intermediul sectorului în sine, dar și prin sporirea oportunităților pentru utilizatori, fie că este vorba de întreprinderi, în special mici și mijlocii, fie de persoane fizice. Toți pot beneficia de pe urma acestuia.

Pachetul telecomunicațiilor aduce o contribuție majoră la Planul european de redresare economică prin dezvoltarea rețelei. Pachetul telecomunicațiilor aduce o contribuție majoră consolidării drepturilor și oportunităților consumatorilor, pe măsura utilizării acestuia de către un număr din ce în ce mai mare de consumatori. Pachetul telecomunicațiilor aduce însă și o contribuție majoră la dezvoltarea democrației. Acesta asigură accesul tuturor europenilor și noi mijloace de exercitare a drepturilor și obligațiilor noastre, dar și un echilibru realizat de autoritatea de reglementare: un echilibru între oferirea unui instrument prin care Europa să realizeze o adevărată piață internă în sectorul telecomunicațiilor și să utilizeze expertiza disponibilă la nivelul național de reglementare.

Felicitările mele raportorilor și Comisiei. Pe parcursul următorilor cinci ani vom realiza primul pas, care trebuie să fie ulterior urmat de alții.

PREZIDEAZĂ: DNA ROTHE

Vicepreședintă

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - Doresc să încep prin a-i felicita pe colegii noștri raportori care, timp de peste un an de zile, au lucrat intens la acest pachet, care este într-adevăr unul extrem de important pentru cetățenii Uniunii Europene.

Pachetul are mai multe documente; cred că este important să mă refer întâi și întâi la raportul doamnei Trautmann care stabilește cadrul de reglementare al sectorului comunicațiilor electronice și a acoperit câteva elemente extrem de importante precum separarea funcțională, politica spectrului, utilizarea și promovarea rețelelor de nouă generație. Apreciez faptul că separarea funcțională a fost adoptată, a fost acceptată ca o măsură extremă, ca o măsură specială.

De asemenea, cred că este esențial să subliniem aici că drepturile consumatorilor trebuie protejate. De aceea și raportul domnului Harbour a abordat aceste elemente și colegul nostru Reino Paasilinna a reușit să susțină punctul de vedere al socialiștilor europeni, și anume acela că cel mai important trebuie să fie consumatorul. Este important cum sunt negociate clauzele contractuale, astfel încât orice consumator să fie protejat.

În ceea ce privește neutralitatea tehnologică, este bine că, în felul acesta, este pusă la dispoziția tuturor o gamă largă de posibilități tehnice, dar vreau să subliniez: internetul oferă posibilități imense; este esențial ca consumatorul, utilizatorul să fie protejat, să nu fie imixtiuni în datele cu caracter personal, ele să fie protejate și, mai ales, trebuie să protejăm proprietatea intelectuală, dar nu în dauna intereselor consumatorilor.

(Președintele întrerupe oratorul)

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). - (SV) Vă mulțumesc, dnă comisar, avem nevoie de o mai bună armonizare în domeniul comunicațiilor electronice și de o legislație mai exactă și mai simplă, iar această armonizare

trebuie să contribuie la o bună funcționare a pieței interne. Principalul obiectiv este creșterea concurenței, care va oferi mai multe posibilități de alegere, prețuri mai mici și calitate mai bună pentru consumatorii finali. Pentru a reuși, trebuie cântărite diferitele interese și găsit un echilibru bun. Pachetul privind telecomunicațiile nu trebuie și nu este menit să fie folosit în domeniul dreptului penal sau al sancțiunilor penale sau să afecteze dreptul procedural al statelor membre. Creșterea concurenței trebuie să fie prioritară. Toți cetățenii trebuie să poată să-și prezinte cazul în instanță – acest lucru nu trebuie lăsat la latitudinea puterilor comerciale. Prin urmare, sper că acum, colegii mei deputați vor susține compromisul.

Problema confidențialității apare în mod neașteptat în domeniul legislației comerciale, al stocării datelor, legislației penale și transparenței legislației. Uniunea Europeană nu a găsit încă o abordare comună, cu principii comune care pot fi aplicate în cazul celor trei domenii și va fi nevoie de o evaluare generală pentru a evita conflictul de legi care poate apărea pe termen lung. Găsirea unui echilibru între interesele poliției, susținătorii transparenței, cei care vor să protejeze datele și bineînțeles, companiile de soft continuă să rămână o provocare pentru viitor.

Comisia ar trebui să poată contribui la aceasta prin instituirea unui grup operativ comun în scopul găsirii de principii comune și a unui echilibru între interesele diferite din acest domeniu important.

În final, aș dori să o felicit pe dna comisar Reding și pe raportori pentru munca lor excelentă.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Dnă președintă, aș dori, în primul rând, să îi mulțumesc doamnei Reding, comisarul nostru, președinției franceze, care în decembrie a adoptat o poziție comună foarte inteligentă și apoi președinției cehe, care tocmai și-a atins obiectivul. Aș dori, de asemenea, să le mulțumesc, în principal, celor trei raportori și să îi felicit pe dl Harbour, dna Trautmann și dna del Castillo Vera, care au făcut o treabă excelentă.

Pachetul pe care îl votăm astăzi cuprinde dispoziții care se înscriu întru totul în direcția dorită pentru dezvoltarea pieței telecomunicațiilor, într-o manieră ordonată și în beneficiul tuturor: un regulament european încredințat unui Organism al autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice (OAREC) cu finanțare mixtă, fără un veto; un echilibru între concurență și nevoia de noi investiții – separația funcțională este limitată la cazurile excepționale; o dorință de a concentra atenția asupra serviciilor publice în gestionarea spectrului; noi servicii; o nouă libertate de acces și, datorită dnei Harbour, în special, o creștere considerabilă a drepturilor consumatorilor. Îmi pare rău doar că formularea „trebuie efectuat” a fost respinsă.

Pentru Franța, acest text este perfect echilibrat, este un bun compromis, și aici mă refer la faptul că, în ceea ce privește acele renumite amendamente controversate, ceea ce a fost propus în final este inteligent, după părerea mea, pentru că face posibilă punerea în aplicare a drepturilor de proprietate intelectuală pe internet fără a compromite libertatea de acces la acesta din urmă. Internetul trebuie să aplice legea în acest domeniu precum în altele. Lumea virtuală nu este o lume fără legi și nu trebuie să se supună doar puterii publicității aduse de operatorii și furnizorii de acces la internet. De aceea, împărtășesc punctul de vedere al dnei Trautmann. Compromisul pune pe picior de egalitate drepturile angajaților, ale artiștilor și ale utilizatorilor de internet, iar acesta este un lucru bun.

Syed Kamall (PPE-DE). - Dnă președintă, aș dori să încep prin a recunoaște meritele Comisiei și ale tuturor funcționarilor acesteia, precum și ale tuturor raportorilor pentru eforturile deosebite depuse. Vorbesc în calitate de raportor alternativ din partea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, despre capitolul referitor la confidențialitatea în domeniul electronic din întregul pachet. De asemenea, aș dori să recunosc meritele lui Alexander Alvaro și ale celorlalți raportori alternativi, inclusiv ale domnului Lambridinis din partea Grupului Socialist, pentru munca depusă.

Cu toții am făcut eforturi considerabile în vederea găsirii unui echilibru între protecția datelor, aspect asupra căruia am căzut de acord că este foarte important, și dreptul companiilor de a dezvolta programe de securitate pentru a asigura că rețelele noastre sunt sigure și țintesc pe cei care doresc să infiltreze aplicații de software dăunătoare (malware) și virusuri în rețele. Acesta este un lucru care implică uneori examinarea traficului de date.

Ceea ce nu era implicat de acest lucru a fost considerat „trei greșeli și ești eliminat”. Aici foarte puțini oameni susțin această idee și din păcate, câțiva din afara acestui Parlament au încercat să caracterizeze acest lucru în timp ce susțineau ideea „trei greșeli și ești eliminat”.

Atât timp cât discutăm despre pachetele de date, permiteți-mi să revin la problema neutralității internetului. Cred că trebuie să cădem de acord asupra faptului că într-o oarecare măsură, este nevoie de gestionarea

rețelei. Pe măsură ce companiile construiesc conducte mai mari, alte companii vin din urmă și umplu acele conducte și acest lucru ar putea provoca probleme de congestie. Cine și-ar fi putut imagina acum câțiva ani că în prezent vom avea programe precum BBC iPlayer sau YouTube? Prin urmare, este important ca operatorii să fie capabili să-și gestioneze rețelele. Această idee de „primul pachet implementat, primul pachet eliminat” s-ar putea dovedi dăunătoare, în special atunci când serviciile de urgență sunt suprasolicitate datorită congestiei traficului.

Aș dori să le mulțumesc tuturor raportorilor, care au lucrat asupra acestui subiect, pentru încercarea de a găsi echilibrul potrivit și aș dori să solicit grupurilor de lobby care nu fac parte din acest Parlament să nu caracterizeze acest lucru drept „trei greșeli și ești eliminat”; vă rog să nu priviți acest lucru drept un atac fundamental la adresa libertăților noastre. Încercăm doar să găsim echilibrul potrivit.

Christofer Fjellner (PPE-DE). - (SV) Vă mulțumesc foarte mult, dnă președintă. Îmi cer scuze pentru scurta întârziere. Aș dori să încep prin a afirma că eu cred că este important să subliniem faptul că pachetul privind telecomunicațiile, în forma actuală, dinaintea de vot, este, în esență, unul bun. Acesta consolidează concurența și drepturile utilizatorilor și este important să scoatem în evidență acest lucru, deoarece cred că este adesea neglijat în cadrul dezbaterilor. Ne concentrăm aproape în mod exclusiv pe detalii și uneori ometem esențialul, și despre acest lucru este vorba atunci când vorbim despre pachetul privind telecomunicațiile – consolidarea concurenței și a drepturilor utilizatorilor.

Cu toate acestea, există în prezent multe amenințări la adresa libertăților noastre civile și a drepturilor asupra internetului și a structurii deschise și libere a internetului. Niciodată nu au fost acestea atât de clare precum în cadrul dezbaterii privind excluderea utilizatorilor de pe internet fără o audiere în fața instanței. Sunt foarte mândru de faptul că am convenit aici în Parlament că nu trebuie să acceptăm acest lucru. Oamenilor nu trebuie să li blocheze accesul la internet fără a fi audiați în instanță. Acest lucru este important, întrucât reprezintă o restricție foarte serioasă a libertăților și drepturilor civile. De asemenea, răstoarnă principiile juridice astfel încât nu le-am putea accepta niciodată în alte contexte. Nu interzicem cuiva care a furat o bicicletă să folosească străzile. Prin urmare, sunt încântat că mâine vom spune un „nu” clar unei astfel de propuneri.

În același timp, acest lucru nu elimină toate amenințările la adresa internetului. Există multe alte aspecte care vor fi discutate în continuare și aștept cu nerăbdare acele dezbateri. Sunt anumite domenii în care mi-ar plăcea să putem merge puțin mai departe, dar în general, acest lucru reprezintă un pas în direcția bună. Sunt mândru că mâine vom arăta cât se poate de clar că libertățile și drepturile cetățenilor asupra internetului, în special în ceea ce privește posibilitatea de a nu fi exclus fără a fi audiat în instanță, sunt câteva aspecte pe care Parlamentul European le va susține.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – (DE) Dnă președintă, aș dori să spun că următoarea întrebare a dominat dezbaterile de azi: cum putem stabili un echilibru între libertatea pe internet, accesul liber, protecția drepturilor de autor și respectarea drepturilor fundamentale? Aceasta reprezintă într-adevăr formula magică pentru găsirea echilibrului potrivit în acest caz.

Aș dori să subliniez faptul că nu este vorba despre blocarea arbitrară a accesului la internet. Nu putem bloca accesul la YouTube, așa cum s-a întâmplat în Turcia, din cauza unor aparente insulte la adresa lui Atatürk. Nu dorim să avem de-a face cu același tip de situație existentă în China. Cu siguranță, paginile de internet nu pot fi blocate la întâmplare din motive politice. Cu toate acestea, aș dori să spun clar că cetățenii nu pot avea un drept nelimitat la descărcare ilegală nerestricționată! Acesta nu reprezintă un lucru care poate fi negociat în acest caz. Cu toate acestea, trebuie să asigurăm – și este vorba aici despre echilibrul pe care-l căutăm și pe care trebuie să-l găsim – că producătorii de conținut creativ, ale căror lucrări apar pe internet, pot fi despăgubiți în mod echitabil. Avem nevoie de un nou model pentru acest lucru. Nu este vorba despre modelul francez. Dorim o rezervare juridică, o hotărâre judecătorească asupra drepturilor fundamentale. Cu toate acestea, va trebui să găsim, în societatea bazată pe cunoaștere, acest nou contract social între dreptul de autor și protecția drepturilor fundamentale.

Viviane Reding, membră a Comisiei. – (FR) Dnă președintă, mulțumesc tuturor celor care au făcut posibil ca acest pachet foarte important să poată vedea lumina zilei. Mă gândesc, desigur, la raportori și la colegii acestora, dar mă gândesc de asemenea și la Președinția cehă și aș dori să spun acum, în mod oficial, că ambasadoarea, dna Reinišová, a fost cooperat fantastic cu Parlamentul și Comisia în vederea elaborării acestui proiect.

În prezent, avem un text echilibrat, care permite deschiderea piețelor, investițiilor, libertății pe internet și a dreptului de a utiliza internetul. Avem un text care are potențial pentru dezvoltarea industriei – și prin urmare,

pentru menținerea și crearea de locuri de muncă – și pentru utilizatori. Acest text echilibrează, pe de o parte, Strategia de la Lisabona pentru creșterea și ocuparea forței de muncă și, pe de altă parte, multe progrese în ceea ce privește drepturile utilizatorilor de internet.

membră a Comisiei – Permiteți-mi să răspund la câteva întrebări care au fost adresate.

Una dintre întrebări viza investițiile în rețelele de acces din generația următoare, garantând faptul că operatorii din domeniul telecomunicațiilor primesc un profit echitabil în funcție de investiție, ținând cont de riscul implicat. Este posibil deja ca mai multe companii să-și împartă riscul investiției în conformitate cu normele în vigoare. Noile norme confirmă acest lucru și, în același timp, susțin faptul că trebuie menținute normele privind concurența eficientă și nediscriminarea. Este un lucru foarte important. Doresc să subliniez acest lucru deoarece uneori aud doar o parte din poveste, însă trebuie pusă în aplicare întreaga poveste privind investițiile.

A doua întrebare vizează încălcarea confidențialității datelor. Operatorii trebuie să-și asume responsabilitatea pe care o implică procesarea și colectarea acestor surse imense de informații. Prin urmare, noile norme introduc pentru prima dată în legislația europeană notificarea obligatorie în cazul încălcării confidențialității datelor cu caracter personal. Aceasta înseamnă că furnizorii de servicii de comunicații vor fi obligați să informeze autoritățile și clienții acestora cu privire la încălcarea confidențialității datelor lor cu caracter personal. În plus, normele privind confidențialitatea și protecția datelor sunt consolidate în domenii, precum utilizarea de cookies și a altor instrumente similare. Utilizatorii de internet vor fi mai bine informați cu privire la ceea ce se întâmplă cu datele lor cu caracter personal și vor găsi mai ușor o modalitate de exercitare, în practică, a controlului asupra informațiilor lor personale.

Cel de-al doilea element vizează un internet mai deschis și mai neutru pentru consumatori. Consumatorii europeni vor avea o gamă și mai variată de alegere a furnizorilor concurenți de servicii de internet în bandă largă care le sunt puse la dispoziție. Furnizorii de servicii de internet au la dispoziție unelte puternice care le permit să facă diferența între diverse tipuri de transmisii de date pe internet, precum comunicarea vocală sau peer-to-peer. Chiar dacă gestionarea traficului poate permite dezvoltarea de servicii cu taxe majorate de înaltă calitate și poate asigura comunicații sigure, aceleași tehnici pot fi folosite în vederea diminuării calității comunicațiilor sau a altor servicii la niveluri inacceptabil de scăzute. De aceea, în conformitate cu noile norme europene, autoritățile naționale de telecomunicații vor putea stabili un nivel minim de calitate pentru serviciile de transmisie prin rețea, în vederea promovării neutralității și libertăților internetului pentru cetățenii europeni.

În textul nou, am adăugat noile cerințe privind transparența care sunt extrem de importante.

Al patrulea element pe care aș dori să-l subliniez este recunoașterea dreptului de acces la internet. Noile norme recunosc în mod clar faptul că accesul la internet este un drept fundamental, precum libertatea de expresie și libertatea de a avea acces la informații. Prin urmare, normele prevăd că orice măsură privind accesul la, sau folosirea, serviciilor și aplicațiilor trebuie să respecte drepturile fundamentale și libertățile persoanelor fizice, inclusiv dreptul la confidențialitate, libertatea de expresie și accesul la informații și educație, precum și procedurile corespunzătoare.

membră a Comisiei – (FR) Dnă președintă, am considerat că este foarte important să subliniez aceste drepturi fundamentale întrucât acestea reprezintă baza valorilor noastre europene, valori europene care se bazează, de asemenea, pe aceste norme noi în materie de telecomunicații.

În plus, aș dori să spun ceva despre libertatea pe internet, deoarece mulți deputați au vorbit despre acest lucru. Compromisul la care s-a ajuns este o victorie pentru libertatea cetățenilor și a utilizatorilor de internet.

În primul rând, acest compromis afirmă foarte clar libertățile cetățenilor, astfel cum sunt prevăzute în Carta drepturilor fundamentale, inclusiv dreptul de acces la internet, care este o parte integrală a libertății de expresie și a informației. În al doilea rând, compromisul prevede că soluțiile disproporționate care au fost propuse în vederea restricționării drepturilor utilizatorilor de internet nu sunt legale. În al treilea rând, compromisul confirmă faptul că trebuie oferită întotdeauna alternativa de a introduce un caz în instanță, în fața unui tribunal independent și imparțial, a cărui decizie trebuie respectată.

Compromisul cuprinde toate aceste lucruri și consider că pe baza acestui compromis, activitatea pe care Comisia și Parlamentul o va desfășura în viitorul foarte apropiat, va avea o bază solidă care va sublinia drepturile cetățenilor noștri și valorile intrinseci ale Europei.

Acestea fiind supuse, aș dori să solicit Consiliului să acționeze rapid astfel încât versiunea finală a textului, care sper că va fi votat mâine, să fie disponibilă cât mai repede posibil.

Malcolm Harbour, *raportor* – Dnă președintă, în primul rând aș dori să mulțumesc tuturor participanților la această dezbatere. A fost o dezbatere foarte constructivă. Salut în special sprijinul pe care mi l-a acordat Parlamentul, mie și colegilor mei din Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor, pentru progresele semnificative pe care le-am realizat în ceea ce privește drepturile utilizatorilor și elementele referitoare la confidențialitatea datelor cuprinse în directivă.

Am fost încântat de faptul că, în timpul dezbaterii, toată lumea și-a adus contribuția la aspectele respective. Acestea sunt importante pentru fiecare consumator. În ceea ce privește alegerile, sper că toți veți vorbi despre munca pe care ați depus-o în acest Parlament pentru consumatorii din lumea internetului, întrucât acest aspect este absolut esențial.

Cred că a doua mea remarcă importantă se referă la faptul că spațiul destinat internetului – sectorul comunicațiilor electronice în sine – este un sector înfloritor, în evoluție și dinamic. Datoria noastră în calitate de autorități de reglementare este să permitem dinamismului, inovației să continue. Punem în aplicare un regulament cadru pentru a garanta faptul că respectivii consumatori își pot asuma angajamentul în acest sens, pentru a le conferi dreptul de a fi la curent cu acele servicii și pentru a le oferi posibilitatea să profite de aceasta – lucru care este esențial. Însă internetul nu este locul înfloritor care ar părea –și ați văzut cât de dinamic este din cauza email-urilor pe care le-ați primit referitoare la această propunere – nu este acolo deoarece am restricționat activitatea pe internet, nu este acolo deoarece am impus noi modele de afaceri. Am oprit lucrurile realizate de oameni. Dorim să avem noi veniți pe piață, dorim afaceri mici, dorim afaceri mari, dorim investiții.

Este vorba despre acel simț al dinamismului și al urgenței pe care trebuie să-l continuăm. Dna Reding are dreptate: trebuie să încurajăm statele membre să pună în aplicare aceste îmbunătățiri cât mai curând posibil. Dorim ca noul OAREC să funcționeze; dorim ca noul organism de reglementare să își asume angajamentul cu noi în Parlament și să garanteze că aceste lucruri vor avea loc cât mai curând posibil.

Să depășim această etapă și să privim spre viitor. Vă mulțumesc dnă comisar pentru declarațiile cheie pe care le-ați făcut în domeniul protecției datelor și a serviciilor universale care ne vor permite să lucrăm cu dvs. pentru a face progrese în aceste domenii esențiale.

Catherine Trautmann, *raportoare*. – (FR) Dnă președintă, vă mulțumesc foarte mult, dnă comisar, vă mulțumesc pentru declarația dvs., care aruncă o lumină foarte pozitivă asupra dezbaterii care tocmai a avut loc, și le mulțumesc tuturor colegilor deputați participanți.

Aș dori să afirm că Parlamentul nostru, votând în favoarea acestui compromis privind pachetul privind telecomunicațiile, va indica o alegere clară: acela al unei piețe reglementate și nu al concurenței nereglementate. De asemenea, acest compromis reprezintă dovada unei strategii, o strategie utilă a dezvoltării într-un context de criză și care pregătește societatea europeană pentru era digitală. Datorită clauzelor privind nediscriminarea, acest vot va permite, de asemenea, garantarea unui echilibru între drepturile statelor și competențele Comisiei, între vechii și noii veniți pe piață, dar în același timp înseamnă că Parlamentul European înregistrează un progres în ceea ce privește exercitarea atribuțiilor de codecizie, în special în materie de alocare a politicii de spectru, care este considerat un bun public, și exprimă, încă o dată, susținerea emițătorilor audio și a serviciilor.

Mulți deputați colegi au vorbit despre internet, considerat un spațiu public, care, așa cum este, necesită libertate și securitate, și eu sunt de acord cu aceștia. Prin urmare, s-a creat o legătură între accesibilitatea la internet și drepturile fundamentale ale cetățenilor, pentru prima dată într-o directivă, cu noua versiune a amendamentului 46.

Într-adevăr, expresia „măsuri adoptate” acționează precum o legătură care lipsește între orice măsuri luate cu privire la rețelele de comunicații electronice, fie că este vorba despre întreruperea sau filtrarea accesului, și drepturile fundamentale ale utilizatorilor. În ceea ce privește îndoielile exprimate de către colegii mei deputați referitoare la dorința raportorului de a apăra dreptul la obținerea unei hotărâri judecătorești înainte de blocarea accesului, trebuie să spun că expresia „tribunal independent și imparțial” este o expresie care garantează utilizatorilor de internet dreptul la o astfel de hotărâre.

Dovedirea faptului că Hadopi este un tribunal independent și imparțial ar însemna impunerea asupra acestei autorități înalte a tuturor acestor obligații pe care un judecător trebuie să le respecte. Dreptul la apărare, un proces în care ambele părți sunt audiate și publicitate. Evident, acest lucru ar duce la crearea unui sistem care se bazează, la fel ca și dreptul francez, pe informatizarea și masificarea acuzațiilor și pedepselor apărute. Prin urmare, solicit Comisiei Europene să acorde cea mai mare atenție în momentul transpunerii acestui pachet privind telecomunicațiile.

Atunci când un principiu fundamental este înscris într-un text comunitar care face obiectul unui compromis între Consiliu și Parlamentul European în calitate de colegiatori, acesta trebuie transpus în mod corespunzător în legislațiile naționale.

Doamnelor și domnilor, aș dori să închei prin a spune că sunt încântată de perspectiva unei consultări publice de amploare de tipul unui parteneriat multiplu, care ne-ar permite să ducem la bun sfârșit munca noastră asiduă, în cadrul unui compromis care respectă legislația prevăzută în amendamentul 46 și o face aplicabilă.

Pilar del Castillo Vera, raportor. – (ES) Dnă președintă, aș dori să reiterez pe scurt mulțumirile mele față de toți cei care au jucat un rol important în cadrul acestui proces de dezbatere privind pachetul de telecomunicații care este deja destul de lung: doamnei comisar și celorlalți raportori; pe scurt, tuturor celor care s-au implicat, alături de președinția în exercițiu a Consiliului.

Voi sublinia trei aspecte importante, pe care le consider esențiale în vederea recapitulării beneficiilor acestei decizii, care cred că mâine vă fi adoptată cu o majoritate covârșitoare în acest Parlament. Aceasta revizuire a cadrului legislativ de reglementare în domeniul telecomunicațiilor are trei consecințe imediate.

În primul rând, facilitează dezvoltarea rețelelor din noua generație și, prin urmare, consumatorii beneficiază de acestea întrucât ei vor avea posibilitatea de a avea acces, de a naviga și a efectua tranzacții în cadrul unor rețele de internet mai rapide și mai sigure, lucru care este oricum mai avantajos, nu numai pentru consumatorii individuali, ci și pentru întreprinderile mici și mijlocii, pentru care internetul este esențial.

În al doilea rând, va exista mai multă concurență pe piața internă, care de asemenea va fi în avantajul consumatorilor, fie că este vorba despre persoane fizice sau companii. Beneficiile provin de la prețuri și produse mai bune, precum și de la o inovație sporită, ca urmare a faptului că implicit, concurența este mai variată, mai bună și mai reală.

În cele din urmă, toate acestea vor fi îndeplinite – și nimeni din afara acestui Parlament sau de pe teritoriul Europei nu va avea nicio îndoială – respectând drepturile fundamentale; nu poate exista o legislație națională care să nu respecte acele drepturi întrucât Europa a decis că principiul pe care se bazează această reformă garantează dreptul fundamental al accesului la internet.

Francisca Pleguezuelos Aguilar, raportoare. – (ES) Dnă președintă, aș dori să reiterez mulțumirile mele adresate tuturor colegilor mei deputați, pentru discursurile lor și pentru această dezbatere care s-a dovedit, într-adevăr, a fi foarte pozitivă.

Nu cred să existe vreo îndoială că această reformă a adus o contribuție majoră societății noastre inovative a secolului 21. Am deschis calea astfel încât să putem continua să oferim noi oportunități în industria telecomunicațiilor, un sector care este extraordinar de dinamic pentru dezvoltarea economică și socială a Uniunii Europene și, mai presus de toate, pentru protecția consumatorului.

Sunt sigură și cred că dezbaterea a arătat că de cele mai multe ori, predomină lumina, cu toate că există și umbră aici, cum ar fi includerea dezbaterii privind conținutul acestui pachet, după cum însuși dna comisar și un număr de alți deputați au menționat.

Cu toate acestea, consider că acest compromis a soluționat favorabil acest aspect, deoarece, după cum s-a afirmat, pentru prima dată, obiectivul celor două directive din articolul 1 include recunoașterea drepturilor și a libertăților fundamentale, precum și a accesului la internet.

Să nu existe nicio îndoială că doresc să o susțin pe dna Trautmann în cererea sa ca atunci când statele membre sunt responsabile de garantarea confidențialității, libertății de expresie, libertății informațiilor și în general, a tuturor drepturilor cuprinse în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, acestea trebuie să acționeze astfel încât, sub stricta și riguroasa supraveghere a Comisiei Europene, pe care o consider ca fiind cea mai bună protecție în momentul actual, împreună cu Parlamentul, libertatea pe internet să fie un principiu pus în balanță cu toate celelalte drepturi.

Atât am avut de spus. Vă mulțumesc foarte mult, doamnelor și domnilor. Cred că am făcut o treabă bună și ar trebui să ne felicităm; Prin urmare, vă cer să votați pentru.

Președinta. – Vă mulțumesc foarte mult, dezbaterea în comun a fost închisă.

Votul va avea loc mâine, miercuri.

ooo

Carl Schlyter (Verts/ALE). - (SV) Atrag atenția asupra faptului că Consiliul nu se află aici pentru a prezenta comentarii cu privire la acest acord. Aș dori ca dvs. să le cereți să fie prezenți aici înainte de votul de mâine. Cred că mulți cetățeni europeni ar dori un răspuns din partea Consiliului precum motivul pentru care membrii Consiliului se opun unui text care prevede în mod expres ca nimănui nu trebuie să i se blocheze accesul la internet în lipsa pronunțării unei hotărâri preliminare de către instanță. Aș dori ca membrii Consiliului să se ridice și să-și explice opoziția. Cred că mii de europeni ar dori să știe de ce.

Președinta. – Vom transmite mai departe solicitarea dvs.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Lidia Joanna Geringer de Odenberg (PSE), în scris. – (PL) Cadrul legislativ al telecomunicațiilor din cadrul Uniunii Europene datează din 1990 și a fost destinat liberalizării piețelor interne dominate de monopoluri de stat. Între timp, am asistat la schimbări tehnologice revoluționare în domeniul dezvoltării telefoniei mobile și a internetului. Proiectul de reforme din cadrul legislației de reglementare a pieței de telecomunicații de pe teritoriul UE, pe care Parlamentul îl va vota mâine, este menit să adapteze legislația europeană la aceste schimbări, de exemplu prin îmbunătățirea poziției utilizatorilor pe piața serviciilor electronice.

Părerea mea este că accesul la internet este un factor semnificativ care susține procesul educativ și dovedește faptul că oamenii pot să-și folosească libertatea de exprimare și să aibă acces la informații și la piața locurilor de muncă. Utilizatorilor de internet nu trebuie să li se interzică accesul la internet sau să li se restricționeze accesul în lipsa pronunțării unei hotărâri preliminare din partea organelor judiciare competente. De aceea, cred cu tărie că ar trebui să restabilim cele mai importante două amendamente, numărul 138 și 166, care au fost adoptate de Parlament în cadrul primei lecturi din septembrie 2008. Aceste amendamente ar restabili garantarea drepturilor utilizatorilor, supravegherea de către autoritățile interne de reglementare ar deveni obligatorie, iar interzicerea arbitrară și restricționarea discreționară a accesului cetățenilor la aplicații, servicii și conținut publicate pe internet ar deveni ilegale.

În forma în care au fost prezentate în cadrul celei de-a doua lecturi din 6 mai, ambele amendamente, care aparent au fost doar modificate, dar de fapt, au fost semnificativ schimbate, reprezintă o amenințare serioasă la adresa libertății de expresie, accesului liber la internet și dreptului la informații — stâlpi ai societăților moderne, democratice, civice.

Katrin Saks (PSE), în scris. – (ET) Noile norme prezentate în noul pachet privind telecomunicațiile vor contribui la reglementarea pieței de telecomunicații și la promovarea protecției consumatorului. Va fi mult mai ușor pentru consumatori să obțină informații de la furnizorul propriu de servicii și să-și schimbe furnizorii de servicii. Informațiile precontractuale trebuie să indice dacă un consumator este legat de un contract pentru o anumită perioadă de timp. În plus, furnizorii de servicii nu pot să-și păstreze clienții pentru o perioadă mai mare de 24 de luni. Schimbarea numărului de telefon de la un furnizor de servicii la altul trebuie realizată în decursul unei zile lucrătoare. Transparența prestării serviciilor s-a îmbunătățit și consumatorii pot să compare prețurile pe paginile de internet, iar operatorii locali pot fi obligați să furnizeze servicii persoanelor cu handicap. Consumatorii pot solicita stabilirea unui nivel maxim al prețului, odată ce consumul lor lunar atinge un anumit nivel. În cazul în care un furnizor de servicii divulgă pe internet, din neglijență, informațiile personale ale unui individ, acesta trebuie să notifice persoana respectivă.

De asemenea, noile norme vor contribui la reglementarea pieței telecomunicațiilor și vor înlesni accesul unor noi servicii pe piață. Coordonarea spectrului radio în cadrul UE oferă oportunitatea de a presta servicii complet noi și elimină obstacolele existente până în momentul respectiv, de exemplu în ceea ce privește vizionarea programelor TV pe telefoanele mobile. Drepturile autorităților naționale de reglementare au crescut și s-a creat o nouă autoritate de reglementare a UE, cu obiectivul de a consolida supravegherea pieței independente, lucru care va fi cu siguranță în beneficiul consumatorilor. Vă mulțumesc.

4. Indicarea, prin etichetare și informații standard despre produse, a consumului de energie (reformare) (dezbatere)

Președintele – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0146/2009) elaborat de dna Podimata, în numele Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, referitor la propunerea de Directivă a Parlamentului și a Consiliului privind indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse al produselor cu impact energetic (reformare) [COM(2008)0778 – C6-0412/2008 – 2008/0222(COD)].

Anni Podimata, raportoare. – (EL) Dnă președintă, dnă comisar, doamnelor și domnilor, aș dori în primul rând să salut propunerea Comisiei Europene de reformare a directivei privind etichetarea energetică cu obiectivul principal de extindere a domeniului său de aplicare în cazul tuturor aparatelor care consumă energie electrică în timpul utilizării casnice, comerciale și industriale și în cazul tuturor produselor cu impact energetic. Prezenta directivă este o parte componentă a unui pachet mai larg de propuneri legislative care vizează promovarea eficienței energetice, aspect prioritar pentru Uniune, întrucât acesta poate juca un rol decisiv în consolidarea securității energetice, reducerea emisiilor de dioxid de carbon și revigorarea economiei europene, astfel încât va putea permite ieșirea din recesiune și din criză mai rapid.

Aș dori să le mulțumesc cu căldură tuturor colegilor mei deputați pentru propunerile făcute, în special raportorilor alternativi, secretariatului PSE și Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, deoarece, cu ajutorul lor, am reușit – cred – să consolidăm directiva privind etichetarea energetică. De aceea, acordăm o atenție deosebită dispozițiilor privind achizițiile publice, de aceea acordăm o atenție deosebită adoptării de stimulente pentru promovarea celor mai eficiente aparate și de aceea dorim să consolidăm dispozițiile privind controlul și supravegherea pieței.

Voi face comentarii doar asupra celor două aspecte care au provocat confruntări serioase. Primul se referă la propunerea noastră ca reclamele să includă o trimitere la consumul de energie, lucru care a stârnit reacții disproporționate din partea Federației editorilor europeni și a proprietarilor de stații de radio și de televiziune. Spun disproporționate, deoarece s-au auzit argumente extreme, precum faptul că acest lucru restricționează libertatea presei, că veniturile din publicitate au scăzut în domeniul sensibil al mass-mediei și, în cele din urmă, că este compromisă finanțarea presei libere și independente. Să ne uităm la datele problemei, la ce vom propune în raportul nostru. Noi credem că reclamele la produse cu impact energetic ar trebui să includă o trimitere la consumul sau la economiile de energie sau la categoria de etichetă energetică doar dacă reclamele includ referiri la specificații sau informații tehnice. În cazul în care reclama nu include o astfel de referință, trimiterea la consumul de energie nu este obligatorie.

Am lăsat la urmă problema aspectului etichetei energetice, care s-a dovedit a fi una dintre cele mai arzătoare chestiuni din prezenta directivă. Prezenta directivă nu și-a îndeplinit obiectivul și nu va fi eficientă în cazul în care eticheta care conține informații la energie nu poate fi ușor recunoscută și comparată de către consumatorii căreia se adresează în mod special, pentru a-i ajuta să facă cele mai bune alegeri. Astăzi avem un model de etichetare energetică de succes pe o scară de la A la G, unde A este folosit în cazul celor mai eficiente produse, în timp ce G pentru cele mai puțin eficiente, o scară care, în prezent, se folosește ca un standard în multe țări din afara Uniunii Europene. Acesta are, fără îndoială, un foarte mare succes și este recunoscută peste tot și a adus o contribuție majoră la economiile de energie. Dar, cu siguranță, ridică de asemenea multe probleme. Cele mai serioase dintre aceste probleme, motivul de bază al acestor probleme, este faptul că pe etichetă nu se indică perioada de valabilitate. În cazul în care nu se indică perioada de valabilitate pe etichetă, când un produs este clasificat în categoria A și rămâne pe toata durata vieții acestuia în categoria respectivă, chiar și atunci când au fost lansate alte produse energetice mai eficiente, este clar că transmitem mesaje neclare. Așadar, cum putem soluționa acest lucru? Introducând obligația ca etichetele să aibă o perioadă specifică de valabilitate, de exemplu 3 până la 5 ani și, odată ce această perioadă a expirat, scara eficienței energetice trebuie să fie revizuită pe baza progresului realizat într-o anumită categorie de produse.

La final, aș dori să spun că sunt ferm convins că, în cadrul dezbaterilor viitoare și pentru a ajunge la un acord în cadrul celei de-a doua lecturi, trebuie să găsim cea mai bună soluție, o soluție care va fi recunoscută de către consumatori și care va promova inovația în industria europeană.

Andris Piebalgs, membru al Comisiei. – Dnă președintă, etichetarea energetică este o acțiune începută în 1992 cu scopul de a economisi energie în cazul produselor din sectorul casnic. Această inițiativă a avut un succes considerabil și în ultimii 15 ani, cetățenii UE au avut multe beneficii de pe urma acesteia.

Totuși, anul 1992 a fost demult. A trecut ceva timp de atunci și Comisia a decis să prezinte o propunere de reformare a Directivei privind etichetarea energetică, care să aducă mai multe beneficii cetățenilor europeni, industriei și autorităților publice în mod egal, în primul rând prin extinderea domeniului de aplicare al produselor cu impact energetic, în al doilea rând prin consolidarea supravegherii pieței și, în al treilea rând, prin încurajarea achizițiilor publice ale produselor cu impact energetic și a practicilor stimulative.

Sunt recunoscătoare raportoarei, dna Rodimata, pentru că a elaborat într-o perioadă scurtă de timp raportul referitor la o propunere foarte complexă, oferind oportunitatea unui acord pentru a doua lectură, atunci când Consiliul va intra cu adevărat în discuții. De asemenea, aș dori să le mulțumesc raportorilor alternativi

și membrilor Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (ITRE) pentru examinarea foarte atentă a acestei propuneri.

Raportul va aduce cu siguranță câteva îmbunătățiri foarte semnificative la propunerea inițială, care sunt salutate de către Comisie. Raportoarea are dreptate să evidențieze două aspecte care vor reprezenta punctul forte al viitoarelor dezbateri între Consiliu și Parlament. Primul aspect este problema publicității și cât de departe putem merge cu promovarea practicilor de vânzare a produselor cu impact energetic, fără a limita rolul libertăților civile sau libertății presei și al doilea aspect este problema aspectului etichetei – dacă trebuie să fie o etichetă unde scara este sau nu este vizibilă.

În drumul meu spre Parlament, în această dimineață, am găsit niște prospecte în mijloacele de transport, lucru care a demonstrat că această problemă aparent simplă a etichetării nu este atât de simplă. Pe de o parte, avem organizațiile consumatorilor, și pe de altă parte producătorii, care ar dori, de asemenea, să urmărească același obiectiv de a oferi consumatorilor mai multe produse cu impact energetic.

La prima lectură, a existat o dezbatere serioasă în cadrul Comisiei ITRE și trebuie să găsim cea mai bună soluție la problemele ridicate de către raportor în cursul celei de-a doua lecturi. Pot să vă asigur că Comisia va face tot posibilul ca să se adapteze la diferitele puncte de vedere întrucât lucrează în avantajul consumatorilor și al societății. Etichetele trebuie să fie eficiente și puternice și, în același timp, producătorilor trebuie să li se ofere stimulentele potrivite pentru a dezvolta produse mai eficiente.

Vă mulțumesc pentru raport. Sunt cu adevărat recunoscătoare raportoarei pentru toată muncă depusă în vederea pregătirii raportului.

Jan Březina, în numele Grupului PPE-DE. – Dnă președintă, dezbaterem raportul referitor la etichetarea energetică, care are o importanță considerabilă din diferite motive.

În primul rând, creșterea eficienței energetice este cea mai rapidă și eficientă modalitate din punctul de vedere al costului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. În al doilea rând, eficiența energetică poate fi o parte componentă a soluției la actuala recesiune economică: soluționarea cererii de energie și utilizarea energiei poate contribui la atingerea unei creșteri economice durabile și la crearea unor oportunități considerabile de locuri de muncă.

Sunt de acord cu intenția de a garanta că utilizatorii finali vor putea primi informații complete pe etichetă, chiar dacă produsul este cumpărat de la distanță, prin internet sau telemarketing. Același lucru este valabil pentru intenția de a consolida dispozițiile privind supravegherea pieței în vederea asigurării aplicării adecvate și armonizate la nivel european a Directivei privind etichetarea energetică și măsurile de punere în aplicare a acesteia.

Cu toate acestea, există două aspecte pe care trebuie neapărat să le pun față în față. În primul rând, aș dori să aduc la cunoștință, faptul că dacă s-ar adopta amendamentul 31, acesta ar limita independența presei. Trebuie subliniat faptul că publicitatea este factorul cheie pentru o presă liberă, independentă, diversificată și de înaltă calitate. Prin urmare, grupul nostru a propus un amendament alternativ – amendamentul 2 deus in plen – respectând importanța presei libere și diversificate pentru democrație. Soluția noastră este de a oferi producătorilor și comercianților posibilitatea de a oferi informații referitoare la anumite aspecte privind economisirea consumului de energie.

În al doilea rând, solicit respingerea a două propuneri de rezoluție privind măsurile de punere în aplicare, respingând măsurile de punere în aplicare privind televizoarele și frigiderele. Această inițiativă, la care s-a opus industria, Comisia și Consiliul, ar afecta coerența noii legislații privind etichetarea energetică, luată în ansamblu.

Dați-mi voie să închei prin a sublinia faptul că raportul privind etichetarea energetică este un act legislativ foarte important care merită să fie adoptat, cu condiția ca problema publicității să fie abordată într-un mod satisfăcător.

Silvia-Adriana Țicău, în numele Grupului PSE. – Doresc întâi să o felicit pe doamna raportor Podimata pentru raportul domniei sale.

Directiva privind etichetarea și informarea consumatorilor cu privire la consumul de energie al produselor consider că este un element extrem de important. Uniunea Europeană și-a propus să reducă cu 20% consumul de energie și, dacă reușim să informăm corect consumatorul, astfel încât el să poată avea o opțiune pe baza

informațiilor pe care le are, atunci într-adevăr putem reduce consumul de energie și în cazul produselor utilizate.

În ceea ce privește eticheta, ea trebuie să fie simplă, asta este esențial; ea trebuie să fie completă și, bineînțeles, trebuie să ofere consumatorului informațiile de care acesta are nevoie pentru a putea face investiția necesară. De aceea, consider că este important să fie menționate pe etichetă elementele legate de consumul de energie sau de economiile de energie care ar putea fi efectuate.

De asemenea, cred că este important să existe această scală de A la G, care este simplă, însă aș dori să menționez faptul că cred că este important să fie precizată și durata de valabilitate, astfel încât consumatorul să aibă informații chiar din momentul în care se face reclamă la anumite produse. Nu cred că obligația de a furniza informații legate de consumul de energie impiedică în vreun fel asupra libertății de exprimare și prevederilor legate de mass-media. Eu cred că avem cu toții interesul să avem un consumator bine informat, care să poată lua o decizie pentru reducerea consumului de energie în cunoștință de cauză.

Vreau să felicit raportoarea, documentul este extrem de important, face parte dintr-un pachet privind eficiența energetică și susțin în continuare ca și pe perioada celei de a doua lecturi să avem o dezbatere interesantă.

Satu Hassi, în numele Grupului Verts/ALE. – (FI) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, transmit cele mai sincere mulțumiri doamnei Podimata pentru munca sa excelentă, pe care o susțin în totalitate. Comisia pentru industrie, cercetare și energie a susținut în mod clar, etichetarea energetică atractivă pentru consumatori, pe care aș dori s-o văd menținută, așa cum ar dori Comisia.

Este important ca întotdeauna, consumatorul să poată avea încredere că echipamentul din categoria A reflectă absolut întotdeauna cea mai bună tehnologie – cea mai eficientă tehnologie din punct de vedere energetic – care este pe piață. Eticheta energetică UE a fost un succes. A apărut pe piața echipamentelor care pierd energie și modelul respectiv a fost urmat în țări precum Brazilia, China, Argentina, Iran, Israel și Africa de Sud. Este foarte regretabil faptul că acum, producătorii de echipament doresc să transforme acest sistem de etichetare de succes și clar într-unul neclar și Comisia tinde să susțină acest lucru.

Noul model promovat de producători ar fi echivalent cu a numi în continuare record mondial un record în sport de acum câteva decenii, iar când recordul a fost doborât, de a-l numi recordul mondial mai puțin 5%, recordul mondial mai puțin 10%, recordul mondial mai puțin 20%, și așa mai departe. Acest lucru ar fi ineficient și același sistem de clarificare pe care-l folosim atunci când vorbim despre recorduri mondiale ar trebui să se aplice în continuare și în cazul etichetării energetice.

Herbert Reul (PPE-DE). – (DE) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, acesta este un proiect adecvat și important pentru a obține eficiență energetică și pentru a economisi mai multă energie. Este adevărat că ar trebui să ne concentrăm asupra metodelor pe care, din nefericire, nu le aplicăm în alte domenii, și anume, folosirea etichetării pentru a-l ajuta pe consumator să aleagă produse eficiente din punct de vedere energetic și, în același timp, pentru a da un impuls concurenței pentru aparate mai eficiente. Această decizie este înțeleaptă și corectă.

Procedura aplicată până acum era, de asemenea, sensibilă, și funcționa bine. În acest sens, cred că sistemul de etichetare pentru clasele A-G, care a funcționat bine pentru mai bine de 15 ani și care a fost consolidat în urmă cu câțiva ani cu clasele A+ și A++, trebuie acum, în mod logic, să fie extins și modificat din nou, pentru că avem noi provocări.

Cu toate acestea, ar trebui să analizăm cu atenție lucrurile și aș dori, de asemenea, să luăm în serios rezervele pe care Comisia și le-a exprimat. Dacă facem ceea ce a sugerat majoritatea de aici din Parlament, și anume să păstrăm pur și simplu clasificarea A-G, mă tem că vechile aparate vor fi clasificate în continuare drept A, în timp ce aparate noi mai eficiente din punct de vedere energetic vor fi clasificate doar ca B. Prin urmare, vom avea fie o perioadă de tranziție pentru re-etichetare – care va crea confuzie – fie vom avea o schimbare continuă, o etichetare nouă în mod constant.

Prin urmare, propunerea de a utiliza minus este mult mai simplă și mai clară. Avem nevoie de o procedură inteligibilă pentru consumatori, care va fi adoptată și care va avea ca rezultat sprijinirea în continuare de către consumatori a ceea ce a fost adoptat anterior. Avem nevoie de un sistem care încurajează, de asemenea, producătorii să investească în proiectarea ecologică. De aceea, după părerea mea, propunerea Comisiei este cea mai inteligentă și de bun-simț.

Foarte pe scurt, un al doilea comentariu care, după părerea mea este, de asemenea, important: cred că tot ceea ce s-a propus aici cu privire la încărcarea publicității media cu informații obligatorii este greșit. Este

inadmisibil! Nu trebuie să facem acest lucru. Nu are niciun sens! În plus, nu este deloc necesar. Ne putem descurca fără, informațiile de pe etichetă sunt suficiente.

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Dnă președintă. Cred că vă simțiți stingherit astăzi aici, dle comisar, și cred că știu de ce. Motivul este acela că Comisia adoptă o poziție care este mai mult o poziție de lobby-ist al industriei decât una care simplifică protecția consumatorului și protecția mediului în Europa.

Am urmărit legislația privind etichetarea în ultimii 15 ani. Ce este în Directiva privind etichetarea, de la începutul anilor 1990? Aceasta prevede că de la A la G, clasele ar trebui să fie actualizate periodic, în conformitate cu stadiul actual al tehnologiei, astfel încât doar cele mai bune să intre în categoria A. Ce a făcut industria? A obstrucționat actualizarea la sfârșitul anilor 1990. În consecință, la începutul anului 2000, peste 50% din toate aparatele erau incluse în categoria A. Apoi au venit cu aparatele A+ și A++. Acum au venit cu aparatele din categoriile A-20, A-40 și A-60.

DI Reul este mereu de partea lobby-ului industriei. Prin urmare, nu sunt deloc surprins că susține acest lucru. Haideți, dl comisar, vă rog! De la A la G este ușor de înțeles. Cincisprezece ani de lobby fără scrupule din partea diverselor cercuri industriale pentru a submina sistemul european de etichetare, asta se întâmplă aici. Măine, noi, Parlamentul, trebuie să punem capăt acestui episod teribil.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Dnă președintă, am vorbit aici de mai multe ori cu privire la aspectele legate de energie, iar acesta poate fi comentariul meu final din acest mandat. Cred că în acest moment este oportun să îi mulțumesc dlui comisar Piebalgs, care a avut o sarcină foarte dificilă, întrucât a realiza o piață energetică europeană din cele 27 de piețe separate ale fiecărui stat membru este o realizare remarcabilă, este o muncă de Sisif, care nu va lua sfârșit odată cu acest mandat, și cu siguranță vor rămâne multe sarcini pentru succesorii noștri. Aș dori să spun că pentru noi cei din Comisia pentru industrie, cercetare și energie, dl Piebalgs a fost unul dintre cei mai populari comisari: acei comisari de la care am învățat foarte mult, și al căror nivel de entuziasm l-am admirat. Sper că nu am fost prea exigenți cu dl comisar, întrucât cred că îl vom întâlni cu siguranță în timpul următoarelor mandate parlamentare, iar dl Piebalgs a muncit cu adevărat din greu pentru a face posibil chiar și să vorbim despre o piață europeană a energiei. Sprijin etichetarea energetică, este un standard necesar, și consider că reproșurile cu privire la cine aparține sau nu la un anumit grup de interese industriale ar trebui date la o parte. De asemenea, cred că este regretabil faptul că acest Parlament a devenit în ultimele luni un loc pentru știri alarmante. Avem nevoie de decizii bazate pe fapte.

Andris Piebalgs, membru al Comisiei. – Dnă președintă, este greu. Îi mulțumesc dlui Ransdorf pentru cuvintele sale foarte amabile, însă cred că este greșit să acuzăm pe cineva – industrie, lobby sau nu – deoarece industria oferă locuri de muncă și contribuie la creșterea economică. Industria încearcă, de asemenea, să producă și să introducă pe piață aparate mai eficiente din punct de vedere energetic. În același timp, categoriile „de la A la G” sunt bine cunoscute de către consumatori. Există o nevoie puternică de a consolida experiența lui „de la A la G” și de a implica industria, nu prin forță, ci prin implicarea reală a acesteia. Asta este ceea ce Comisia încearcă să facă.

În această dezbatere au existat două elemente care au fost, probabil, mai degrabă confuze. Unul este directiva-cadru, iar raportul dnei Podimata se referă exact la acest lucru. Știu că la a doua lectură va fi multă de lucru între Consiliu, Parlament și Comisie pentru a găsi echilibrul potrivit între aceste două elemente: conducerea industriei și experiența pozitivă pe care o avem cu această etichetă energetică.

Al doilea a fost legat de măsura de proiectare ecologică pentru frigider și televizoare. Nu este o soluție perfectă, însă, cel puțin, este o soluție care aduce aceste două produse în sistemul de etichetare, deoarece astăzi nu avem niciun fel de etichetare a televizorilor, în timp ce situația privind frigiderele este confuză: fiecare frigider este inclus într-o categorie. Prin urmare, am propus și am convenit asupra acestei măsuri, ca o măsură temporară până când vom avea directive-cadru care să stabilească norme clare. Acest lucru nu s-a întâmplat pentru că am fost legați de industrie, ci a fost cel mai bun mod de a consolida ambele abordări.

Nu căutăm dușmani: încercăm să consolidăm experiența pozitivă, dar și să implicăm industria. Industria nu combate acest lucru, dar ar trebui, cred eu, să accepte opinii mai puternice din partea consumatorilor și să vadă cu adevărat beneficiile acestora.

În această etapă, raportul nu oferă o soluție completă. Există diferențe de opinie, însă suntem pe punctul de a le rezolva și, ca de obicei, legislația cea mai complicată este adoptată pe baza compromisurilor și a consensului. Va trebui să ne continuăm munca, însă nu să etichetăm pe cineva care luptă împotriva eficienței energetice, deoarece etichetarea este cea mai simplă metodă de a asigura succesul obiectivelor noastre de

eficiență energetică. Oamenii fac alegeri în cunoștință de cauză în legătură cu aparatele lor, într-un mod care corespunde interesului societății globale. Aceasta este cea mai bună cale și ar trebui să o promovăm.

Mi-ar părea rău dacă am încheia pe un ton trist spunând că suntem la un pas de o catastrofă: nu, muncim împreună. Cu toții ne-am dori să obținem același rezultat, însă în această etapă încă nu am găsit un compromis care să se potrivească și să reunească tot potențialul pentru a rezolva această problemă.

Vă mulțumesc pentru dezbateri. Știu că au existat multe opinii diferite, însă Comisia se angajează să lucreze în continuare pentru a găsi o soluție rapidă la a doua lectură.

Anni Podimata, raportor. – (EL) Dnă președintă, aș dori în primul rând să le mulțumesc tuturor colegilor mei deputați pentru discursurile lor și dlui comisar, atât pentru recomandarea sa, cât și pentru discursul său, acum, la sfârșitul dezbaterii.

Aș dori să fac două comentarii foarte scurte. În primul rând, în ceea ce privește problema arzătoare a etichetării energetice. Aș dori să subliniez faptul că scara de la A la G, pe care o considerăm cu toții ca fiind de mare succes și recunoscută și care a adus o contribuție uriașă în vederea economisirii de energie are, evident, probleme pe care, dle Reul, le-am enumerat în comentariile mele de la început; cu alte cuvinte, această scară trebuie actualizată. Problema de bază cu eticheta energetică existentă este că nu are perioadă de valabilitate, de unde rezultă situația pe care dvs. ați descris-o, și anume că avem pe piață produse energetice cu aceeași etichetă și niveluri diferite de eficiență energetică. Problema crucială este ca noi să introducem o anumită perioadă de valabilitate pentru etichetarea energetică de la A la G și să actualizăm indicatorii de eficiență energetică la fiecare 3 până la 5 ani pe baza progresului înregistrat pe piață.

În sfârșit, consider că concluzia pe care trebuie să o tragem este simplă. Avem – și recunoaștem cu toții că avem – o rețetă testată și de succes pentru etichetarea energetică care a devenit, de asemenea, un standard pentru alte țări din afara Uniunii Europene. Când ai o rețetă de succes care a devenit demodată de-a lungul anilor, nu o elimini, o actualizezi, pentru că dacă o elimini și nu o înlocuiești cu un sistem nou, riști să pierzi un plus de valoare pe care l-ai generat în anii anteriori prin faptul că ai optat pentru etichetarea energetică. Mesajul Europei către consumatori de-a lungul tuturor acestor ani a fost: alegeți eticheta energetică A. Noi înșine nu trebuie să slăbim acest mesaj.

Președintele. – Dezbateri s-a încheiat.

Votul va avea loc astăzi la ora 12.00.

(Ședința a fost suspendată la 11.35 în timpul votării și reluată la ora 12.00)

PREZIDEAZĂ: DOMNUL PÖTTERING

Președinte

5. Votare

Președintele. Următorul punct pe ordinea de zi este votarea.

(Pentru rezultate și alte detalii ale votării): vă rugăm să consultați procesul verbal)

5.1. Modificarea Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole, în ceea ce privește standardele de comercializare a cărnii de pasăre (A6-0223/2009, Ilda Figueiredo)

– Înainte de votare:

Ilda Figueiredo, raportor. – (PT) Doamnă Președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să vă explic pe scurt că acest raport include amendamentele adoptate în unanimitate de către Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală, ca urmare a rezoluției adoptate în plen la data de 19 iunie 2008, prin care s-a respins propunerea Comisiei privind autorizarea comercializării cărnii de pasăre destinată consumului uman, chiar după ce aceasta a făcut obiectul unui tratament antimicrobian.

Prin urmare, aş dori să le mulţumesc tuturor acelor care au lucrat împreună cu mine la acest raport, inclusiv deputaţilor şi raportorului pentru aviz din partea Comisiei pentru mediu, sănătate publică şi siguranţă alimentară.

Sperăm că atât Comisia Europeană, cât şi Consiliul vor lua în considerare acest raport şi avizul Parlamentului European în apărarea sănătăţii publice, a siguranţei alimentare şi a producătorilor de carne de pasăre din cadrul Uniunii Europene.

5.2. Cerere de apărare a imunităţii lui Aldo Patriciello (A6-0286/2009, Aloyzas Sakalas)

5.3. Cererea de apărare a imunităţii lui Umberto Bossi (A6-0269/2009, Klaus-Heiner Lehne)

5.4. Mobilizarea Fondului european de ajustare la globalizare (A6-0266/2009, Reimer Böge)

5.5. Recomandare adresată Comisiei referitoare la plângerea 185/2005/ELB (A6-0201/2009, Miguel Angel Martínez Martínez)

5.6. Recuperarea vaporilor de benzină în timpul alimentării autovehiculelor la staţiile de benzină (A6-0208/2009, Dimitrios Papadimoulis)

– Înainte de votare:

Dimitrios Papadimoulis, raportor. – (EL) Dle Preşedinte, deoarece dezbateră nu a avut loc din motive tehnice, vă rog să îmi permiteţi să spun câteva cuvinte înainte ca votul să aibă loc. Ca urmare a unor negocieri intensive cu Consiliul şi Comisia, cred că am ajuns la un bun compromis la prima lectură. Dată fiind contribuţia Parlamentului European, am accelerat aplicarea directivei cu un an, am lărgit aria de influenţă la unităţile de servicii din zonele rezidenţiale, am consolidat mecanismele de informare şi control destinate unităţilor de servicii, precum şi mecanismele de informare pentru cetăţeni.

Aceasta constituie o schimbare a cărei aplicare va îmbunătăţi calitatea atmosferei şi va limita considerabil gazele cu efect de seră care provoacă schimbări climatice. Comisia s-a angajat, la propunerea noastră, să depună o propunere revizuită după o anumită perioadă, astfel încât să avem o tehnologie îmbunătăţită care ne va permite dobândirea unor rezultate şi mai bune în viitor.

Compromisul final este sprijinit de toate grupurile politice şi cred că acesta este o dovadă a faptului că am făcut o treabă bună.

5.7. Accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului şi ale Comisiei (A6-0077/2009, Michael Cashman)

– Înainte de votare:

Michael Cashman, raportor. – Dle Preşedinte, Camera mi-a acordat mandat să demarez negocieri cu alte instituţii pentru acest dosar important. Din nefericire, sunt nevoit să raportez faptul că negocierile nu au fost productive şi că, prin urmare, recomand Camerei astăzi să nu votăm şi să transmitem decizia pentru acest dosar important următorului parlament, în cursul mandatului căruia mă aştept ca o nouă propunere să fie înaintată de către Comisie în toamna acestui an.

Andris Piebalgs, membru al Comisiei. – Dle Preşedinte, Comisia ia notă de decizia Parlamentului de a amâna votarea rezoluţiei legislative care însoţeşte raportul dlui Cashman până la următoarea legislatură. Deşi respectă în totalitate decizia Parlamentului, Comisia nu este convinsă de faptul că votarea care încheie prima lectură a Parlamentului ar pune piedici următorului Parlament. Prin urmare, Comisia îşi va revizui propunerea doar după ce ambele părţi ale autorităţii legislative îşi vor fi adoptat poziţiile, dar intenţionează ca între timp să

continue întreținerea unui dialog constructiv cu ambele instituții și își confirmă disponibilitatea pentru a ajunge la un compromis cu Parlamentul și Consiliul.

Michael Cashman, raportor. – Dle Președinte, cred că acest lucru ilustrează motivul pentru care este extrem de important ca următorul Parlament să își exercite fiecare atribuție pe care o deține. Dialogul implică faptul că fiecare instituție trebuie să asculte. Până acum, niciuna dintre instituții nu ascultă ce spune Parlamentul. Din acest motiv, ar trebui să nu votăm, ci să dăm puteri depline în acest sens următorului Parlament.

(Aplauze)

(Parlamentul a aprobat propunerea).

(Dosarul a fost retrimis comisiei responsabile.)

Președintele – Nu sunt sigur dacă dl Cashman poate fi felicitat. Da? Atunci, felicitările noastre.

5.8. Organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier (A6-0120/2009, Marie Panayotopoulos-Cassiotou)

– Înainte de votare:

Stephen Hughes (PSE). – Dle Președinte, pentru a nu întrerupe cursul votării odată ce aceasta a început, aș dori să informez Camera că Grupul Socialist retrace partea a treia a amendamentului 62, și anume partea referitoare la articolul 2 alineatul (1) literele (b) și (c).

(Parlamentul a respins propunerea Comisiei.)

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. – (IT) Doamnă Președinte, onorați membri, Comisia ia notă de poziția exprimată astăzi de Parlamentul European și, având în vedere angajamentele luate în fața camerei, Comisia va trage concluziile cele mai adecvate în urma votului negativ exprimat astăzi, luând de asemenea în considerare poziția Consiliului.

Comisia va examina modalitatea cea mai bună de a dobândi rezultatul cerut, cu alte cuvinte de a garanta protecția socială a lucrătorilor, evitând în același timp o creștere a obligațiilor administrative din sectorul transporturilor rutiere.

(Dosarul a fost retrimis comisiei responsabile în conformitate cu articolul 52 alineatul (3) din Regulamentul de procedură)

5.9. Comerțul cu produse derivate din focă (A6-0118/2009, Diana Wallis)

– Înainte de votare:

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Dle Președinte, aș dori să atrag atenția asupra unei erori care s-a strecurat pe lista de vot a Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni. La votul final asupra propunerii revizuite și a rezoluției legislative ar trebui să se precizeze „voturi libere”. Vă rog – aici includ și Grupul în această rugămintă – să nu uitați acest lucru.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Doamnă Președinte, aș dori să vă întreb care articol anume din Regulamentul de procedură permite Grupurilor să își corecteze listele de votare aici cu permisiunea dvs.? Acesta este un abuz la adresa independenței parlamentare a deputaților individuali!

5.10. Protecția animalelor utilizate în scopuri științifice (A6-0240/2009, Neil Parish)

– Înainte de votare:

Neil Parish, raportor. – Dle Președinte, aș dori să mulțumesc tuturor raportorilor alternativi care au fost dispuși să lucreze alături de mine la un dosar extrem de tehnic și dificil. Prin intermediul acestei lucrări am reușit să ajungem la ceea ce cred că este un bun compromis.

Testarea pe animale este un domeniu foarte controversat și emoțional care implică o dilemă morală. Am făcut tot ce ne-a stat în putință să creăm o poziție care să îmbunătățească bunăstarea animalelor folosite pentru testare și, în același timp, să asigure continuarea cercetării medicale demne de încredere și de o calitate

superioară în Europa. Am dezvoltat propunerea Comisiei în multe domenii și, ceea ce este mai important, am clarificat clasificările gradului de severitate. Am avut parte de un bun compromis în cadrul Comisiei pentru agricultură și nu ar trebui să îi căutăm neapărat eventualele greșeli în această etapă.

Ne dorim cu toții să colaborăm pentru a îmbunătăți, reduce și înlocui testarea pe animale. Cu toate acestea, ar trebui să ne reamintim că multe vaccinuri și tratamente pentru boli au fost realizate folosind animalele, în special primatele – de exemplu, vaccinuri pentru poliomielită, difterie, hepatită B, precum și stimularea cerebrală aprofundată folosită în cazul bolii Parkinson. Toate constituie exemple de beneficii aduse de cercetarea pe animale. Pentru a liniști temerile manifestate de mulți deputați în privința utilizării celulelor stem embrionare, amendamentul 170, dacă primește sprijin, va asigura luarea deciziilor de natură etică în acest sens de către înseși statele membre, nu de către Comisie.

Avem în momentul de față o oportunitate uriașă de a îmbunătăți legislația privind bunăstarea animalelor și cercetarea în această privință. Ar trebui să lăsăm deoparte divergențele între grupuri și să sprijinim acest raport. Organizațiile industriale, pentru cercetarea medicală și pentru bunăstarea animalelor sunt convinse că acesta este un pas înainte și că vom actualiza și îmbunătăți actuala legislație. Dacă nu ne ocupăm de această problemă în decursul prezentului mandat parlamentar, legislația poate fi amânată timp de doi ani sau mai mult, ceea ce ar fi un pas înapoi. Recomand membrilor Camerei să sprijine acest raport.

În final, deoarece aceasta este probabil ultima ocazie în care mă adresez Camerei deoarece mă retrag pentru a intra în politica națională, aș dori să vă mulțumesc pentru amabilitatea cu care m-ați tratat și să le mulțumesc membrilor Camerei, care m-au tratat la rândul lor cu mult respect.

(Aplauze)

Președintele – Vă mulțumesc foarte mult, domnule Parish. Odată cu revenirea la parlamentul dvs. național, vă dorim aceeași putere de muncă de care ați dat dovadă aici la Parlamentul European.

5.11. Poluarea cauzată de nave și sancțiuni în caz de încălcare (A6-0080/2009, Luis de Grandes Pascual)

5.12. Indicarea, prin etichetare și informații standard despre produse, a consumului de energie (reformare) (A6-0146/2009, Anni Podimata)

5.13. Estimarea bugetului Parlamentului European pentru exercițiul financiar 2010 (A6-0275/2009, Vladimír Maňka)

– Înainte de votul asupra rezoluției:

Președintele – Voiam să vă spun este că aceasta este ultima votare la care asist în calitate de președinte. Aș dori să îi mulțumesc în special lui Paul Dunstan, în stânga mea, care și-a făcut treaba splendid în decursul acestor ani.

(Aplauze puternice)

Paul, aș dori să îți spun că am făcut puține greșeli împreună – uneori eu am fost acela care a greșit, alteori tu. Cu toate acestea, am format o echipă imbatabilă. Îți mulțumesc sincer.

PREZIDEAZĂ: DL MAURO

Vicepreședinte

6. Explicații privind votul

Explicații orale privind votul

- Raport: Miguel Angel Martínez Martínez (A6-0201/2009)

David Sumberg (PPE-DE). - Dle președinte, vă sunt recunoscător pentru că mi-ați dat cuvântul. Am sprijinit acest raport dar, din moment ce voi părăsi Parlamentul după alegerile viitoare, aș dori să mă folosesc de acest

ultim prilej pentru a sublinia un mesaj foarte puternic pe care președintele Republicii Cehe, președintele în exercițiu, l-a transmis recent Parlamentului. „Ne dorim acum un nou mandat din partea cetățenilor”. Adevărul este însă că cetățenii nu sunt de fapt reprezentați în acest plen. După cum a menționat și președintele în exercițiu, nu există nicio opoziție aici față de proiectul european.

Cetățenii - bărbații și femeile care formează electoratele noastre, în special în Marea Britanie - nu își doresc o constituție europeană, nu doresc să le fie impus un tratat. Ceea ce ei își doresc este dreptul la vot și sper să le fie oferită această oportunitate, preferabil mai devreme decât mai târziu.

- Raport: Dimitrios Papadimoulis (A6-0208/2009)

Richard Corbett (PSE). - Dle președinte, întâmpin cu bucurie adoptarea acestui raport. Am votat în favoarea sa, alături de grupul meu. Acesta constituie un semnal important trimis de Parlament. Acum însă, trebuie să îi și dăm curs.

- Raport: Marie Panayotopoulos-Cassiotou (A6-0120/2009)

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Dle președinte, comportamentul antisocial al angajatorilor îi forțează pe angajați să devină lucrători independenți, iar acest fenomen se extinde la șoferi și la furnizorii de servicii de transport. Angajatorii vor să facă economii de la plata costurilor de asigurări sociale și să obțină o flexibilitate sporită, dar aceasta a condus la o situație în care suntem nevoiți să votăm sub presiunea acestui comportament antisocial.

Acesta este motivul pentru care a fost necesar să respingem raportul, din pricina magnitudinii acestui comportament antisocial. Existența sa amenință nu numai igiena ocupațională a lucrătorilor, ci și siguranța traficului rutier și poate să ne afecteze pe fiecare dintre noi, precum și situația tuturor celor aflați în trafic, fie în mașini, fie ca pietoni. Acesta este un motiv foarte clar pentru care ar trebui să ne ocupăm foarte serios de această problemă și să revenim asupra ei, deoarece soluția propusă nu ne-a oferit o cale de ieșire din această situație.

- Raport: Diana Wallis (A6-0118/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). - (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, am dorit să subliniez faptul că am votat în favoarea raportului în ciuda neacceptării celor două amendamente propuse de noi.

Consider că ar fi fost o idee foarte bună să oferim asistență și să ajutăm poporul inuit în a dobândi pace și liniște în ceea ce privește stilul și modul lor de viață și de vânătoare, precum și să asigurăm un respect sporit față de programele LEADER ale Uniunii Europene destinate țărilor scandinave în ceea ce privește vânătoarea de foci. Aș dori, de asemenea, să profit de această ocazie pentru a spune că ceea ce se întâmplă în Canada și nu are nimic de-a face cu inuiții nu este vânătoare, așa cum înțelegem noi termenul, ci o măcelărire a animalelor, nu o vânătoare în adevăratul sens al cuvântului. Prin urmare, consider că aceste două aspecte trebuie tratate separat, oricare ar fi atitudinile adoptate ulterior. Consider, de asemenea, că ar fi fost mai bine să abordăm acest subiect într-o perioadă post-electorală, nu pre-electorală, cum este cazul în prezent.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Dle președinte, întâmpin cu bucurie, la rândul meu, faptul că Parlamentul European, prin interdicția sa asupra importului de produse din focă, a urmat exemplul Statelor Unite și al Rusiei. Sunt convinsă că trimitem un semnal clar că guvernul canadian va trebui să își modifice modalitățile de monitorizare a respectării legii referitoare la metodele umane de a vâna foci. Cu toate acestea, sunt la fel de convinsă că propunerea noastră va permite popoarelor indigene, atât din Europa, cât și din afara UE, să continue vânătoarea de foci utilizând metode tradiționale. Doresc să mulțumesc tuturor, în special președinției cehe, pentru că a oferit Parlamentului și Consiliului posibilitatea de a ajunge la un compromis pe data de 24 aprilie, compromis pe care l-am putut adopta astăzi.

Richard Corbett (PSE). - Dle președinte, sunt de-a dreptul încântat că acest raport a fost adoptat cu o asemenea majoritate copleșitoare și că ne putem astfel aștepta la o interdicție a importului de produse din focă în Uniunea Europeană.

Trebuie să spun însă că am fost întristat să văd că raportoarea noastră, liberal-democrata Diana Wallis, nu a fost pe deplin în favoarea acestui curs de acțiune. În calitate de raportor, domnia sa ar fi trebuit să prezinte punctul de vedere al comisiei, în cadrul căreia exista o majoritate foarte clară, și nu să caute prin tot soiul de metode să anuleze ceea ce constituia cât se poate de limpede dorința unei majorități copleșitoare din cadrul

acestei Camere. Cu toate acestea, sunt încântat de faptul că Parlamentul a dat dovadă de o hotărâre atât de clară, printr-o majoritate copleșitoare, de a soluționa problema în modul pe care l-am decis acum.

Daniel Hannan (NI). - Dle președinte, acest raport m-a pus în dilemă. Nu există niciun motiv strict rațional pe baza căruia focile să fie selectate pentru a se bucura de un tratament special. Focile nu sunt o specie pe cale de dispariție - până și WWF (World Wide Fund for Nature) recunoaște acest lucru. Nu avem parte de aceleași proteste aprinse ca cele împotriva vânătorii de foci atunci când vine vorba de viespi, câinele-babei, jderi sau viermi.

Pe de altă parte, democrația nu este ceva neapărat rațional. Oamenii nu sunt întotdeauna niște mașini de logică. Dacă e să luăm argumentul biologilor evoluționiști, se prea poate ca trăsăturile de copil ale puilor de focă - ochii mari și așa mai departe - să ne confere, la un nivel profund genetic, o predispoziție către empatie pentru aceștia. Nu știu. Ideea este că putem da naștere la ceva foarte periculos dacă argumentăm că alegătorii greșesc din simplul motiv că obiecția lor față de vânătoarea de foci este mai degrabă de ordin estetic decât rațional sau etic. Odată ce am început să mergem pe acest drum, mai este doar un pas până la a spune că alegătorii greșesc împotriva Tratatului de la Lisabona sau Constituției Europene sau mai știu eu cărui lucru.

Astfel încât, după ce am reflectat îndelung, am ajuns la acest punct de vedere asupra raportului: deoarece este evident că acest aspect constituie un punct sensibil și important pentru mulți dintre alegătorii noștri, decizia nu ar trebui în niciun caz luată la nivelul UE, ci ar trebui mai degrabă să fie adoptată în mod adecvat prin intermediul mecanismelor și procedurilor naționale democratice ale fiecărui stat membru.

Neena Gill (PSE). - Dle președinte, sunt foarte mândră de faptul că acest plen a votat în favoarea raportului cu o majoritate covârșitoare. Am votat în favoarea acestui raport deoarece sunt încântată de faptul că facem o declarație puternică, fără a lăsa porțițe de scăpare, pe marginea comerțului cu produse din focă în UE.

Numeroși cetățeni din cadrul circumscripției mele ne-au contactat - trebuie spus că milioane de cetățeni s-au implicat în această problemă - pentru a ne spune că acesta este cel mai dezagățător și crud mod de a ucide niște ființe minunate. Unii susțin că această atitudine se datorează faptului că animalele în discuție un anumit farmec, dar atunci când vedem filmări ale metodelor folosite realizăm că măcelul focilor în scop comercial, în mod special, este inutil, deoarece sunt disponibile multe alternative.

Sunt foarte mulțumită că am votat într-un număr atât de mare în favoarea încetării acestui comerț crud.

Peter Skinner (PSE). - Dle președinte, această interdicție constituie un progres semnificativ și reprezintă o adevărată victorie pentru susținătorii campaniilor de pe tot cuprinsul sud-estului Angliei, în mod special - după cum vă puteți imagina - și din Uniunea Europeană. Mulți dintre aceștia ne-au scris nouă, membrilor Parlamentului, pentru a cere să se pună capăt acestui comerț plin de cruzime.

Faptul că o președinție laburistă de comisie a condus această campanie, împotriva unui lobby intens din partea celor care se fac vinovați de acest comerț crud și obscen, a fost un aspect crucial în dobândirea succesului. Nu este vorba de o versiune originală diluată, după cum a subliniat și colegul meu, Richard Corbett; interdicția a fost votată în comisie și acum și de către Parlament, după aducerea unor amendamente critice propuse de Arlene McCarthy.

Am fost intrigat acum câteva clipe la auzul sugestiei dlui Hannan din partea Partidului Conservator cum că această problemă ar trebui să facă obiectul unei dezbateri naționale și democratice. Dacă ar fi să ne punem încrederea în această metodă, doar opt țări ar vota în favoarea acestei interdicții, spre deosebire de cele 27 care o votează prin intermediul Parlamentului European. Aceasta ne demonstrează faptul că bunăstarea animalelor și comerțul sunt compatibile și ar trebui să ne bucure acest lucru.

Cristiana Muscardini (UEN). - (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, (...) raportul Wallis reprezintă un pas înainte în favoarea protecției generale a drepturilor animalelor deoarece limitează considerabil importul de produse din focă în Uniune.

Uniunea a făcut o alegere civilizată în acest context și sperăm că alte țări o vor urma, chiar dacă am fi preferat ca textul Comisiei să fie cel înaintat pe piața internă, deoarece acesta limita foarte clar posibilele excepții la vânzarea acestor produse la cazurile dependente de nevoile de subzistență ale poporului inuit. Dacă nu fac obiectul unor controale riguroase de către autoritățile vamale, noi excepții pot duce la crearea unor porțițe de scăpare periculoase prin care se pot eluda măsurile care, după o luptă îndelungată, pedepsesc inutilitatea și cruzimea unor practici ale omului, cărora nu ar mai trebui să le fie permis să jignească conștiința tuturor.

Sper ca pasul înainte de astăzi să nu rămână un eveniment izolat, ca un efort susținut să poată fi depus pentru a studia în continuare modalități de a împiedica țările cărora aparținem să importe produse provenite de la animale ucise prin suferințe inimaginabile. Că tot am ajuns la acest subiect, vă reamintesc de joshnicia sprijinirii în continuare, în Europa, a practicii de măcelărire a animalelor fără asomare și de a le lăsa să sângereze până la moarte.

- Raport: Neil Parish (A6-0240/2009)

Hiltrud Breyer, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Dle președinte, în vreme ce votul pe marginea vânătorii de focuri s-a bucurat de un asemenea succes, ceea ce mă mulțumește, votul pe marginea raportului Parish este extrem de dezamăgitor. Aș fi dorit să luăm și în acest caz o poziție clară legată de protecția animalelor, o poziție progresistă, care ne arată calea înainte, care clarifică faptul că avem nevoie de alternative la experimentele pe animale. Testele pe animale ar trebui să aparțină trecutului. Cu toate acestea, aici au existat în mod evident interese palpabile din partea industriei - în special a industriei farmaceutice - așa că, prin urmare, am fost dezamăgită, alături de grupul meu, că nu am reușit să ne asigurăm că testele pe animale și condițiile barbare în care acestea sunt ținute rămân de domeniul trecutului.

Din nefericire, nu am reușit să aducem amendamente acestui compromis servil, lucru pe care Comisia l-a realizat deja prin interdicția clară asupra testelor pe antropoide. Acest lucru mă întristează, deoarece o societate trebuie să fie mereu evaluată pe baza modului în care tratează animalele, iar Uniunea Europeană nu ar mai trebui să fie un sinonim pentru teste inutile pe animale. Prin urmare, aș fi dorit ca în cadrul acestei propuneri de directivă să se acorde mai multă atenție alternativelor de testare neimplicând animale, deoarece numai sprijinirea fără echivoc a alternativelor la testele pe animale poate avea ca rezultat încetarea testelor barbare și de prisos pe animale în cadrul Uniunii Europene.

Acest obiectiv nu va fi realizat prin intermediul unor declarații de intenție, ci exclusiv prin sublinierea importanței alternativelor la testele pe animale și prin oferirea finanțării adecvate pentru cercetare. Nu putem discuta despre alternative la testarea pe animale pentru ca apoi să nu le sprijinim dezvoltarea și recunoașterea rapidă. Finanțarea alternativelor de testare neimplicând animale nu trebuie să înceteze. Proiectul bun al Comisiei ar fi trebuit să ceară mai mult sprijin în cadrul Parlamentului.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Dle președinte, sunt încântată de faptul că amendamentul 170 la raportul Parish referitor la testele pe animale a fost adoptat. Acesta interzice în cadrul acestei directive utilizarea embrionilor umani sau a celulelor fetale ca alternativă la utilizarea animalelor, deși, în ceea ce mă privește, mă consolează prea puțin faptul că amendamentul lasă deciziile etice pe seama statelor membre, având în vedere faptul că guvernul și tribunalele din Irlanda au refuzat constant să protejeze embrionii și mi-au fost date asigurări că în Irlanda importăm celule fetale în scopuri de cercetare.

Am protejat focile și acesta este un lucru bun. Am luat câteva măsuri de limitare și reducere a experimentelor cu animale și trebuie să perseverăm, dar nu trebuie să uităm în niciun moment principiul că nu putem folosi subiecți umani ca substitut pentru alte forme de testare. Trebuie redusă amploarea testelor pe animale, dar testele pe oameni nu trebuie percepute drept alternativă.

Richard Corbett (PSE). - Dle președinte, deși aceasta a fost o zi bună pentru bunăstarea animalelor în ceea ce privește focile, a fost o zi de mai puțin bun augur în ceea ce privește votul de adineaure referitor la testele pe animale.

La începutul acestei luni, am avut plăcerea de a vizita o firmă din circumscripția mea electorală, Simcyp, căreia tocmai i s-a acordat o distincție națională din partea Dr Hadwen Trust pentru dezvoltarea unor alternative la cercetarea pe animale. Acea companie a demonstrat că este posibil să fie dezvoltate alternative viabile. Mai mult decât atât, a demonstrat că, deseori, rezultatele cercetării pe animale, când vine vorba de cercetarea medicală, nu oferă în mod necesar date credibile când sunt aplicate la ființele umane.

Simcyp realizează o muncă de pionierat în domeniul alternativelor la cercetarea pe animale. Este posibil să mergem și mai departe. Ar fi trebuit să mergem mai departe astăzi. Acesta nu este decât un prim pas de mică anvergură. Este nevoie de mult mai mult.

Neena Gill (PSE). - Dle președinte, m-am abținut de la votul pe marginea acestui raport deoarece sunt de mult timp o susținătoare a drepturilor animalelor. Acestea reprezintă una dintre problemele asupra cărora este important ca UE să se concentreze dacă ne dorim să punem în echilibru dreptatea cu piața internă și trebuie să insistăm asupra moralității pieței.

Am primit numeroase scrisori în acest sens, iar alegătorii din circumscripția mea și-au exprimat sentimentele de groază cu privire la acest subiect. Aceștia consideră că ar trebui să existe o protecție sporită a animalelor utilizate în scopuri științifice.

Motivul abținerii mele este faptul că doresc să se pună capăt capturării maimuțelor din mediul lor natural în scopuri de împerechere și, prin urmare, sprijin textul Comisiei. În plus, amendamentele care înlătură obligativitatea menținerii unor înregistrări precise la sediul utilizatorului nu au fost sprijinite. Mai mult, consider că era necesară sprijinirea amendamentelor care reduc angajamentul la cele trei elemente: înlocuire, reducere și perfecționare. Consider, de asemenea, că modul de adăpostire trebuie adaptat în funcție de experiment și că incinta destinată animalelor ar trebui să facă parte din autorizația pentru proiect. Doresc să evităm suferința animalelor și să ne asigurăm că aplicăm metode umane, sau măcar mai puțin dureroase, deucidere a acestora. Acesta este unul dintre motivele abținerii mele, și anume faptul că nu cred că raportul a mers suficient de departe.

- Raport: Diana Wallis (A6-0118/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Vă mulțumesc, dle președinte. În calitate de fost ministru al mediului în Letonia, m-a preocupat de mult timp ceea ce se întâmplă în această sferă, această uluitoare cruzime la adresa animalelor, precum și faptul că această cruzime uluitoare este practică la scară industrială. Aș dori să subliniez faptul că aceasta nu are nicio legătură cu modul de viață tradițional al poporului inuit, întrucât acesta nu implică măcelul animalelor la scară industrială pentru a aproviziona întreaga lume cu produse din focă. M-am abținut de la votarea propunerii modificate deoarece consider că nu sunt necesare compromisuri când vine vorba de această problemă. Pe de altă parte, am votat cu hotărâre în favoarea rezoluției legislative și sunt foarte încântată că Parlamentul a acceptat decizia demnă de laudă a cetățenilor europeni referitoare la interdicția de comercializare a produselor din focă. Vă mulțumesc.

- Raport: Anni Podimata (A6-0146/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Vă mulțumesc, dle președinte. Cu referire la raportul Podimata, aș dori să spun că, de fapt, putem sprijini ambele propuneri ale Comisiei și raportul înaintat de Comisia pentru industrie, cercetare și energie, precum și propunerile prezentate de Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană și de alte grupuri politice, deoarece, în opinia mea, principalele interese care fac obiectul acestui raport sunt interesele consumatorilor. Punctul principal îl constituie faptul că aceștia ar trebui să știe care aparate electrice sunt cele mai economice și care dăunează cel mai puțin mediului înconjurător. Prin urmare, prin votul acordat încerc să demonstrez o abordare echilibrată și, în acest caz, să evidențiez interesele consumatorilor europeni.

- Raport: Vladimír Maňka (A6-0275/2009)

Richard Corbett (PSE). – Dle președinte, chiar în timpul acestei discuții, o emisiune radio despre Parlamentul European este difuzată în direct de către postul britanic 5 Live - emisiunea continuă de azi-dimineața. Ascultătorii sună, iar una dintre problemele ridicate în mod constant este costul Parlamentului European. Cât costă acest Parlament? Își poate justifica el oare costurile?

După cum am subliniat recent, dacă este să raportăm costul la numărul de cetățeni, atunci Parlamentul European îl costă pe cetățean 1,74 de lire sterline pe an, aproximativ prețul unei halbe de bere. În schimb, Camera Lorzilor costă 1,77 lire sterline, iar Camera Comunelor 5,79 pe an, o sumă cu mult mai mare per cetățean. Bineînțeles că acest Parlament, având un electorat imens, are o bază largă de acoperire a costurilor. Avem costuri impuse de către statele membre prin cele trei locații de lucru și cele 23 de limbi, pe care niciun parlament național nu trebuie să le suporte de la buget. În ciuda acestor lucruri, reușim să oferim un raport bun preț-calitate.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Dle președinte, nu o să pun sub semnul îndoielii cifrele pe care dl Corbett tocmai ni le-a citit. Nu îmi pasă în mod special dacă acest Parlament ne costă mai puțin per capita decât altele - deși cred că sunt ceva mai mulți cetățeni în Uniunea Europeană decât în Marea Britanie.

Problema mea cu acest raport este faptul că el este o ocazie ratată. Evidențiază multe dintre regimurile costisitoare pe care le-am observat cu toții în timpul mandatului nostru aici - eu sunt aici de 10 ani, ca și dvs., dle președinte. De exemplu, este interesant faptul că biblioteca principală a Parlamentului European este în Luxemburg, unde nimeni nu o poate accesa, deoarece parlamentarii fac naveta între Bruxelles, Strasbourg și birourile din țările de origine.

Sunt multe ocazii ratate în acest loc, iar acest raport este în mod sigur una dintre ele. Într-o perioadă în care alegătorii noștri sunt nevoiți să strângă cureaua, ar fi trebuit să dăm un semnal prin acest raport că suntem dispuși să facem la rândul nostru același lucru. Nu am dat acest semnal. Este o altă ocazie ratată.

Președintele. – Vă mulțumesc, dle Heaton-Harris. În caz că vă aflați aici și în următorul mandat, ne puteți ajuta să îmbunătățim lucrurile.

Explicații scrise privind votul

- Raport: Ilda Figueiredo (A6-0223/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), în scris. – (IT) Am votat pentru.

Conform Regulamentului (CE) nr. 1234/2007, carnea de pasăre poate fi vândută pe piața internațională chiar dacă a fost supusă unor tratamente antimicrobiene. În iunie 2008, Parlamentul European a reușit, după câteva tentative, să aprobe o rezoluție prin care interzicea acest tip de comercializare.

Deoarece Statele Unite exportă în UE exclusiv carne de pasăre tratată cu substanțe chimice sau antimicrobiene, Comisia nu a onorat totuși rezoluția. Această strategie subminează investițiile realizate de către profesioniștii din domeniul procesării cărnii de pasăre, în conformitate cu legea comunitară, prin care se stipulează că pot fi aplicate numai metode de protecție aprobate de UE, cum ar fi tratarea la rece, pentru a reduce riscurile de contaminare a cărnii.

Prin urmare, sprijinim următoarele propuneri de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007: 1 retragerea considerentului 5 din textul Comisiei, prin care se stipulează că „trimiterea exclusivă la tratarea la rece este prea restrictivă în raport cu evoluția tehnologică. Prin urmare, este necesar să se adapteze această definiție”; 2) înlocuirea considerentului 5 cu un altul prin care se solicită monitorizarea sursei de carne pentru a informa și garanta transparența către consumator; 3) menținerea tratării la rece ca unică metodă de protecție.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), în scris. – Am votat pentru acest proiect deoarece consider că este necesar să se extindă domeniul de aplicare al standardelor de comercializare a cărnii de pasăre și asupra preparatelor și produselor pe bază de carne de pasăre, precum și asupra cărnii de pasăre în saramură, care se comercializează într-o măsură din ce în ce mai mare.

Trebuie să luăm în considerare că, atunci când carnea de pasăre este vândută în stare „proaspătă”, consumatorul se așteaptă ca aceasta să nu fi fost niciodată înainte congelată sau congelată rapid, fapt care reprezintă pentru consumator o garanție de calitate. Prin urmare, principiul actual conform căruia carnea de pasăre vândută în stare „proaspătă” nu poate fi anterior congelată trebuie consolidat și extins pentru a cuprinde și preparatele și produsele pe bază de carne de pasăre.

Este de remarcat că această propunere nu afectează bugetul comunitar.

Šarūnas Birutis (ALDE), în scris. – (LT) Obiectivele standardelor de comercializare a cărnii de pasăre vizează menținerea stabilității prețurilor în acest sector, cu scopul de a facilita comercializarea produselor și de a asigura protecția consumatorilor și standarde ridicate pentru alimente. Standardele de comercializare a cărnii de pasăre trebuie revizuite pentru a se ține seama de avansurile tehnologice și pentru a include preparatele din carne de pasăre, deoarece obiceiurile consumatorilor s-au schimbat din anii '90 încoace. Se propune consolidarea principiului conform căruia carnea de pasăre propusă la vânzare ca „proaspătă” nu poate să fi fost congelată anterior, extinzându-l asupra preparatelor și produselor din carne de pasăre, iar eu sunt de acord cu acest lucru.

Edite Estrela (PSE), în scris. – (PT) Am votat în favoarea propunerii privind comercializarea cărnii de pasăre. Obiectivul acestei propuneri îl constituie actualizarea standardelor care datează din 1990 referitoare la comercializarea cărnii de pasăre, prin adaptarea acestora la noile realități de pe piață. De asemenea, propunerea are ca scop menținerea stabilității prețurilor pieței în acest sector, facilitarea comercializării produselor și asigurarea protecției consumatorilor și a standardelor ridicate pentru alimente.

Consider că tratarea cărnii de pasăre cu substanțe decontaminante nu este acceptabilă și am susținut, prin urmare, tratarea prin refrigerare.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), în scris. – (SV) Am votat în favoarea proiectelor de amendamente propuse de Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală a Parlamentului European, deoarece

acestea consolidează dispozițiile referitoare la etichetarea originii cărnii de pasăre. Consider că acesta este un lucru bun.

Cu toate acestea, amendamentele propuse de Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală conțin și dispoziții care credem că ar trebui abordate la nivel administrativ. Deoarece textul a fost supus votării în bloc, nu ne-am putut opune acestor propuneri.

Votul nostru favorabil pentru aceste amendamente referitoare la etichetarea originii nu înseamnă, bineînțeles, că sprijinim în vreun fel politica agricolă comună.

Véronique Mathieu (PPE-DE), în scris. – (FR) Am ajuns la un bun compromis pe marginea acestui raport, ceea ce ne dă posibilitatea de a avea o reglementare mai echilibrată care respectă cerințele Uniunii Europene referitoare la siguranța alimentelor.

Prin interdicția comercializării cărnii de pasăre congelate sub denumirea de „produs proaspăt”, prin respingerea utilizării substanțelor toxice, cum ar fi clorul, în decontaminarea cărnii de pasăre, precum și prin optarea în favoarea unei etichetări clare a originii și a datei de sacrificare, am sprijinit o abordare de bun-simț și am ales ca prioritate apărarea intereselor consumatorilor europeni.

Prin adoptarea rezoluției din iunie 2008, Parlamentul și-a exprimat deja opoziția puternică la adresa autorizării comercializării de „carne de pasăre tratată cu clor” pe piața europeană și a fost urmat, în acest sens, de către miniștrii agriculturii în cadrul Consiliului în decembrie.

Prin votul de astăzi, ne-am confirmat dorința de a ne asigura că, pe traseul lor de la fermă până pe masă, alimentele din Uniunea Europeană sunt cât se poate de sănătoase pentru consumatori.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), în scris. – (PL) Problema pare evidentă. Propunerea aflată în discuție este cea de-a doua care intenționează să autorizeze comercializarea de carne de pasăre destinată consumului uman după ce a fost supusă unui tratament antimicrobian. De această dată, propunerea a fost introdusă la sugestia SUA, cărora le este teamă de impunerea unei interdicții asupra importului în Europa de carne produsă în SUA.

Având în vedere că cercetările au demonstrat că utilizarea de substanțe antimicrobiene nu contribuie la reducerea incidenței infecțiilor cu bacterii, iar Europa se luptă pentru o alimentație sănătoasă, trebuie să avem o opinie unanimă. La fel cum trebuie să procedăm și în cazul organismelor modificate genetic. Este păcat că în cazul organismelor modificate genetic problema nu pare la fel de clară pentru toată lumea.

- Raport: Reimer Böge (A6-0266/2009)

Neena Gill (PSE), în scris. – Întâmpin cu bucurie acest raport deoarece abordează un aspect la care am lucrat de ceva timp. În timpul unei vizite la fabrica Michelin din Stoke-on-Trent, conducerea și sindicatele mi-au explicat sprijinul lor în favoarea Fondului european de ajustare la globalizare.

Ulterior, i-am scris ministrului britanic al afacerilor și întreprinderilor, Lordul Mandelson, solicitându-i să ia în considerare posibilitatea unei cereri către UE pentru activarea Fondului de ajustare. Mi se pare evident, cum li s-a părut și celor pe care i-am întâlnit la Michelin, că acest fond trebuie instituit de îndată ce este posibil. Acesta este exact scopul pentru care UE a fost instituită - pentru acordarea unui ajutor colectiv statelor membre și, cel mai important, lucrătorilor europeni, în vremuri grele.

Și aceasta deoarece fondul nu vizează pur și simplu scoaterea din dificultate a companiilor, ci se referă la sprijinirea unei strategii care va conduce la o creștere durabilă și locuri de muncă pe viitor. Accentul pus de raport asupra importanței micilor întreprinzători pentru redresarea economică și importanța pe care o acordă fondul aptitudinilor și pregătirii profesionale vor contribui la asigurarea faptului că oamenii care își pierd locul de muncă vor fi reintegrați pe piața muncii.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), în scris. – (SV) Criticăm cu tărie raționamentul care stă la baza instituirii unui Fond de ajustare la globalizare. În primul rând, acesta se bazează pe ideea că globalizarea *per se* constituie o problemă. În opinia noastră, globalizarea constituie o modalitate de creștere a prosperității, în special a țărilor sărace, în curs de dezvoltare, cu condiția ca actori economici semnificativi, cum ar fi UE și SUA, să își reformeze pozițiile comerciale protecționiste în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului.

Statele membre ale UE sunt capabile de implementarea unor măsuri naționale care să sprijine acele sectoare pe care le consideră a avea nevoie de asistență financiară. Un fond special al UE ar garanta un caracter arbitrar,

ineficiență, birocrație și cheltuieli nejustificate. Cum poate Comisia să decidă, într-un mod relevant, dacă globalizarea a avut un impact negativ asupra unui anumit sector? În plus, sumele care se vehiculează la ora actuală indică faptul că acest fond ar putea aproape fi considerat drept un truc publicitar din partea UE.

Din motivele de mai sus, am votat împotriva raportului în cauză.

- Raport: Dimitrios Papadimoulis (A6-0208/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), *în scris*. – (LT) Nevoia de a asigura un aer mai curat a fost recunoscută de câteva decenii, luându-se măsuri la nivel național și al UE, precum și prin intermediul unor convenții internaționale.

Îmbunătățirea calității aerului ambient rămâne o provocare majoră de soluționat. Problema poluării aerului poate fi soluționată numai pe termen lung și într-un cadru european, în special prin accelerarea măsurilor transfrontaliere. Propunerea Comisiei este necesară, având în vedere nevoia de a ne concentra în continuare asupra emisiilor de COV (compuși organici volatili) pentru a îmbunătăți calitatea aerului pe plan local și regional și confortul public, integrarea reușită a sistemelor VPR II (de recuperare a emisiilor de vapori de combustibil) în întreaga lume, precum și capacitatea tehnologiei de a reduce emisiile asociate cu realimentarea cu 95%.

Martin Callanan (PPE-DE), *în scris*. – Această legislație reprezintă un alt exemplu al modului în care UE ia în vizor industria construcțiilor de mașini și în care UE caută de obicei să impună o legislație grosolan de disproporționată pentru soluționarea unei probleme relativ minore.

Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară a votat în favoarea devansării datei de la care stațiile de benzină ebuie să se conformeze noilor măsuri de limitare a cantității de vapori de benzină eliberați în atmosferă în timpul alimentării mașinilor. Comisia a votat, de asemenea, în favoarea coborârii pragului vânzării de combustibil pentru a aduce și mai multe benzinării sub incidența legii propuse.

Luarea în colimator a micilor benzinării independente ar avea un efect de domino asupra altor întreprinderi locale, abia dacă ar genera beneficii pentru mediu și ar crește poate nivelul emisiilor de gaze de echipament în cazul în care șoferii ar fi nevoiți să conducă o distanță mai mare pentru că o stație locală de benzină a fost închisă. Costul actualizării echipamentelor în termeni de cheltuieli de capital și tranzacții comerciale pierdute din pricina închiderii temporare ar fi substanțial.

Edite Estrela (PSE), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului privind recuperarea emisiilor de vapori de benzină. Benzina conține compuși organici volatili (COV) care se evaporază în interiorul rezervorului de combustibil, umplând spațiul liber din acesta deasupra combustibilului. Pe măsură ce un automobil este realimentat, acești vapori împinși afară din rezervor de către combustibilul care îi înlocuiește și, dacă nu sunt captați, sunt eliberați în atmosferă.

Propunerea Comisiei are ca scop recuperarea vaporilor de combustibil emiși în atmosferă în timpul realimentării autoturismelor. Instalarea în benzinării a unor sisteme de recuperare a vaporilor de combustibil cu o eficiență ridicată de captare este foarte importantă pentru îmbunătățirea calității aerului.

- Raport: Michael Cashman (A6-0077/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), *în scris*. – (LT)? Transparența constituie un principiu fundamental al Uniunii Europene. Acest lucru este clar formulat în articolul 255 din Tratatul de instituire a Comunității Europene: „Orice cetățean al Uniunii și orice persoană fizică sau juridică, care are reședința sau sediul statutar într-un stat membru, are drept de acces la documentele Parlamentului European, ale Comisiei și ale Consiliului”.

Prezentul Regulament nr. 1049/2001 a constituit un pas semnificativ în favoarea unei deschideri sporite. În cei șase ani de la punerea sa în aplicare, regulamentul a contribuit la crearea unei culturi administrative mai transparente în instituțiile europene. După părerea mea, deschiderea contribuie la conferirea unei legitimități consolidate instituțiilor în ochii cetățenilor europeni și sporește încrederea acestora în ele.

Carlos Coelho (PPE-DE), *în scris*. – (PT) Transparența constituie un principiu fundamental al Uniunii Europene. Hotărârile vor fi luate de o manieră cât mai deschisă și mai apropiată de cetățean, conferind astfel o legitimitate sporită instituțiilor în ochii cetățenilor europeni și sporind în același timp încrederea acestora în ele.

Regulamentul adoptat în 2001 a constituit fără îndoială un pas important în acest sens, dar acum este nevoie să i se aducă multe amendamente. Acestea vor face procesul decizional european mai ușor de înțeles, vor crește nivelul transparenței și vor îmbunătăți practicile instituționale.

Obiectivul acestei inițiative, așadar, îl constituie realizarea acestor îmbunătățiri. Cu toate acestea, în ciuda unor propuneri pozitive, acestea sunt în mod regretabil copleșite la număr de acelea pe care Parlamentul European le consideră negative.

În realitate, majoritatea amendamentelor cerute de Parlament prin rezoluția sa din aprilie 2006 nu au fost luate în considerare, cum este cazul, de exemplu, cu propunerile privind posibilitatea ca Parlamentul European să își exercite dreptul la control democratic prin accesul la documente secretizate.

Prin urmare, sprijin propunerea raportorului, dl Cashman, de retrimiteră a acestei inițiative către Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne.

Andreas Mölzer (NI), *în scris.* – (DE) În timp ce se finanțează de la buget dezbateri publice în toate limbile privind Tratatul de la Lisabona, votul negativ la adresa Constituției Europene modificate nu este acceptat, iar referendumurile sunt evitate. În timp ce paginile web ale UE susțin sus și tare importanța multilingvismului, acest lucru nu este reflectat în conceperea lor efectivă. Nu se folosesc în mod constant cele trei limbi de lucru, germana, engleza și franceza, prin intermediul cărora am putea ajunge la majoritatea populației. Nici măcar președinția actuală nu consideră că este un efort care merită făcut. La ora actuală, UE pare să nu se gândească decât la accesul la documentele sale, dar în același timp dorește să anuleze licitațiile UE din publicațiile naționale, desfășurate astfel în toate limbile materne.

Cu toate acestea, câteva abordări satisfăcătoare privind îmbunătățirea accesului la documente apar totuși în raport, motiv pentru care am și votat în favoarea lui.

- Raport: Marie Panayotopoulos-Cassiotou (A6-0120/2009)

Guy Bono (PSE), *în scris.* – (FR) Am votat împotriva raportului întocmit de către colega mea din Grecia, membră a Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europeni, dna Panayotopoulos-Cassiotou, privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier.

Votul meu a fost motivat de faptul că acest raport, care are ca scop organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier, ar fi avut ca efect excluderea șoferilor independenți din legislația europeană privind organizarea timpului de lucru.

Colegii mei socialiști îmi împărtășesc punctul de vedere, și anume acela că nu putem accepta o legislație socială cu două viteze: o legislație care să îi protejeze pe unii, dar care îi lasă pe transportatori pe marginea drumului.

Adoptarea propunerii Comisiei ar fi însemnat că șoferii independenți ar fi făcut obiectul unei discriminări inacceptabile în comparație cu șoferii angajați, care sunt protejați de către legislația europeană. Parlamentul a luat notă de rezervele noastre. Depinde acum de noul Parlament, care va fi ales în curând, să își dea verdictul în cursul noului mandat parlamentar.

Edite Estrela (PSE), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea respingerii propunerii Comisiei privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier, deoarece consider că este inacceptabil și discriminatoriu ca această propunere să excludă transportatorii rutieri independenți.

Toate persoanele care efectuează activități mobile de transport rutier trebuie protejate prin intermediul reglementărilor comunitare, limitând numărul orelor de lucru pe săptămână. Aceasta este prin urmare o problemă de protecție a sănătății și siguranței acestor lucrători, precum și de garantare a siguranței rutiere.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *în scris.* – (PT) A fost foarte important faptul că majoritatea Parlamentului a votat în favoarea propunerii noastre de respingere a acestui proiect de directivă prezentat de către Comisia Europeană cu privire la organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier. Proiectul de directivă a reprezentat un pas înapoi în raport cu situația actuală, atât cu privire la adevărații lucrători independenți, cât și la cei „falși”, dar și cu privire la programul de lucru actual, și în special la programul de noapte.

Propunerea noastră a fost deja înaintată Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, care a adoptat-o cu majoritatea voturilor. Cu toate acestea, raportoarea (din partea Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni) a insistat să prezinte raportul în plen, pentru a continua atacul la adresa drepturilor fundamentale ale lucrătorilor. Acesta este motivul din spatele importanței acestei respingeri în plen, ceea ce înseamnă că rămâne în vigoare directiva actuală, care presupune aplicarea aceleiași legislații a muncii și în cazul lucrătorilor independenți.

Mathieu Grosch (PPE-DE), în scris. – (DE) Pe parcursul dezbaterii din cadrul Comisiei pentru transport am introdus două amendamente, care afectează toți angajații din domeniul transporturilor. În opinia mea, faptul că toți angajații sunt afectați în mod egal de condițiile de lucru constituie un avantaj în favoarea unei politici sociale și ocupaționale armonizate în Europa. Ideea de a include lucrătorii independenți în directiva privind timpul de lucru este nerealistă. Este pur și simplu imposibil să controlezi timpul de lucru al lucrătorilor independenți. În ceea ce privește siguranța, toți conducătorii auto, inclusiv cei independenți, se supun reglementărilor privind timpul de condus și de odihnă pe autobuze și camioane cu tonaj de peste 3,5 t. Extinderea reglementărilor privind timpii de condus și de odihnă pentru a include șoferii de camioane sub 3,5 t ar contribui în mai mare măsură la garantarea siguranței. Comisia ar trebui să revizuiască acest aspect și încă nu a prezentat o propunere. Sper ca noul Parlament să preia aceste propuneri.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), în scris. – (PT) Întâmpinăm cu bucurie respingerea propunerii Comisiei Europene, prezidate de dl Durão Barroso, care a avut drept scop excluderea transportatorilor rutieri independenți din directiva privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier, ca urmare a propunerii noastre de respingere a textului Comisiei.

În februarie, am depus o propunere în cadrul Comisiei pentru transport și turism, prin care se cerea respingerea acestei inițiative de neacceptat din partea Comisiei Europene.

Aceasta constituie cea mai bună reacție posibilă în fața unei alte tentative de intensificare a concurenței și a exploataării lucrătorilor din sectorul transportului rutier, amenințând astfel drepturile lor de muncă și siguranța rutieră.

Ce avem de făcut este să apărăm și să îmbunătățim drepturile și condițiile de lucru ale transportatorilor rutieri, prin combaterea insecurității muncii, prin respectarea perioadelor de odihnă – fără nicio deducere salarială – și prin asigurarea conformității cu legislația muncii sau cu contractele colective existente în fiecare stat membru.

Este necesar ca reglementările privind programul de lucru și timpii de condus și de odihnă să se aplice în mod egal tuturor conducătorilor auto profesioniști, inclusiv celor independenți, pentru a garanta siguranța rutieră și siguranța lor proprie, prevenind astfel perioadele de lucru excesiv de lungi și perioadele de odihnă sau tiparele de organizare a timpului de lucru neadecvate.

Carl Lang (NI), în scris. – (FR) Raportul întocmit de dna Panayotopoulos-Cassiotou recomandă respingerea propunerii Comisiei referitoare la modificarea unei directive a Parlamentului European și a Consiliului privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier.

Am votat în favoarea acestui raport, care vizează să respingă o propunere a Comisiei Europene ce nu va face posibilă remedierea deficiențelor constatate în punerea în aplicare și monitorizarea regulilor referitoare la timpii de condus și de odihnă aflați în legătură directă cu siguranța și cu drepturile sociale. În plus, nu există nicio clarificare privind sfera de aplicare a acestei directive și posibilele modalități de monitorizare. În orice caz, statele membre trebuie să își asume responsabilitatea exclusivă în acest domeniu.

În sfârșit, această propunere nu oferă o definiție mai bună noțiunii de „lucrători mobili” sau de „șoferi independenți” și pe bună dreptate, din moment ce aceasta constituie adevărata provocare a acestei directive. Ar trebui excluși oare toți lucrătorii independenți din sfera de aplicare a acestei directive? Întrebarea rămâne deschisă, deoarece problema este complexă.

Există într-adevăr o practică larg răspândită a șoferilor care lucrează ca „falși” independenți, când aceștia sunt de fapt angajați ai unor companii care, din motive de rentabilitate, ocolesc regulile referitoare la timpii de lucru și de odihnă.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), în scris. – Există o serie de motive pentru care a trebuit să fie respinsă propunerea Comisiei de excludere a șoferilor independenți din sfera de aplicare a acestei directive.

Prin votul meu de respingere a propunerii Comisiei am votat în favoarea siguranței pe drumuri, pentru a elimina discriminarea în ceea ce privește sănătatea și siguranța, remunerarea și condițiile de lucru pentru șoferi, precum și pentru a asigura practici echitabile pentru angajatorii și angajații din sectorul transporturilor rutiere.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), în scris. – (EL) Am votat în favoarea amendamentului 54 deoarece acesta constituie un mesaj politic important trimis Comisiei și Consiliului. Parlamentul European sprijină drepturile conducătorilor auto și refuză orice concurență între șoferii salariați și cei independenți. Această propunere ar exclude șoferii independenți din sfera de aplicare a actualei directive și, pentru prima oară în legislația europeană, am avea de-a face cu o tentativă de a distinge între lucrătorii „cu adevărat” independenți și „falșii” lucrători independenți. Aceasta constituie totuși o distincție imperfectă și poate deschide calea interpretărilor altor dispoziții din cadrul dreptului comunitar. Este o victorie în numele siguranței rutiere și al Europei sociale.

Bilyana Ilieva Raeva (ALDE), în scris. – (BG) Directiva Parlamentului European privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier, care a fost respinsă prin voturile Grupului Socialist din Parlamentul European, ale Grupului Verzilor/Aliaței Libere Europene și ale extremei stângi, va reduce competitivitatea lucrătorilor independenți.

Respingerea iresponsabilă a propunerii Comisiei Europene înseamnă că nu mai are sens pentru lucrătorii independenți să continue ca atare. Ei nu mai sunt liberi să își hotărască singuri durata programului de lucru.

Nu există o astfel de reglementare în niciun alt sector. Această decizie va avea un impact advers ireversibil asupra competitivității economiei europene.

Spre deosebire de lucrătorii salariați, lucrătorii independenți din sectorul transporturilor nu lucrează pe baza unui contract de muncă, ci hotărăsc liber în privința clienților și a transporturilor pe care le efectuează. Câștigurile lor nu depind de programul de lucru, cum este cazul lucrătorilor salariați, ci de numărul și tipul de transporturi efectuate. Stabilirea programului lor de lucru pe baza noii directive le limitează libertatea „antreprenorială”.

Ca urmare a votului de azi, statelor membre le-a fost luată posibilitatea de a defini ele însele cadrul de timp care determină programul de noapte și, prin urmare, posibilitatea de a maximiza numărul de ore de lucru pentru transportul pasagerilor sau bunurilor pe baza condițiilor variabile de fus orar din diferite state membre.

Respingerea directivei pune în pericol competitivitatea. Micii transportatori și comercianți vor fi afectați cel mai tare. Vor fi forțați să pună în aplicare cerințele aplicabile angajaților marilor firme de transport, ceea ce le va amenința în mod inevitabil poziția pe piață.

Georgios Toussas (GUE/NGL), în scris. – (EL) Respingerea propunerii de directivă a Comisiei constituie o manevră realizată de forțele susținătoare ale „străzii europene cu sens unic” în perioada premergătoare alegerilor europene. Partidul Comunist Grec s-a opus propunerii Comisiei de la bun început, votând împotriva sa atât în cadrul comisiei de resort a Parlamentului European, cât și în plen. I-a informat pe muncitori și le-a sprijinit demonstrațiile. Exceptarea lucrătorilor independenți servește exclusiv intereselor companiilor monopoliste din sectorul transporturilor; afectează interesele lucrătorilor și ale șoferilor independenți și provoacă pericole uriașe la adresa siguranței rutiere. Scutirea va agrava și mai mult condițiile de lucru ale șoferilor, va împinge programul de lucru/conducus până la 84 de ore pe săptămână și va conduce la intensificarea exploatării șoferilor.

Demonstrațiile lucrătorilor și propriile temeri de a nu fi realeși în cadrul următoarelor alegeri europene au forțat un segment semnificativ dintre deputații europeni care fac parte din partidele ce susțin strada europeană cu sens unic să voteze împotriva propunerii. Cu toate acestea, lucrătorii trebuie să știe că grupările monopoliste își vor impune până la urmă cererile, găsind partide capitaliste dispuse să le satisfacă interesele. Această reușită demonstrează puterea și importanța luptei lucrătorilor. Am dori totuși să subliniem faptul că aceasta se poate dovedi a fi efemeră, dacă mișcarea muncitorilor și a maselor nu reușește să își organizeze contraatacul și să stabilească termenii unor schimbări radicale la nivelul deținătorilor puterii și al economiei.

- Raport: Diana Wallis (A6-0118/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström și Åsa Westlund (PSE), în scris. – (SV) Noi, social-democrații suedezi, am ales să votăm în favoarea compromisului negociat cu Consiliul, deoarece interpretarea noastră sugerează că impactul negativ asupra activităților de vânătoare din Suedia de care ne

temeam este eliminat prin excepția prevăzută la articolul 3 alineatul (2). Am fost cu toții șocați de imaginile ilustrând vânatoarea de foci din Canada.

Prin urmare, majoritatea consumatorilor ar respinge produsele rezultate din vânatoarea de foci care nu se conformează cerințelor corespunzătoare celor cărora se supune vânatoarea în Suedia, care are ca rezultat suferința inutilă și care se desfășoară la scară largă și în condiții necontrolate.

În principiu, ne opunem implicării directe sau indirecte a UE în aspecte legate de vânatoare, care este o problemă națională, în special atunci când această implicare riscă să submineze reglementări suedeze care funcționează corespunzător. În acest caz, am ales să acționăm pe baza situației generale. În circumstanțele de față, am acceptat compromisul, deoarece acesta trimite mesajul clar că este inacceptabil pentru Parlament ca oamenii să trateze animalele oricum doresc.

Šarūnas Birutis (ALDE), în scris. – (LT) Sunt pe deplin convins că vânatoarea de foci trebuie interzisă, cu anumite excepții referitoare la comunitățile locale. De asemenea, nu trebuie ignorat faptul că diverse sondaje de opinie organizate în diferite state membre demonstrează că marea majoritate a cetățenilor UE se împotrivesc vânătorii comerciale de foci la scară industrială și metodelor acesteia. Mai mult, o majoritate clară a cetățenilor este în favoarea unei interdicții complete a comerțului cu produse din focă.

Niels Busk, Anne E. Jensen și Karin Riis-Jørgensen (ALDE), în scris. – (DA) Am votat împotriva propunerii de a interzice comercializarea de produse din focă și a compromisului convenit de Parlament și Consiliu. Nu credem că interzicerea comerțului cu produse din focă va îmbunătăți bunăstarea animalelor și ni se pare regretabil faptul că propunerea a fost adoptată în ciuda faptului că nu are niciun fundament în tratat.

Martin Callanan (PPE-DE), în scris. – Am fost ținta unui lobby susținut din partea grupurilor pentru protecția animalelor și din partea alegătorilor în privința acestei probleme, dar sunt de principiu foarte sceptic în ceea ce privește interdicțiile. În final, consumatorii vor decide dacă doresc să achiziționeze produse din focă. Sunt mândru că am contribuit la campania de interdicție a importurilor de blană de pisică și de câine din China, dar importul de produse din focă este o cu totul altă problemă, care se bazează pe o cultură și practici tradiționale seculare.

Coridele și luptele cu cocoși sunt spectacole dezgustătoare, dar UE recunoaște că trebuie permisă continuarea acestora în cadrul Uniunii, în regiuni cu o tradiție neîntreruptă în aceste manifestări. Ar fi deci o dovadă de ipocrizie din partea UE să interzică produsele din focă provenite din Canada sub pretextul cruzimii la adresa animalelor. Ezit, de asemenea, în ceea ce privește atragerea opoziției Canadei, care este un aliat important al UE și împărtășește valorile noastre comune.

Resping cruzimea la adresa animalelor, dar consider că această problemă a fost în mod deliberat distorsionată pentru a provoca o reacție emoțională în rândul deputaților europeni. Astfel de probleme ar trebui abordate de o manieră mai echilibrată și mai puțin înflăcărată.

Edite Estrela (PSE), în scris. – (PT) Am votat în favoarea raportului privind comerțul cu produse din focă pe baza a două considerații: interdicția de comercializare în cadrul Uniunii Europene a anumitor produse din focă și respectul pentru tradițiile și culturile populațiilor indigene din Oceanul Arctic.

Aproximativ 900 000 de foci sunt ucise anual în cadrul unei vânători comerciale la scară mare (cifră neajustată pentru a include animalele rănite și care au scăpat sau uciderile neraportate), această vânatoare desfășurându-se în proporție de 60% în Canada, Groenlanda și Namibia. Norvegia și Rusia sunt celelalte țări principale care desfășoară o vânatoare comercială de foci la scară mare. În cadrul Comunității, Suedia, Finlanda și Marea Britanie (Scoția) se angajează în activități de vânatoare de foci la scară redusă, în principal pentru gestionarea rezervei de pește și din motive de control al dăunătorilor.

Consider că acest acord va proteja focile în fața cruzimii și, în același timp, va proteja cultura comunităților inuite. Cred, de asemenea, că reglementarea va asigura stoparea acestui comerț lipsit de scrupule și că vor fi elaborate norme armonizate care să schimbe întreaga piață internă.

Glyn Ford (PSE), în scris. – Când am fost ales pentru prima oară ca membru al Parlamentului European în urmă cu 25 de ani, acest lucru se întâmpla la scurt timp după adoptarea unei interdicții inițiale privind comercializarea de produse din focă în 1983. Din nefericire, deși problema a fost repusă pe tapet în câteva rânduri, este încă o treabă neterminată.

Situația de acum, un sfert de secol mai târziu, nu este cu nimic mai bună decât în 1983. Suntem în continuare martorii sacrificării în Canada a mii de foci într-un măcel dintre cele mai crude și mai brutale. Sper ca votul

de astăzi să fie suficient de copleșitor pentru a reuși, în sfârșit, să realizăm ceea ce am crezut că am reușit acum 25 de ani. Nici eu, nici focile nu ne dorim să revenim asupra acestei probleme în 2034.

Mathieu Grosch (PPE-DE), *în scris.* – (DE) Mie, personal, mi se pare regretabil faptul că propunerile comisiei, care erau foarte clare, nu au fost adoptate de către grupurile politice. Conservarea speciilor – în special când se confruntă cu aceste condiții cunoscute de măcel – cere luarea de măsuri decisive, fără compromisuri. Locurile de muncă conexe acestei industrii pot fi cu ușurință reorientate.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), *în scris.* – (PL) Decizia Parlamentului European de a interzice comercializarea de produse din focă în Comunitatea Europeană constituie un pas în direcția eliminării metodelor brutale folosite de anumite țări pentru a sacrifica aceste animale. Proiectul de rezoluție este o reacție la preocuparea demonstrată de opinia publică față de aspecte legate de bunăstarea animalelor în timpul sacrificării și jupuirii focilor.

Textul reglementării permite câteva excepții care sunt necesare în anumite cazuri. Acestea includ în mod special o exceptare de la interdicție pentru a permite comercializarea de produse din focă obținute de comunitățile inuite utilizând metode tradiționale de vânătoare, ca mijloc de asigurare a subsistenței acestora.

Sunt încântată de faptul că Parlamentul European și-a declarat sprijinul pentru adoptarea acestei reglementări printr-o majoritate atât de clară. Aceasta reprezintă un semnal foarte clar din partea instituțiilor europene că cetățenii europeni nu sunt de acord cu tratamentul și uciderea brutală a animalelor.

Roger Knapman și Thomas Wise (NI), *în scris.* – Înțelegem și împărtășim îngrijorarea legată de comerțul cu produse din focă. Nu avem nicio obiecție ca statele să decidă în mod individual să interzică produsele din focă, dar considerăm că aceasta ar trebui să fie o problemă care să țină de competența statelor, nu de cea a Comisiei. Prin urmare, nu am putut să sprijinim această propunere.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), *în scris.* – (PL) Pe parcursul mandatului său actual, Parlamentul European a acordat o atenție relativ sporită protecției animalelor.

Fără îndoială, introducerea unei interdicții de comercializare a anumitor produse din focă în Uniunea Europeană întărește această protecție. Ea constituie de asemenea o sursă de satisfacție pentru cei 425 de deputați europeni care au semnat declarația scrisă pe marginea acestui subiect. De asemenea, ar trebui să se consemneze faptul că, prin rezoluția sa, Parlamentul și-a exprimat dorința de a respecta cultura și tradițiile popoarelor indigene. Modalitatea în care vor evolua în continuare măsurile de protecție a focilor va depinde de mulți factori din contextul internațional și de OMC. Cu toate acestea, inițiativa deputaților europeni este demnă de aprobare și sprijin.

Catherine Stihler (PSE), *în scris.* – Sunt încântată de faptul că am votat astăzi în favoarea interdicției de comercializare a produselor din focă în UE.

Marianne Thyssen (PPE-DE), *în scris.* – (NL) În ianuarie 2007, Belgia a fost prima țară europeană care a interzis toate produsele obținute din focă, iar o serie de alte state membre i-au urmat exemplul. Legislația belgiană face o excepție în cazul vânătorii realizate în mod tradițional de comunitățile inuite, așa că sunt încântată de faptul că Parlamentul European urmează astăzi exemplul Belgiei. Propunerea de a permite importul produselor din focă sub rezerva unei cerințe de etichetare nu s-a bucurat de sprijinul nostru. În cazul în care comercianții de blănuri din Canada, Groenlanda, Namibia și Rusia nu mai au posibilitatea de a vinde piei de focă pe una dintre cele mai mari piețe din lume, acesta va fi un pas înainte enorm pentru bunăstarea acestei specii. În plus, o interdicție este cea mai eficientă modalitate de a pune capăt unor practici inumane cărora le cad pradă mii de animale în fiecare an.

După părerea mea, o interdicție totală este abordarea potrivită. Din acest motiv, am votat în favoarea raportului dnei Wallis.

- Raport: Neil Parish (A6-0240/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *în scris.* – (IT) Am votat în favoarea raportului.

Până în momentul de față, Directiva 86/609/CEE a garantat protecția animalelor folosite în scopuri științifice: imediat după emiterea sa, directiva a fost implementată și aplicată în diferite feluri în diverse state membre. Trebuie totuși să prezentăm un amendament propus la această directivă pentru a garanta uniformitatea intenției în Europa, precum și o protecție sporită pentru cobaii de laborator utilizați în scopuri științifice legate de sănătatea oamenilor și a animalelor.

Cele mai importante dintre numeroasele amendamente ce ar trebui aduse și care sperăm că vor respecta idealurile Comisiei sunt: 1) înființarea unei comisii etice pentru bunăstarea animalelor; 2) extinderea conceptului de cobai pentru a include diferite specii de nevertebrate și fetuși aflați în ultimul trimestru de dezvoltare sau larve și alte animale folosite în cercetări fundamentale și pregătire; 3) utilizarea animalelor exclusiv în experimentele pentru care au fost crescute; 4) examinarea metodelor alternative de teste pe animale pentru a reduce la minimum numărul de animale folosite; 5) asigurarea faptului că scopul principal al statelor membre ar trebui să fie îmbunătățirea metodelor de creștere pentru a reduce suferința animalelor; 6) utilizarea parțială sau totală a anesteziei.

Derek Roland Clark și Nigel Farage (IND/DEM), *în scris*. – Deși cuprinde multe puncte cu care partidul meu (UKIP- Partidul pentru Independența Marii Britanii) ar fi de acord, acest raport este compromis de originile sale nelegitime și antidemocratice în aparatul UE. Prin urmare, nu îl pot sprijini.

Christine De Veyrac (PPE-DE), *în scris*. – (FR) Textul Comisiei Europene este un nonsens. Este un nonsens din perspectiva științei, deoarece încetinește și subminează cercetarea și este un nonsens în ceea ce privește progresul medicinei, deoarece oamenii de știință care folosesc experimentele pe animale muncesc zi de zi pentru a găsi medicamente și tratamente care vor vindeca pandemii viitoare.

În final, este un nonsens din punct de vedere economic și social. În timp ce grupurilor noastre farmaceutice li se va interzice desfășurarea de cercetări, laboratoarele înființate în afara Uniunii Europene vor putea să le continue! Din fericire, raportul Parish reface echilibrul, deoarece nu voi sprijini ceva ce slăbește competitivitatea industriei noastre sau care oferă motive pentru relocare.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), *în scris*. – (EL) Proiectul de directivă pentru protecția animalelor utilizate în scopuri științifice este destinat mai degrabă desăvârșirii unei piețe unice interne, competiției și limitării costurilor din domeniul cercetării decât protecției animalelor în sine.

Companiile multinaționale cer din ce în ce mai multe profituri din cercetare. Animalele utilizate în cadrul acestora sunt în general sacrificate și torturate pe baza criteriului de creștere a profiturilor, nu pentru a servi cerințelor științifice. Nimeni nu se poate aștepta la un comportament prietenos față de animale din partea companiilor capitaliste, a căror motivație o constituie exploatarea și care se comportă inuman și grosolan chiar și față de oameni.

Cercetarea are nevoie să desfășoare experimente pentru a se ocupa de probleme importante de sănătate publică și de numeroase boli, chiar incurabile. Deseori, este nevoie de animale pentru aceste cercetări.

Cu toate acestea, protecția animalelor, ca și protecția sănătății publice, cere o luptă împotriva monopolurilor, împotriva puterii companiilor capitaliste, care protejează medicamentele prin patente pentru a-și asigura profituri uriașe de pe urma comercializării sănătății.

Este nevoie de o luptă care va elibera cercetarea din lanțurile capitalului și va utiliza descoperirile științifice obținute prin cercetare pentru a satisface cerințele maselor.

Edite Estrela (PSE), *în scris*. – (PT) Am votat în favoarea raportului privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice. Această propunere acoperă protecția animalelor utilizate în scopuri științifice legate de sănătatea oamenilor sau a animalelor ori de bunăstarea animalelor. În UE sunt utilizate anual aproximativ 12 milioane de animale în scopuri științifice, inclusiv 12 000 de primat superioare.

Această nouă directivă va introduce obligativitatea realizării de recenzii etice și va cere ca experimentele ce utilizează animale să fie condiționate de autorizații. Prin această propunere, vor fi acum incluse, de asemenea, anumite specii de nevertebrate și fetuși aflați în ultimul trimestru de dezvoltare, precum și larvele și alte animale utilizate în cercetarea fundamentală, educație și pregătire profesională.

Prin urmare, consider că propunerea are ca scop îmbunătățirea protecției animalelor utilizate în experimente și consolidarea normelor privind bunăstarea animalelor, ținând seama de progresele înregistrate de cercetarea științifică.

Martine Roure (PSE), *în scris*. – (FR) Mulțumită inițiativei Comisiei Europene, care face posibilă revizuirea directivei în vigoare privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice, Uniunea Europeană poate juca un rol decisiv în cercetarea și dezvoltarea de teste și tehnologii care nu folosesc animale. Domeniul de aplicare al acestei directive trebuie însă extins. Unele dintre amendamentele propuse de Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală, împotriva protecției animalelor de laborator, s-au opus acestui obiectiv. Este esențial ca cercetarea europeană să nu sufere din această cauză; dimpotrivă, ea ar trebui dezvoltată. Aceasta

nu trebuie să se întâmple totuși în dauna bunăstării animalelor sau a dezvoltării și validării de metode care oferă o alternativă completă la utilizarea animalelor. Dezvoltarea acestor metode alternative are nevoie de finanțare. În plus, este necesar ca utilizarea primatelor superioare în cercetare să fie treptat eliminată, ca acest aspect să fie monitorizat și să existe o transparență sporită în această problemă.

Lydia Schenardi (NI), *în scris.* – (FR) Era vremea ca partenerii implicați să ia în considerare bunăstarea animalelor utilizate în scopuri științifice și interdicția privind capturarea maimuțelor sălbatice pentru a fi folosite în ferme de creștere. Aceasta conduce la violență; stres în timpul capturării, apoi privarea de libertate; separarea grupurilor familiale; divizarea grupurilor sociale; impactul asupra mediului; perturbarea echilibrului natural al populației și retragerea femelelor.

Vom sprijini, așadar, obiectivul de a utiliza la maximum animalele crescute în acest scop, ale căror profil genetic și istoric medical sunt cunoscute și care asigură, prin urmare, o uniformitate și o compatibilitate sporită a datelor.

Dacă, pe de altă parte, standardele privind bunăstarea animalelor folosite în scopul cercetării ar avea drept urmare exportul de cercetare, impactul ar fi atunci mai evident în acele țări în care există deja controale normative stricte, cum ar fi Elveția și Regatul Unit al Marii Britanii. Adevărul este că, în aceste țări, industria farmaceutică a continuat să prospere în ciuda celor 20 de ani de reglementări stricte. Prin urmare, reglementările nu au afectat succesul acestei industrii. Controalele au îmbunătățit standardele practicilor științifice. Aceasta confirmă, așadar, temerile privind exportul cercetării ca urmare a acestor reglementări.

Brian Simpson (PSE), *în scris.* – Sunt dezamăgit de poziția Parlamentului privind revizuirea reglementărilor europene referitoare la experimentele pe animale. În final, am hotărât să mă abțin de la votul asupra acestui raport. Deși sprijin pe deplin prevederile referitoare la dezvoltarea și promovarea utilizării metodelor alternative de testare pe animale și la revizuirea tematică bianuală a utilizării primatelor, două aspecte pe care le consider cruciale în a elimina dependența de animale a cercetării, în special dependența de primate, per total, poziția Parlamentului a slăbit multe dintre dispozițiile importante privind bunăstarea animalelor propuse de către Comisie.

Temerile care au avut câștig în Parlament au fost acelea conform cărora industria cercetării va părăsi UE dacă se plasează prea multe cerințe asupra institutelor noastre de cercetare. Cu toate acestea, consider că există anumite cerințe care sunt esențiale dacă dorim să asigurăm în Europa un nivel ridicat al protecției animalelor, dar mi-e teamă că rezultatul de astăzi este contrar acestui mod de a gândi. Două aspecte cruciale pentru mine le-au constituit stoparea utilizării în Europa a maimuțelor capturate din mediul lor natural în scopuri de împerechere și necesitatea absolută a autorizațiilor pentru toate experimentele care implică animale, consolidând astfel angajamentul nostru față de înlocuirea și reducerea utilizării animalelor în scopuri experimentale. Din nefericire, Parlamentul European a ratat azi ocazia de a lua o poziție puternică față de protecția animalelor.

Roger Knapman și Thomas Wise (NI), *în scris.* – Acceptăm faptul că experimentele pe animale sunt uneori necesare, dar înțelegem și acceptăm, de asemenea, faptul că necesitatea anumitor experimente este sub semnul întrebării. Sprijinim dezvoltarea unor metode alternative de cercetare și am dori să fim martorii reducerii la un minim absolut a tuturor experimentelor efectuate pe animale vii și ai realizării acestora pe baza celor mai stricte orientări umanitare. Credem, totuși, că aceasta este o problemă asupra căreia ar trebui să decidă fiecare stat în parte. În mod regretabil, nu putem deci vota în favoarea acestei propuneri în contextul UE.

- Raport: Luis de Grandes Pascual (A6-0080/2009)

Edite Estrela (PSE), *în scris.* – (PT) Am votat în favoarea propunerii privind poluarea cauzată de nave deoarece consider că este esențial să abordăm această practică care s-a proliferat în transportul maritim, și anume deversarea ilegală în mare de substanțe poluante de către anumite nave.

Consider că această propunere modificată este absolut esențială pentru a preveni dezastrele ecologice și deteriorarea calității apei, prin aplicarea de sancțiuni penale care să fie suficient de severe pentru a descuraja potențialii poluatori.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), *în scris.* – (SV) Acest raport recomandă modificarea unei directive existente privind poluarea cauzată de nave. Se vizează aplicarea de măsuri ce țin de legea penală în caz de poluare. Formațiunea Lista din Iunie sprijină măsurile de prevenire a poluării cauzate de nave. Considerăm, totuși, că legea penală este în întregime o problemă națională. În plus, deversările de pe nave

în apele internaționale ar trebui să fie abordate la nivelul Națiunilor Unite. Prin urmare, am votat împotriva în cadrul votului final.

Georgios Toussas (GUE/NGL), în scris. – (EL) Mult-lăudata directivă care, așa cum i-au făcut reclamă diferite forțe, s-ar părea că ar pedepsi companiile transportatoare prin sancțiuni penale pentru poluarea mărilor și ar proteja mediul, realizează exact contrariul. Protejează companiile transportatoare de sancțiunile impuse. Până și această propunere inadecvată a Comisiei este o scrisoare fără adresă ca urmare a propunerii Parlamentului European de a nu pedepsi deversările minore de substanțe poluante de pe nave. Poporul nostru știe foarte bine ce înseamnă deversările minore, cine le va evalua și pe baza căror criterii. Locuitorii din Santorini, de exemplu, care au protestat în legătură cu epava navei de croazieră *Sea Diamond*, ce se află încă în apele teritoriale ale insulei, care sunt sătui de răspunsurile oferite de UE și de guvernul Noua Democrație – aceleași răspunsuri ca cele date de PASOK, Mișcarea Socialistă Pălenă, în cazul feribotului pentru automobile *Express Samina* și al altora – conform cărora s-ar părea că epavele nu poluează.

Prin intermediul acestei porțițe de scăpare referitoare la deversările minore de substanțe poluante, armatorii, operatorii, directorii, agenții, companiile de asigurare, navlositorii, proprietarii încărcăturilor și cei navelor, precum și cei responsabili de infracțiuni pe mare și dezastre ecologice vor scăpa nepedepsiți. Pe de altă parte, marinarii vor fi utilizați din nou cu cea mai mare grijă drept țapi ispășitori.

- Raport: Anni Podimata (A6-0146/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), în scris. – (IT) Am votat în favoarea raportului.

Când vine vorba de politici privind consumul de energie, UE ar trebui să considere declarațiile renumitului economist britanic Nicholas Stern drept îndrumar pentru alegerile sale: „există mai multe stimulente pentru investiții în domeniul eficienței energetice pe timp de recesiune și atunci când prețul petrolului este ridicat. Cheltuielile în domeniul energiei regenerabile și al altor industrii cu emisii scăzute de carbon ar putea ajuta la stimularea economiei”.

Ar fi util să încercăm să elaborăm o politică energetică capabilă să reducă emisiile de gaze cu efect de seră, să respecte acordurile încheiate în temeiul protocolului de la Kyoto și să sprijine rolul călăuzitor jucat de UE în combaterea schimbărilor climatice. Implementarea acestui protocol ar aduce o contribuție foarte importantă la ocuparea forței de muncă și la competitivitate în domeniul economic și social.

Deși asociațiile industriale și ale consumatorilor s-au pronunțat în favoarea actualei Directive 92/75/CEE privind indicarea consumului de energie prin etichetare, nu se poate spune că aceasta a ținut pasul cu evoluțiile industriale și cu inovațiile de pe piața energetică deoarece, înainte de toate, este necesar să ieșim din această stare de inerție ce planează asupra întregii Europe, astfel încât să se poată deschide o nouă dimensiune în viețile utilizatorilor.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea Raportului referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse al produselor cu impact energetic (reformare). Consider necesară o informare mai bună în materie de eficiență energetică a produselor. Orice publicitate care promovează specificațiile tehnice ale aparatelor frigorifice, mașini de spălat sau cuptoare pentru uz casnic trebuie să indice consumul energetic al produsului.

Etichetarea energetică ajută consumatorii în a-și evalua costurile de energie atunci când achiziționează produse electrice de uz casnic, precum frigider, mașini de spălat rufe sau haine, uscătoare sau cuptoare. Producătorii sunt obligați să indice consumul energetic, indiferent dacă produsele sunt „mai eficiente” (verde) sau „mai puțin eficiente” (roșu) din punct de vedere energetic.

Etichetarea se va aplica și produselor consumatoare de energie pentru uz comercial și industrial, cum ar fi camerele frigorifice sau vitrinele frigorifice. Publicitatea trebuie să indice consumul energetic și economisirea de energie.

Statele pot adopta măsuri de stimulare, inclusiv credite fiscale pentru produse foarte eficiente din punct de vedere energetic..

Edite Estrela (PSE), în scris. – (PT) Am votat în favoarea directivei privind indicarea prin etichetare a consumului de energie. Problemele de mediu și, în special, de eficiență a energiei, dobândesc o nouă importanță și devin fundamentale în abordarea schimbărilor climatice. Reformarea acestei directive are ca scop permiterea

etichetării tuturor produselor cu impact energetic din gospodărie, precum și din sectoarele comerciale și industriale.

Luând în considerare faptul că există o nevoie urgentă de a aborda problema schimbărilor climatice și că Uniunea Europeană plănuiește să își atingă obiectivul de creștere a eficienței energetice cu 20% până în anul 2020, consider că etichetarea simplă, clară și ușor de recunoscut poate convinge consumatorii să ia decizii mai durabile și să ajute la promovarea unor produse mai eficiente din punct de vedere energetic.

Hélène Goudin și Nils Lundgren (IND/DEM), în scris. – (SV) Formațiunea Lista din Iunie consideră că abordarea problemelor transfrontaliere de mediu constituie una dintre cele mai importante misiuni ale UE. Considerăm că amendamentele sunt mai utile decât propunerea Comisiei în a oferi consumatorilor finali șansa de a face alegeri mai înțelepte, prin îmbunătățirea informațiilor referitoare la consumul de energie și la impactul produselor asupra mediului.

Totuși, avem o părere critică privind anumite dispoziții din cadrul amendamentelor, care caută să reglementeze politica energetică a Europei mai în detaliu. Cu toate acestea, bunele intenții ale amendamentelor sunt mai importante decât aspectele lor negative, așa că am ales să sprijinim integral amendamentele.

7. Corectările voturilor și intențiile de vot: a se vedea procesul-verbal

(Ședința a fost suspendată la ora 13.05 și reluată la ora 15.00)

PREZIDEAZĂ: DL PÖTTERING

Președinte

8. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

9. Pregătirea Consiliului European (18-19 iunie 2009) (dezbatere)

Președintele – Următorul punct este declarația Consiliului și a Comisiei privind pregătirea Consiliului European din 18 și 19 iunie.

Alexandr Vondra, --Președinte în exercițiu al Consiliului. – Dle Președinte, salut din toată inima această posibilitate de a mă adresa în fața dumneavoastră cu mult înainte de următoarea reuniune a Consiliului European, la care nu o să iau parte personal. Bineînțeles, de data aceasta circumstanțele sunt puțin neobișnuite, întrucât urmează să fie numit un nou guvern ceh. O să mai adaug câteva cuvinte despre acest lucru la sfârșitul declarației mele.

Vă rog să îmi permiteți să trec prin principalele chestiuni de pe ordinea de zi a Consiliului European din iunie, deoarece noi, președinția, o pregătim. O să încep cu chestiunile instituționale. În decembrie 2008, Consiliul European a convenit asupra unei traiectorii menite să permită Tratatului de la Lisabona să intre în vigoare până la sfârșitul anului 2009. În esență, aceasta presupune acordarea de garanții juridice și de asigurări privind o serie de probleme ale poporului irlandez, în schimbul cărora guvernul irlandez se angajează să obțină ratificarea tratatului înainte de sfârșitul lunii octombrie.

Munca privind punerea în aplicare a acestui acord este încă în curs de desfășurare, iar în această etapă, nu sunt în măsură să intru în detalii. Am încredere că viitorul Consiliu European va fi în măsură să respecte partea sa de înțelegere.

După cum probabil știți cu toții, mâine va avea loc în Senatul ceh votarea pentru ratificarea Tratatului de la Lisabona. La miezul nopții mă voi îndrepta spre casă, pentru a fi acolo dimineața devreme. Cred că rezultatul acestui vot va transmite un mesaj pozitiv celorlalte state membre și că va calma unele temeri nefondate. Lucrez din greu! Totuși, senatorilor cehi trebuie să li se acorde, în orice caz, independență necondiționată în acest proces democratic de luare a deciziilor. Este evident că orice încercare de a pune presiune asupra acestora s-ar putea dovedi contraproductivă.

În decembrie anul trecut, s-a convenit de asemenea că procesul de numire a viitoarei Comisii, în special numirea președintelui său, vor fi inițiate fără întârziere după alegerile pentru Parlamentul European din iunie 2009.

Sunt pe deplin informat cu privire la opiniile exprimate aici referitoare la dorința de a implica într-un mod adecvat Parlamentul European în acest proces. Bineînțeles, președinția va colabora strâns nu numai cu statele membre, ci și cu acest Parlament.

Voi spune acum câteva lucruri privind criza economică și financiară, care cu siguranță va domina o parte importantă de pe ordinea de zi și privind necesitatea de a răspunde în continuare crizei economice și financiare.

Criza a demonstrat necesitatea acută de a consolida eficiența supravegherii și a reglementării instituțiilor financiare și de a îmbunătăți mecanismele de gestionare ale crizei. Am început deja să facem acest lucru, atât la nivel comunitar, cât și global. În acest context, grupul condus de dl de Larosière a elaborat idei foarte interesante, iar Comisia a prezentat săptămâna trecută o primă serie de propuneri. Mai multe propuneri sunt așteptate în săptămânile următoare.

Acestea sunt și vor fi discutate de Ecofin – iar reuniunea Ecofin are loc astăzi – iar obiectivul nostru va fi să luăm primele decizii până la reuniunea Consiliul European. Acesta este un obiectiv ambițios și, în mod clar, activitatea va trebui să continue după luna iunie, deoarece este de o importanță fundamentală ca reuniunea Consiliul European din iunie să poată da un semnal puternic pentru adoptarea rapidă a propunerilor care urmează să fie prezentate de către Comisie.

Mai general, Consiliul European din iunie va trece în revistă situația privind piețele financiare și va evalua eficiența măsurilor luate până în prezent. Consiliul va ține seama și de măsurile luate pentru a sprijini economia „reală” și, în acest sens, va analiza situația ocupării forței de muncă.

Joi, poimâine, vom organiza o reuniune specială la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă, în colaborare cu partenerii sociali de la Praga, care ar trebui să abordeze aceste probleme importante. Mai târziu în cursul acestei zile, în timpul unei dezbateri speciale, veți fi informați în detaliu cu privire la ordinea de zi a acestei reuniuni la nivel înalt.

Pe lângă rezultatul de joi al reuniunii la nivel înalt de la Praga, precum și seminariile și atelierile de lucru foarte interesante organizate în ultimele săptămâni în Republica Cehă, în Suedia și în Spania, Comisia va emite, de asemenea, foarte curând, o comunicare, în perioada de până la Consiliul European din iunie, astfel încât, până la Consiliul European vom avea o serie de idei interesante și recomandări pentru a le analiza.

Totuși, permiteți-mi să subliniez că acest lucru nu se referă la lansarea unei noi mari strategii pentru ocuparea forței de muncă. Avem deja una – strategia de la Lisabona pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă. Am reafirmat recent orientările existente privind ocuparea forței de muncă și am adoptat recomandări specifice adresate fiecărui stat membru. Mai general, dați-mi voie să reamintesc faptul că pachetele de măsurile de stimulare pe care Uniunea și statele membre le-au adoptat de la sfârșitul anului trecut constituie contribuții importante pentru sprijinirea ocupării forței de muncă.

Cu privire la schimbările climatice, Consiliul European din iunie va reveni la pregătirile reuniunii la nivel înalt de la Copenhaga privind schimbările climatice. Acesta va trece în revistă progresele realizate, atât la nivel internațional, cât și în ceea ce privește propriile noastre pregătiri interne.

Aceasta este o problemă complexă, în special de când negocierile cu partenerii noștri internaționali se desfășoară în paralel cu propriile noastre discuții interne. Ieri a avut loc la Praga o reuniune la nivel înalt între UE și Japonia. Este evident că valori semnificative de finanțare vor fi necesare pentru a conduce la un acord ambițios la Copenhaga. UE se angajează să-și asume partea echitabilă din aceasta care, bineînțeles, necesită și un acord intern corect de repartizare a eforturilor.

Cât de departe mergem în cadrul Consiliul European din iunie în ceea ce privește propriile aranjamente interne ale UE va depinde în mare măsură de cât de departe au mers partenerii noștri internaționali, inclusiv SUA și privind statutul negocierilor în cadrul multilateral. Permiteți-mi să subliniez dorința continuă a UE de a arăta un spirit de conducere, cu obiectivul de a ajunge la un rezultat ambițios la Copenhaga.

În această etapă, este destul de prematur să vorbim în detaliu despre ordinea de zi a Consiliului European în ceea ce privește relațiile externe. Cu toate acestea, la sfârșitul acestei săptămâni vor avea loc la Praga două importante reuniuni la nivel înalt cu țările terțe: reuniunea la nivel înalt de la Praga privind parteneriatul estic din 7 mai și reuniunea la nivel înalt „Coridorul sudic – noul drum al mătăsii” din ziua următoare. Este foarte probabil ca în cadrul Consiliului European să se discute urmările acestor evenimente, care sunt de o importanță crucială pentru interesele Uniunii pe termen lung.

De asemenea, ne putem aștepta la unele dezbateri în cadrul reuniunilor la nivel înalt ale troicii cu Japonia și Canada și a altor reuniuni planificate deja pentru luna mai, inclusiv cu Rusia. Oricum, ordinea de zi a relațiilor externe va fi actualizată pe baza evoluțiilor prezente și anume reuniunile Consiliului afaceri generale și relații externe din mai și iunie, care vor trata probleme de dezvoltare și de apărare, care se adaugă la ordinea de zi obișnuită.

Aș dori să-mi exprim mulțumirile pentru interesul pe care-l aveți față de ordinea de zi a Consiliului European și, cu siguranță, voi fi încântat să vă ascult comentariile și opiniile motivante în următoarea discuție.

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – (FR) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, următorul Consiliu European va avea loc în aceeași lună cu alegerile europene. Acest esențial tur de scrutin se va desfășura într-un climat de dificultăți reale pentru mulți dintre cetățenii noștri. Mă gândesc, în special, la impactul crizei locurilor de muncă și vom avea ocazia să vorbim despre asta mai în detaliu, mai târziu în această după-amiază.

Răspunsul nostru la criză trebuie să se bazeze pe valorile noastre fundamentale de responsabilitate, solidaritate și justiție socială. Această criză este pentru noi o oportunitate de a reinnoi modelul european de economie socială de piață care este sensibil la mediu și bazat pe valorile noastre.

Toți europenii curajoși și de încredere trebuie să fie pregătiți să se implice. Aceștia trebuie să explice de ce Europa este atât de importantă, de ce cetățenii trebuie să își asume rolul în cadrul acesteia și de ce trebuie să voteze.

Doamnelor și domnilor, puteți fi, în mod justificat, mândri de munca realizată. Mandatul parlamentar care se apropie de sfârșit se poate mândri cu recordul său remarcabil. Parlamentul și-a demonstrat hotărârea de a obține rezultate concrete pentru cetățeni. A dovedit că are o viziune ambițioasă asupra viitorului nostru comun.

Moștenirea acestor ultimi cinci ani este foarte importantă. Au fost luate decizii istorice pentru a lupta împotriva schimbărilor climatice și pentru a consolida securitatea noastră energetică. Au fost adoptate măsuri care au avut efecte directe asupra securității și libertății cetățenilor și care au deschis, de asemenea, noi posibilități pentru aceștia.

Au fost efectuate reforme fundamentale în domeniile pieței interne, agendei sociale, telecomunicațiilor, energiei, mediului, justiției și afacerilor interne. Cu privire la toate aceste aspecte, modernizarea Europei care a fost întreprinsă poartă semnătura Parlamentului.

De asemenea, în ultimele săptămâni ați colaborat cu Președinția cehă pentru a ajunge la acorduri privind un număr mare de probleme cheie. Până în prezent, aproximativ 50 de propuneri legislative din partea Comisiei au fost deja adoptate definitiv în codecizie, sub Președinția cehă.

Permiteți-mi să citez câteva care au fost printre cele mai importante pe ordinea de zi pentru Comisia pe care o prezidez: piața internă a energiei, securitatea maritimă, măsurile pentru consolidarea reglementării și a monitorizării piețelor financiare și pachetul de 5 miliarde EUR de măsuri de redresare pentru a transforma Europa într-o economie durabilă.

Doresc să felicit Parlamentul și Președinția cehă, sub conducerea dlui Topolánek și a dlui Vondra, pentru munca realizată. Sunt sigur că această muncă va continua până la sfârșitul lunii iunie.

Trebuie să ne adresăm clar electoratului și cu convingere în legătură cu această Europă a rezultatelor. Acest lucru ne va permite să dăm un nou impuls unei Uniuni Europene curajoase și încrezătoare. Europa are nevoie de acest lucru. Trebuie să transforme acest an de criză și de tranziție într-un an mai activ, mai imaginativ și mai sigur decât oricând.

Acesta va fi principiul călăuzitor pentru Consiliul European din iunie. Nu ne putem permite să încetinim ritmul eforturilor noastre. Trebuie să reușim, de dragul Europei. De aceea, nu voi examina acum alte aspecte – pe care dl Vondra le-a menționat oricum – precum Consiliul pentru parteneriatul estic, care este foarte important, ci vreau să mă concentrez, în special, asupra domeniilor care, în opinia mea, constituie priorități pentru Consiliul European din iunie.

Președinte al Comisiei Consiliul European va fi invitat să avanseze cu o serie de aspecte de importanță critică pentru lunile și anii ce vor urma.

I se va solicita să-și continue activitatea pentru a ne conduce către obiectivul nostru de a vedea Tratatul de la Lisabona intrat în vigoare. Uniunea Europeană are nevoie de beneficiile pe care le va aduce acest tratat. De

aceea, trebuie să punem în aplicare pachetul instituțional asupra căruia s-a convenit în decembrie anul trecut și care este sprijinit de acest Parlament: pentru a stabili garanțiile juridice necesare pentru a duce mai departe procesul de referendum din Irlanda și pentru a continua măsurile de asigurare a unei treceri treptate și stabilitate instituțională.

Cu privire la schimbările climatice, trebuie să continuăm eforturile către un acord ambițios la Copenhaga, în decembrie. Am demonstrat că sunt posibile obiectivele puternice și credibile. Acum trebuie să-i încurajăm pe alții să urmeze un nivel comparabil de ambiție – și să arătăm că suntem pregătiți să-i ajutăm pe cei care au nevoie. Pe scurt, trebuie să transpunem aceste eforturi într-un rezultat cu adevărat global.

În mod inevitabil, principalul obiectiv al Consiliului European va fi din nou criza economică. De la început, Uniunea Europeană a trebuit să se adapteze diferitelor cerințe ale crizei: pentru a stabili criza financiară imediată; pentru a reclădi încrederea în sistemul financiar; pentru ca băncile să acorde din nou împrumuturi; pentru a asigura o acțiune la nivel mondial care să corespundă cu impactul global al crizei; și pentru a acorda ajutor direct celor care au fost concediați sau riscă să își piardă locurile de muncă.

De acum și până la Consiliul European, atenția se va concentra, în principal, pe două domenii. Primul este continuarea activității de reconstruire a unui regim de reglementare și de supraveghere – un regim care să determine încrederea publicului și a comunității de investitori deopotrivă. Nu este vorba numai despre construirea unui sistem mai puternic, pe termen lung, pentru a asigura că nu ne expunem din nou economia în același mod; este vorba, de asemenea și de reclădirea încrederii în prezent și de a arăta piețelor și publicului că Uniunea Europeană știe ce trebuie făcut.

Săptămâna trecută am prezentat propunerile noastre privind fondurile speculative și capitalul privat, precum și remunerația directorilor executivi. Acele propuneri demonstrează capacitatea noastră de a fi actorul principal în realizarea reformelor convenite în cadrul reuniunii G20 și de a stabili un standard pentru acțiunile pe care așteptăm ca partenerii noștri internaționali să le adopte, de asemenea, în următoarele luni. Într-adevăr, Comisia este primul organism executiv din lume care a venit cu propuneri concrete privind această chestiune complexă și foarte dificilă. Comisia, Parlamentul și Consiliul vor trebui să colaboreze strâns în următoarele luni, pentru a ajunge la un acord privind acele propuneri.

Următorul pas va fi să stabilim în detaliu modul în care ne propunem să organizăm supravegherea la nivel european. Nu are rost să ne învârtim în cerc. Sistemul actual de supraveghere națională a dat greș. De aceea am creat grupul de Larosière, pentru a furniza informații cu privire la modul de a construi o arhitectură europeană eficientă pentru supraveghere. La sfârșitul lunii mai, Comisia va prezenta planul său pentru modul de a organiza un astfel de sistem de supraveghere financiară în Europa. Aici, din nou, aș dori ca Europa să fie prima care să treacă la nivel global.

Cel de-al doilea domeniu este, bineînțeles, ocuparea forței de muncă. Vom discuta mai târziu în detaliu despre reuniunea la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă. Pot deja să anunț că Comisia va continua această reuniune la nivel înalt cu o comunicare detaliată înaintea Consiliului European din iunie. Sunt convins că Uniunea Europeană trebuie să facă tot ce-i stă în putință pentru a-i ajuta pe cei mai afectați în acest moment de criză.

Răspunsul nostru la criză nu se poate limita la măsuri tehnice pentru a aborda probleme de reglementare. Acesta trebuie să fie și trebuie văzut ca având baza în valorile noastre fundamentale – valori precum solidaritatea, justiția socială și responsabilitatea, precum și responsabilitatea față de generațiile viitoare. Trebuie să profităm de această oportunitate pentru a reconstrui bazele propriului nostru model european de economie de piață socială și ecologică.

Acesta ar trebui să fie mesajul primordial al Consiliului European de luna viitoare: o Uniune Europeană activă, ce privește spre viitor, care muncește din greu în beneficiul cetățenilor și care merită încrederea acelor cetățeni.

Joseph Daul, în numele Grupului PPE-DE. – (FR) Dle Președinte, dle președinte în exercițiu al Consiliului, dle președinte al Comisiei, doamnelor și domnilor, Consiliul European, care va încheia Președinția cehă, este în continuare destul de vag în ceea ce privește atât data, cât și conținutul său. Prin urmare, sarcina de astăzi este una dificilă, însă este o oportunitate pentru noi de a ne reafirma prioritățile pe măsură ce ajungem la sfârșitul acestei legislaturi. Prima sarcină a Consiliului European din iunie va fi să numească noul președinte al Comisiei Europene, în conformitate cu rezultatele alegerilor europene.

Așa cum a fost cazul în 2004, președinția Consiliului va fi invitată să aleagă un candidat din principalul grup al Parlamentului European, pentru a deține această poziție importantă, iar apoi, pe data de 15 iulie, va fi

rândul Parlamentului nostru să dea avizul cu privire la această alegere, care va constitui una dintre primele acțiuni politice majore ale noii legislaturi.

Doamnelor și domnilor, publicul se plânge adesea că Europa nu are o identitate. Dorim să oferim Europei o identitate, prin încetarea sistemului de președinție prin rotație și asigurând astfel un Consiliu European stabil. Tratatul de la Lisabona prevede această măsură, care va constitui o evoluție pozitivă. Totuși, întrucât președinția Comisiei are un mandat de cinci ani, Europa are deja o identitate pe care toată lumea o cunoaște, iar președintele Parlamentului European, la rândul său, reprezintă vocea a 500 de milioane de cetățeni. Consiliul European din iunie va avea loc în cadrul juridic al Tratatului de la Nisa și se pare că anumite state membre vor fi tentate să aștepte Tratatul de la Lisabona înainte să adopte orice decizie instituțională și, mai ales, înainte de numirea Președintelui Comisiei.

De asemenea, este regretabil faptul că încă nu știm dacă și când va intra în vigoare Tratatul de la Lisabona, iar noi trebuie în mod clar să-l aducem în vigoare fără alte ezitări. Am amânat alegerile europene pentru că Tratatul de la Lisabona ar fi fost mai popular în cadrul Parlamentului European? Nu, nu am făcut acest lucru, iar grupul nostru așteaptă, cât mai curând posibil, un mesaj clar de la Consiliu, cu privire la intențiile sale privind această chestiune instituțională.

În mod similar, membrii din Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) Grupul și al Democrațiilor Europeni (PPE-DE) speră cu sinceritate că votul din Senatul ceh, așteptat mâine, va facilita viitoarea ratificare a Tratatului de la Lisabona de către țara care deține președinția Consiliului. Acesta ar fi un cadou minunat pentru 1 iulie, dle Vondra.

Aș dori, de asemenea, să spun cât de mult apreciem modul în care ați condus activitatea Parlamentului în primele câteva luni ale acestei președinții, într-o situație dificilă, cu criza energetică dintre Rusia și Ucraina și, bineînțeles, criza financiară. Ați subliniat, de asemenea, importanța continuității politicilor europene și ați demonstrat importanța unității între țările noastre cu privire la relațiile noastre cu principalii noștri parteneri, în timpul reuniunii la nivel înalt UE – SUA de la Praga, cu Barack Obama. Sper că Președinția cehă se încheie într-un spirit la fel de pozitiv și de constructiv precum a început. Credibilitatea Uniunii Europene este în joc.

Dle Președinte, doamnelor și domnilor, Consiliul European va dezbate, bineînțeles și ultimele evoluții ale crizei economice și măsurile puse în aplicare la cererea Europei, pentru a curăța sistemele financiare internaționale. În acest sens, aș dori să aduc elogii ultimelor propuneri ale Comisiei Europene și, în special cu privire la acordurile răspândite, primele plătite comercianților sau fondurile speculative. Acestea toate sunt măsuri care se îndreaptă în direcția bună, prin impunerea de norme pe piețele financiare, pentru a ne ajuta să ne întoarcem cât mai curând posibil pe drumul spre creșterea economică și ocuparea forței de muncă. Acestea toate sunt măsuri care evidențiază încă o dată că cei care, de multe ori din demagogie, acuză Comisia și Uniunea Europeană de paralizie sau slăbiciune, se înșală și induc în eroare pe cetățeni.

Când această președinție ajunge la sfârșit, lăsând loc președinției suedeze, europenii își vor exprima opiniile prin intermediul alegerilor europene și sper că opțiunile pe care le adoptă ne vor ajuta să ne asumăm împreună angajamentele importante care ne așteaptă.

Hannes Swoboda, în numele Grupului PSE. – (DE) Dle Președinte, aș dori în primul rând să vă mulțumesc dumneavoastră, dle Vondra, pentru angajamentul personal, întrucât doar datorită acestuia a fost posibil să demarăm marile pachete legislative din perioada președinției cehe. Pentru aceasta, aș dori să vă ofer mulțumirile mele sincere.

Totuși, aș dori să reiterez ceea ce ați spus, să fiu mai exact, referitor la numirea noii Comisii. Ați spus că veți consulta Parlamentul. Ar trebui să vă dau imediat un sfat, dumneavoastră sau Consiliului: știți foarte bine și dl președinte Barroso o știe de asemenea, că dorim o schimbare, bineînțeles. Dorim o schimbare, bineînțeles, dorim o Comisie care acordă mai multă atenție politicii sociale, decât a fost cazul anterior.

Din păcate, dle președinte al Comisiei, ceea ce dl McCreevy a afirmat cu privire la fondurile speculative nu este ceea ce dl Nyrup Rasmussen a propus și nu este ceva ce putem accepta. Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europeni (PPE-DE) pare a fi în urmă. Nu suntem în favoarea unei astfel de directive care, precum brânza elvețiană, are mai multe găuri decât conținut. Nu avem încredere în planul dlui McCreevy.

Încă o dată, aș dori să revin asupra consultării dumneavoastră, pe care o puteți avea astăzi. Pentru noi, alegerea direcției înseamnă că politica socială trebuie să fie mult mai puternic reprezentată, atât în activitățile Comisiei,

cât și ale Consiliului. În opinia noastră, trebuie de asemenea să aveți încredere în candidat și să le permiteți să aducă puterea socială în prim plan.

În cazul în care acest lucru este prea abstract, noi, Grupul Socialist din Parlamentul European, am prevăzut totul într-un document de poziție intitulat „Pentru o Europă a progresului social”. Acesta variază de la modificarea Directivei privind detașarea lucrătorilor la capitolul social, care în plus față de tratate, în plus față de Lisabona trebuie, de asemenea, să stabilească clar dimensiunea socială a acestei Europe. Acest document este diferit, dle Daul, față de cel pe care PPE-DE l-a încheiat de curând la Varșovia. Dacă comparați ambele documente, există o mare diferență. Ne angajăm în mod clar pentru o economie de piață socială, iar termenul „socială” este subliniat de trei ori. În documentul său, PPE-DE menționează economia de piață socială în unele părți și economia de piață liberă, adică nerestricționată și nereglementată, în alte părți. Nu ne dorim acest lucru și aceasta este exact diferența dintre PPE-DE și grupul nostru.

Permiteți-mi să mai spun câteva cuvinte despre situația economică, pe care ați menționat-o. Dl Nyrup Rasmussen va exprima acest lucru în mod clar și precis. În plus față de această activitate, pe care dl Schulz o publică și o promovează în prezent pe teritoriul Europei – vă rog, prin urmare, să acceptați scuzele dlui Schulz – aș dori să clarific încă o dată: criza economică a arătat încă o dată că lipsa de coordonare economică, pentru care nu numai Comisia, ci și Consiliul sunt responsabile, este de vină parțial pentru modalitatea insuficientă în care abordăm această criză. Într-un mod sau în altul, ar fi existat o criză, însă faptul că nu deținem suficiente instrumente pentru a o contracara, că nu am făcut încă progrese cu fondurile europene, este un lucru care ne dezamăgește profund.

Ultimul aspect pe care aș dori să-l menționez, întrucât este de o importanță deosebită pentru mine, este creșterea ratei șomajului în rândul tinerilor. Dl comisar Špidla a spus-o foarte clar: o generație de oameni tineri intră acum pe piața ocupării forței de muncă și ce găsește? O imensă rată a șomajului în rândul tinerilor! Așadar, cu toții trebuie să facem ceva în legătură cu acest lucru. Fiecare dintre noi – Consiliul, Comisia, precum și guvernele individuale trebuie să depună eforturi pentru a se asigura că primul lucru pe care tinerii îl experimentează pe piața forței de muncă nu este șomajul, ci formarea profesională și educația suplimentară, astfel încât să fie mai bine pregătiți pentru piața forței de muncă. Trebuie să transmitem împreună acest mesaj tinerilor, întrucât acesta este extrem de important pentru stabilitatea socială în societatea noastră.

Graham Watson, în numele Grupului ALDE.– Dle Președinte, ne apropiem de următorul Consiliu European cu anxietate temperată de ambiție. Un punct important de pe ordinea de zi ar trebui să fie, bineînțeles, numirea următorului președinte al Comisiei, însă acea numire nu poate fi considerată în mod izolat. Președintele este susținut de către comisari și, în lumina impasului în care se află Tratatul de la Lisabona, nu știm nici cum vor fi ocupate aceste posturi.

Așadar, când solicităm cetățenilor europeni să-și aleagă noii parlamentari în doar patru săptămâni de acum înainte, facem acest lucru pe baza incertitudinii și riscăm ca acel vid să fie umplut de oportunismul oponentilor Europei. A venit timpul să clarificăm modul în care vom proceda. Dl Daul și-a exprimat hotărârea ca cel mai mare grup să propună președintele Comisiei, așa cum s-a întâmplat acum cinci ani. Grupul meu respectă această logică. Viitorul președinte al Comisiei, indiferent de momentul în care dumnealui sau dumneaei va fi numit, trebuie să cunoască temeiul juridic și perioada de timp dedicată numirii colegiului comisarilor. Abordarea logică este de a face toate numirile pe baza Tratatului de la Nisa, sau toate pe baza Tratatului de la Lisabona. Acesta este tipul de certitudine de care au nevoie cetățenii. Acele state membre care încă trebuie să ratifice Tratatul de la Lisabona ar trebui să acționeze pentru ca acest lucru să se realizeze mai ușor. Măine, Senatul ceh va vota tratatul, cu o majoritate necesară de trei cincimi. Presupunând aprobarea acestuia, documentul va fi trimis la biroul dlui Klaus. Acesta ar trebui să îl semneze imediat.

Dle președinte în exercițiu, președinția dumneavoastră nu a fost rea. Așa cum a spus dl Barroso, o serie de acte legislative au fost încheiate cu succes, însă faptele globale – în ciuda celor mai bune eforturi depuse de dumneavoastră și de echipa dumneavoastră, dle Vondra și vă dorim numai bine – sunt că am avut primul președinte eurosceptic al Consiliului și prăbușirea unui guvern la jumătatea președinției. De asemenea, îmi pare rău să vă reamintesc, însă ne poate lua ceva timp pentru a uita sculptura *Entropa*, indiferent de cât de mult ne-am dori acest lucru. Așadar, atunci când dl președinte îl înlocuiește pe dl prim-ministru în prezidarea reuniunii la nivel înalt, să-l lăsăm să-și încheie mandatul cu un punct pozitiv. Să-l lăsăm să-și confirme semnătura Tratatului de la Lisabona.

În ceea ce privește Tratatul de la Lisabona, acesta nu va defini campania electorală europeană. Alegătorii europeni sunt mai puțin interesați de aspectele constituționale decât de soluțiile practice pentru problemele cu care se confruntă și vă îndemn să recunoașteți aceste probleme în cadrul reuniunii dumneavoastră la nivel înalt. Economia Europei continuă să scârțâie sub greutatea recesiunii, iar cetățenii trebuie să știe cum vom

ușura acea greutate. În acest sens, grupul meu salută propunerile Comisiei privind fondurile speculative, ca fiind un prim pas potrivit. Mediul european rămâne în pericol, în timp ce haosul climatic se apropie tot mai mult, iar alegătorii trebuie să vadă că Uniunea Europeană poate riposta. Valorile Europei sunt subminate de încălcarea drepturilor omului, care au loc în imediata noastră apropiere, iar oamenii trebuie să înțeleagă că Uniunea Europeană își păstrează dreptul de a rezolva aceste nedreptăți. Acestea sunt provocările din zilele noastre. Această campanie electorală trebuie să arate că Europa este la înălțimea sarcinii și că doar Europa este pregătită pentru a face acest lucru.

Brian Crowley, în numele Grupului UEN. – (GA) – Dle Președinte, dle președinte în exercițiu, dle președinte al Comisiei, reuniunea Consiliului care va avea loc luna viitoare va pune un accent deosebit pe problemele economice ale Uniunii Europene. Trebuie elaborate propuneri care să aducă economia la starea sa anterioară. Aceste propuneri trebuie puse în aplicare imediat, pentru a reporni economia.

în numele Grupului UEN – Astăzi, când vorbim despre viitorul Europei, 99% dintre oamenii cărora ne adresăm, sau cărora pretindem că ne adresăm, nu le pasă de viitorul Europei la fel de mult ca de propriul viitor. Aceștia le pasă de situația economică și de incertitudinea care există în prezent. De prea multe ori în acest plen, sau chiar în cadrul instituțiilor Uniunii Europene, părem a fi blocați pe obținerea unor fixații ideologice peste alte fixații ideologice, mai degrabă decât să abordăm problemele reale și exigente cu care se confruntă oamenii.

În acest sens, cred că am văzut deja un mare spirit de conducere din partea Comisiei și a Consiliului în ceea ce privește răspunsul lor inițial la criza economică. O acțiune decisivă și imediată pentru a aduce stabilitate în sistemul bancar; acțiune decisivă și imediată pentru a crea un nivel de siguranță și încredere în modul de funcționare al piețelor din cadrul Uniunii Europene; și, cel mai important dintre toate, ambiția – o viziune ambițioasă a ceea ce poate deveni viitorul. Fără să se aștepte reacția sau răspunsul la evenimente în altă parte, ci să ducă lupta indiferent de ce se va întâmpla.

Mai degrabă decât să acuzăm un comisar sau un altul și decât să facem politica partidului, așa cum au încercat unii în această privință, ar trebui să ne străduim să ne reunim și să stabilim o nouă cale cu privire la modul de a reacționa cât mai bine. În realizarea acestui obiectiv, trebuie să fim inovatori, trebuie să fim creativi și, cel mai important, trebuie să fim cinștiți cu oamenii cu privire la ceea ce suntem capabili de a oferi și de a face. De prea multe ori avem tendința de a vorbi cu frânturi de fraze și de a juca pentru galerie, mai degrabă decât de a aborda evenimentele efective din fața noastră.

Am comis greșeli în trecut: a greși este uman, a ierta este divin, după cum spune proverbul. Chiar și mai important, după cum spune proverbul, poate că suntem cu toții în groapă, dar unii dintre noi privesc spre stele. Aceasta este ambiția de care avem nevoie acum pentru a ne asigura că putem soluționa situația economică din Uniunea Europeană, crea noi locuri de muncă, noi speranțe și noi oportunități pentru a asigura că înțelepciunea colectivă, forța colectivă și puterea colectivă pe care le prezintă acum Uniunea Europeană pot fi folosite ca o putere a binelui, nu doar în Europa, ci în întreaga lume, pentru a stabili un exemplu a ceea ce ar trebui să se întâmple.

În sfârșit, aș dori să mulțumesc actualului președinte în exercițiu, dl Vondra, pentru contribuția sa continuă la această dezbatere în cadrul camerei, pentru respectul și curtoazia pe care ni le-a arătat de fiecare dată și, în ciuda circumstanțelor politice dificile care există acasă, pentru faptul că a continuat să furnizeze programul pentru Președinția cehă.

În concluzie, aș dori să spun că atunci când combatem aceste viitoare alegeri, nu beneficiaz de luxul de care alți colegi pot avea parte, de a mă regăsi pe o listă. În fiecare zi trebuie să ies și să întâlnesc oameni obișnuiți și să mă confrunt cu preocupările lor obișnuite. Aceștia sunt îngrijorați de slujbele lor, de ipotece și viitorul copiilor lor și la aceste lucruri ar trebui să răspundem noi.

Monica Frassoni, în numele Grupului Verts/ALE. – (IT) Dle Președinte, doamnelor și domnilor, mâine veți decide dacă veți aproba sau nu Tratatul de la Lisabona. Sperăm, bineînțeles, că ne veți elibera din această situație iritantă.

Acestea fiind spuse, putem doar afirma că situația în care ne aflăm astăzi dezvăluie încă o dată totală nepotrivire a procedurii de reformă a tratatului. Procedura unanimității este o greșeală. Acest Parlament a transformat-o într-un punct de controversă în 1984 și a propus, împreună cu Altiero Spinelli, ca tratatele să fie ratificate cu o majoritate și cine nu dorește să le ratifice, să fie exclus fără remușcări, cu un acord privind modul de a-și continua activitatea. Considerăm că aceasta ar fi reprezentat o reformă constituțională pentru acele vremuri și mi-e teamă că acest Parlament a irosit cu adevărat o oportunitate în acest mandat pentru a fi o forță motrice

pentru integrare și o forță motrice pentru reforma pozitivă a tratatelor, prin tolerarea acestei proceduri nesatisfăcătoare.

Este adevărat că dl președinte a subliniat, de asemenea, faptul că următorul Consiliu European va avea loc după alegeri – și a declarat, de asemenea, iar mulți dintre noi au rețut sentimentul, că acest Consiliu European ar trebui să numească viitorul președinte al Comisiei. Totuși, nu considerăm că acest lucru este necesar, mai ales dacă nu este clar ce se va întâmpla cu tratatul: noi considerăm că fie întreaga Comisie, inclusiv președintele său, ar trebui numiți în conformitate cu Tratatul de la Nisa, fie că președintele și, de asemenea, Comisia, ar trebui numiți în conformitate cu Tratatul de la Lisabona. Cred că ar fi o greșeală să „combinăm lucrurile”; ar fi o înșelătorie pentru alegători și pentru public, întrucât ar fi și mai clar că această instituție este doar un preș de șters picioarele când vine vorba de interesele statelor membre și ale guvernelor.

Dle Swoboda, l-ați criticat foarte ușor pe dl președinte Barroso pentru politica domniei sale, însă aș dori să vă repet ceea ce grupul nostru a spus deja de ceva timp: dacă vrem să evităm ca politicile dlui președinte Barroso să recâștige majoritatea în acest Parlament, nu numai că trebuie să câștigăm alegerile, ci trebuie să și propunem un alt candidat; un lucru pe care grupul dumneavoastră refuză să facă. Dl președinte Barroso este, în mod evident, complet pe cont propriu în această campanie și consider că aceasta este o greșeală foarte gravă, pentru care cred că grupul dumneavoastră este principalul responsabil: problema nu este bietul domn McCreevy, ci abordarea acestui întreg mandat parlamentar, eforturile Social Democraților precum dl Verheugen și alte lucruri care nu ne-au impresionat nici pe noi, nici pe dumneavoastră, în acest mandat.

Vreau să spun foarte repede două lucruri privind problema spiritului de conducere, sau a presupusului spirit de conducere al Uniunii Europene asupra schimbărilor climatice. Un lucru este foarte clar: Consiliul European nu a vrut să-și pună banii pe masă. Prin urmare, nu avem o înțelegere cu privire la cum stau lucrurile astăzi, întrucât este clar că și dacă Statele Unite ni se alătură, dacă nu oferim o înțelegere financiară, 100 miliarde EUR, țărilor care trebuie să adopte măsuri pentru a se adapta și a atenua schimbările climatice, nu vom avea un acord la Copenhaga. Din moment ce noi am fost cei care ne-am dat atâtea aere și mofturi ca lideri, dacă nu putem prezenta acești bani și aceste măsuri, nu vom reuși să obținem o înțelegere și cea mai mare parte a responsabilității va reveni cetățenilor europeni.

Trecând la problema crizei pe piața financiară, aș dori să spun că suntem puțin inconsistente, întrucât, pe de o parte susținem că trebuie neapărat să o gestionăm, să o limităm și să o reglementăm, însă pe de altă parte, când, de exemplu, propunem CARICOM să ajungă la un acord cu privire la această chestiune, ce propunem de fapt? Liberalizarea completă a conturilor curente pentru toți rezidenții, a conturilor de capital pentru investitorii cu active practic nelimitate fără norme pentru serviciile financiare: prin urmare, în ceea ce privește serviciile financiare, precum și în ceea ce privește schimbările climatice, adoptăm reguli pe care pe urmă nu le putem gestiona pentru a asigura că sunt respectate fie la nivel intern, fie în relațiile noastre externe. Cred că, în aceste zile, consecvența este adevărata problemă a Uniunii Europene.

Ilda Figueiredo, în numele Grupului GUE/NGL. – (PT) Dle Președinte, următoarea reuniune a Consiliului trebuie să ia în considerare situația economică și socială gravă, cauzată de criza în capitalism și de politicile neoliberale. Liderii Uniunii Europene nu se mai pot sustrage responsabilităților lor. Nici toți aceia care au împins pe fundal apărarea producției și a drepturilor sociale și de muncă, pentru a acorda prioritate liberalismului strategiei de la Lisabona, criteriilor iraționale ale Pactului de stabilitate și creștere, precum și abordarea făcută de Banca Centrală Europeană, cu independența sa falsă care, de fapt, a servit doar interesele grupurilor financiare și economice.

Previziunile actuale ale Uniunii Europene, care indică o scădere a PIB-ului cu aproximativ 4% anul acesta, cu stabilizare doar în 2010, însoțită de o pierdere de 8,5 milioane de locuri de muncă pe parcursul acestor doi ani și o previziune că rata șomajului va atinge în jur de 11%, sunt foarte grave și demonstrează ineficiența măsurilor adoptate până în prezent.

Cine poate fi indiferent la această creștere exponențială în șomaj, care poate atinge 30 de milioane de șomeri în Uniunea Europeană? Trebuie, așadar, să ne desprindem urgent de politicile neoliberale la nivel comunitar, care au agravat criza în capitalism. Trebuie să acordăm urgent prioritate creării locurilor de muncă cu drepturi, protecției producției bazate pe Comunitate, îmbunătățirii serviciilor publice și unei repartizări echitabile a veniturii, pentru a reduce sărăcia. Avem urgent nevoie de coeziune economică și socială pentru a înceta să fim doar o expresie fără niciun conținut clar și avem nevoie ca principiul „scapă dacă poți” să fie abandonat.

Avem nevoie de o suplimentare a bugetului UE, pentru a asigura că există solidaritate și un sprijin crescut pentru oamenii cei mai afectați și pentru cele mai slabe economii. Trebuie să creăm locuri de muncă cu

drepturi pentru tineri, femei și șomeri, să creștem puterea de cumpărare a populației, să stimulăm cererea și să sprijinim întreprinderile micro, mici și mijlocii.

În loc să continuăm să insistăm pe proiectul Tratatului de la Lisabona, trebuie să respectăm decizia suverană a poporului irlandez.

În loc să continuăm să insistăm pe prioritatea pentru sectorul financiar, trebuie să punem capăt paradisurilor fiscale și să acordăm prioritate sectoarelor productive ale Uniunii Europene, eliminând Pactul de stabilitate și creștere și înlocuindu-l cu un pact de dezvoltare și progres social.

În loc să continuăm să liberalizăm reglementările și să creștem flexibilitatea pieței muncii, trebuie să ne concentrăm asupra investițiilor publice, care pot stimula sectoarele productive, preveni surplusurile, reduce ziua medie de lucru fără nicio pierdere de plată, preveni șomajul și asigura accesul universal la serviciile publice de înaltă calitate în domeniul sănătății, educației și formării profesionale, cercetării, locuințelor, justiției și mediului.

Acestea sunt lucrurile pe care locuitorii țărilor noastre le așteaptă de la noi. Dacă vrem ca mai mulți cetățeni europeni să ia parte la alegerile europene, atunci trebuie să răspundem în modul în care publicul larg și lucrătorii din țările noastre îl doresc și îl merită.

Hanne Dahl, în numele Grupului IND/DEM. – (DA) Dle Președinte, reuniunea la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă a fost plănuită, de fapt, pentru data de 7 mai, la Praga. După cum știm cu toții, în ultimii ani, ocuparea forței de muncă a reprezentat un punct constant pe agenda reuniunii la nivel înalt din primăvară. Liderii statelor membre au discutat aici așa-numita strategie de la Lisabona, care este planul UE pentru locuri de muncă mai multe și mai bune. Este, de asemenea, forumul în cadrul căruia reprezentanții ai partidelor de pe piața muncii au avut posibilitatea de a-și prezenta punctele de vedere privind ocuparea forței de muncă. Cu toate acestea, nu a devenit o importantă reuniune comună la nivel înalt privind creșterea ratei șomajului în Europa. În schimb, va avea loc o reuniune la nivel înalt a Troicai, care este cu mult mai puțin ambițioasă. Cei aflați la conducerea UE au ales, astfel, să nu trimită un semnal clar înaintea alegerilor pentru Parlamentul European. Aproape că s-ar fi putut face intenționat!

La o întâlnire cu secretarul general al CES, dl John Monks, mi s-a dat de înțeles că anunțul este un semnal foarte prost pentru lucrători. Dl Monks nu are îndoieli asupra faptului că lasă impresia că liderii Europei nu sunt suficient de preocupați de șomaj. Lucrătorii au impresia că nu au nicio posibilitate să se adreseze la cel mai înalt nivel. Potrivit Comisiei – o serie din colegii mei deputați au atins acest subiect – șomajul va crește cu 11% în 2010, iar deficitul bugetar se va mări substanțial până la 7,5% din produsul intern brut. Aceasta nu este o supraestimare a situației; mai degrabă contrariul. Reprezintă o provocare semnificativă pentru actualul sistem de monedă unică.

O serie de țări au probleme foarte mari cu moneda euro. Printre acestea se numără Irlanda, țările mediteraneene și țările din Europa de Est, iar problemele au fost agravate în mod semnificativ de criza economică internațională. Țările care sunt în afara zonei euro, precum Marea Britanie, Danemarca și Suedia, se descurcă bine. În consecință, cred că o reuniune la nivel înalt în iunie poate evita adoptarea unei poziții privind faptul că există atât de multe tensiuni interne în sistemul euro. Reuniunea la nivel înalt din iunie trebuie să facă o declarație privind felul în care țările care se confruntă cu probleme deosebit de importante se pot salva din jugul de fier al monedei euro.

Firește, se poate alege să se creeze „guvernul economic”, însă mai trebuie doar să aud despre o țară care dorește să acorde UE părți substanțiale din politica sa financiară – nici măcar cea mai puternică națiune din UE, Germania. Prin urmare, aș întreba: câți oameni din UE vor avea de suferit în cadrul unui sistem euro care, de fapt, înseamnă că cetățenii din Europa trebuie să sufere potrivit criteriilor fără speranță ale pactului de stabilitate și creștere? Așa cum am menționat anterior, situația este deosebit de gravă în Irlanda, Grecia și o serie de alte state. Cred că aceste țări trebuie să știe că pot, bineînțeles, să se elibereze de cerințele stricte ale monedei euro, chiar dacă nu există nicio clauză privind retragerea. Cred că este timpul ca țările să poată să stabilească propria politică a ocupării forței de muncă.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Dle președinte în exercițiu, dle viceprim-ministru Vondra, deși sunteți reprezentantul unui guvern în derivă, acest lucru nu vă scutește de responsabilitatea pe care o aveți, nu doar față de cetățenii din Republica Cehă, ci și față de întreaga Uniune Europeană. Prin urmare, fac apel la dumneavoastră să încetați promovarea nedemocratică și falsă a Tratatului de la Lisabona și să informați cetățenii cu privire la adevărata stare de fapt. Vă rog să le spuneți că Uniunea Europeană funcționează eficient chiar și într-o criză economică, că ia măsurile necesare, că statele membre pot să se ajute reciproc și că Tratatul

de la Lisabona este complet inutil pentru toate acestea. Ar trebui să retrageți în mod public afirmația scandalosă a președinției cehe că cine nu acceptă Tratatul de la Lisabona trebuie să părăsească Uniunea. Ar trebui să spuneți sincer că atuurile juridice se află acum în mâinile celor care nu au ratificat Tratatul de la Lisabona, ale irlandezilor și ale altor popoare din Europa care gândesc liber. Ar trebui să spuneți că tratatele actuale nu pot fi revocate în mod unilateral și că retragerea din UE este posibilă doar cu consimțământul tuturor statelor membre; și că, prin urmare, niciun stat membru nu poate fi exclus din UE fără propriul consimțământ.

În sfârșit, dle viceprim-ministru Vondra, ar trebui să vă retrageți afirmația falsă conform căreia 25 de țări au aprobat Tratatul de la Lisabona. Dacă sunteți la curent cu evenimentele, atunci trebuie să știți că ratificarea nu a fost finalizată în șase țări, inclusiv Germania și Polonia. De asemenea, vă rog să rețineți faptul că Tratatul de la Lisabona a fost respins nu doar de cetățenii irlandezi, ci și, de exemplu, de proeminentul politician german de stânga, dl Oskar Lafontaine, de proeminentul politician creștin democrat și fost președinte al Curții Constituționale Federale și Președinte al Germaniei, dl Roman Herzog și de fostul membru al acestui Parlament, dl Graf von Stauffenberg, fiul presupusului asasin al lui Adolf Hitler. În final, dar nu în ultimul rând, este respins de președintele din propria dumneavoastră țară, dl Václav Klaus. Argumentele prezentate de aceste persoane au un numitor comun: îngrijorările cu privire la impactul unei pierderi masive a suveranității statelor membre asupra vieții de zi cu zi a cetățenilor din statele membre ale UE.

Dle viceprim-ministru Vondra, acum 20 de ani ați contribuit personal la căderea unui regim care și-a asuprit vecinii, și-a tratat cu dispreț cetățenii și și-a mințit poporul. Pentru acest lucru, sunteți respectat pe bună dreptate. De aceea, nu pot să înțeleg de ce vă coborâți acum la aceleași practici. Acordați pondere argumentelor tuturor celor care compară Uniunea Europeană cu Consiliul socialist pentru asistență economică reciprocă și care seamănă Bruxelles-ul cu Moscova. Aș dori să subliniez faptul că reputația președinției cehe nu a fost știrbită de căderea guvernului ceh, ci de presiunea flagrantă ce se pune asupra Irlandei, în care Președinția cehă joacă un rol. Să nu mai vorbim despre minciunile spuse despre Tratatul de la Lisabona de cei mai înalți reprezentanți ai președinției – minciuni cu care discreditați procesele democratice ale Uniunii Europene. Poate că ați demisionat, dar încă aveți responsabilități. Vă rog să vă asigurați că ultimul Consiliu European din cadrul președinției cehe își îndeplinește funcția în așa fel încât impresia lăsată de țara noastră să nu fie una de totalitarism, coerciție și minciuni, ci una de respect pentru democrație, libertate și, mai presus de toate, pentru faptele adevărate. Doar în acest mod putem confirma că nu au fost în zadar demonstrațiile de acum 20 de ani, când oamenii și-au zornăit cheile în piețele orașelor.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). - Dle Președinte, Președinția cehă a obținut succese importante în momente dificile, iar acest record se datorează nu în ultimul rând aptitudinilor personale ale dlui prim-ministru Topolánek și ale dlui ministru Vondra, care este alături de noi astăzi. Aș dori să profit de această ocazie pentru a le aduce un omagiu și a le mulțumi pentru munca domniilor lor din ultimele cinci luni.

Fără îndoială, situația economică va domina reuniunea la nivel înalt din iunie, care se va concentra, desigur, asupra măsurilor pe termen scurt și mediu în urma cărora consumatorii să cheltuiască, iar băncile să acorde din nou credite. Totuși, ar trebui să analizeze și modul în care UE poate sprijini întreprinderile pe termen mai lung. Pentru unele afaceri mici, acest lucru va însemna îmbunătățirea accesului la finanțare și maximizarea oportunităților acestora pe piața unică, însă pentru multe dintre acestea, răspunsul va fi pur și simplu ca politicienii să reducă birocracia și interferența.

De aceea, nu i se poate permite Europei să o ia pe o cale socialistă în această lună iunie. Declinul economic a împins socialiștii să-și arate adevărata față. Aceștia consideră că politicienii ar trebui să dicteze numărul de ore pe care le puteți lucra. Ei consideră că sindicatele ar trebui să vă prescrie condițiile de muncă. Mai presus de toate, aceștia consideră că ei, mai degrabă decât oamenii, știu cel mai bine. Nimic nu ilustrează mai bine atitudinea „politicianul știe cel mai bine” decât recenta dezbatere asupra Directivei privind timpul de lucru.

Săptămâna trecută, deputații europeni au fost mulțumiți să poată vedea cea mai recentă încercare a deputaților europeni din cadrul Partidului Laburist din Marea Britanie de a eschiva Marea Britanie de la directivă. În Marea Britanie, 3 milioane de oameni fac uz de derogare. Afacerile sale, lucrătorii și serviciile publice se bazează pe această posibilitate.

Președinția cehă este de partea lucrătorilor în această dezbatere și o felicit pentru ajutorul pe care ni l-a acordat pentru a însoți acest recent atac al socialiștilor. Invit Consiliul din iunie să rezolve această problemă o dată pentru totdeauna și să stabilească în mod clar faptul că lucrătorii și nu politicienii, ar trebui să-și aleagă timpul de lucru.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). - Dle Președinte, stau aici cu sentimentul că sunt pe o altă planetă și mă întreb ce se întâmplă chiar acum. Este ciudat. Ne aflăm în cea mai gravă criză de la 1929. Cu două zile în urmă, comisarul Almunia a spus că vom avea o creștere cu 4% mai puțin anul acesta, iar anul viitor vor fi 27 de milioane de șomeri. Dle Barroso, a comparat cu ultimii doi ani – anul curent și anul trecut – și a precizat că este egal cu o creștere de 10 milioane de șomeri.

Și ce aud? Nimic! Nimic! Aud că intenția este de a avea un mesaj și aud că intenționați să faceți ceva pentru a-i ajuta pe cei care suferă cel mai mult. Pot însă să vă reamintesc că o rată a șomajului de 11,1% anul viitor înseamnă 27 de milioane de șomeri? Pot să vă reamintesc faptul că în cadrul reuniunii la nivel înalt G20, cu puțină rezistență din partea unor lideri europeni, ați acceptat că dacă există un motiv, suntem dispuși să facem mai mult pentru a ne angaja într-o creștere economică ridicată?

Dle președinte al Comisiei, am 27 de milioane de motive bune pentru a face mai mult. De aceea am recurs astăzi la dumneavoastră. Știu că sunteți un om rezonabil; Știu că ascultați argumentele. Pot să vă adresez următoarea propunere? Propun să organizați trei reuniuni la nivel înalt foarte atent planificate înainte de reuniunea la nivel înalt din iunie, cu un grup selectiv de persoane, în care să formulați un nou plan de redresare – un plan de redresare care să corespundă cu plus 2% din cererea reală, cu 0,5% finanțare la nivel european – jumătate finanțat de state și jumătate finanțat de municipalitate; în care să adăugați un nou plan social pentru a avea grijă de costurile imense ale acestei crize a lipsei locurilor de muncă și pentru a trece la distribuirea inteligentă a sarcinilor, în timp ce folosiți programul Erasmus pentru a asigura că tinerii, în loc să fie șomeri, sunt implicați într-un sistem de formare profesională; și, în cele din urmă, așa cum ați precizat dumneavoastră în mod indirect astăzi, că acum încercați serios să propuneți euroobligațiuni într-un mod bine axat, bine făcut, bine planificat, pentru a avea grijă de acele țări care nu-și pot finanța propriul plan de redresare.

Putem realiza acest lucru dacă luăm o nouă decizie; putem realiza acest lucru dacă exersăm adevărata gestionare a crizei și putem să o facem dacă acum spunem cu adevărat: permiteți-ne să nu începem prin a întreba Berlinul, Londra sau Parisul ce să facem, ci haideți să începem prin a arăta spiritul de conducere al Comisiei prin prezentarea unei propuneri care nu este destinată pentru a se potrivi tuturor. Nu toată lumea va fi fericită la început, însă este o condiție pentru a scoate Europa din această teribilă criză economică.

Elisa Ferreira, excelenta noastră raportoare, împreună cu majoritatea Parlamentului European, v-a propus un nou efort puternic de redresare. Așadar, aceasta nu este doar poziția noastră din Grupul Socialist, Partidul Socialiștilor Europeni, Social Democrații, ci o dorință comună că ar trebui să faceți ceva mai mult. Vă rog să faceți acest lucru. Spiritul de conducere înseamnă să-ți asumi șanse, să-ți asumi riscuri și să preiei conducerea.

Andrew Duff (ALDE). - Dle Președinte, nu propun să se pună presiune asupra senatorilor cehi sau a poporului irlandez în dezbateră din această după-amiază, așa că o să cresc presiunea asupra Comisiei – și în special asupra dlui președinte.

Se așteaptă ca Consiliul European să-l numească pe dl președinte Barroso pentru un al doilea mandat și, în astfel de circumstanțe, ne-am așteptat să vedem și să discutăm o declarație din partea dlui președinte Barroso. Va publica dumnealui un astfel de program și ce va conține? În mod central și sigur, ar trebui să tragă concluzii din turbulențele financiare și prăbușirea economică, în special pentru că ne apropiem de raportul bugetar înainte de 2012.

Trebuie să modificăm dimensiunea și forma bugetului, astfel încât să răspundă mai direct priorităților noastre politice de top. Noua Comisie ar trebui să pledeze în favoarea unui transfer de cheltuieli de la nivel național la nivel european, în interesul eficienței costurilor și a valorii adăugate. Ar trebui să includă, ca un obiectiv important, o extindere în dimensiune a zonei euro și să sprijine un Eurogrup mult mai puternic, dedicat unei discipline fiscale mai exigente și unei politici economice comune, nu doar politicile macroeconomice naționale prost coordonate pe care le avem în prezent.

Și da, ar trebui să includă o propunere pentru creșterea euroobligațiilor, plus supraveghere federală mai mare pentru sectorul financiar și un stimul fiscal adecvat, însoțite de un stimul adecvat al comerțului, declanșat de redeschiderea negocierilor comerciale de la Doha.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Dle Președinte, singurul lucru nou pe care reuniunea la nivel înalt a Consiliului Uniunii Europene din 18 iunie 2009 îl poate adăuga sunt noi dificultăți pentru clasele muncitoare și clasele populare și noi subvenții și sprijin pentru grupurile de monopol din Uniunea Europeană. Uniunea Europeană și guvernele statelor membre servesc în mod constant interesele de capital, iar lucrătorii vor plăti prețul crizei capitaliste. Știm cu toții ce înseamnă acest lucru: concedieri în masă, creștere abruptă a șomajului,

reduceri drastice de salarii și de pensii, noi măsuri fiscale opresive, eliminarea zilei de muncă de opt ore, divizarea timpului de lucru în timp activ și inactiv, o creștere a timpului de lucru neplătit și o săptămână de lucru de 78 de ore și aplicarea generală a flexicurității, ceea ce înseamnă relații industriale minime, locuri de muncă temporare pe fracțiuni de muncă, șomaj perpetuu, un atac asupra acordurilor colective și privatizarea suplimentară a sistemelor de asigurări și pensii, sănătate, asistență socială și educație, pe de o parte și subvenții și pachete de scutiri de impozite pentru monopoli, pe de altă parte.

Viitoarea reuniune la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă din 7 mai este pregătită pe baza acestei strategii de servire a intereselor capitalului. În același timp, agresiunea imperialistă și militarizarea Uniunii Europene sunt intensificate. Este promovată impunerea Tratatului de la Lisabona, în ciuda și împotriva dorinței oamenilor și a opoziției acestora exprimată în referendumuri, precum în Franța, Olanda și Irlanda. Isteria anticomunistă și ecuația vulgară și de nedescris a fascismului și a comunismului devin politica oficială a Uniunii Europene și a statelor membre, care vizează partidele comuniste, pentru a ataca drepturile fundamentale și realizările lucrătorilor. La sfârșitul acestei perioade, lucrătorii trebuie să aprecieze critic Uniunea Europeană pe baza criteriilor de experiență cotidiană și de experiență de viață. Ce au câștigat lucrătorii? Ce au câștigat monopolurile?

PREZIDEAZĂ: DNA KRATSA-TSAGARPOULOU

Vicepreședintă

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Doamnă președintă, iată că ne luăm rămas bun de la Președinția cehă, care și-a început în mod strălucit mandatul cu discursul președintelui Klaus în acest plen, pe o notă mai degrabă sumbră. Din păcate, acel discurs a rămas fără aproape nicio urmărire.

Dacă și parlamentul ceh ratifică mâine Tratatul de la Lisabona, aceasta înseamnă că am fost complet induși în eroare atunci. Totuși oficial, Europa se află într-o situație fără ieșire. Ceea ce ne trebuie cu adevărat este o Uniune pregătită să se limiteze la îndatoririle sale de bază și care nu intenționează să acționeze asemenea unui principal superstat în formare.

Ne confruntăm în prezent cu o criză economică deosebit de înfricoșătoare, cu o creștere enormă a ratei șomajului în Uniunea Europeană și încă nu știm cum se vor sfârși toate acestea. Un Consiliu al șefilor de stat sau de guvern care în aceste vremuri nu reușește să decidă că este o greșeală, de exemplu, faptul de a continua eforturile în materie de imigrație și de a lua în considerare integrarea Turciei, o țară aflată încă mult în urma noastră ca dezvoltare economică, este, din punctul meu de vedere, un Consiliu de neînțeles care, în orice caz, face o greșeală deosebit de gravă.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Salut călduros ambiția președinției cehe și sunt mulțumit de rezultatele excelente pe care le-a obținut în timpul unor perioade dificile. Nu cred că rotația următoare a președinției și alegerile europene ar trebui să limiteze domeniul de aplicare al ambițiilor Uniunii Europene, în încercarea de a răspunde provocărilor care cer în mod evident mai multe politici comune. Nu am de gând să repet cât este de important, privitor la acest lucru, să ratificăm Tratatul de la Lisabona.

Am fost încântat să îi aud, atât pe prim-ministrul adjunct Vondra, cât și pe președintele Barroso, vorbind despre obiective țintă. Dacă vrem să reușim în lupta împotriva schimbărilor climatice, va trebui să ne fixăm obiective înalte la Copenhaga. Aceste obiective sunt cruciale pentru succesul restructurării economice. Cu mulți ani în urmă știm cu toții că, atunci când statul japonez și-a fixat obiective înalte în ceea ce privește mediul, economia japoneză și-a întărit de fapt pentru prima dată competitivitatea.

Aș mai adăuga de asemenea că unele persoane pun în prezent la încercare sustenabilitatea modelului social european. În mod normal, este ușor să pui în aplicare un asemenea model într-o perioadă de prosperitate economică și în timpul decadelor de creștere pozitivă, însă consider că forța modelului social european și a modelului economiei sociale de piață trebuie să se facă simțită tocmai în vreme de recesiune. Cred cu tărie că vom reuși să învingem și această provocare și sper că vom reuși să folosim această perioadă de criză pentru a îmbunătăți modul în care abordăm dezvoltarea. Sper, de asemenea, că vom reuși să afirmăm dimensiunea de mediu a celei abordări, nu doar cea socială.

Robert Goebbels (PSE). - (FR) Doamnă președintă, domnule Vondra, domnule Barroso, doamnelor și domnilor, economia mondială se afundă din ce în ce mai adânc într-o recesiune gravă. În ciuda a numeroase reuniuni la nivel înalt și a altor întâlniri între diverse părți, prăbușirea activității economice continuă să reprezinte o prioritate importantă în Europa și în lume.

Diversele planuri de redresare economică au încetinit, în cel mai bun caz, această alunecare pe o cale fără de întoarcere, dar nu se arată încă semne evidente de redresare. Ceea ce este mai rău, este că șomajul continuă să crească și va depăși 25 milioane de șomeri în Europa, ajungând poate până la 27 milioane în acest an, după cum a sugerat domnul Rasmussen.

Cu toate acestea, în loc să se concentreze asupra situației dramatice a ocupării forței de muncă, șefii de stat preferă să-și găsească de lucru la următoarea reuniune la nivel înalt de la Praga cu „politica majoră” privind relațiile viitoare cu anumite țări de la granița răsăriteană a Uniunii.

Relațiile de bună vecinătate sunt cu siguranță foarte importante, însă trebuie să fim perfect înțeleși în această privință: Parlamentul s-a declarat în numeroase ocazii ca fiind împotriva oricărei extinderi viitoare a Uniunii, cu excepția cazului în care nu se va pune în aplicare, ca o condiție, o reformă instituțională care să permită funcționarea mai eficientă a celor 27 de state membre existente.

Aș dori să adaug că orice extindere viitoare trebuie să fie precedată de reformă fundamentală a perspectivelor financiare și de o creștere adecvată a bugetului Uniunii. Diplomația fără resurse financiare este doar un gest inutil.

Președinția cehă a Uniunii ar fi servit mai bine intereselor Europei organizând o reuniune la nivel înalt dedicată în totalitate ocupării forței de muncă. Cu toate acestea, îmi dau seama că familia Sarkozy, care preferă manevrele publicitare în detrimentul activităților politice autentice, a sabotat această reuniune atât de necesară și sper ca în iunie anul viitor, electoratul european să-și folosească voturile pentru a alege membri capabili să stabilească adevăratele priorități pentru Europa: ocuparea forței de muncă, ocuparea forței de muncă, ocuparea forței de muncă, protecția socială și apărarea puterii de cumpărare.

Nu sunt întotdeauna de acord cu primul meu ministru, Jean-Claude Juncker, însă are cu siguranță dreptate atunci când prezice și citez, „o criză socială în eventualitatea unei creșteri abrupte a șomajului, așteptată în lunile următoare”. Așadar, limitându-se la o întâlnire informală pe tema ocupării forței de muncă, liderii europeni au bătut în retragere în fața crizei și riscă o criză socială și politică foarte gravă.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Pe 9 mai 1950, Robert Schumann a propus „Planul Schumann”, care a pus bazele cooperării economice între națiunile europene. Marii politicieni și gânditori ai Europei au înțeles foarte bine că forța care putea uni Europa era o abordare comună a problemelor economice. Grupurile financiare și economice interstatale, care au creat valoare adăugată și locuri de muncă, au constituit baza acestei abordări.

Prin punerea în aplicare a propriilor planuri naționale de redresare economică, statele membre au perturbat activitățile acestor grupuri europene; ne confruntăm, așadar, cu numeroase probleme și vor urma și mai multe, dacă nu reușim să refacem coordonarea politicilor economice la nivelul Uniunii Europene.

Sper ca printre noii lideri ai Europei să se găsească oameni precum Robert Schumann, Jean Monet și Konrad Adenauer, care să privească dincolo de propriile interese naționale.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Doamnă președintă, aș dori să felicit Președinția cehă cu privire la inițiativa de a propune un parteneriat estic, care în curând va fi prezentat oficial și aș dori să fac un apel la guvernele statelor membre, pentru a se dedica complet acestei inițiative. Mai presus de toate, vecinii noștri din est trebuie să se simtă parteneri egali, acceptați în mod sincer ca asociați pe termen lung.

Sunt de acord că parteneriatul estic ar trebui să fie guvernat în baza principiilor proprietății comune, diferențierii și condiționării. Cu toate acestea, principalul obiectiv este asigurarea unei victorii concludente în ceea ce privește democratizarea și stabilirea statului de drept în aceste țări. În cazul Belarus, avem nevoie de un progres gradual pentru a reacționa la fiecare semn de progres concret în direcția democrației provenit din partea actualilor lideri ai Belarus.

Unul dintre aspectele cruciale ale parteneriatului estic va fi liberalizarea vizelor. Aș dori să vă reamintesc propunerea Comisiei din decembrie anul trecut de a elimina pe parcurs necesitatea vizelor pentru cetățenii celor șase viitori parteneri. Din păcate, această abordare revoluționară a fost înlocuită de una mult mai modestă: o ofertă de a introduce proceduri simplificate pentru obținerea vizelor pe termen lung, aplicabile de la caz la caz. Cu toate acestea, un parteneriat estic de succes are nevoie de hotărâre și de o deschidere pozitivă din partea noastră.

Este esențial să ne motivăm partenerii pentru a-și lua un angajament total față de valorile și normele europene. Acest lucru se aplică în special Ucrainei. Nu putem demara parteneriatul nostru estic cu mesaje vagi și ezitante

cu privire la viitorul Ucrainei. O Ucraină democratică și europeană solidă reprezintă cheia către o Rusie democratică, de încredere și care respectă legea. -

Jo Leinen (PSE). – (DE) Doamnă președintă, domnule președinte în exercițiu al Consiliului, domnule președinte al Comisiei, reuniunea la nivel înalt din iunie va trebui să abordeze din nou Tratatul de la Lisabona – sperăm că pentru ultima dată înainte de a intra în vigoare. Domnule Vondra, vă urez numai bine mâine în cadrul Senatului ceh, sper ca lucrurile să decurgă bine și să rămânem apoi doar cu referendumul din Irlanda. Va trebui apoi să negociați pachetul de garanții cu Irlanda. Desigur, va trebui apoi să îndeplinim așteptările populației irlandeze și ale guvernului irlandez. Cu toate acestea, trebuie să avem grijă să nu creăm noi obstacole pentru celelalte state membre, dacă, de exemplu, vreuna dintre aceste garanții va trebui să fie ratificată ulterior încă o dată în toate statele. Poate că puteți adăuga câte ceva referitor la modul în care acest pachet este pregătit pentru luna iunie.

În al doilea rând, domnule președinte al Comisiei, suntem interesați desigur de alegerea noului președinte al Comisiei. Noi, Parlamentul European, am dori un acord cu Consiliul cu privire la procedura din iunie/iulie. Am dori consultare, așa cum este stipulat pentru viitor în Tratatul de la Lisabona. Domnule președinte în exercițiu al Consiliului, ați putea spune și dumneavoastră ceva despre acest lucru?

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Vă mulțumesc, doamnă președintă, domnule Barroso, președinte al Comisiei, domnule Vondra. Unul dintre principalele puncte din cadrul reuniunii la nivel înalt din iunie va fi probabil numirea unui nou președinte al Comisiei. Presa a relatat că Grupul Socialist din Parlamentul European nu va vota în favoarea realegerii dumneavoastră, domnule președinte Barroso, dacă nu promiteți deschiderea Directivei privind detașarea lucrătorilor.

Aceasta este o discuție neobișnuită. Poziția adoptată anterior de Comisie este de a încerca să evite deschiderea unei directive foarte complicate și sensibile din punct de vedere politic și de a se asigura în schimb că statele membre care întâmpină probleme în îndeplinirea condițiilor directivei vor aduce modificări în propriile legislații naționale. Domnule comisar Barroso, aș dori să vă pun o întrebare foarte explicită, având în vedere apropiata campanie electorală: Comisia și dumneavoastră înșivă sunteți încă de părere că, în situația actuală, nu există niciun motiv pentru a deschide Directiva privind detașarea lucrătorilor?

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Domnule Președinte, domnule Vondra, domnule Barroso, sunt ușor surprinsă de cronologia Europei. Comisia ne expune prognozele economice, prevestind că, în decurs de trei luni, perspectivele de creștere economică în Uniunea Europeană și în zona euro vor scădea de la minus 1,9% la minus 4%, iar la întâlnirea miniștrilor de finanțe, principalele lor domenii de interes sunt viabilitatea pe termen lung, calitatea finanțelor publice și urmărirea reformelor structurale. Cred că glumiți.

În turneul electoral, votanții ne întrebă direct. Unde este Europa? Ce face Europa? Ce propuneri a făcut președintele Barroso pentru a-i ajuta pe acei oameni care s-ar putea trezi mâine fără locuri de muncă?

Ne aflăm într-o situație în care pare din ce în ce mai evident că realitatea strategiei alese de actuala echipă, sub conducerea domnului Barroso, este o strategie *à la japonaise*: cu alte cuvinte, acționează prea târziu și, astfel, într-o manieră ineficientă și costisitoare. Nu aceasta este ceea ce ne dorim.

De asemenea, permiteți-mi să vă spun, domnule Barroso, întrucât aceasta este fără îndoială ultima dată când vă întâlnesc în acest plen, că răspunsul dumneavoastră la provocarea ridicată de directiva privind fondurile speculative și fondurile de investiții a fost absolut inacceptabil. Dumneavoastră sugerați probabil că nu ar fi trebuit să fi comentat cu privire la activitățile în curs din cadrul Comisiei. Ce fel de text ar fi fost acesta, dacă nu l-am fi supus atenției dumneavoastră? Concluzia dumneavoastră referitoare la acest aspect este să credeți că îl puteți legifera, însă faceți această legiferare doar în ceea ce îi privește pe manageri și nu faceți nimic pentru a interveni în realitatea acestor fonduri. Singura dumneavoastră preocupare este de a proteja investitorilor, cu toate că provocarea privește și stabilitatea prețurilor. Nu ați înțeles ideea, domnule Barroso.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Doamnă președintă, domnule președinte în exercițiu al Consiliului, domnule președinte al Comisiei, declarațiile Consiliului și ale Comisiei cu privire la pregătirea sesiunii Consiliului European i-au dezamăgit profund pe aceia dintre noi care suntem interesați de transport.

Îndeosebi în timpul actualei crize economice mondiale, este esențial să dezvoltăm în mod adecvat infrastructura de transport – transportul feroviar, șoselele, navigația fluvială și maritimă, porturile și aeroporturile – și să dezvoltăm o politică europeană de transport avansată, cu un transport inteligent și sisteme logistice pentru creșterea comerțului din cadrul Uniunii Europene și a importurilor și exporturilor, care sperăm să aibă loc în curând.

În plus, cetățenii noștri așteaptă declarații clare din partea Uniunii Europene, referitoare la soluționarea în mod ecologic a volumului transportului, nu prin intermediul unor instrumente *dirijiste*, ci bazate pe cunoașterea pieței. Un exemplu bun în acest caz este includerea aviației în sistemul de comercializare a emisiilor începând cu 2012, care tocmai a fost încheiat de instituțiile europene.

Cu toate acestea, lipsesc în continuare alte norme, de exemplu, pentru navigația maritimă. Așadar, avem nevoie de o eficientizare a politicii de transport, compatibile cu mediul înconjurător. Această temă este importantă, domnule președinte în exercițiu al Consiliului, întrucât este esențial să discutăm și să cădem de acord asupra unor soluții similare referitoare la eficientizarea compatibilă cu mediul înconjurător a transportului, cu cele mai importante state terțe, precum Statele Unite, Japonia, dar și Rusia, China, India și Brazilia. Doar în felul acesta putem obține o îmbunătățire a mediului la nivel mondial. Doar în felul acesta putem evita normele unilaterale care distorsionează competiția în detrimentul economiei europene.

Grupul meu face, așadar, un apel către Consiliul European – și sper că președintele în exercițiu al Consiliului îl va lua în considerare – pentru a discuta și pregăti, în cadrul următorului Consiliu, abordări echilibrate cu privire la politicile ecologice mondiale de transport, anterior Conferinței privind schimbările climatice de la Copenhaga. Dacă vrem să avem succes la Copenhaga, trebuie să discutăm de asemenea despre o politică de transport compatibilă cu mediul înconjurător.

Enrique Barón Crespo (PSE). - (ES) Doamnă președintă, domnule președinte în exercițiu al Consiliului, domnule președinte al Comisiei, doamnelor și domnilor, întrunirea Consiliul European de pe 18 și 19 iunie va avea loc la două săptămâni după alegerile europene, iar alegerile sunt fundamentale într-o democrație.

Aș dori să mulțumesc domnului președinte în exercițiu al Consiliului, căruia Senatul ceh îi va acorda mâine permisiunea să ratifice Tratatul de la Lisabona. Tot ceea ce lipsește acum este ca președintele-împărat de la castelul de la Praga să binevoiască să semneze tratatul, însă, în orice caz, se pare că facem progrese.

De observat acum un aspect important: alegerile se vor desfășura în temeiul Tratatului de la Nisa, dar următoarea legislatură va sta sub semnul Tratatului de la Lisabona. Din punct de vedere democratic, acest lucru înseamnă a-i conferi Comisiei mai multă putere decât în legislatura anterioară și, permiteți-mi acum să mă adresez unuia dintre candidați, domnul Barroso: sunteți candidat de duminică trecută, dar sunteți deja președintele interimar. Domnule Barroso, cred că este logic să vă întrebați care ar putea fi soluțiile economice și sociale la problemele cu care ne confruntăm în prezent și la criza cu care ne confruntăm, fără a profita de serviciile Comisiei, ci în calitate de lider al Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democrațiilor Europeni; Consider că acest lucru este foarte important, astfel încât să nu ne trezim în situația în care Consiliul European ar dori ca Parlamentul să fie doar consultat (să ne aducem aminte de cazul Buttiglioni).

Doamnă președintă, în ultimul meu discurs în plenul Parlamentului European, permiteți-mi să vă rog să discutați cu Președintele Parlamentului și să îi spuneți că este extrem de important ca, la reuniunea Consiliului European, să menționeze faptul că următorul Parlament va avea 19 membri lipsă, întrucât Tratatul de la Lisabona nu a fost încă ratificat. Acesta este un aspect crucial pentru democrație și cred că Președintele Parlamentului ar trebui să îl apere.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). - (ES) Doamnă președintă, permiteți-mi, mai întâi de toate, să îi mulțumesc lui Enrique Barón pentru cariera sa în Europa și pentru tot ceea ce a făcut pentru acest Parlament. Ne va lipsi foarte mult.

Doamnă președintă, la data de 9 mai sărbătorim „Ziua Europei” în toate țările noastre, însă adevărul este că uneori ar trebui să avem o „Zi fără Europa”, pentru a vedea cum ar arăta Europa dacă Uniunea Europeană nu ar exista.

Cu toate acestea, cred că am avut parte de o anumită febră a alegerilor astăzi în Parlament și mi se pare că o mare parte din critica pe care am auzit-o aici, îndeosebi cea privitoare la Comisia Europeană, este complet nejustificată. În opinia mea, Comisia a reacționat bine în fața crizei și mă întreb ce s-ar fi întâmplat dacă nu am fi reacționat. I-aș reaminti, de asemenea, unei dragi kolege și prietene, care nu mă ascultă acum, de un compatriot al său, André Gide, care a afirmat că orice lucru exagerat este lipsit de valoare și consider că trebuie să clarificăm situația.

Doamnă președintă, permiteți-mi să adaug ceva la ceea ce a spus președintele Leinen. Consider că este foarte important ca, pe parcursul acestui proces de alegere a președintelui Comisiei, să ne amintim spiritul Lisabonei. Sunt sigur că domnul Vondra și succesorul său vor face astfel, întrucât sunt de părere că nu are niciun sens,

din punct de vedere politic, să organizăm alegeri pentru Parlamentul European și să nu luăm în considerare rezultatul acelor alegeri, sau să nu consultăm grupurile politice parlamentare înainte de a prezenta un candidat în fața Camerei.

Acest lucru trebuie transmis cât se poate de clar Consiliului: „Nu faceți greșea de a vă opune la ceea ce Parlamentul intenționează să adopte prin votul unei majorități covârșitoare în raportul domnului Dehaene”.

În final, domnule Vondra, aș dori să vă felicit pentru președinția dumneavoastră. Până la urmă, trebuie făcută o deosebire între ceea ce este întâmplător și ceea ce este necesar și important, iar eu consider că ați făcut o treabă bună. Cu mulți ani în urmă, am aflat de la Milan Kundera și de la alții că Republica Cehă a reprezentat o parte importantă a Europei; dumneavoastră ați demonstrat acest lucru, iar eu vă mulțumesc. Ați trecut prin perioade dificile, dar, în cele din urmă, domnule Vondra, îmi place să cred că mâine va fi o zi mare în Senatul ceh și („Vom spune vreodată ce simțim?”, după cum spunea un autor clasic) mă simt și mă voi simți foarte mândru când Republica Cehă va ratifica mâine Tratatul de la Lisabona.

Mulțumesc, doamnă președintă și fie să se adeverească, după cum spunem în țara mea.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Doamnă președintă, Președinția cehă nu a fost ușoară, în mare parte din cauza problemelor interne și, de asemenea, din cauza crizei economice mondiale. Cu toate acestea, consider că se va încheia cu un succes foarte important, dacă reușește să obțină un rezultat favorabil în procesul de ratificare a Tratatului de la Lisabona. Aș dori, așadar, să întreb dacă președinția intenționează să abordeze acele state membre care au încheiat procedurile parlamentare pe această temă și al căror șef de stat este singurul care tergiversează semnarea acestui document. Este inclusă aici țara mea, Polonia.

A doua problemă pe care aș dori să o ridic se referă la dialogul civil. Am fost raportoare pentru acel raport și știu că europenii se așteaptă ca Uniunea Europeană să trateze probleme serioase și să dezvolte soluții adecvate. Ei consideră că Europa se va descurca mai bine decât propriile lor state membre. Aș ruga ca acest lucru să fie de asemenea luat în considerare. Și un ultim aspect, doamnă președintă. Vă rog să nu pierdeți din vedere solidaritatea și să nu permiteți ca Uniunea Europeană să devină o platformă pentru naționalism. Nu ne dorim o întoarcere la naționalism. Aș dori să fac un apel foarte, foarte puternic la solidaritate.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Doamnă președintă, domnule președinte al Comisiei, doamnelor și domnilor, unul din principalele aspecte dezbătute la începutul acestei legislaturi a fost cel instituțional. Am început cu Tratatul de la Nisa și, cinci ani mai târziu, va trebui să folosim tot Tratatul de la Nisa pentru a adopta niște decizii importante. Realegerea președintelui José Manuel Barroso, pe care evident, eu o susțin, este cu siguranță una dintre acele decizii. Sper în continuare ca Tratatul de la Lisabona să intre rapid în vigoare, nu numai datorită avantajelor sale și a îmbunătățirilor de care s-a bucurat de-a lungul timpului, dar și pentru a permite stabilizarea dezbaterii instituționale. Sper îndeosebi ca energiile noastre să fie atunci mai bine utilizate și direcționate către Europa rezultatelor, de care a vorbit domnul președinte al Comisiei, acum și întotdeauna.

Dacă la următorul referendum irlandezii spun da, acest lucru se va datora în principal faptului că ei vor fi înțeles că Europa este un port sigur, îndeosebi în vremuri de criză. Situația actuală este, prin urmare, cel mai puternic aliat al nostru, dar ne-ar putea fi și cel mai de temut adversar. În zilele noastre, promisiunea modernă a Europei vizează îndeosebi prosperitatea și bunăstarea pentru toți, iar această promisiune depinde foarte mult de ceea ce reușim să decidem, inclusiv la următorul Consiliu European. Avem nevoie, mai presus de toate, de voință politică pentru a răspunde actualei situații economice. Protecționismul, naționalismul și teama de globalizare nu ne vor fi de ajutor. Trebuie să eliberăm și să facem loc forțelor care pot dezvolta economiile noastre, trebuie să insistăm asupra reformelor și respectării legii și, bineînțeles, trebuie să îi sprijinim pe cei mai vulnerabili.

În acest mod, putem făuri o Europă a rezultatelor, fără abstractizarea față de care oamenii vor rămâne în mod inevitabil înstrăinați. Acum, doamnă președintă, întrucât părăsesc Parlamentului, doresc să îmi exprim această speranță, aceeași speranță care mă încurajează.

Proinsias De Rossa (PSE). - Doamnă președintă, permiteți-mi să sugerez ca persoanele din acest plen, care provin dintr-un alt stat membru decât Irlanda și care doresc să vorbească în numele poporului irlandez cu privire la Tratatul de la Lisabona, să își scrie numele pe buletinele de vot din Irlanda pentru alegerile europene!

Ține de poporul irlandez să decidă dacă vom ratifica sau nu Tratatul de la Lisabona. Eu sper că îl vom ratifica și voi munci din greu pentru a obține acest lucru. Doresc ca Irlanda să rămână un actor important în procesul de luare a deciziilor din Europa.

Toți cei care cer un al doilea „nu” din partea irlandezilor speră ca Irlanda să poată fi folosită pe post de baros pentru a începe distrugerea Uniunii Europene. Nu voi tolera acest lucru. Istoria noastră ne îndeamnă să fim prevăzători. Ne-a învățat, de asemenea, că solidaritatea și împărțirea puterii cu alte state europene reprezintă cea mai bună garanție a suveranității noastre și cea mai bună garanție a prosperității noastre. -

În declarația sa de deschidere, domnul ministru Vondra nu a făcut nicio referire la criza socială cu care ne confruntăm în prezent. L-aș îndemna să își revizuiască linia de argumentare. Ne confruntăm de fapt cu o criză economică, financiară și socială: 27 milioane de oameni și familiile lor vor înfrunta un adevărat infern pe parcursul următorilor ani. Nu putem avea o Uniune Europeană care să ignore acest lucru.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Doamnă președintă, domnule președinte al Comisiei, domnule președinte în exercițiu al Consiliului, ne confruntăm cu o criză fără precedent. Nu era de fapt momentul să discutăm la nivel intern modul în care ne organizăm, de aceea îmi doresc ca Tratatul de la Lisabona să fie ratificat rapid, astfel încât să apărem pe scena mondială uniți, umăr la umăr în calitate de europeni.

În ceea ce privește criza economică, raportul pentru care am fost raportoare și pe care acest plen l-a adoptat cu majoritate de voturi, a recunoscut faptul că nu a fost suficient planul de redresare prezentat de Comisie. Avem acum certitudinea că nu este suficient. O criză care a fost inițial financiară, se răspândește acum în economia reală, în domeniul ocupării forței de muncă și pe scena socială. Planul de redresare este insuficient și nu are o țință precisă. Fiecare criză dă naștere unei oportunități; aceasta este oportunitatea Comisiei de a răspunde problemelor reale ale europenilor, printr-un regulament financiar complex, care să nu fie atât de limitat și fragmentat ca în prezent și care să nu fie alcătuit din scheme naționale și independente, ci dintr-o inițiativă europeană adevărată. Răspunsul Comisiei nu trebuie să conștie în miriade de măsuri, ci trebuie să se axeze pe adevărata provocare și anume ocuparea forței de muncă.

În fiecare criză rezidă o oportunitate; aceasta este oportunitatea Comisiei și a Europei de a răspunde la problemele reale ale cetățenilor europeni și sper că acest lucru se va întâmpla printr-o nouă abordare a planului de redresare.

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului. – Doamnă președintă, cred că aceasta va fi ultima mea apariție aici, în fața acestui Parlament și consider că este momentul potrivit să vă mulțumesc. Aș dori să încep cu acest lucru, întrucât a fost o experiență unică pentru mine. Am avut ocazional unele divergențe de opinie, dar, ca experiență generală, consider că a meritat să lucrez aici. În ciuda tuturor problemelor de acasă, precum și din Europa, am obținut rezultate în confruntarea cu actuala criză. Mă retrag devreme, iar dumneavoastră de asemenea vă retrageți devreme, că mergeți în campania electorală. Președinția vă va convoca aici la sfârșitul lunii iunie. Unele persoane pot fi înlocuite, însă activitatea merge mai departe. Permiteți-mi să vă mulțumesc încă o dată pentru activitatea desfășurată împreună pe parcursul ultimelor două luni, cu dumneavoastră în calitate de colegiitori. Consider că am făcut o treabă bună.

Eu plec, însă președinția continuă. Un nou guvern va intra în exercițiul funcțiunii la Praga, în după-amiaza zilei de vineri, 8 mai, după încheierea ultimei reuniuni importante privind coridorul sudic. Nu mă îndoiesc că va contribui la încheierea cu succes a mandatului președinției cehe. Astăzi am avut ocazia de a petrece o oră cu domnul Jan Fischer, care va prelua conducerea. Dumnealui este un european dedicat și un om care înțelege mersul lucrurilor. Va fi pregătit să se întâlnească marți, la Bruxelles, cu domnul președinte Barroso, în timpul primei sale vizite în capitală și va munci din greu până la sfârșitul lunii iunie. Nu am motive să mă îndoiesc de faptul că Consiliul European din luna iunie va avea loc la timp, conform planificării și că agenda de lucru va fi pregătită în mod profesionist.

În ceea ce privește Senatul, mulți dintre dumneavoastră vorbești despre votul de mâine. Senatul este suveran, iar eu nu pot hotărî rezultatul votului, însă am muncit din greu și sunt destul de sigur că nu există motive de îngrijorare. Acest lucru este valabil și pentru activitatea președinției în ceea ce privește unul dintre cele mai importante rezultate ale Consiliului din luna iunie, și anume textul declarației pentru Irlanda. Va fi pregătit.

Referitor la întrebarea dacă discutăm cu ceilalți, răspunsul este „da”, însă nu vrem să exercităm presiune. Nu apelez la Curtea Constituțională Germană. Desigur, este suverană, însă cu toții considerăm că rezultatul acestei partide va fi unul pozitiv.

Mulți dintre dumneavoastră ați vorbit despre ocuparea forței de muncă. În contextul actualei crize economice, aceasta reprezintă cea mai importantă provocare pentru noi toți. Jean-Claude Juncker a vorbit despre acest lucru luni – ieri – înainte de începerea reuniunii pentru afaceri economice și financiare (ECOFIN) în cadrul Eurogrupul. Noi și Comisia am muncit din greu de la începutul acestui an și vom discuta despre acest lucru mai târziu în cursul zilei de astăzi. Aș dori să semnaliez reuniunea care se va ține la Praga în prezența

primului-ministru ceh, a președintelui Comisiei și a partenerilor sociali, precum și a celor două președinții imediat următoare – Suedia și Spania – pentru a discuta cu privire la măsuri și recomandări. Intenția este în mod clar de a ne pregăti din punct de vedere profesional pentru Consiliul din iunie și de a pregăti măsurile care pot fi luate, atât la nivel național, cât și la nivel comunitar, cu privire la situația ocupării forței de muncă.

-

Domnul Rasmussen îi voi spune că José Manuel Barroso a fost cel care a preluat conducerea și a încurajat angajarea în discuție într-o perioadă în care numeroși politicieni preferau mai degrabă să rezolve probleme acasă, întrucât aceasta reprezintă o provocare serioasă.

(Aplauze)

Nu voi amesteca Parteneriatul estic cu provocările privind ocuparea forței de muncă. Aceea este o misiune strategică menită să promoveze stabilitatea, bunăstarea și prosperitatea în vecinătatea noastră estică. Este o regiune cu probleme, însă trebuie să întindem o mână de ajutor și să le oferim sprijin pentru a rezolva acele probleme. -

Revenind la Consiliul din iunie, mulți dintre dumneavoastră vorbeți despre viitoarea Comisie. Am spus clar că noi, ca președinție, vom consulta Parlamentul European imediat după alegeri. Trebuie, desigur, să așteptăm rezultatul alegerilor, însă imediat după aceea ne vom lua obligația consultării și putem face acest lucru în spiritul, nu în litera, Tratatului de la Lisabona.

Vă las acum cu testamentul meu personal. Discutăm referitor la cine va fi un lider bun, iar eu nu am nicio îndoială că acest domn este adevăratul lider al Comisiei Europene. Dacă doriți recomandarea personală a lui Vondra – iar eu sunt o persoană privată și, începând cu luna viitoare, doar un senator obișnuit care așteaptă cu nerăbdare să facă o excursie în Franța, pentru că tocmai am citit că în Franța durata medie de somn este de nouă ore pe zi, iar în ultimele luni eu am dormit doar două-trei ore pe zi – cred că acesta este omul potrivit să ne conducă în următorii cinci ani.

(Aplauze)

José Manuel Barroso, Președinte al Comisiei. – (FR) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, după cum au afirmat deja unii membri, aceasta este ultima dată când se află aici, în sesiune plenară, la o dezbatere ce precedă o reuniune a Consiliului European. Nu voi putea să îi întâlnesc în iulie sau în septembrie, întrucât, după cum știți, mandatul actualei Comisii se încheie la sfârșitul lunii octombrie.

Aș dori, așadar, să mă adresez îndeosebi tuturor acelor care au contribuit la proiectul european, care sunt membri ai Parlamentului European și să le spun încă o dată: Puteți fi mândri de activitatea îndeplinită de Parlamentul European.

Dacă facem un pas înapoi și evaluăm activitatea realizată pe durata acestei legislaturi, consider că avem cu toții motive de mândrie. Adevărul este că Europa a fost deschizătoare de drumuri în numeroase domenii, precum lupta împotriva schimbărilor climatice, lupta pentru o politică nouă cu privire la securitatea energetică și în toate aspectele privind răspunsul la criza economică și financiară care, într-adevăr, afectează foarte grav Europa. Cu toate acestea, nu am auzit să se vorbească prea mult despre vreuna dintre acestea astăzi.

Această criză afectează Statele Unite și chiar a început acolo. Afectează Rusia, Japonia, chiar și China. Afectează piețele în curs de dezvoltare. Europa a încercat de la început să reacționeze la această criză, nu doar pe termen scurt, ci și prin programe care să soluționeze chestiunile mai dificile cu privire la regulament și supraveghere.

Acesta este mesajul pe care aș dori să vi-l fac cunoscut astăzi. Având în vedere actuala perioadă electorală, unii dintre dumneavoastră mi-au transmis o serie de provocări, însă consider că nu trebuie nici să accept, nici să resping acum aceste provocări. Viitoarea Comisie trebuie, desigur, să dezvolte programe proprii, însă eu nu sunt în măsură acum să vă spun ce anume va conține declarația viitoarei Comisii.

Așadar, accept provocarea dumneavoastră; mai mult decât atât, o iau ca pe un semn de încredere. Cu toate acestea, nu pot răspunde acestei provocări în prezent. Consider că, evaluând performanțele anterioare ale acestei legislaturi, avem motive întemeiate să fim mândri. Totuși, aș prefera acum să mă concentrez asupra Consiliului European din luna iunie, care trebuie într-adevăr să rezolve niște probleme foarte importante, care presupun o responsabilitate uriașă.

În primul rând, este vorba despre problema Tratatului de la Lisabona și despre trecerea de la o legislatură la alta, precum și problema constituirii unei noi Comisii. Este o provocare extrem de delicată, așa cum au

menționat unii dintre dumneavoastră, întrucât Tratatul de la Lisabona nu a intrat încă în vigoare – un tratat semnat, dar încă neratificat de cele 27 de guverne.

Aceasta nu este vina Parlamentului European și nici a Comisiei. Adevărul este că aceste guverne au semnat un tratat pe care nu erau capabile să îl sprijine în mod categoric și, din cauza acestei amânări, ne confruntăm cu o problemă serioasă în ceea ce privește tranziția instituțională. Aceasta este o problemă ce presupune un uriaș simț al responsabilității din partea tuturor părților implicate: Consiliul, Parlamentul și Comisia.

De aceea, salut cuvintele înțelepte rostite de Președinția cehă, precum și membrii care și-au exprimat poziția oficială cu privire la acest aspect. Trebuie să găsim soluții care să fie în acord absolut cu actualul tratat; suntem o Comunitate bazată pe statul de drept, nu putem suspenda un tratat care este deja în vigoare. În conformitate absolută cu legea, trebuie să găsim soluții satisfăcătoare care să garanteze stabilitatea proiectului european. Voi face apel la șefii de stat și de guvern în cadrul Consiliului European din iunie, pentru a discuta pe marginea acestui subiect.

Celălalt aspect pe care trebuie să-l clarificăm privește reacția noastră la problema economică. Cred că trebuie să conștientizăm și faptul că, în acest caz, prezentarea zilnică de noi programe nu denotă o responsabilitate reală. Acest lucru este o greșeală. Consider că actul de a conduce reprezintă mai degrabă un exercițiu de responsabilitate; nu se rezumă doar la a face pe plac publicului.

Ar fi ușor pentru Comisie să prezinte idei noi în fiecare zi, știind prea bine că acestea n-ar avea nicio șansă să fie puse în aplicare. Cu toate acestea, nu vom face acest lucru, întrucât în calitate de Comisie Europeană, reprezentând interesul general al europenilor, considerăm că sarcina noastră merge dincolo de alegerea soluției la îndemână, sau de punerea în scenă a unor manevre publicitare. Dorim să propunem măsuri adevărate și linii directoare care au șansa de a uni Europa, ca un tot, împreună cu celelalte instituții, Parlamentul și Consiliul și să raliem cetățenii Europei.

Dacă este să spunem adevărul, Comisia a fost cea care a înaintat în cele din urmă propunerile inițiale pentru un plan european de redresare, utilizând toate instrumentele aflate la dispoziția sa. După cum știți, majoritatea acestor instrumente intră în domeniul de aplicare al statelor membre, precum bugetele naționale. Bugetul european este minimal relativ la bugetele naționale.

Poate că unii dintre aceia care sunt nerăbdători și se așteaptă la multe din partea noastră, vor putea asista Comisia pe durata următoarelor perspective financiare, convingând statele membre, îndeosebi acolo unde partidele au votat pentru un maximum de 1% din resursele lor – clubul celor 1% care au impus o limită cu privire la resursele lor financiare. *Acesta* este un lucru care ar merita să fie realizat în timpul următoarei legislaturi.

Pot confirma existența unui plan de acțiune pentru anul 2009; vom propune directive pentru revizuirea financiară și pentru viitorul nostru plan de acțiune. Cu toate acestea, este inutilă chestionarea instituțiilor europene cu privire la ceva ce nu ne pot oferi în momentul de față.

Ar fi mai bine să ne întrebăm ce *putem* face și spun asta cu toată sinceritatea, pentru că am impresia că anumite critici, care au provenit din partea unor persoane care împărtășesc aceleași idealuri ca mine, sunt fundamentale greșite în tendința de a critica permanent ceea ce Europa nu a realizat încă; știți foarte bine că, dacă Europa nu a realizat încă un lucru, aceasta nu este din vina instituțiilor Comunității, ci mai degrabă din cauza lipsei de ambiție la nivel național. Nu este corect să criticăm în felul acesta, nici nu ne face sarcina mai ușoară, sarcină care presupune continuarea proiectului european.

Adevărul este că Comisia a înaintat niște propuneri ambițioase, că monitorizăm constant situația economică și că vom prezenta noi propuneri atunci când va fi nevoie. Acum însă, considerăm că este important să ne concentrăm asupra execuției – după cum am spus – a execuției și a punerii în aplicare a ceea ce am decis și nu doar asupra unor gesturi simbolice, pentru că suntem, de asemenea, foarte preocupați cu privire la stabilitate, în condițiile în care datoria publică a atins un nivel cu adevărat alarmant în toată Europa. Situația din unele state membre este foarte gravă și, de aceea, trebuie să înaintăm propuneri care să abordeze aceste aspecte.

Consider, de asemenea, că trebuie să sprijinim munca depusă de Europa. Îmi dau seama că există o tentație imensă de a ne opune uneori Europei, în probleme de politică imediată și îndeosebi, în contextul alegerilor europene, cu atât mai mult din partea celor care, în țările lor, sunt membri ai partidelor de opoziție.

Vă cer să vă gândiți atent, pentru că mâine veți avea puterea, mâine le puteți cere cetățenilor să voteze pentru Europa, iar ei nu vor vota pentru o Europă pe care ați descris-o ca fiind tribală. Oamenii vor vota pentru o

Europă care are sprijinul tuturor forțelor politice de dreapta, de stânga și de centru și care se reflectă în proiectul european.

Aceasta este, în opinia mea, o provocare uriașă. Sunt în favoarea unei Europe politice, însă mă opun politizării în legătură cu proiectul european. De asemenea, sunt împotriva diviziunilor politice inoportune, în termeni partizani. Adevărul este că nu putem clădi o Europă decât prin intermediul unor mari familii politice. Comisia este alcătuită din aceste familii: Partidul Popular European (PPE), social-democrații, liberalii și alți independenți. Comisia va continua să funcționeze în felul acesta. Îmi dau seama că, din punctul de vedere al politicii imediate, îndeosebi în Parlamentul European și în contextul alegerilor europarlamentare, dorim cu toții să scoatem în evidență propriul nostru program și partidul propriu.

Eu însumi sunt membru de partid. Am fost ales în Parlamentul Portugaliei la vârsta de 29 de ani. Am exercitat funcțiile de lider al opoziției și de prim-ministru. Așadar, sunt în mod evident membru de partid. Țineți însă cont de faptul că politica europeană are nevoie de oameni de partid care sunt totodată capabili să depășească propriul partid, care pot fonda coalitii care transcend diversele funcții de partid. Dacă suntem supranaționali, trebuie, de asemenea, să posedăm o viziune care să meargă dincolo de cea a propriului nostru partid.

Cu privire la acest lucru voiam să vă avertizez și spun acest lucru cu tot respectul cuvenit, întrucât sunt conștient de faptul că mulți dintre dumneavoastră sunt în momentul de față ocupați cu o campanie electorală, care poate fi extrem de solicitantă în contextul unor provocări naționale majore. Cred că acest lucru este important pentru viitor. Dacă dorim să înțelegem provocările majore pentru Europa, trebuie să unim toți europenii de stânga, de dreapta și de centru, pe toți aceia care sprijină principiile de bază ale proiectului european și nu trebuie să cedăm în fața acestui impuls de dramatizare partizană, pentru că, de fapt, este artificial în cea mai mare parte a timpului.

Pot să vă spun că propunerile privind fondurile speculative, pe care unii dintre dumneavoastră le-ați criticat, au făcut subiectul unui consens în cadrul Comisiei, între toți membrii Comisiei, membrii familiei socialiste, membrii familiei liberale și membrii Partidului Popular European (PPE). Nu a existat niciun dezacord cu privire la această problemă. Așadar, deși înțeleg că în condițiile luptei politice se explică acțiunea de a concentra critica unui membru sau altul al Comisiei, nu cred că este corect din punct de vedere politic sau intelectual.

În încheiere, aș dori să spun că îi admir din ce în ce mai mult pe părinții fondatori. Să fim înțeleși în privința adevărului: Republica Cehă se confruntă cu o problemă politică. Primul-ministru adjunct, domnul Vondra, a demonstrat multă sinceritate admitând acest lucru fără ocolișuri. Este în mod evident foarte greu pentru o țară care deține președinția Uniunii să fie nevoită să facă față unei crize politice interne și să își înlocuiască propriul guvern. Adevărul este că, în ciuda acestui lucru, suntem pe cale să obținem rezultate bune mulțumită dumneavoastră, Parlamentului European. Cred că îmi pot permite să spun că este și mulțumită nouă, Comisiei, într-o mică măsură, pentru propunerile pe care le-am înaintat. Cu toate acestea, este și mulțumită președinției cehe. Suntem în curs de a finaliza 50 de cazuri de codecizie, dintre care unele sunt extrem de dificile. Suntem capabili să facem acest lucru în timp ce țara care deține președinția se află în plină criză politică. Cred că ar trebui să aducem un omagiu capacității instituționale a Europei, datorită căreia, chiar și într-o situație ca aceasta, Consiliul European este capabil să ofere rezultate.

De aceea, când tocmai mi-am adus omagiul președinției cehe și în special domnului prim-ministru adjunct Vondra, am spus acest lucru cu cea mai mare sinceritate, pentru că știu că este extrem de dificil – întrucât am fost martor la acest lucru în fiecare zi – să lucrezi în aceste condiții și, cu toate acestea, să reușești să obții rezultate. De aceea trebuie făcută o alegere aici. Deși, în cazul celor mai ambițioși dintre noi, incluzându-mă și pe mine, recunoaștem că nu am atins încă obiectivele pe care ni le-am fixat nouă înșine, trebuie, de asemenea, să scoatem în evidență ceea ce am făcut deja, precum și ceea ce am reușit să facem împreună. În ceea ce îi privește, alții se concentrează îndeosebi pe ceea ce nu a fost deocamdată cu puțință să se realizeze. Mesajul pe care îl transmit cetățenilor Europei este în mod constant unul negativ. Așa cum am susținut adesea, pesimismul proeuropeanilor este uneori mai îngrijorător decât euroscepticismul antieuropeanilor, întrucât nu transmite un mesaj de speranță pentru cei care cred în Europa.

Aș dori acum să spun, în fața domnului prim-ministru adjunct Vondra, căruia vreau să îi mulțumesc pentru discursurile sale, în fața președinției cehe și în fața dumneavoastră, a tuturor, că aș dori să vă mulțumesc pentru ceea ce am reușit să realizăm împreună, în ciuda tuturor divergențelor noastre de opinie, pentru Europa, care reprezintă un proiect major de pace, libertate și solidaritate.

Președintele. - Dezbateră este închisă.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), *în scris*. – Protecționismul se ascunde în statele membre care manifestă mai puțină încredere unul față de celălalt și mai puțin entuziasm în a coopera. UE a fost întemeiată nu numai ca o încercare de asigurare a păcii, dar și ca un instrument de cooperare. În vremuri ca acestea, în momente de criză economică și financiară, este important ca statele membre să nu ridice ziduri în jurul granițelor naționale, ci să continue să acționeze împreună într-un mod coordonat.

Trebuie să păstrăm solidaritatea europeană, în timp ce urmăm regulamentele și principiile care derivă din Tratatul privind UE. Uniunea Europeană trebuie să exploateze la maxim piața unică și să militeze pentru comerțul deschis în perioada de declin economic.

Tentativele de a găsi un țap ispășitor, cum ar fi piețele financiare, nu vor rezolva problemele. Abuzul trebuie să fie stopat prin norme noi, dar nu trebuie să împiedice accesul la capital și la investiții, atunci când vom învinge criza.

Nu este ușor să depășim problemele. Cu siguranță protecționismul nu este o soluție. Soluția, după ce activitățile prevăzute în caz de incendiu vor fi trecut, este mai mult comerț, mai multă armonizare, o piață internă funcțională cu bunuri și, chiar mai mult de atât, cu servicii. Cooperarea transfrontalieră duce la creșterea inovației și a locurilor de muncă, singura modalitate durabilă de a ieși din criză.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *în scris*. – (PT) Uniunea Europeană încearcă să „acopere soarele cu sita”, dar este evident cât de mult este responsabilă pentru deteriorarea constantă a condițiilor de trai ale publicului general și ale lucrătorilor.

În ultimii 23 de ani, CEE/UE a încurajat circulația capitalului și financiarizarea economiei; a liberalizat piețele și a promovat privatizarea; a încurajat supraproducția; a relocat și a distrus capacitatea de producție; a încurajat supremația economică a unora, în detrimentul dependenței altora; a intensificat exploatarea lucrătorilor; a centralizat bunăstarea într-un mod fără precedent; și a sporit inegalitățile sociale și asimetriile regionale, toate sub controlul marilor puteri și al marilor grupuri economice și financiare.

Teribilele predicții „din primăvară” ale Comisiei Europene nu sunt mai mult decât o descriere a consecințelor politicilor neoliberales ale Uniunii Europene – hotărâte și puse în aplicare de democrații de dreapta și de social-democrați – în cazul Portugaliei: peste 600 000 de șomeri, o pierdere a venitului real, doi ani de recesiune, datorie publică în creștere și un deficit bugetar care va depăși încă o dată 6%.

Cu toate acestea, mult mai rea decât aceste predicții este realitatea zilnică cu care se confruntă milioane de portughezi, care văd cum problemele lor sporesc de la o zi la alta.

Pe 7 iunie, portughezii vor avea o nouă ocazie să pună capăt acestei situații, votând pentru CDU (Coaliția Democrată Unificată Portugheză).

10. Pregătirea Summit-ului pentru ocuparea forței de muncă - Fondul european de ajustare la globalizare - Agenda socială reînnoită - Incluziunea persoanelor excluse de pe piața muncii (dezbateri)

Președintele. - Următorul punct este dezbateri comună privind:

- declarațiile Consiliului și ale Comisiei privind pregătirea reuniunii la nivel înalt pe tema ocupării forței de muncă,

- raportul (A6-0242/2009) elaborat de Gabriele Stauner, în numele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, referitor la crearea Fondului european de ajustare la globalizare [COM(2008)0867 – C6-0518/2008 – 2008/0267(COD)],

- raportul (A6-0241/2009) elaborat de José Albino Silva Peneda, în numele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, referitor la Agenda socială reînnoită [2008/2330(INI)], și

- raportul (A6-0263/2009) elaborat de Jean Lambert, în numele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, referitor la incluziunea activă a persoanelor excluse de pe piața forței de muncă [2008/2335(INI)].

Alexandr Vondra, *Președinte în exercițiu al Consiliului*. – Doamnă președintă, suntem cu toții conștienți de faptul că suferim în continuare de una dintre cele mai grave crize financiare și economice din ultimii mulți ani. Uniunea și statele membre au adoptat o serie largă de măsuri, atât pentru a încerca să diminueze efectele

acestei crize, cât și pentru a aborda unele dintre cauzele sale fundamentale, luând, de asemenea, în considerare nevoia urgentă de a ne pregăti mai bine pentru viitor, astfel încât să facem față provocărilor economiei mondiale.

Suntem, de asemenea, conștienți că actualele dificultăți nu constau doar în cifrele din bilanțuri sau în previziuni economice rectificative. Acestea au un impact real asupra oamenilor: asupra mijloacelor lor de existență, asupra familiilor lor și asupra standardelor lor de viață. Cel mai direct afectați sunt aceia care, ca urmare a acestui fapt, și-au pierdut deja locurile de muncă sau aceia mult mai numeroși care riscă să își piardă locurile de muncă în lunile care vor veni.

Consiliul European din primăvară a consimțit să se organizeze o reuniune la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă, cu scopul de a permite un schimb de experiență cu privire la gradul în care măsurile de redresare adoptate au reușit să sprijine ocuparea forței de muncă și să creeze locuri de muncă noi, mai numeroase. Reuniunea la nivel înalt se va desfășura joia aceasta la Praga.

Mandatul oferit președinției a fost clar. Trebuie să examinăm probleme precum menținerea nivelurilor de ocupare a forței de muncă prin intermediul flexisecurității și al mobilității, crearea unui mediu favorabil pentru investiții și generarea de locuri de muncă de către întreprinderi, îndeosebi cele mici și mijlocii, dezvoltarea competențelor și anticiparea nevoilor pieței muncii. Trebuie să ne ocupăm, de asemenea, de întărirea și restructurarea pieței muncii, astfel încât să o pregătim pentru viitor. Obiectivul nostru este să ne asigurăm că reuniunea la nivel înalt nu reprezintă doar o ocazie de a discuta, ci că produce rezultate concrete și recomandări de care va beneficia societatea în ansamblul său.

Participanții vor include troica socială la nivelul prim-miniștrilor și miniștrilor muncii din cadrul actualei președinții cheie și al președințiilor suedeze și spaniole care vor urma. Partenerii sociali vor fi reprezentați de către președinții și secretarii generali ai Business Europe și ai Confederației Europene a Sindicatelor, împreună cu reprezentanții întreprinderilor mici și mijlocii și cu angajatorii din sectorul public. Comisia Europeană va fi reprezentată de președintele Barroso și de domnul comisar Špidla.

Vor fi de asemenea prezenți Directorii Comitetului pentru ocuparea forței de muncă, ai Comitetului pentru protecție socială și ai Comitetului pentru politică economică. Au fost, bineînțeles, invitați și reprezentanți ai Parlamentului European. Din câte am înțeles, domnul Pötering, Președintele Parlamentului European, va participa de asemenea.

Pentru a ajuta la pregătirea reuniunii la nivel înalt, au fost organizate trei ateliere de lucru în țările celor trei delegații participante: la Madrid, la Stockholm și la Praga. Aceste ateliere de lucru au vizat îndeosebi aspectele privind dezvoltarea competențelor, creșterea accesului la piața forței de muncă și modul de menținere al ocupării forței de muncă, de creare a locurilor de muncă și de promovare a mobilității.

Aceste ateliere ne-au permis să ne concentrăm, alături de partenerii sociali, asupra domeniilor cheie de interes. Am fost încântați că reprezentanții Parlamentului European au participat la atelierele de lucru pregătitoare – mai precis domnul Andersson, director al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale.

Atelierul de lucru privind dezvoltarea competențelor, care a avut loc la Madrid, a accentuat rolul cheie al competențelor în pregătirea pentru viitor. Pe termen scurt, competențele duc atât la creșterea productivității, cât și a mobilității. Pe termen lung, acestea deschid calea spre redresare, cresc competitivitatea și au o importanță capitală în reducerea excluziunii și promovarea unei mai mari egalități sociale.

Ideea dezvoltării competențelor, susținută de toate părțile interesate, nu se referă doar la calificările formale, ci și la promovarea unor domenii precum competențe de comunicare în rândul tinerilor.

Aspectul privind finanțarea acumulării competențelor superioare nu poate fi trecut cu vederea, îndeosebi în vreme de criză. Presupune angajament nu numai din partea autorităților publice, ci și din partea angajatorilor și al lucrătorilor și persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă. La nivelul Uniunii Europene, este nevoie să se investigheze mai detaliat posibilitățile de utilizare ale Fondului social european. În ceea ce privește angajatorii, propriul lor interes în dezvoltarea competențelor este evident, dat fiind că firmele care nu reușesc să investească în dezvoltarea competențelor sunt de două ori și jumătate mai predispuse la faliment decât cele care fac investesc.

Atelierul de lucru de la Stockholm privind creșterea accesului la piața forței de muncă s-a concentrat asupra modului în care șomerii de dată recentă și persoanele inactive pot fi încadrați – sau reîncadrați – cât mai curând posibil în muncă. Șomerii de dată recentă nu ar trebui să li se permită să devină șomeri pe termen lung. Este important îndeosebi să ne asigurăm că sistemele de protecție socială servesc drept rampe de lansare

pentru obținerea unor noi locuri de muncă și nu numai drept plase de siguranță pasive. Nu poate fi ignorată nevoia de stimulente în vederea căutării active a unui loc de muncă. O abordare privind flexisecuritatea, ar trebui să contribuie la recuperarea pierderilor tranzițiilor, nu în ultimul rând prin asigurarea elementului necesar de securitate.

În timpul acestui atelier de lucru de la Stockholm, s-a insistat și asupra faptului că nu ar trebui să se permită ca măsurile pe termen scurt să aducă prejudicii situației pe termen lung. Schemele de pensionare anticipată reprezintă o soluție ineficientă în vederea furnizării mai multor locuri de muncă pentru tineri, întrucât reduc ratele generale ale participării pe piața muncii și sunt în mod inevitabil însoțite de cheltuieli mai ridicate cu asigurările sociale.

La nivelul Uniunii Europene, a fost identificată o posibilă utilizare a Fondului social european pentru finanțarea măsurilor active de incluziune, precum și posibilitatea de a permite lucrătorilor în vârstă să rămână pe piața forței de muncă prin reducerea contribuțiilor acestora la asigurările sociale.

La ultimul atelier de lucru care a avut loc la Praga săptămâna trecută, a fost evidențiată nevoia de a menține ocuparea forței de muncă și de a îmbunătăți mediul înconjurător pentru a favoriza spiritul antreprenorial și crearea de locuri de muncă. Aranjamentele temporare de lucru pe termen scurt pot fi benefice, însă trebuie asigurată sustenabilitatea lor financiară. Cu toate acestea, trebuie să ne protejăm împotriva tendinței protecționiste care nu poate decât să prejudicieze Uniunea în întregul său.

Trebuie, de asemenea, să folosim măsuri active pentru a promova mobilitatea și încă odată, în acest context, flexibilitatea crescută a piețelor muncii deține un rol cheie. În ciuda impactului pe care l-a avut criza, există încă un număr substanțial de locuri de muncă vacante în Europa, însă există o lipsă de coordonare atât în cadrul, cât și între statele membre. Deseori, oamenii se află în locul nepotrivit sau nu dețin competențele adecvate, sau o combinație între cele două.

Reiese în mod clar, din aceste ateliere de lucru, că actuala criză nu este doar una ciclică, ci și una structurală. Va fi nevoie de schimbări profunde pentru a face față competiției rigide într-o economie globalizată și pentru a proteja ocuparea pe termen lung a forței de muncă din Uniunea Europeană. Cu toate acestea, în numeroase cazuri, aceste schimbări presupun de fapt continuarea inițiativelor sau chiar accelerarea reformelor întârziate, urmărind mulți ani în contextul Strategiei europene privind ocuparea forței de muncă.

Pe lângă eforturile de a menține locurile de muncă actuale, trebuie să creăm, de asemenea, un mediu favorabil în care investitorii și întreprinderile să investească și să creeze noi locuri de muncă. Nu putem păstra toate locurile de muncă existente: criza cere schimbări structurale, iar oamenii își vor pierde locurile de muncă. Însă trebuie să le oferim șomerilor o șansă pentru a-și îmbunătăți competențele și vandabilitatea personală pe piața muncii și pentru a-și găsi rapid un nou loc de muncă, creat în altă parte.

Permiteți-mi să abordez în treacăt alte câteva teme pe care le veți discuta astăzi aici, în timpul dezbaterii dumneavoastră cu privire la agenda socială. Îl felicit pe domnul Silva Peneda, în special, pentru raportul său vast și complex, care acoperă o gamă largă de aspecte și care face apel tocmai la o agendă de politică socială ambițioasă.

Raportul domnului Peneda subliniază nevoia de creare a locurilor de muncă și de flexibilitate la locul de muncă, ca parte din politica socială generală a Europei. Admite, de asemenea, importanța dezvoltării de noi competențe, de învățare de-a lungul vieții și de promovare a cooperării între universități și întreprinderi. Toate acestea reprezintă aspecte cheie care vor fi discutate, de asemenea, ca parte din agenda noastră pentru reuniunea la nivel înalt de săptămâna aceasta.

Acest raport extins este completat de cel al doamnei Lambert cu privire la modalitatea de incluziune a persoanelor excluse frecvent de pe piața muncii. Reuniunea la nivel înalt de săptămâna aceasta va trebui, cu siguranță, să ia în considerare acest obiectiv important. Nu putem și nu vom urmări să forțăm crearea de locuri de muncă pentru câțiva. Obiectivul nostru – cu atât mai mult în acest climat dificil – este adoptarea unei abordări globale cu privire la politica ocupării forței de muncă.

Președinția cere sprijin obiectivelor Uniunii Europene în ceea ce privește ocuparea pe termen lung a forței de muncă și a accentuat în mod repetat necesitatea de a motiva mai bine oamenii pentru a-și căuta locuri de muncă și a-și îmbunătăți vandabilitatea personală pe piața muncii. Suntem cu toții de acord, probabil, că este mai bine dacă oamenii își câștigă ei înșiși existența și sunt liberi, în loc să fie dependenți de sistemul de protecție socială. Acesta este motivul pentru care trebuie să reducem fragmentarea existentă de pe piețele noastre de muncă.

Fondul de ajustare la globalizare oferă sprijin pentru lucrătorii disponibilizați ca urmare a globalizării. Sunt mulțumit că există un acord între Parlament și Consiliu privind modificarea fondului și îi sunt recunoscător doamnei Stauner pentru munca depusă în scopul obținerii acestui lucru. Prin introducerea unei flexibilități mai mari în modul de utilizare al fondului și prin reducerea numărului de locuri de muncă disponibilizate, de la 1 000 la 500, acesta va deveni un instrument și mai eficient în abordarea efectelor declinului economic.

Permiteți-mi să închei prin a spune că, în prezent, cea mai urgentă nevoie este de a ne asigura că numeroasele idei, care au luat naștere în ateliere de lucru pregătitoare și care vor contura dezbateră de săptămâna aceasta din cadrul reuniunii la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă, sunt transpuse în practică. După cum am afirmat la început, suntem în căutarea unui rezultat concret, de pe urma căruia să beneficieze atât societatea în ansamblul său, cât și cetățenii europeni.

Nu putem spera să rezolvăm efectele crizei actuale într-o singură reuniune, însă ar trebui să ne concentrăm asupra unor recomandări și inițiative specifice, care vor contribui împreună la diminuarea efectelor crizei și care ne vor ajuta să ieșim din ea chiar mai puternici.

PREZIDEAZĂ: DL SIWIEC

Vicepreședinte

José Manuel Barroso, *Președinte al Comisiei*. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, creșterea accentuată a șomajului reprezintă cea mai gravă consecință a crizei economice mondiale. Aceasta afectează atât familiile, cât și persoanele fizice, care sunt adâncite în reale dificultăți. Afectează societatea, privând-o de vitalitate, și afectează economia, care pierde competențe și experiență a căror refacere va necesita ani de zile.

Aici lovește cel mai dur costul uman și social al crizei. Șomajul este un fenomen local, național, dar și european. În cadrul pieței europene, în care din ce în ce mai mulți cetățeni își exercită dreptul la libera circulație, ocuparea forței de muncă a reprezentat o îngrijorare pe termen lung atât în politica națională, cât și în cea europeană. De aceea, este absolut necesar să se găsească răspunsuri dintr-un punct de vedere european.

Șomajul reprezintă principala preocupare a Comisiei. Comisia muncește în mod neobosit pentru a se asigura că toți cei care au o responsabilitate politică în Europa aud acest apel și își dedică toată energia pentru a căuta o modalitate de a ieși din criză.

Știu că nu are rost să le explic celor din Parlamentul European importanța și gravitatea șomajului. Zilnic, unul dintre alegătorii dvs. își pierde locul de muncă, iar alți trei se tem că vor suferi aceeași soartă.

În martie, Consiliul European a aprobat inițiativa Comisiei și a Consiliului președinției cehe de a dedica o reuniune la nivel înalt pentru dimensiunea „ocupării forței de muncă” a actualei crize economice și financiare. Problema aceasta a reprezentat principala noastră preocupare de la începutul crizei și a condus la propunerea noastră pentru un plan european de redresare economică, în luna decembrie a anului trecut. Punerea acestuia în aplicare la nivel național și european joacă deja un rol important în păstrarea locurilor de muncă existente și în crearea altora noi.

Cu toate acestea, acum trebuie să evaluăm urgent impactul acestuia asupra ocupării forței de muncă. Trebuie să învățăm lecțiile necesare, pentru a ne adapta acțiunile în lunile următoare. Consider în continuare că problema ocupării forței de muncă ar fi justificat o întreagă reuniune europeană la nivel înalt, o reuniune la nivel înalt care ar reuni cei 27 șefi de stat sau de guvern.

Spre marele meu regret, Consiliul European din martie a decis asupra unui format mai restrâns. Cu toate acestea, Comisia nu are niciun motiv să-și reducă ambițiile în legătură cu conținutul acestei reuniuni la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă, și monitorizarea acestuia în timpul președințiilor suedeză și spaniolă care urmează.

Dimensiunea europeană este absolut vitală din două motive principale. În primul rând, trebuie să trimitem un semnal clar cetățenilor, pentru a-i lăsa să știe că Uniunea Europeană înțelege în mod clar adevărata natură a crizei, și anume că nu este doar o problemă pentru economiști și bancheri, ci că în joc se află bunăstarea cetățenilor, a lucrătorilor și a familiilor acestora din cele patru colțuri ale Europei.

Răspunsul nostru la criză nu trebuie să se limiteze la măsurile tehnice clinice pentru a rezolva problemele legate de reglementare. Ar trebui să-și tragă esența din valorile noastre fundamentale: justiția și solidaritatea socială. Răspunsul nostru trebuie să fie perceput în acest mod, ca un răspuns care derivă din importanța pe care o acordăm anumitor valori esențiale.

Cred că fiecare criză oferă, de asemenea, o oportunitate de a profita, o oportunitate de a reinnoi modelul nostru european al unei economii sociale de piață și, de asemenea, al unei economii ecologice; oferă o oportunitate de a arăta dorința puternică a Europei de a contribui la bunăstarea cetățenilor săi.

În al doilea rând, Europa poate într-adevăr să schimbe lucrurile și să aducă o contribuție. Bineînțeles, în timp ce majoritatea puterii este deținută la nivel național, Europa poate să facă multe, și permiteți-ne să fim absolut sinceri cu privire la acest lucru. Putem elabora instrumentele pe care le avem la dispoziție, pentru o eficiență maximă. Fondul European Social poate sprijini un număr considerabil de oameni; acesta permite unui număr de nouă milioane de europeni să beneficieze anual de o formare profesională.

Putem, de asemenea, să acționăm ca un centru de recepție pentru idei, ca un laborator. Guvernele naționale, autoritățile locale, partenerii sociali și toate părțile interesate din Europa, încercă cu toții să găsească soluții pentru consecințele șomajului. Aceștia au nevoie de idei și de proiecte. Uniunea Europeană este locul ideal pentru a aduna idei, pentru a le alege pe cele care vor funcționa cel mai bine și, în special, pentru contribui la punerea lor în aplicare.

Am lucrat la acest proces cu Președinția cehă, viitoarele președinții suedeză și spaniolă și partenerii sociali.

Președinte al Comisiei. – Dle președinte, după cum știți, reuniunea la nivel înalt a fost pregătită cu un proces intensiv de consultare, construit în jurul a trei ateliere de lucru pregătitoare. Implicarea Parlamentului în acel proces a fost cea mai valoroasă. Aș dori, în mod deosebit, să aduc omagii angajamentului personal al membrilor din Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și, în special, dlui Andersson ca președinte.

Atelierele de lucru organizate în Madrid, Stockholm și Praga au dovedit o atenție excelentă pentru etapa colectării de idei cu privire la ceea ce funcționează cel mai bine. Salut implicarea activă a partenerilor sociali, precum și aportul primit de la alte părți interesate. Comitetul European Economic și Social a jucat un rol activ în colectarea de idei de la omologii săi naționali, ceea ce va îmbogăți dezbateră – de fapt, mă voi întâlni cu Comitetul Economic și Social la Praga.

Aș dori să subliniez patru probleme cheie care au decurs din aceste evenimente.

În primul rând, prioritatea trebuie să fie menținerea locurilor de muncă ale oamenilor și a face tot posibilul pentru a preveni o nouă creștere a șomajului. Cei care își pierd locul de muncă trebuie ajutați să își găsească altul. Acest ajutor trebuie acordat imediat. Nu are rost să așteptăm până când oamenii au fost șomeri pentru câteva luni, moment în care competențele acestora au scăzut, iar încrederea lor este la pământ. Șomajul pe termen lung este o tragedie pentru cei loviți și cauzează daune reale stabilității noastre sociale și concurenței pe termen lung.

În al doilea rând, criza lovește cel mai rău pe cei mai vulnerabili oameni – oameni precum cei necalificați, nou-veniți sau persoane cu dizabilități, cărora le este greu să găsească un loc de muncă în cele mai favorabile perioade. Acum este timpul pentru incluziunea activă, pentru intensificarea eforturilor pentru a oferi sprijin în special acestor grupuri – un ecou foarte clar al raportului Lampert de pe ordinea de zi de astăzi.

În al treilea rând, trebuie să lucrăm, de asemenea, pentru a crește oportunitățile pentru tineri. Știu că aceasta este o preocupare deosebită a acestui Parlament. Trebuie să acționăm pentru a combate riscul ca mulți tineri să își termine studiile și să alunece direct în șomaj. Tinerii au nevoie de sprijinul nostru activ pentru a găsi ucenici sau formare suplimentară, astfel încât să poată găsi și păstra locurile de muncă în viitor.

În sfârșit, îmbunătățirea calificărilor și întrunirea cerințelor de pe piața muncii. Într-o recesiune economică, este cu atât mai important pentru oameni să obțină acele competențe care vor îmbunătăți abilitățile lor de ocupare a forței de muncă atât în timpul, cât și după criză. Trebuie să pregătim oamenii pentru locurile de muncă ale viitorului: locuri de muncă ecologice și locuri de muncă în alte domenii aflate în creștere, cum ar fi sănătatea și asistența socială.

Această dezbateră oferă, de asemenea, momentul pentru a regrupa examinarea acestui Parlament a agendei sociale reinnoite. Privesc aspectele acoperite de raportul dlui Silva Peneda ca pe o parte importantă a moștenirii acestei Comisii: o abordare a accesului, a solidarității și a oportunității pentru a asigura că politicile noastre se potrivesc atât cu valorile noastre fundamentale durabile, cât și cu realitățile societății de astăzi. Doresc foarte mult să îl felicit pe dl Silva Peneda pentru munca sa importantă și cred că cooperarea noastră, și anume cu colegul meu din Comisie, dl Vladimír Špidla, a fost de mare importanță.

Această ordine de zi, o ordine de zi a incluziunii sociale și a inovării sociale, încercă să le dea europenilor posibilitatea și să-i echipeze pentru a se confrunța cu realitățile în rapidă schimbare ca urmare a globalizării,

a progresului tehnologic și a îmbătrânirii societăților, precum și să-i ajute pe cei care întâmpină dificultăți în confruntarea cu asemenea schimbări.

Nu putem separa agenda economică de cea socială: nu poate avea loc o redresare economică pe bazele prăbușirii sociale, la fel cum nu poate exista progres social într-un deșert economic.

Sunt recunoscător pentru examinarea detaliată a acestor propuneri de către Parlament, la care dl comisar Špidla va răspunde mai în detaliu mai târziu în cursul dezbaterii. Permiteți-mi să mă concentrez asupra unei chestiuni pentru care simt o anumită paternitate, și anume Fondul european de ajustare la globalizare. Aș dori să mulțumesc Parlamentului pentru că a analizat cu o asemenea rapiditate propunerile Comisiei privind renovarea Fondului. Noile norme vor îmbunătăți adoptarea asistenței financiare pentru redistribuirea și reconversia lucrătorilor care își pierd locurile de muncă din cauza actualei recesiuni; mai multe firme vor fi eligibile, iar bugetul comunitar va suporta o mare parte din cheltuieli. Votul dvs. în această săptămână este o veste excelentă înainte de reuniunea la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă organizată la Praga.

Reuniunea la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă organizată în această săptămână oferă oportunitatea de a menține ocuparea forței de muncă printre prioritățile de pe ordinea de zi, acolo unde îi este locul. Vreau ca această reuniune la nivel înalt să ofere rezultate concrete, tangibile. Sper că așa va fi. Și, în loc să fie un eveniment unic, sper de asemenea că aceasta va fi o altă piatră de temelie în cadrul unui proces în curs de desfășurare, care a început cu mult înaintea crizei – un proces de cooperare între Comisie, statele membre și partenerii sociali – care va continua pe tot parcursul crizei și după.

În calitate de președinte al Comisiei, voi prezenta această agendă Consiliului European din iunie, în atenția tuturor celor 27 șefi de stat și de guvern. Nu merită mai puțin. Europa nu este doar un proiect economic și politic. A fost întotdeauna, și va fi mereu, un proiect social, de asemenea.

Gabriele Stauner, raportor. – (DE) Dlor președinți, doamnelor și domnilor, atât de mult efort, atât de puțin efect! Așa s-ar putea rezuma munca pentru a adapta Fondul european de ajustare la globalizare (FEAG) la nevoile crizei economice și financiare.

Puțin efect deoarece, având în vedere numărul angajaților în cauză și profunzimea crizei, fondurile totale alocate pentru acest instrument – și anume 500 de milioane de euro – par a fi o sumă insuficientă. Totuși, aceasta ar fi o concluzie complet greșită. Realizările FEAG, în urma restructurării în coroborare cu celelalte instrumente de solidaritate și de sprijin, existente la nivel european, sunt acolo pentru a fi văzute de toată lumea.

FEAG este copilul aici. A fost creat pentru prima dată în 2006 și era considerat ca fiind un semn clar că globalizarea nu are doar efecte pozitive asupra lucrătorilor ci, prin concedieri masive, și în special prin realocările companiilor, poate avea, de asemenea, repercusiuni negative pentru lucrători. Astfel, chiar și pentru cel mai modest buget specialiștii și-au lăsat deoparte îngrijorările și am deschis un alt fond.

În prezent, efectele globalizării au fost complet copleșite de criza financiară și economică, iar reacțiile noastre cumpătate reprezintă ajustarea criteriului de finanțare a FEAG. În același timp, o problemă pentru deliberările noastre cu privire la revizuire a fost faptul că, din cauza noutății FEAG, Comisia nu a beneficiat de o experiență bogată și încă ne este greu să judecăm eficiența normelor actuale.

Aș dori, de asemenea, să subliniez faptul că, pe viitor, coexistența FEAG și a Fondului Social European nu trebuie trecută cu vederea.

Cea mai mare parte a Comisiei pentru ocuparea forței de muncă s-a arătat în favoarea unei valabilități temporare a reglementării care trebuie modificată, astfel încât prevederile se vor aplica acum tuturor cererilor depuse până la 31 decembrie 2011 și, în ceea ce privește conținutul, acesta îi va afecta pe acei lucrători care și-au pierdut locurile de muncă ca o consecință directă a crizei financiare și economice globale. Aceasta înseamnă că din 2012 trebuie să reflectăm din nou la valabilitatea continuă a Fondului european de ajustare la globalizare.

În ceea ce privește conținutul, acesta reprezintă fără îndoială o ameliorare, în cazul în care cifra de pornire a lucrătorilor concediați într-o anumită regiune este redusă de la 1 000 la 500 și, în același timp, perioada de plată este extinsă de la 12 la 24 de luni. Acest lucru facilitează procesul de aplicare și oferă sprijin durabil lucrătorilor noștri până când aceștia își găsesc un nou loc de muncă.

Nivelul contribuției financiare a UE și cofinanțarea de la bugetele naționale a fost o chestiune foarte controversată. Am găsit un compromis. Acesta rămâne, în esență, la 50% – așadar 50:50 – și doar în cazuri

deosebite contribuția financiară din fondurile europene poate fi ridicată la 65%. Sunt foarte bucuroasă în privința aceasta. Prin urmare, în comisie am pus deja capăt unei gândiri mult prea optimiste, întrucât un stat membru care primește fonduri pentru lucrătorii săi ar trebui să fie deja conștient de responsabilitățile sale. Acest lucru se realizează cel mai bine în cazul în care statul are de adus o contribuție financiară substanțială.

Sunt deosebit de mulțumită că am reușit să obținem o consolidare – 20% din costurile directe – în discuțiile noastre cu Consiliul și Comisia. Acesta este exact lucrul asupra căruia am convenit, zilele trecute în cadrul comisiei, în ceea ce privește Fondul Social European. Mai este încă destul loc pentru noi modificări și îmbunătățiri. Aș dori să vă mulțumesc pentru cooperarea dvs. constructivă în fiecare etapă, atât în cadrul comisiei, precum și cu Consiliul și Comisia, și să vă rog să sprijiniți această modificare.

José Albino Silva Peneda, raportor. – (PT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, de-a lungul ultimelor luni, în timp ce elaboram raportul privind Agenda socială reînnoită, efectele crizei economice, financiare și sociale care afectează Europa și lumea întreagă s-au agravat. Zilnic vedem mai multe concedieri, mai multe închideri de întreprinderi și mai multe familii aflate în situații teribile.

Aceasta este mai mult decât o simplă criză economică și financiară; cred că traversăm o criză de încredere. Conform celor mai recente date Eurostat, în februarie 2009, peste 19 milioane de bărbați și femei erau șomeri în Uniunea Europeană. Având în vedere acest scenariu, în cazul în care nu se întreprinde nimic, creșterea șomajului va fi urmată, cu siguranță, de mai multă sărăcie, mai multă excluziune socială, mai multă nesiguranță, mai multă criminalitate și, în special, mai multă neîncredere.

Considerăm că șomajul – cea mai vizibilă față a crizei – nu reprezintă pur și simplu o pierdere de venit pentru cei care sunt șomeri și pentru familiile acestora: șomajul te descurajează și poate duce la o pierdere a încrederii în tine și în cei din jurul tău. Chiar și înainte de criza cu care ne confruntăm astăzi, statele membre ale Uniunii Europene s-au confruntat deja cu probleme sociale care decurg dintr-o creștere economică slabă, o situație demografică complicată și dificultățile de a trăi într-o economie mondială din ce în ce mai globalizată.

În acest raport am încercat să ilustrez aceste îngrijorări cât mai clar și mai pragmatic posibil. Știu că o agendă socială este un concept foarte larg și, prin urmare, am încercat să realizez un raport echilibrat și să prezint într-un mod clar și concis adevăratele priorități.

În primul rând, instituțiile Uniunii Europene pot juca un rol vital prin reafirmarea importanței modelelor sociale și a infrastructurilor statelor membre, contribuind astfel la construirea unui consens cu privire la importanța accesului universal la aceste modele și infrastructuri, calitatea ridicată a acestora și, în special, durabilitatea lor.

În al doilea rând, trebuie să mobilizăm toate instrumentele disponibile pentru a ne asigura că tot mai mulți oameni sunt mai bine integrați pe piața forței de muncă.

Cea de-a treia prioritate reiese din concluzia că sunt încă multe de făcut pentru a asigura o mobilitate deplină pentru cetățeni pe teritoriul Uniunii Europene.

Cred că cea de-a patra prioritate este ca Uniunea Europeană să joace un rol mult mai activ în promovarea standardelor sociale și de mediu în relațiile sale externe cu puterile emergente, precum Brazilia, Rusia, India și China. Acest lucru este deosebit de important atunci când vorbim despre acorduri comerciale.

Cea de-a cincea prioritate pe care Comisia a încercat să o pună în aplicare, chiar și astăzi cu votul planificat pentru raportul privind Fondul european de ajustare la globalizare, se referă la sporirea gradului de flexibilitate a fondurile europene structurale.

Pentru a se asigura că cetățenii europeni pot să înțeleagă și să facă față schimbărilor aduse de actualul context, dialogul social trebuie consolidat pentru a crește gradul de transparență în deciziile privind adaptarea socială și restructurarea economică. Înclin să spun că trebuie să traversezi o perioadă de turbulențe pentru a obține o perioadă de cooperare în relațiile privind dialogul social. Metoda deschisă de coordonare trebuie, de asemenea, consolidată, întrucât aceasta este o completare esențială adusă legislației Uniunii Europene. Politicile sociale nu pot fi un mozaic de acțiuni și idei izolate. trebuie să asigurăm o legătură mai bună între inițiativele economice, de muncă, sociale și de mediu.

Este vital ca politica socială să meargă mână în mână cu politica economică, pentru a asigura o recuperare durabilă nu doar a structurii economice, ci și a structurii sociale. Există un punct asupra căruia vreau să fiu foarte clar: criza cu care ne confruntăm nu poate fi folosită drept pretext pentru a reduce cheltuielile sociale. Trebuie menționat faptul că, dacă acesta nu este momentul pentru a aplica reduceri ale cheltuielilor din

domeniul social, atunci acesta este, de fapt, momentul pentru a accelera cu fermitate punerea în aplicare a reformelor structurale necesare. Prin urmare, doresc să felicit Comisia și pe dl Președinte Barroso care, în astfel de împrejurări complexe, au reușit să determine Europa să abordeze problemele crizei într-un mod coordonat...

(Președintele l-a întrerupt pe vorbitor)

Jean Lambert, *raportoare*. – Dle președinte, am, de asemenea, câteva minute mai târziu pentru a vorbi despre câteva dintre celelalte chestiuni prezentate în această după-amiază. Însă raportul de care m-am ocupat privește, în special, problema incluziunii active a persoanelor care sunt excluse de pe piața forței de muncă.

În primul rând, aș dori să le mulțumesc tuturor colegilor care au fost implicați în aceasta, precum și numărului foarte mare de organizații ale societății civile, care au contribuit de asemenea.

Am auzit în această după-amiază despre o perioadă de recesiune în care cresc riscurile de excludere, dacă nu suntem foarte atenți: riscurile ca oamenii să-și piardă locurile de muncă în prezent și, probabil, să nu reușească să intre din nou pe piața forței de muncă în viitorul apropiat; cei care se află deja în dificultate, fără ca măcar să poată avea acces la piața forței de muncă; iar apoi, bineînțeles, sunt cei care nici măcar nu fac parte din piața forței de muncă. Aceștia riscă să fie uitați, iar acesta este un lucru de care trebuie să fim foarte conștienți.

Trebuie să analizăm unele dintre barierele structurale pe care noi, ca o societate, le punem de asemenea în aplicare din punctul de vedere al incluziunii active. Unul dintre lucrurile asupra cărora am convenit în comisie a fost că incluziunea activă nu ar trebui să înlocuiască incluziunea socială, acel sentiment mai amplu că aveți de jucat un rol în societate. În general, suntem în general de acord cu Consiliul și Comisia în privința recomandărilor acestora referitoare la acest aspect, în ceea ce privește sprijinul adecvat pentru venit, iar acest raport folosește această formulare.

Vorbim, de asemenea, despre un venit minim în locuri în care chiar vrem să spunem acest lucru. Acei oameni au nevoie de un venit care să le confere demnitate, să le ofere posibilitatea de a alege și oportunitatea de a participa în mod activ în societate. În ceea ce privește sprijinul, acesta este important pentru cei mai vulnerabili, pentru îngrijitori, pentru cei care au nevoie de îngrijiri, pentru cei care au nevoie de sprijin pentru a duce o viață independentă și, într-adevăr, este important pentru nivelul pensiilor.

Raportul afirmă, de asemenea, că este important ca statele membre să ia în considerare un salariu minim. Munca în scădere de pe teritoriul Uniunii Europene reprezintă o problemă tot mai gravă.

În raport am vorbit, de asemenea, despre dificultățile cu sistemele de asigurări sociale și lipsa lor de reacție, în special în încercarea de a păstra oamenii în legătură cu munca, și s-ar putea apoi ca aceștia să desfășoare activități ocazionale, temporare sau să aibă un contract de muncă pe perioadă determinată. Sistemele de asigurări sociale nu răspund întotdeauna foarte bine la acestea.

Însă am și tras un semnal de alarmă privind măsurile de activare, în special acelea care, uneori, introduc sancțiuni care pot avea un efect indirect, de exemplu asupra familiilor celor afectați sau, într-adevăr, în cazul în care există persoane care urmează mai multe programe de formare profesională pentru o activitate care pur și simplu nu există.

Suntem, de asemenea, de acord cu privire la problemele din jurul incluziunii pe piața forței de muncă. De aceea am atras atenția asupra problemelor de combatere a discriminării și ca legislația să fie aplicată în mod adecvat, asupra întrebărilor referitoare la pregătire profesională și la educație pentru a ține mai degrabă oamenii în școală decât să plece prea repede, precum și asupra unei abordări mai individualizate care se ocupă de nevoile individuale.

Am convenit, de asemenea, cu privire la problema accesului la servicii de calitate, întrucât acestea sunt extrem de importante pentru persoanele vulnerabile aflate în dificultate. Am subliniat, de asemenea, rolul pe care autoritățile locale trebuie să îl joace în acest sens – și într-adevăr, necesitatea unui cadru în jurul serviciilor de interes general – astfel încât să putem asigura că oamenii primesc serviciile de care au nevoie.

Însă, la fel de important pentru noi este, cred, chestiunea vocii: că cei care sunt excluși ar trebui, de asemenea, să fie incluși atunci când analizăm măsurile care sunt puse în aplicare și să luăm în considerare dacă vor răspunde sau nu cerințelor șomajului pe termen lung, ale oamenilor în vârstă, ale oamenilor mai tineri care încearcă să obțină acces pe piața forței de muncă, sau orice altceva. Acea chestiune a vocii fiind structurată prin intermediul metodei deschise de coordonare este foarte importantă și nu ar trebui uitată.

Anne Ferreira, *raportare pentru aviz a Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară*. – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în calitate de raportor al avizului Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, aș dori să-i mulțumesc dlui Silva Peneda pentru că a prezentat în mod detaliat în raportul său faptul că Comisia nu a propus măsuri concrete pentru a reduce consecințele sociale și asupra sănătății ale crizelor ecologice și climatice. Aș dori, de asemenea, să-i mulțumesc pentru că a menționat economia socială, deși regret că rolul acesteia în legătură cu politica de coeziune și crearea de locuri de muncă de calitate și care nu pot fi realocate nu a fost evidențiată.

În ajunul alegerilor europene, acest raport ar fi fost mai bine primit dacă anumite obiective nu ar fi suferit de o lipsă evidentă de ambiție. Putem fi mulțumiți cu flexisecuritatea și cu standardele minime în ceea ce privește dreptul muncii? Nu, nu putem. Ar trebui să ne îngrijoreze totuși faptul că mâine, dreptul poate respinge aceste standarde minime, în același mod în care în ultimii cinci ani au respins o directivă privind serviciile de interes general.

Vom aproba, în sfârșit, mâine, un salariu minim? De ani de zile, cetățenii europeni au dorit o Europă socială puternică. Următorul Parlament trebuie să fie capabil să pună în practică diferite progrese sociale propuse în raport. Sper că acest lucru va ajuta să-i mobilizeze pe toți în data de 7 iunie.

Monica Giuntini, *raportare pentru aviz a Comisiei pentru dezvoltare regională*. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, în calitate de raportor pentru aviz, aș dori în mod deosebit să spun ceva despre modificările aduse FEAG, Fondul european de ajustare la globalizare, și să-mi exprim aprecierea cu privire la propunerea Comisiei referitoare la acordul la care s-a ajuns cu Parlamentul la prima lectură.

Mă încurajează, în special, următoarele: în primul rând, faptul că am extins temporar posibilitatea de a folosi FEAG, transformându-l într-un instrument al planului european de redresare pentru a răspunde crizei financiare și economice mondiale și pentru a sprijini lucrătorii care și-au pierdut locurile de muncă: în al doilea rând, faptul că am redus de la 1 000 la 500 numărul minim de concedieri necesare pentru a fi eligibil pentru acordarea unui sprijin din partea fondului; în al treilea rând, faptul că în anumite cazuri am ridicat rata UE de cofinanțare la 65% pentru această etapă.

În sfârșit, sper că, astfel cum se prevede în avizul Comisiei pentru dezvoltare regională, Comisia va prezenta o evaluare a efectelor măsurilor temporare până la sfârșitul anului 2011 și va oferi Parlamentului posibilitatea de a revizui legislația, dacă este cazul.

Cornelis Visser, *raportor pentru aviz al Comisiei pentru cultură și educație*. – (NL) Dle președinte, importanța agendei sociale reînnoite este clară, în special având în vedere criza economică actuală. Raportorul, dl Silva Peneda, a depus un efort deosebit în elaborarea acestui raport. Noi, în Comisia pentru cultură și educație, am contribuit prin intermediul acestui aviz. Patru chestiuni sunt în centrul atenției, și anume educația și mediul de afaceri și relația dintre acestea două, învățarea pe tot parcursul vieții, importanța multilingvismului și sportul.

În primul rând, aș dori să discut relația dintre educație și mediul de afaceri. Este nevoie de un dialog mai intens între întreprinderi, organismele de formare profesională, sindicate și sectorul voluntar, având drept scop identificarea de noi competențe pentru economie. Educația adulților joacă un rol în dezvoltarea acestor competențe.

Conținutul educației trebuie să corespundă cerințelor profesionale și practice. Există, de asemenea, necesitatea de a promova cooperarea universitate–mediu de afaceri. Ar trebui construită o punte de legătură între programele de studii și mediul de afaceri, iar comunitatea mediului de afaceri ar trebui să aibă posibilitatea de a completa programele de studii, de a oferi stagii și de a organiza zile deschise pentru studenți.

Învățarea continuă este de asemenea foarte importantă. Este esențial să se găsească un echilibru între viața de familie, muncă și învățare. Îngrijirea publică și privată a copilului joacă, de asemenea, un rol important aici, și trebuie extinsă astfel încât părinții să poată participa pe parcursul vieții lor.

Sportul este un alt instrument, și aș dori doar să menționez acest lucru din perspectiva Comisiei pentru cultură și educație, care promovează și sportul. Sportul promovează dezvoltarea de valori precum corectitudinea, solidaritatea, respectul pentru norme și spiritul de echipă, fiind, de asemenea, important pentru sănătate. Este important să încurajăm statele membre cu privire la aceste puncte.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, *raportare pentru aviz a Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen*. – (EL) Dle președinte, am elaborat avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen cu privire la raportul elaborat de dna Lambert privind incluziunea activă a persoanelor excluse de pe piața forței de muncă,

pe care o felicit, de asemenea, pentru dorința de a include cât mai mult posibil avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen.

Egalitatea de gen și respectul pentru principiul nediscriminării, în general, sunt condiții prealabile de bază pentru incluziunea activă pe piața forței de muncă și pentru integrarea socială care trebuie să o însoțească. În special, consider că este important ca accentul să fie pus pe sprijinul pentru membrii familiei de toate vârstele, pe solidaritatea între generații și ajutorul care trebuie acordat grupurilor vulnerabile ale populației în perioadele de dificultate prin care pot să treacă o familie, astfel încât să poată fi folositor societății în orice moment, fără ca circumstanțele dificile din viața acestora să-și lase urmele. Acesta este motivul pentru care trecerea de la o situație la alta este foarte importantă și trebuie să fie sprijinită folosind mijloacele puse la dispoziție de către stat, de agențiile sociale, de partenerii sociali și de sectorul voluntar, astfel încât societatea să simtă solidaritatea și responsabilitatea reciprocă pentru toți membrii săi.

Sper că raportul dnei Lambert va da un impuls propunerii de rezoluție, astfel cum a fost corectată și de grupul meu politic, astfel încât să nu includă doar sprijinul pentru venit, ci să includă, de asemenea, un sprijin global pentru condiții de viață demne, care acoperă participanții majori și minori și non-participanții de pe piața forței de muncă.

Othmar Karas, în numele Grupului PPE-DE. – (DE) Dle președinte, dle Președinte al Comisiei, dle Președinte în exercițiu al Consiliului, doamnelor și domnilor, dezbaterem în prezent trei rapoarte. Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni a furnizat raportorul pentru două dintre aceste rapoarte, iar Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană pentru unul. Spun acest lucru deoarece demonstrează clar faptul că Grupul Socialist din Parlamentul European nu deține un monopol pe teme socio-politice, ci că aceste subiecte ne privesc pe toți.

În calitate de vicepreședinte al Grupului PPE-DE, aș dori să mulțumesc în mod special dlui Silva Peneda și dnei Stauner pentru munca depusă, deoarece aceștia sunt reprezentanți credibili ai modelului european social și de viață al economiei sociale de piață și sunt campioni importanți, în cadrul grupului nostru, ai unui dialog aprofundat. Aceste rapoarte ar trebui să asigure că politicile Uniunii Europene pot reacționa eficient la provocările economice și sociale. Acestea urmăresc să ofere oportunități mai multor oameni, să îmbunătățească accesul la servicii de înaltă calitate și să dea dovadă de solidaritate față de cei pentru care schimbările au consecințe negative.

Tot ceea ce ne dorim de la Comunitate trebuie, de asemenea, să intereseze o majoritate de acasă, pentru că nu avem autoritatea de a face tot ceea ce oamenii așteaptă de la noi. Din nefericire, în politica socială nu putem încă să facem totul. Cu toate acestea, Tratatul de la Lisabona reprezintă un mare pas înainte. Ocuparea integrală a forței de muncă va deveni un obiectiv, economia socială de piață durabilă va deveni modelul economic și social european, iar drepturile sociale fundamentale vor fi înscrise în tratat.

Totuși, nu numai că avem prea puțină autoritate, dar avem și prea puțini bani. De aceea, solicit Comisiei să prezinte, până la sfârșitul anului, o propunere pentru o taxă pentru tranzacțiile financiare și să înainteze o inițiativă europeană concretă cu două obiective. Primul este acela de a utiliza veniturile în scopul specific al creării de locuri de muncă durabile, întrucât tot ceea ce creează muncă, creează stabilitate și securitate socială. Cel de-al doilea este de a prezenta un proiect european clar pentru reuniunea la nivel înalt G20, din primăvară.

În prezent, lucrătorii care au fost concediați ca urmare a crizei economice și financiare globale pot, de asemenea, să fie sprijiniți, și am crescut cofinanțarea la 65%.

Cu toate că mai este loc pentru îmbunătățiri, cum ar arăta viitorul fără modelul nostru social european? Trebuie să îl consolidăm – astfel cum îndeamnă dl Silva Peneda – prin consolidarea legislației fundamentale a muncii, prin stabilirea de standarde minime în drepturile de ocupare a forței de muncă, prin combaterea discriminării, prin consolidarea coeziunii sociale, prin modernizarea sistemelor de asigurări sociale, prin combaterea sărăciei, prin promovarea trecerii la desfășurarea de activități independente și prin consolidarea fondurilor structurale. Facem un pas înainte, însă mai avem încă multe de făcut.

Jan Andersson, în numele Grupului PSE. – (SV) Dle președinte, dle comisar, dle Președinte în exercițiu al Consiliului, o să mă concentrez asupra a ceea ce trebuia să fie o reuniune la nivel înalt, însă nu s-a dovedit a fi una.

Jean-Claude Juncker a declarat ieri că trecem acum de la o criză economică și financiară la o criză socială. Ne îndreptăm, de asemenea, către o criză a ocupării forței de muncă. Vom avea parte de o creștere a șomajului în următorii câțiva ani, poate cu 26 de milioane de locuitori șomeri în UE, în aproximativ un an.

Aceasta este situația, iar în *aceste* circumstanțe Consiliul și guvernele de centru și de dreapta au decis să reducă reuniunea la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă la o reuniune a troicii. Câțiva dintre lideri nu vor participa la această reuniune. Acest lucru indică faptul că Consiliul și guvernele nu acordă prioritate problemei ocupării forței de muncă. Împărtășesc punctul de vedere al dlui comisar Barroso. Comisia a vrut o reuniune la nivel înalt. Este aceasta o evoluție inevitabilă? Nu, nu este. Mai sunt multe de făcut și într-un mod mai coordonat, și trebuie făcut ceva acum. Este o chestiune de investiții care protejează mediul, pe termen lung, însă care oferă, de asemenea, locuri de muncă pe termen scurt. Este o chestiune de eficiență energetică a locuințelor, care oferă locuri de muncă acum, dar care, de asemenea, îmbunătățesc locuințele pentru viitor. Este o chestiune de învățare pe tot parcursul vieții, care nu a îndeplinit obiectivele privind consolidarea Europei pentru viitor. Dacă realizăm acum aceste lucruri, oamenii vor beneficia de formarea profesională necesară, iar Europa va fi consolidată pentru viitor și se va reduce șomajul. Acestea pot fi înlocuite de tineri care studiază și care primesc un sprijin pe piața forței de muncă în loc să devină șomeri. Putem investi în ajutoare pentru consum pentru grupurile cele mai defavorizate – pensionarii, studenții și șomerii. Acest lucru va crea locuri de muncă și va crea consum.

Astfel cum s-a declarat în cadrul atelierului de lucru de la Praga, mobilitatea este importantă. Este important – extrem de important – atât în sens profesional, cât și în sens geografic, însă dacă nu asigurăm că există un tratament egal, termene și condiții egale, precum și dreptul la grevă pentru tratamentul egal pe piața europeană a ocupării forței de muncă, protecționismul va crește. Prin urmare, Comisiei îi revine responsabilitatea de a modifica Directiva privind detașarea lucrătorilor.

Pe scurt, se poate face ceva acum, șomajul poate fi redus, Europa poate fi consolidată pentru viitor. Aceste două lucruri merg împreună, însă mult prea puțin se face în momentul de față.

Ona Juknevičienė, în numele Grupului ALDE. – (LT) Doamnelor și domnilor, dle comisar, aș dori să felicit pe toată lumea pentru un raport care, într-adevăr, poate fi numit un raport pentru locuitorii Europei. Europeanii întreabă adesea ce facem noi aici, în Parlamentul European, ce facem bun pentru ei.

Consider că este unul dintre acele rapoarte elaborate pentru a ajuta oamenii și aș dori, prin urmare, să-mi felicit toți colegii, pe dna Stauner și Comisia, precum și Consiliul, pentru că au ajuns la un acord de la prima lectură. Acest raport va fi adoptat mâine, într-o procedură deosebit de rapidă, nu numai pentru că este important pentru oameni, ci pentru că acest fond este proiectat pentru criză, astfel încât oamenii care și-au pierdut locul de muncă să poată primi sprijin.

Am o singură întrebare. Acest raport a fost cu adevărat elaborat pentru oameni și va ajunge ajutorul până la ei? După cum vă veți aminti, dle comisar, în timpul importantei dezbateri din comisia noastră, noi, Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, am declarat că vom sprijini acest ajutor pentru oameni, atât timp cât nu ajunge doar la birocrați sau alte structuri.

Din nefericire, un an de experiență m-a învățat că în țara mea, așa cum o văd, Fondul european de ajustare la globalizare este utilizat în același fel ca Fondul Social European, și anume pentru formare profesională. Este folosit foarte puțin, sau chiar deloc, pentru celelalte măsuri pentru care este destinat. Trebuie ca banii să ajungă la oameni, astfel încât să poată fi sprijiniți, nu este corect ca centrele de administrare, de ocupare a forței de muncă și de formare profesională să preia banii, să pregătească oamenii, însă apoi oamenii nu reușesc să găsească un loc de muncă.

Aș dori să vă atrag atenția asupra acestui lucru, dle comisar, pentru a verifica dacă prezentul regulament funcționează în mod corespunzător în statele membre. A fost transpus în mod corect acest regulament în legislația națională? Adesea, legislația nu permite regulamentului să fie pus în aplicare.

Veți spune că aceasta este o problemă ce revine guvernelor statelor membre, însă vă spun că nu! Am fost aleși de oameni; nu suntem reprezentanți ai guvernelor noastre. Am fost aleși pentru a apăra interesele cetățenilor europeni, pentru a apăra interesele popoarelor noastre și pentru a asigura că banii ajung la oameni, nu la birocrați.

Brian Crowley, în numele Grupului UEN. – Dle președinte, le mulțumesc raportorilor pentru volumul uriaș de muncă pe care l-au depus cu privire la aceste rapoarte, care vin, după cum am afirmat într-o dezbateră de mai devreme, într-un moment foarte important, în care oamenii caută răspunsuri și caută idei despre cum să meargă mai departe.

Presupun că, în multe privințe, acestea pot fi împărțite în patru domenii separate, dar în același timp legate între ele. În primul rând, în ceea ce privește educația și formarea profesională, fie că este vorba de învățarea continuă, de calificarea competențelor existente sau de oferirea de noi competențe pentru oameni.

În al doilea rând, privind întregul domeniu al inovării și despre încercarea de a vedea de unde vor veni locurile de muncă în viitor și garanția că oamenii au competențele și pregătirea pentru aceasta.

În al treilea rând, întregul domeniu al durabilității, cu oameni care primesc deja protecție la locul de muncă, precum și un anumit sprijin pentru a se asigura că aceștia nu-și vor pierde locul de muncă și care apoi trebuie să treacă prin ciclul unei noi formări profesionale și al unei calificări pe parcursul unui an sau doi, pentru a ține o nouă slujbă; pentru a menține locurile de muncă existente.

În al patrulea rând, încercarea de a anticipa, dacă este posibil, unde trebuie să ne îndreptăm pe viitor.

Dacă colegii se gândesc la începutul anilor 1990, când am avut întregul Plan Delors, cu Cartea albă privind pachetul social și așa mai departe, acest lucru era considerat deschizător de drumuri și inovator. Conținea multe dosare dificile și multe idei dificile la care mulți oameni din industrie, în special, se opuneau, dar și cu care, în mod singular, mulți oameni implicați în sindicate erau, de asemenea, împotriva.

Dacă experiența noastră din 1994 până acum nu ne poate arăta nimic, înseamnă că în primul rând trebuie să ne asigurăm că toate politicile sociale sunt concepute pe baza oferirii de rezultate pentru oameni – nu doar pur și simplu cosmetizarea cifrelor, ci, de fapt, îmbunătățirea vieții oamenilor.

În al doilea rând, acest lucru arată că, indiferent de cât de bună este formarea profesională sau educația ori aptitudinile, există oameni care vor deveni șomeri, și acestora trebuie să li se garanteze o plasă de siguranță și securitate pentru a li se permite să aibă un standard de viață decent și corect.

De asemenea, după cum dl Președinte Barroso a menționat el însuși pe bună dreptate, în ciuda unor niveluri ridicate de participare la ocuparea forței de muncă în multe țări în ultimii ani, multe persoane cu dizabilități, și 74% în total, au fost șomeri, în ciuda faptului că au avut acces la educație și formare profesională, lucru care se datorează barierelor și blocajului psihologic care au existat.

Îmi cer scuze că am vorbit atât de mult, dar aș dori să fac un rezumat foarte pe scurt cu vechea zicătoare „dă-i omului un pește și îl vei hrăni pentru ziua de azi; învață un om să pescuiască și îl hrănești pentru toată viața”.

Jean Lambert, în numele Grupului Verts/ALE. – Dle președinte, doresc să reiterez anumite aspecte privind ocuparea forței de muncă – și nu în ultimul rând contextul, având în vedere faptul că se considera la un moment dat că reuniunea la nivel înalt din primăvară este „reuniunea la nivel înalt privind dezvoltarea durabilă” – și să fac legătura între acest lucru și documentul Comisiei de la sfârșitul anului trecut privind noi competențe și noi locuri de muncă. Acel document menționa felul în care trecerea la economii cu emisii reduse de carbon ar avea un impact important asupra ocupării forței de muncă. Este foarte important să ne amintim acel lucru și să nu-l pierdem din vedere în cadrul dezbaterii generale pe care o avem în prezent.

Rezultatul pe care mi-aș dori să-l văd decurgând din numeroasele îngrijorări privind ocuparea forței de muncă în momentul de față este un pachet foarte coerent cu privire la noi industrii și noi investiții. Nu vedem acest lucru în prezent. Avem un exemplu excelent la baza tehnologiei solare și modul în care aceasta se dezvoltă într-o parte a Germaniei, în timp ce concomitent experimentăm pierderi ale locurilor de muncă în sectorul solar din Spania și în sectorul turbinelor eoliene din Marea Britanie. Chiar acum, suntem în căutare de noi competențe în noile tehnologii, riscăm însă și să le pierdem din cauza lipsei unei strategii clare de investiție și, într-adevăr, o strategie clară de dezvoltare a competențelor în cadrul acesteia.

Prin urmare, atunci când vorbim despre multe dintre aceste probleme din jurul recalificării și al dezvoltării de competențe etc., ar trebui să analizăm, de asemenea, așa-numitul Program doar de tranziție, elaborat împreună cu OIM, ITUC și ONU, întrucât competențele pe care le căutăm în momentul de față încep să se schimbe. Trebuie să dezvoltăm competențele celor care mai au încă probleme cu alfabetul și aritmetica și, într-adevăr, cu IT, însă căutăm, de asemenea, aptitudini transversale – care este ceva ce nu se găsește în documentul Comisiei. Ar trebui să luăm în considerare, de asemenea, ceea ce facem cu sectoarele care au fost sectoare lipsite de dezvoltarea de competențe – nu în ultimul rând sectorul îngrijirii în momentul de față – și să vedem cu adevărat cum putem să asigurăm egalitatea acolo.

Gabriele Zimmer, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle președinte, doamnelor și domnilor, colegii mei din Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale au atins un punct sensibil cu rapoartele lor și au clarificat cât de esențială este acțiunea comună a statelor membre și a Uniunii Europene pentru a asigura

că urmările crizei economice și financiare globale nu sunt suportate de către cei care sunt cel mai grav afectați de aceasta, și anume, cei de pe ultima treaptă a societății.

Prin urmare, sunt extrem de dezamăgită că așa-numita reuniune la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă din 7 mai, nu este, de fapt, nimic mai mult decât o farsă și ar trebui să fie foarte jenant pentru noi, toți cei care purtăm responsabilitatea în Uniunea Europeană, că această reuniune la nivel înalt poartă acest nume. În opinia mea, aceasta arată în mod clar faptul că politicile actuale încă nu reflectă faptul că putem combate criza economică și financiară doar dacă, în același timp, combatem și sărăcia, excluziunea socială, pierderile de locuri de muncă și scăderea omniprezentă a standardelor de muncă.

Comisia a prezentat de curând cifre dramatice privind dezvoltarea ocupării forței de muncă și situația ocupării forței de muncă atât în Uniunea Europeană, cât și în zona euro. Este timpul pentru o acțiune coerentă! Aceasta trebuie să fie legată de a pune în sfârșit capăt privatizării serviciilor publice – sisteme de securitate precum dispozițiile referitoare la vârsta înaintată. Încă nu înțeleg de ce, în cadrul reuniunii la nivel înalt din martie, Comisia și Consiliul îndemnează încă statele membre să continue privatizarea sistemelor de pensii și crearea de fonduri de pensie. Acest lucru este complet contraproductiv – din ce în ce mai mulți oameni se scufundă în sărăcie și amplifică problema sărăciei persoanelor în vârstă.

Avem nevoie de sisteme de asigurări sociale de combatere a sărăciei, avem nevoie de un pact social pentru Europa, așa cum au solicitat sindicatele europene. Lupta împotriva sărăciei ar putea fi un mod cu adevărat umanitar pentru a începe lupta împotriva crizei financiare și economice globale, iar Uniunea Europeană este obligată să facă acest lucru.

Derek Roland Clark, în numele Grupului IND/DEM. – Dle președinte, dacă globalizarea cauzează concedieri, va exista un deficit de venituri, astfel încât Fondul pentru globalizare nu va avea la dispoziție banii pe care vrea să îi cheltuiască. Nu combateți globalizarea; alăturați-vă acesteia prin încurajarea concurenței în cadrul UE și învățați cum se concurează pe piețele mondiale.

Doriți să reinnoiți agenda socială prin intermediul Directivei privind timpul de lucru, care are două obiective. În primul rând, ar fi trebuit să ofere mai multe locuri de muncă, prin limitarea orelor de lucru, astfel încât companiile au trebuit să preia mai mult personal, însă personal suplimentar înseamnă cost suplimentar de taxe sociale, așadar o creștere a costurilor unitare. Întreprinderile mici au devenit necompetitive și au pierdut comenzi, provocând o suspendare a activității sau chiar închiderea. În cazul acesta, lucrătorii nu au deloc un loc de muncă. Cât de social este acest lucru?

În al doilea rând, era menită să ofere mai mult timp petrecut cu familia, însă la ce bun acest lucru dacă salariul este insuficient? Cât de social este dacă familia este privată de unele dintre lucrurile frumoase din viață? Să lăsăm oamenii să-și găsească propria salvare. Multe țări au o structură cu un salariu minim și sprijin acest lucru. Nu dorim să vedem exploatare slabă socială ale oamenilor, însă UE a distrus acum chiar și asta, cu una dintre instituțiile sale, CEJ, în care hotărârile privind Laval și alte cauze au ruinat politicile statelor membre privind salariul minim. Cât de social este să schimbi modul în care parlamentele naționale au încercat să protejeze lucrătorii? Aceste măsuri nu sunt altceva decât o încercare de a stabili un stil sovietic de a comanda economia, și știm cu toții cât de bine a funcționat acesta.

Carl Lang (NI). - (FR) Dle președinte, „a greși este omenesc, dar a persista în greșeală este diabolic”. Ascultând dezbaterile de astăzi, tot ceea ce pot spune este că, în ciuda uriașului impact economic, financiar, social și demografic al crizei prin care trecem, nici instituțiile europene și nici șefii de stat și de guverne nu au înțeles adevărata amploare a tragediei și a consecințelor pentru noi toți.

Acum un minut, l-am auzit pe Președintele în exercițiu al Consiliului spunându-ne că șomerii trebuie să poată să-și îmbunătățească aptitudinile, și că trebuie să-i motivăm mai mult pe oameni în căutarea de locuri de muncă. Cu toate acestea, chiar credeți că sutele de mii de victime șomere ale crizei se află în această situație deoarece sunt incapabili de muncă? Toate acestea sunt, destul de clar, fructul unei alegeri ideologice și doctrinare, al unui tip de gândire de grup, al unei teorii economice, care este teoria economică a pieței libere și a comerțului liber.

În sfârșit, Uniunea Europeană, care promovează conceptul de liberă circulație a capitalului, a bunurilor, a serviciilor și a persoanelor, ar dori să globalizeze această alegere economică, această doctrină; totuși, acest lucru este distrugător din punct de vedere economic și social. Trebuie să obținem o concurență internațională la nivel global.

Dacă nu suntem capabili să punem în aplicare o politică de preferință socială prin intermediul preferinței economice, o politică de securitate socială prin intermediul securității economice, dacă nu suntem capabili să punem în aplicare o politică de protecție a comerțului, ei bine, atunci, doamnelor și domnilor, vom preda ceea ce mai rămâne din fermierii noștri, meșteșugarii și industriile noastre legii junglei globalizării.

În cadrul acestui Parlament, există globaliștii liberali, socio-globaliștii și alter-globaliștii. Sunt mândru că mă număr printre anti-globaliști, aceia care vor să recâștige piața internă, aceia care vor să aplice statutul de preferință națională și comunitară, precum și statutul de protecție națională și comunitară, pentru a servi oamenilor.

Elisabeth Morin (PPE-DE). - (FR) Dle președinte, mă bucur să mă aflu astăzi aici pentru a apăra revizuirea Fondului european de ajustare la globalizare, întrucât consider că, din cauza crizei economice și financiare, și a crize sociale rezultate cu care ne confruntăm, este important să protejăm locurile de muncă.

Dacă e să apărăm viitorul lucrătorilor noștri, trebuie, bineînțeles, să le oferim mobilitate profesională, astfel încât să le permitem să se adapteze mai bine la cerințele în schimbare a mediului de afaceri, atât în prezent, cât și în viitor. Redresarea economică, viitorul ocupării forței de muncă, competitivitatea țărilor noastre, toate acestea depind de evoluția competențelor lucrătorilor, întrucât aceștia sunt cei care stabilesc standardele pentru mediile noastre de afaceri.

Desigur, primul pas necesar în lupta împotriva excluziunii sociale este integrarea pe piața forței de muncă. Trebuie să promovăm acest model social, și să lucrăm împreună pentru a promova acest capital „uman”. Toți lucrătorii au dreptul la muncă.

Eficiența noastră politică va fi măsurată cu ajutorul vitezei cu care întreprindem acțiuni pentru a asigura că mobilitatea, adaptabilitatea și valabilitatea experienței dobândite pot deveni, pe viitor, pârgii puternice pentru toți bărbații și femeile din țările noastre europene, pentru toți bărbații și femeile care lucrează în întreprinderile noastre. Acestea sunt lucrurile de care ne pasă, și acestea sunt lucrurile care au ghidat activitatea Comisiei noastre pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale.

Jean Louis Cottigny (PSE). – (FR) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, cred că dl comisar Špidla a avut dreptate când a sugerat că noi, cei din cadrul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, ar trebui să revizuim acest Fond european de ajustare la globalizare (FEAG), care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2007.

Parlamentul ar trebui să adopte această propunere nemodificată, întrucât urmărește să extindă domeniul de aplicare a FEAG la situații de criză economică și financiară. Președintele comisiei noastre, dl Jan Andersson, avea dreptate să propună un text adoptat cu o largă majoritate privind Comisia pentru ocuparea forței de muncă pentru a transmite tuturor comisiilor, în special Comisiei pentru bugete, că este important să comunice cu statele membre, astfel încât fiecare lucrător, fiecare membru al unui sindicat, și fiecare membru al publicului să poată fi informat în propria sa limbă cu privire la existența acestui Fond european.

Grație acestui dialog tripartit, și pentru că o largă majoritate din cadrul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă a respins toate modificările, putem fi mândri de noi înșine, datorită: cofinanțării de 65% din partea UE și 35% din partea statelor membre; numărului de concedieri necesare pentru a beneficia de Fondul european care a fost redus la 500 de lucrători; calculării concedierilor din momentul comunicării programului de concediere al întreprinderii; intervenției din partea Fondului european, ca urmare a consecințelor crizei economice; măsurilor excepționale mai favorabile aplicării Fondului, care vor continua până la sfârșitul anului 2011; și, în sfârșit, unei perioade de 24 de luni pentru punerea în aplicare a FEAG.

Comisia noastră avea dreptate, însă trebuie să mergem mai departe. Aș dori să solicit tuturor statelor membre să facă tot ce le stă în putere pentru a se asigura că toți lucrătorii care se află în dificultate pot beneficia de pe urma acestor dispoziții, cât mai repede posibil. Aș dori să-l întreb pe dl comisar Špidla dacă această modificare se poate aplica de la 1 mai 2009, cu condiția ca mâine să avem o largă majoritate care să adopte această propunere la prima lectură. Permiteți-ne să încoronăm mandatul nostru legislativ cu adoptarea acestei modificări aduse Fondului european, care ne va permite să-i ajutăm pe lucrătorii noștri care se află în dificultate.

Ce vrea un lucrător concediat? Vrea să știe cum va fi viața sa la sfârșitul lunii. Vrea să știe ce va face mâine cu viața sa. Vrea să știe dacă poate utiliza cunoștințele pe care le-a dobândit în timp ce a lucrat. Gândiți-vă la faptul că ar putea avea nevoie de mai multă pregătire pentru a avansa în viitor.

La sfârșitul acestei legislaturi, mă adresez, așadar, tuturor celor care sunt membri ai Comisiei pentru ocuparea forței de muncă, indiferent de poziția pe care au adoptat-o: vă rog asigurați-vă că acest text poate fi pus imediat în aplicare.

PREZIDEAZĂ: DNA MORGANTINI

Vicepreședintă

Elizabeth Lynne (ALDE) Dnă președintă, în calitate de raportor alternativ pentru raportul referitor la incluziunea activă a persoanelor pe piața muncii, mă voi referi în principal la acesta. Aș dori să o felicit pe dna raportoare Jean Lambert pentru acest raport. A prezentat un raport excelent. Sunt foarte bucuroasă că majoritatea amendamentelor pe care le-am propus au trecut de Comisie, în special cele privind acțiunile întreprinse împotriva discriminării. După cum știți, țin foarte mult la acest subiect.

Cetățenii sunt excluși de pe piața forței de muncă din multe motive, dar mi se pare absolut incredibil că acest lucru încă se mai întâmplă pe motive de dizabilități, vârstă, religie sau credință, sau orientare sexuală - în ciuda Directivei privind ocuparea forței de muncă din anul 2000. Problema constă în faptul că ea nu a fost pusă corect în aplicare în toate statele membre și trebuie să fim chiar mai vigilenți decât până acum, pentru a ne asigura că situația este riguros controlată.

Sunt bucuroasă, de asemenea, că amendamentul meu privind vârsta obligatorie de pensionare a fost acceptat. Mi s-a părut întotdeauna nedrept ca, la împlinirea unei anumite vârste, să fii dat deoparte. Totuși, chiar dacă persoanele nu sunt excluse de pe piața muncii, dar nu pot lucra deoarece nu au acces la aceasta după nevoi, se ajunge tot la excludere. Iată de ce sunt mulțumită că amendamentul meu, în întâmpinarea unei noi directive clare împotriva discriminării la locul de muncă, a fost și el acceptat de către Comisie.

Totuși, regret că Grupul PPE-DE a depus o rezoluție alternativă. Consider că scopul acestei acțiuni a fost în principal acela de a elimina orice referire la o nouă directivă privind antidiscriminarea, deoarece știu că majoritatea se opune acesteia. Mi se pare uimitor că există persoane care doresc să refuze cetățenilor drepturile lor fundamentale la nivelul UE, numai din cauza vârstei, dizabilităților, religiei sau credinței lor, ori a orientării lor sexuale.

Celelalte probleme la care doresc să mă refer sunt confuzia între migrația din rațiuni economice și solicitarea de azil și cea dintre migrația din rațiuni economice și solicitarea de azil, pe de o parte, și imigrația ilegală pe de altă parte - acestea sunt teme distincte, separate care trebuie abordate diferit. Consider că persoanelor care solicită azil, de exemplu, ar trebui să li se permită să lucreze în perioada în care așteaptă rezolvarea cererii lor de azil. Astfel s-ar baza în mai mică măsură pe indemnizații. Trebuie, de asemenea, să facem mai mult pentru integrarea persoanelor cu probleme de sănătate mintală și a celor cu probleme legate de alcoolism sau consumul de droguri.

În final, aș dori să spun câteva cuvinte pe scurt despre Fondul european de ajustare la globalizare. Mă bucur că s-a tras o concluzie rapidă cu privire la această problemă. Este important ca paleta beneficiarilor acestui fond să se extindă, astfel încât să-i includă pe muncitorii disponibilizați ca urmare a recesiunii economice și nu doar a globalizării, iar numărul de disponibilizări cerute pentru aplicare să fie de 500 în loc de 1000. Acest lucru este extrem de important pentru locuitorii din circumscripția mea din West Midlands și, de altfel, chiar și pentru alte zone din Regatul Unit.

Ewa Tomaszewska (UEN) - (PL) Dnă președintă, 16% dintre europeni se confruntă cu riscul de sărăcie. Criza determină o serie de disponibilizări de grup. Lipsa unui loc de muncă este principala cauză a sărăciei crunte. Sărăcia duce la excludere socială și restricționează accesul la educație și la serviciile medicale. În ciuda crizei economice, dorim să păstrăm modelele sociale europene care stau la baza coeziunii sociale și a solidarității, între altele prin rezolvarea problemei sărăciei. Independența economică garantează demnitatea. Iată de ce este atât de importantă protejarea locurilor de muncă și a veniturilor, alături de creșterea nivelului calificării profesionale, ceea ce duce la o mai mare mobilitate pe piața muncii.

Ceea ce ne face cu adevărat să simțim că deținem controlul asupra vieții noastre este capacitatea de a participa la luarea deciziilor. Așadar, este esențial să respectăm opiniile partenerilor sociali, procesul de dialog social, contractele de grup și deciziile stabilite la nivel social. Ar trebui să lucrăm pentru asigurarea condițiilor care să le permită oamenilor să câștige suficient pentru a participa la viața societății și pentru a-și susține material familiile, mai ales dacă au mulți copii. Ar trebui, de asemenea, să găsim o cale pentru soluționarea discriminărilor de pe piața muncii, cu atât mai mult cu cât această problemă afectează persoanele cu dizabilități.

Faptul că, în perioada crizei, s-au folosit doar cel mult 3% din rezervele financiare disponibile în cadrul Fondului european de ajustare la globalizare este din vina politicianilor. Îi felicit pe raportori.

Sepp Kusstatscher (Verts/ALE). – (DE) Dnă președintă, agenda de la Lisabona ne-a oferit o casă comună europeană cu trei piloni principali de susținere: pilonul economic, cel social și cel de mediu. Noi am criticat adesea faptul că se pune prea mult accent pe pilonul economic în comparație cu ceilalți doi. Programele sociale au consolidat în mod semnificativ pilonul social. Așadar, dorim să adresăm mulțumirile noastre raportorului Silva Peneda și majorității membrilor Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale.

Acum avem în față un document mult mai bun decât propunerea vagă făcută inițial de către Comisie. În cadrul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, noi, Grupul Verzilor, am făcut peste 40 de propuneri de amendamente și astfel am contribuit la o îmbunătățire mai concretă a bazei socio-politice a documentului. Politica socială înseamnă mai mult! Ea trebuie să reprezinte și altceva decât câteva cerințe generale pentru mai multe locuri de muncă. Trebuie să existe o distribuție mai corectă a bunurilor, un angajament în lupta împotriva sărăciei, o egalitate efectivă între sexe, integrare socială în loc de excludere, solidaritate internațională, restructurare, respect pentru drepturile fundamentale și drepturile omului - inclusiv în ceea ce îi privește pe imigranți - preocupare pentru sănătate și mediu, astfel încât condițiile de muncă și de viață să poată fi îmbunătățite și, în sfârșit, este nevoie de directive europene clare, care să nu poată fi subminate de Curtea Europeană de Justiție.

Multe dintre aceste probleme sunt acum incluse în raportul care va fi aprobat în cadrul acestei ultime ședințe plenare a Parlamentului. Nu putem decât să sperăm că aceste solicitări vor fi privite cu toată seriozitatea de către Consiliu și Comisie. Numai atunci se va putea construi o Europă socială și puternic unită, o Europă pe care cetățenii UE o așteaptă și pe care o vor accepta cu bucurie.

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, mă voi referi la Fondul european de ajustare la globalizare. Discuția noastră despre acest fond are loc în centrul unei crize economice și sociale extrem de puternice și de dramatice, așa cum au menționat deja alți deputați. Deși e o idee bună ca fondul să fie folosit mai direct, ca parte a măsurilor menite să amortizeze șocul șomajului, așa cum am spus, este necesară o discuție mai serioasă asupra rolului său și asupra contextului instrumentelor necesare pentru soluționarea crizei.

În primul rând trebuie să facem totul pentru a ne asigura că starea de urgență nu se amplifică, deci să explicăm foarte clar, de exemplu, că oricine ia bani publici europeni are obligația de a nu-și concedia angajații. Apoi, mai avem nevoie de aplicarea unor măsuri de intervenție asupra crizei europene, pentru clarificarea opțiunilor structurale în acest moment de răspântie al industriei producătoare de automobile; problema privește Italia și relația noastră cu Statele Unite și Germania. În al doilea rând, sunt necesare politici industriale și de mediu, dar și politici de coeziune care să pună punct activităților de dumping din Europa.

În al treilea rând, din nefericire, resursele sunt insuficiente, mai ales dacă le comparăm cu cele stabilite, de exemplu, de către guvernul Statelor Unite. Măsurile paleative nu sunt de niciun folos. Este nevoie de o schimbare radicală a politicilor noastre.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Dnă președintă, salut schimbările aduse Fondului european de ajustare la globalizare. Deși reducerea, de la 1000 la 500, a numărului de disponibilizări necesar pentru compatibilitatea cu acest fond reprezintă o îmbunătățire a situației, acest număr prea mare continuă să reprezinte o discriminare față de țările mici și față de cazurile în care un număr mai mic de lucrători își pierd locurile de muncă.

În circumscripțiile mele, cei care și-au pierdut locul de muncă din cauza închiderii a două companii - Waterford Crystal și Dell - ar putea fi compatibili. Asta e foarte bine și cer Guvernului irlandez să solicite imediat fonduri în numele lor. Totuși, mii de persoane și-au pierdut locul de muncă din cauza situației economice globale și e nedrept ca aceștia să nu fie compatibili doar pentru că nu lucrează pentru companii multinaționale ci în întreprinderi mici și mijlocii.

Propun să modificăm acest sistem după criterii mai corecte, fie prin renunțarea la criteriul de 500 locuri de muncă, fie prin abordarea disponibilizărilor în funcție de domeniu sau zonă, nu în funcție de mărimea companiei. În acest mod am putea extinde această finanțare pentru 500 de lucrători care și-au pierdut locul de muncă în domenii precum agricultura, procesarea alimentelor sau IT, ori într-o anumită zonă geografică, să spunem Tipperary, Waterford, Limerick, Cork sau Kerry.

Un alt obstacol întâmpinat de lucrătorii care încearcă să acceseze Fondul de ajustare la globalizare este faptul că acesta este disponibil pentru lucrători doar dacă guvernul din țara respectivă dorește să înainteze o cerere

și să plătească sumele reprezentând contribuția națională. Ce se întâmplă cu lucrătorii din țările care nu doresc să înainteze această solicitare? Mă gândesc la guvernul irlandez, care, până acum, nu a solicitat finanțare din acest fond.

Tocmai țările ale căror economii sunt cel mai grav afectate și care au cea mai ridicată rată a șomajului ar putea fi țările care își permit cel mai puțin să plătească respectiva contribuție pentru a-și ajuta lucrătorii, și totuși ele sunt țările care au cea mai mare nevoie de aceste finanțări.

Juan Andrés Naranjo Escobar (PPE-DE). - (ES) Dnă președintă, voi vorbi despre agenda socială reînnoită. Permiteți-mi să încep prin a-i adresa sincere mulțumiri raportorului Silva Peneda pentru munca sa; dată fiind contribuția sa, în cadrul Camerei, pe probleme de politică socială și ocuparea forței de muncă, sunt de părere că putem vorbi despre „moștenirea Silva Peneda”.

Dnă președintă, neîncrederea și teama au prins rădăcini în societatea noastră: șomajul crește și, în țara mea, ia proporții dramatice. Trebuie să schimbăm în bine această situație, iar agenda socială ar trebui să ne ajute în acest sens. Progresul economic și progresul social nu sunt divergente; chiar din contră. Dacă dorim să stimulăm creșterea economică și să oferim locuri de muncă mai multe și calitativ superioare, atunci trebuie să punem în aplicare agenda socială, începând cu tot ceea ce duce la un amplu consens.

Nu mai este timp de pierdut. Nu trebuie să ne cantonăm în poziții defensive ci dimpotrivă, să depășim interesele locale pe termen scurt și să privim spre viitoarele generații. Europa socială ar trebui să fie un spațiu care să ne unească și nu să ne dezbine, deoarece vorbim despre interesele comune europene. Agenda socială nu poate fi separată de o strategie de la Lisabona reînnoită, deoarece succesul economic susține beneficiile sociale, iar beneficiile sociale contribuie și ele la succesul economic.

În anii următori, Europa se va confrunta cu o perioadă de stagnare și cu îmbătrânirea progresivă a populației sale. Nu ne mai putem ascunde cu capul în nisip. Trebuie să modernizăm modelul nostru social, tocmai pentru a-l îmbunătăți și a-l face mai corect și mai funcțional. Dnă președintă, există slăbiciuni structurale care constituie o grea povară și care ne împiedică să pășim mai departe. Trebuie să scăpăm de acea povară și să punem în aplicare agenda socială.

Gabriela Crețu (PSE). - (RO) Uniunea Europeană a fost mult timp apreciată pentru modelul său social. De ani buni, însă, asistăm la o fragilizare a dreptului muncii și a drepturilor sociale. O țară a săracilor din Uniune ar avea tot atâți locuitori cât Germania.

Noi fenomene sociale apar. După ultima lărgire, se pare că Europa socială are două viteze și ambele spre înapoi. Ca răspuns, Comisia a propus o agendă socială modestă. Imediat s-a declanșat criza financiară, cu efecte economice care nu sunt deloc modeste; dimpotrivă, riscul înrăutățirii situației celor deja aflați în risc a sporit.

În aceste condiții, trebuie impus un principiu: drepturile și obiectivele sociale au prioritate față de libertățile economice în caz de conflict. Trebuie să contrazicem o lungă tradiție care spune că războaiele și crizele sunt provocate de cei bogați, dar costurile sunt suportate de cei săraci. Să respingem ideea, dragă unora, că profiturile se privatizează, dar pierderile se socializează.

Avem nevoie de o politică de solidaritate și coeziune europeană, cu măsuri legislative, fiscale și financiare concrete. Pentru aceasta este însă nevoie de voință politică și această voință politică are drept cuvinte cheie: incluziunea activă, locuri de muncă, împărțirea inteligentă a muncii, educație, egalitate de tratament și remunerare, dezvoltare durabilă și verde. Semnarea și aplicarea unui pact pentru progres social și ocupare ar fi dovada acestei voințe politice. O așteptăm!

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - Dnă președintă, permiteți-mi să încep prin a mulțumi președinției în exercițiu pentru comentariile din deschidere - comentarii vizionare, echilibrate și judicioase, aceste adjective fiind asociate din ce în ce mai des cu Președinția cehă a Parlamentului European.

Permiteți-mi să mulțumesc și domnului Barroso, președintele Comisiei, pentru comentariile sale, în special pentru că ne-a reamintit cât de importante sunt locurile de muncă și, mai ales, nevoia de a ne concentra asupra acelor nefericiți care încă nu au așa ceva.

În final, ambii vorbitori s-au referit în mod just la munca excelentă depusă de cei trei raportori, dar aș dori să scot în evidență modul în care s-au referit la raportul domnului Silva Peneda, deoarece l-au numit „ambitios și vizionar”. Chiar așa este și trebuie să fie astfel, datorită importanței acestui subiect special.

Domnul Silva Peneda ne-a propus diferite priorități pentru ceea ce urmează să facem. Aș dori doar să adaug două lucruri pe care ar fi ideal să nu le facem. Trebuie să evităm în special două lucruri: primul este reprezentat de piețele prea rigide ale forței de muncă, deoarece ele blochează orice șansă, promovează șomajul și încurajează, pur și simplu, economia subterană. În momentul de față acest lucru este evident în special în Spania și acolo trebuie să învățăm lecția eșecului socialist.

În al doilea rând, trebuie să evităm concentrarea exclusivă asupra protecției celor care încă dețin un loc de muncă, pe seama celor care sunt în căutare și a acelor angajatori care încearcă să le ofere unul. Acestea sunt grupurile care au într-adevăr nevoie de ajutorul nostru.

În final, permiteți-mi să afirm că este limpede că noi toți, membrii acestei Camere, avem opinii diferite, dar ceea ce avem în comun este preocuparea noastră pentru aceste subiecte, acesta fiind și motivul pentru care mulți dintre noi am depășit timpul alocat.

Sunt încântat că are loc această dezbatere importantă. Personal, sunt încântat că discursul meu final în calitate de coordonator, discursul meu final în plen, se referă la o temă atât de importantă. Doresc să transmit tuturor colegilor care vor reveni aici cele mai bune urări și doresc să mă adresez în special domnului Stephen Hughes. Într-o zi, Stephen, îmi vei simți lipsa, iar eu cu siguranță îți voi simți lipsa, dar chiar și atunci când nu voi mai fi aici voi sta cu ochii pe tine!

Președinta. – Într-adevăr vă vom simți lipsa și ne vom gândi la dumneavoastră

Proinsias De Rossa (PSE). - Dnă președintă, am convingerea că va face și lobby pentru noi!

Nu este de bun augur faptul că unele state membre nu doresc ca întâlnirea la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă să aibă loc joia aceasta. Nu este de bun augur, nici pentru viitoarea dezvoltare a unei economii de piață sociale, faptul că o minoritate a statelor membre au blocat, săptămâna trecută, șansa ajungerii la un compromis privind revizuirea Directivei privind timpul de muncă. Dacă angajamentul Europei către o economie de piață socială este real, trebuie ca ponderea politicilor economice, sociale și de mediu să fie egală.

Numeroasele crize cu care ne confruntăm acum nu se rezolvă doar prin salvarea băncilor cu ajutorul unor sume impresionante din economiile plătitorilor de taxe, dacă se ignoră nevoile cetățenilor noștri, ființe sociale. Trebuie să se depășească limitele metodei deschise de coordonare, prin coordonarea politicilor privind pensiile, ocuparea forței de muncă, educația, sănătatea și, desigur, serviciile sociale.

Totuși, este evident că unele dintre statele membre sunt incapabile să gândească în afara cadrului economic restrâns, care consideră că politicile sociale și de mediu sunt un lux costisitor la care e bine să se renunțe, deoarece acționează ca o restricție pe piață. Această situație trebuie să se schimbe urgent, dacă vrem să pășim, cu convingere, în direcția îndeplinirii obiectivului nostru, adică a unei societăți mai bune.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Dnă președintă, modelele sociale europene se confruntă cu provocări majore. Mai precis, trebuie să luptăm împotriva regresului datorat actualei crize financiare prin măsuri coordonate la nivel european. Așadar, aș dori și eu să le mulțumesc raportorilor pentru munca excelentă pe care au depus-o.

Pe lângă măsurile imediate ce trebuie luate pentru reglementarea pieței financiare, trebuie să coordonăm și măsurile socio-politice și să creăm un cadru social. Trebuie, în acest caz, să ținem cont de competențele statelor membre. Sunt pentru acordarea unui statut prioritar creării și creșterii numărului de locuri de muncă în această perioadă de criză și pentru a face presiuni în baza principiului unei securități sociale flexibile. Totuși, refuz să accept solicitarea introducerii salariului minim în toate statele membre, așa cum se solicită în paragraful 14 al raportului domnului Silva Peneda căruia, de altfel, doresc să-i mulțumesc pentru munca depusă. Această solicitare, în strânsă legătură cu o decizie care ar trebui lăsată la discreția exclusivă a fiecărui stat membru, încalcă principiul subsidiarității.

Reglementările și sistemele aplicate pe piața muncii diferă foarte mult de la un stat membru la altul. În opinia mea, fiecărei persoane trebuie să i se garanteze un venit suficient pentru a putea duce o viață decentă. Acest lucru se poate realiza pe baza unui venit minim, împreună cu alte beneficii sociale din partea statului. La ce nivel s-ar putea stabili salariul minim? Poate la nivelul României? Acolo, el reprezintă circa 72 de euro pe lună.

Susțin în special ideea că trebuie să impunem un venit minim pentru fiecare, dar țin să reamintesc competența statelor membre în stabilirea limitelor corespunzătoare. Mă declar în favoarea unei Europe sociale. Europa trebuie să creeze un cadru social dar, în același timp, să respecte puterea de decizie a statelor membre.

Stephen Hughes (PSE). - Dnă președintă, la început ni s-a promis pentru această săptămână o întâlnire amplă, la nivel înalt, privind ocuparea forței de muncă și, în schimb, am primit o troică de o jumătate de zi. Ce mesaj cumplit transmite această situație către cetățenii europeni, care îngroașă rândurile șomerilor într-un ritm alarmant! Ce mesaj negativ se transmite multor altora care se tem că își vor pierde locurile de muncă! Previțiunile arată că, până în anul 2010, aproape 27 de milioane de persoane din UE ar putea deveni șomeri, iar eu mă tem că lucrurile ar putea sta chiar mai rău de atât. Sper din suflet ca întâlnirea la nivel înalt din iunie să dedice cel puțin o zi întreagă modului în care putem răspunde acestei provocări.

În loc să pretindem că răspunsul se află doar la nivel național, avem nevoie de răspunsuri puternice, coerente în întreaga Europă, de acțiuni coordonate la nivel european, național și regional. Trebuie să acționăm rapid pentru menținerea locurilor de muncă viabile oriunde este posibil. Disponibilitățile ar trebui să fie ultima soluție: în locul lor ar trebui gândită o distribuire judicioasă a sarcinilor și recalificarea. Trebuie să investim pentru a crea locuri de muncă ecologice, într-o economie bazată pe cunoaștere și pe emisii reduse de dioxid de carbon. Trebuie să investim pentru a le oferi angajaților abilitățile necesare pentru a munci într-o astfel de economie. Este nevoie de politici puternice, active în domeniul forței de muncă, pentru reintegrarea rapidă a lucrătorilor disponibilizați, și de sisteme de protecție socială puternice și viabile, pentru susținerea celor care nu ajung șomeri din vina lor.

Toate acestea ar trebui să fie mai mult decât suficiente pentru a umple programul unei zile complete la întâlnirea la nivel înalt din iunie. Această troică de o jumătate de zi este un răspuns penibil.

Și, în final, Philip, îți voi simți lipsa - cam așa cum simt lipsa unei dureri de dinți!

(Răsete)

Oldřich Vlasák (PPE-DE). - (CS) Dnă președintă, pe lângă colapsul piețelor financiare, creșterea șomajului este una dintre cele două probleme majore care decurg din actuala criză economică. Cred cu tărie că, dacă Uniunea Europeană dorește să găsească o soluție pentru această creștere, ea trebuie să evite orice formă de protecționism. Consider, de asemenea, că este esențial să existe o coordonare a tuturor măsurilor separate aplicate pe teritoriul Uniunii Europene. Trebuie să se ia măsuri, pentru a-i motiva pe cei care devin șomeri să încerce să caute noi locuri de muncă. În acest context, privesc cu încredere propunerea ca persoanele care și-au pierdut locul de muncă din cauza actualii crize economice să poată primi rapid finanțare din partea Fondului european de ajustare la globalizare. Întrebarea este, totuși, dacă nu cumva mergem prea departe cu amendamentele la reglementările Fondului de ajustare la globalizare. În opinia mea, nivelul de cofinanțare de 75% propus acum este prea mare. Este necesară cooperarea între statele membre în acest caz, dar să nu uităm că trebuie simplificat sistemul de administrare a fondului.

Doamnelor și domnilor, suntem, desigur, de acord că menținerea locurilor de muncă și crearea de noi oportunități de angajare după criza financiară și economică reprezintă una dintre sarcinile fundamentale ale Uniunii Europene. În acest context, așteptată întâlnire la nivel înalt a liderilor din țările UE pe tema ocupării forței de muncă ar trebui să stabilească foarte clar un cadru comun și propuneri specifice și ar mai trebui să pună punct discuției privind schimbările aduse Fondului european de ajustare la globalizare.

Jan Cremers (PSE). - (NL) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, atunci când agenda socială a Comisiei a fost pentru prima dată pusă în discuție în anul trecut, am afirmat că, după părerea mea, programul nu este deloc ambițios și că înseamnă prea puțin, prea târziu. Aș dori să-i mulțumesc domnului Silva Peneda pentru contribuția adusă, în ultima vreme, în acest domeniu. Consider că acest raport arată că, indiferent de situație, Parlamentul European dorește o implicare mai ambițioasă în acest domeniu.

La început, atunci când s-a născut ideea Uniunii Europene, a fost clar că doream să ne bazăm politica socială pe un cadru de reglementare existent în aproape toate statele membre, și anume pe o lege a muncii solide, care să garanteze că nimeni nu este lăsat deoparte, și pe negocieri colective prin care să se mențină poziția angajaților pe piața muncii.

Acum trebuie să adăugăm, la acest cadru, protecția socială a celor vulnerabili din societatea noastră. În ciuda creșterii economice înregistrate în Europa, constatăm apariția unui fenomen nou: acela al angajaților săraci. Aș dori, de asemenea, să-i mulțumesc domnului Silva Peneda pentru că a inclus această problemă în raportul său.

David Casa (PPE-DE). - (MT) A fost pentru mine o onoare să activez în cele două domenii discutate aici. Aș dori să le mulțumesc călduros raportorilor și tuturor celor implicați, care ne-au ajutat să ajungem la poziția pe care o prezentăm astăzi. Înainte de orice altceva, trebuie să îi apărăm pe angajații care, din nefericire, au

fost disponibilizați în urma acestei crize și cred cu tărie că astăzi este mai ușor să-i ajutăm pe acești oameni să reintre pe piața forței de muncă.

În această seară am convenit să facem tot ce ne stă în putere pentru a crea mai multe locuri de muncă în Europa. Putem crea mai multe locuri de muncă și nu așa cum doresc socialiștii, prin restricționarea orelor suplimentare pentru angajați. Dimpotrivă, dorim ca angajații să decidă ei înșiși acest lucru. Noi, în calitate de politicieni, nu putem dicta câte ore suplimentare are dreptul o persoană să lucreze. Acest lucru trebuie lăsat la latitudinea angajatului. Așadar, da, după declarația comisarului Almunia, potrivit căruia ne vom confrunta cu o criză a locurilor de muncă în zona euro, trebuie să facem tot ce ne stă în putere pentru crearea de noi locuri de muncă și a unor locuri de muncă mai bune pentru toți angajații europeni.

Colm Burke (PPE-DE). - Dnă președintă, salut cu căldură revizuirea criteriilor care guvernează funcționarea Fondului european de ajustare la globalizare. Ne aflăm într-un moment de criză profundă, cea mai gravă de la sfârșitul celui de-al doilea război mondial. Așadar sunt necesare soluții inovatoare pentru rezolvarea teribilelor probleme economice cu care ne confruntăm.

Fondul european de ajustare la globalizare este un astfel de exemplu. Eu am fost primul deputat irlandez al acestei Camere care a întrezărit posibilitatea folosirii acestor fonduri în situația recente crize de locuri de muncă din Limerick, Waterford și Tralee, trei localități importante din circumscripția mea. Prin urmare, salut munca depusă de raportori pentru găsirea unor criterii mai flexibile în situația crizei economice. O mențiune specială merită noul raport al contribuțiilor Comisiei și statelor membre pentru finanțare, plus scăderea temporară a pragului de șomaj de la 1000 la 500 de persoane.

Consider că aceste reforme vor transmite un puternic semnal, din inima Europei, către cei care au avut neșansa de a fi loviți de uraganul crizei economice, că există disponibilitatea de a-i ajuta pentru a se recalifica și a-și îmbunătăți pregătirea, în vederea prosperității lor viitoare.

Katrin Saks (PSE). - (ET) Susțin, la rândul meu, reorganizarea Fondului de ajustare la globalizare. În țara mea natală, Estonia, acest fond nu a fost folosit și, atunci când am întrebat de ce, mi s-a răspuns că există condiții foarte stricte și că numărul minim, care până acum era de 1000, făcea acest lucru imposibil. Noi nu avem companii atât de mari, ci unele mai mici care au dat, într-adevăr, faliment. Categorie, reducerea numărului minim la 500 ar oferi, așadar, Estoniei - unde rata șomajului este deja foarte înaltă - o șansă, iar schimbarea procentajului de finanțare cerut ar fi, de asemenea, foarte favorabilă. Așadar, salut încă o dată schimbările făcute cu privire la acest fond.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE). - (RO) Și eu aș dori să apreciez ca deosebit de utile - și le voi susține prin votul meu - propunerile pentru transformarea Fondului de ajustare la globalizare într-un instrument eficient de luptă împotriva efectului celui mai dureros al crizei economice și anume pierderea locurilor de muncă.

Nu era drept ca, acum, acest fond să poată fi accesat numai în situațiile în care locurile de muncă erau pierdute datorită realocării firmelor, situație care se întâlnea, de regulă, în țările dezvoltate. Prin modificările propuse, statele membre mai puțin dezvoltate, între care și România, vor putea fi eligibile pentru acest fond.

Alexandr Vondra, Președinte în exercițiu al Consiliului. - Dnă președintă, în primul rând permiteți-mi să adresez mulțumirile mele pentru această dezbatere utilă care a avut loc aici. Consider că dezbaterea a fost foarte importantă și constructivă, mai ales în ceea ce privește importanța problemelor discutate. Cred că putem trage foloase din simplul fapt că această dezbatere are loc la momentul oportun, chiar înainte de întâlnirea ce va avea loc joi la Praga.

Așadar, permiteți-mi să vă mulțumesc pentru întreaga dumneavoastră contribuție. Cred că nimic nu va fi omis sau uitat. Cred că această dezbatere va contribui la rezultatul întâlnirii la nivel înalt, în aceeași măsură ca și munca de pregătire dusă împreună cu Comisia, și care s-a materializat prin cele trei workshop-uri importante desfășurate la Stockholm, Madrid și Praga.

Mă adresez celor care vorbeau despre dimensiunea sau scopul întrunirii: da, inițial s-a intenționat organizarea unei întâlniri cu participare mai largă, dar trebuie să ținem cont de situația generală din domeniul ocupării forței de muncă. Este un domeniu în care competențele naționale sunt foarte importante și contribuția comunității nu este singurul instrument pus în joc. Am afirmat acest lucru în cuvântul de deschidere, în care am prezentat câteva dintre speranțele noastre pentru întâlnirea la nivel înalt din această săptămână. Nu trebuie să pierdem din vedere faptul că, în pofida existenței unei strategii europene de ocupare a forței de muncă, politica de angajare rămâne, în esență, în responsabilitatea fiecărui stat membru.

Un element fundamental al strategiei care funcționează din 1997 a fost și rămâne rolul învățării reciproce, în procesul de căutare a unei soluții la problemele comune din domeniul ocupării forței de muncă. Această abordare este și astăzi crucială, căci ne confruntăm cu una dintre cele mai grave crize economice din istoria recentă și ea joacă, la rândul ei, un rol la întâlnirea la nivel înalt din această săptămână.

Dar, dincolo de măsurile luate la nivel național, Uniunea însăși trebuie să joace un rol și, în acest context, să folosească la maximum instrumentele financiare aflate la dispoziția sa, în principal Fondul social european și Fondul european de ajustare la globalizare, aflat acum în plin proces de modificare, astfel încât, desigur cu acordul Parlamentului, să își extindă scopul pentru acoperirea pierderii de locuri de muncă rezultate din actuala criză.

Este exact ce dorim noi să realizăm și consider că avem motive să credem că rezultatul întâlnirii de la Praga, în prezența membrilor Comisiei, a președinției, a viitorilor președinți și parteneri sociali, va permite obținerea de rezultate sub forma unor recomandări și sugestii. Apoi vom avea din nou prilejul să ne întâlnim, în calitate de reprezentanți ai celor 27 de state membre, la Consiliul European din iunie, pentru a emite decizii.

Așadar, speranța noastră este că, beneficiind de ajutorul din partea partenerilor sociali europeni și pe baza muncii de pregătire exprimate prin cele trei workshop-uri și prin această dezbatere, întâlnirea europeană la nivel înalt pe probleme legate de ocuparea forței de muncă să reușească să identifice pașii care trebuie făcuți în continuare, cât mai urgent, pentru a răspunde la situația gravă cu care se confruntă acum cetățenii noștri și pentru a ne ajuta la crearea unei Uniuni mai puternice și mai competitive pe viitor.

Vladimír Špidla, *membru al Comisiei*. – (CS) Dnă președintă, doamnelor și domnilor, pe parcursul celor cinci ani în care am lucrat în cadrul Comisiei am avut de mai multe ori șansa de a mă întâlni cu raportorii și, prin urmare, calitatea rapoartelor lor nu este pentru mine o surpriză. Este limpede că ne întâlnim într-un moment în care Europa și întreaga lume se confruntă cu criza. Această criză este adesea comparată cu criza din anii 1930 și există temeri că și consecințele vor fi aceleași căci, cu siguranță, este o criză gravă. Totuși, unele lucruri s-au schimbat în comparație cu criza anterioară. Avem acum Uniunea Europeană, iar continentul european nu mai este plin de tensiuni între țări și de ură. Avem modelul social european, care a dat naștere unui sistem foarte complex de protecție socială, iar asta este o schimbare substanțială. În plus, consider că a crescut, progresiv, voința și capacitatea de a conlucra, deoarece acum, pentru prima dată, țările europene și-au coordonat riposta împotriva crizei printr-un plan de redresare economică, folosindu-și capacitatea de coordonare la nivel comunitar și la nivelul fiecărui stat membru în parte. Este clar, de asemenea, că dacă vorbim despre criză, ne gândim în principal la șomaj și la consecințele sociale ale acestuia. Comisia consideră că problema ocupării forței de muncă și a șomajului reprezintă o temă prioritară și propune ca ea să devină prioritară pentru întreaga Uniune Europeană. O parte dintre membri au criticat faptul că scopul inițial al întâlnirii șefilor de state sau de guverne a suferit transformări. Președintele Comisiei a exprimat clar opinia susținută de către Comisie, iar aceasta este ideea de la care s-a pornit. Totuși, doresc să afirm că întâlnirea de la Praga este un eveniment excepțional. Pregătirile în vederea desfășurării ei sunt extraordinare. Vor fi prezenți participanți care nu au mai luat niciodată parte la asemenea evenimente, această întâlnire fiind, în același timp, un prim pas spre Consiliul European. Asta înseamnă că tema ocupării forței de muncă și a șomajului va fi dezbătută la nivelul primilor miniștri și al președinților.

Doamnelor și domnilor, am dezbătut câteva probleme de sine stătătoare din cadrul agendei sociale și, pe parcursul dezbaterilor, s-au născut unele întrebări legate de schimbările care trebuie aduse fondurilor individuale. Aș dori să subliniez faptul că agenda propusă a fost pregătită, în cea mai mare parte, înainte de instalarea crizei dar, în ciuda acestui fapt, vreau să fie foarte clar că programul inițial era și încă mai reprezintă o bază utilă pentru a înfrunta criza. El se constituie, de asemenea, într-o bază utilă pentru acțiunile ce vor fi întreprinse după încheierea crizei. Consider că modelul social european este mai mult decât o simplă reacție la criză, oricât de serioasă ar fi aceasta. El este un proces și o strategie politică și socială pe termen foarte lung și tocmai acest aspect al duratei sale este o parte integrantă a agendei sociale. Cu privire la problema Fondului european de ajustare la globalizare și subiectul modificărilor aduse Fondului social european, aș dori să adresez mulțumirile mele pentru excelenta cooperare, deoarece dialogul a fost atât de constructiv, încât avem toate șansele să ne atingem țelurile în cadrul întâlnirii respective, iar eu consider că acest fapt este extrem de important. În cehă avem o vorbă, conform căreia „cel care dă repede dă de două ori”. Nu știu dacă strămoșii noștri au stabilit aceste calcule precise, dar e limpede că un răspuns rapid contează și este de mai mare ajutor decât ezitarea.

În cursul dezbaterii s-au adresat câteva întrebări precise, la care aș dori să răspund. Prima dintre acestea este întrebarea adresată de domnul Cottigny, privind data de 1 mai din acest an, sau luna mai a acestui an și folosirea fondului. Aș dori să fie limpede că solicitările depuse după data de 1 mai a acestui an, în baza

propunerii aflate în stadiul final, vor fi evaluate conform noilor reguli. Doamna Juknevičienė era îngrijorată că, adeseori, banii din fond nu ajung la cei care au nevoie de ei. Consider că ar trebui să se controleze în permanență eficiența fondurilor. Am avut posibilitatea să vizitez Karelia de Est, unde se discuta despre folosirea finanțării pentru ajutarea celor care și-au pierdut locurile de muncă în urma restructurărilor de la firma Nokia și pot spune din experiență că discuțiile au arătat cu claritate că cea mai mare parte dintre cei care își pierduseră locurile de muncă erau de părere că ajutorul din partea Fondului european de ajustare la globalizare era necesară, ba chiar ar fi avut nevoie de un ajutor rapid. În momentul în care mă aflam acolo, 60% dintre ei își găsiseră deja un nou loc de muncă. Bineînțeles, nu toți, dar chiar și așa, era clar că acest mecanism funcționează. O altă întrebare adresată aici a fost aceea a cofinanțării. Desigur, dl. Vlasák avea dreptate când afirma că această cofinanțare joacă un rol foarte important; totuși, consider că o creștere a nivelului de cofinanțare pe timp de criză este o propunere bună, deoarece unele state aflate într-o situație foarte dificilă au probleme foarte serioase în obținerea cofinanțării. Pentru ca lucrurile să meargă mai bine, noi am propus un nivel de 75%. În urma dezbaterii din Parlament, procentul a fost redus la 65% și cred că acesta este un pas important, care înlesnește cu adevărat utilizarea fondului. Aș dori de asemenea să subliniez un lucru care nu a fost reliefat explicit în dezbateri, cu toate că Fondul social european este o instituție consacrată, care ajută milioane de persoane anual și o face extrem de eficient. Și în cazul acestui fond am modificat, de comun acord, reglementările, în cadrul discuțiilor avute cu dumneavoastră și consider că astfel el va putea fi utilizat mai ușor și mai eficient. Doamna Lambert a subliniat importanța integrării sociale. Cred că ar trebui subliniat că politica noastră este foarte clară. Modelul social european este un model al societății active, în cadrul căruia activarea pe piața muncii este elementul cheie. Totuși, el nu este un model care să-i accepte doar pe cei care participă pe piața forței de muncă, deoarece un procent însemnat dintre cetățenii noștri nu participă, din diferite motive, pe piața forței de muncă și totuși este foarte important ca ei să aibă posibilitatea de a participa activ și de a juca un rol activ în societate. Dl. Silva Peneda a pus în evidență dialogul social. Nu pot decât să mă declar de acord cu această opinie, conform căreia dialogul social este, mai ales în acest moment, mai important ca niciodată.

Doamnelor și domnilor, aș dori să afirm că, după părerea mea, agenda socială și cea ocupațională devin din ce în ce mai importante, și că acest proces își face tot mai mult simțită prezența în toate strategiile UE, la fel ca și în toate propunerile de schimbare a planurilor pe termen lung și a imaginii Uniunii Europene. Aș dori să vă mulțumesc tuturor și să închei prin a-mi exprima profunda convingere că modelul social European este un model ce nu poate exista fără integrarea europeană; nu e un model care să poată fi dezvoltat și păstrat între granițele naționale, de sine stătător și, ca urmare, aș dori să concluzionez spunând că, în opinia mea, Europa și integrarea europeană reprezintă o condiție prealabilă fundamentală pentru dezvoltarea viitoare a modelului social european.

Gabriele Stauner, raportoare. – (DE) Dnă președintă, domnule președinte în exercițiu al Consiliului, domnule comisar, aș dori să adaug câteva lucruri la observațiile domnului comisar privind Fondul european de ajustare la globalizare (FEAG). FEAG face și el parte din modelul social european. Dânsul a avut dreptate să spună că "e mai bine să previi, decât mai apoi să dregi". Am avut discuții ample cu Comisia și aș dori să subliniez faptul că, în acest caz, reacția noastră este una rapidă, dar de înalt calibru, din punct de vedere al conținutului și al calității. Este un compromis de care atât eu, cât și colegii mei suntem foarte mândri.

Aș dori să prezint, pe scurt, câteva gânduri desprinse din această discuție: în ceea ce privește FEAG, s-a dovedit că, slavă Domnului, există un larg consens în privința revizuirii lui. Aș dori să adresez o scurtă rugămintă Comisiei: vă rog, nu trebuie doar să transferați fondurile remanente din Fondul social european (FSE) către FEAG, ci să colectați și alte fonduri remanente din buget. Pentru aceia dintre noi care sunt interesați de politica socială, ar fi, desigur, ideal dacă fondurile din FSE s-ar cheltui în totalitate pentru obiectivele FEAG, iar fondurile FSE ar proveni din alte fonduri remanente. așa am putea face de două ori mai mult bine angajaților.

Colegilor mei, dnei Lynne, dnei Sinnott și dlui. Burke le voi spune, ca exemplu, că FEAG poate realiza multe lucruri dar, în mod sigur, nu poate rezolva toate problemele regionale. Acest lucru este evident - iar scopul său nici nu este acesta. Statele membre au în continuare responsabilitățile lor. Aș dori să mai fac un apel către Comisie: poate că veți putea evita epuizarea fondurilor pentru asistență tehnică - 0,35% - care vă stau la dispoziție conform regulamentului. În acest caz, angajații ar putea beneficia de sume mai mari. Comentariul făcut de dl. Naranjo Escobar a fost foarte corect și se referă la o sarcină de viitor. Ținând cont de criza economică și financiară, trebuie să revizuim și Strategia de la Lisabona.

Aș dori să adresez un comentariu dlui Hughes: o întâlnire la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă ar fi, într-adevăr, un lucru grozav, dar vă spun, cu toată sinceritatea, troica este și ea potrivită, dacă duce la rezultate raționale. Nu este nevoie să se organizeze o întâlnire la nivel înalt doar de dragul organizării. Avem nevoie de rezultate bune și rapide!

José Albino Silva Peneda, raportor. – (PT) În acest moment al dezbaterii, aş dori să fac trei comentarii. În primul rând, doresc să afirm că politica socială nu este monopolul niciunei forţe politice din acest plen. Pe parcursul acestei legislaturi, Grupul Popular European (Creştin Democrat) şi Democraţii Europeni, forţa politică pe care o reprezintă în Parlament, a contribuit la politica socială într-un mod pe care eu îl consider decisiv. Eu am jucat un rol foarte activ la diferite rapoarte, pe diferite subiecte, mai exact revizuirea Fondului social european, a Fondului european de ajustare la globalizare, flexisecuritatea, raportul privind modelul social european, Directiva privind timpul de muncă şi, acum, Agenda socială europeană.

Din experienţa mea în actualul mandat sunt convins că putem realiza un consens mai larg asupra problemelor legate de politica socială. Totuşi, pe lângă largul consens asupra structurii politicilor - pe care eu consider că l-am îndeplinit - trebuie, în acelaşi timp, să fim mult mai pretenţioşi atunci când este vorba despre realizarea unui consens asupra acţiunilor politice. În această privinţă, am sentimentul că, în cadrul Comisiei şi în instituţiile europene, ar fi trebuit să creăm mai multe stimulente, astfel încât resursele financiare să poată fi alocate la nivel local şi regional, cu condiţia ca acolo să existe o convergenţă între diferitele instituţii şi acţiuni, pentru ca problemele sociale să fie într-adevăr rezolvate.

Al treilea comentariu pe care doresc să îl fac se referă la încredere. Încrederea nu se poate obţine prin decret sau lege. Ea depinde, în mare parte, de comportamentul instituţiilor. Consider că o cultură a cooperării în structurarea politicilor ne va ajuta să reinstaurăm încrederea. Cred cu tărie că, de-a lungul acestei legislaturi, aici, în Parlamentul European, am dat un bun exemplu de cooperare şi este limpede că rezultatul lucrului la Agenda socială reînnoită se bazează pe această idee.

Sunt de acord cu doamna comisar, atunci când afirmă că dialogul social trebuie să se afle în centrul dezbaterilor. Totuşi, mai mult decât un simplu dialog social, cred că ne aflăm acum într-un stadiu în care politica socială trebuie să se afle în centrul dezbaterii politice. Aşadar, mă alătur, din toată inima, celor spuse aici, în plen, privind întâlnirea la nivel înalt pe probleme de ocupare a forţei de muncă şi politici sociale. Consider că acum este momentul potrivit pentru discutarea acestei probleme.

În sfârşit, acesta este ultimul meu discurs în acest Parlament şi doresc să mulţumesc - în numele domnului Preşedinte - tuturor parlamentarilor europeni, doamnei comisar şi Comisiei, pentru modul în care au colaborat cu mine pe parcursul acestor cinci ani de activitate intensă şi entuziasmantă, în Parlamentul European. Vă mulţumesc foarte mult.

Jean Lambert, raportoare. – Dnă preşedintă, regret din inimă faptul că unii dintre dragii noştri colegi ne părăsesc la sfârşitul acestui mandat.

În cadrul dezbaterii au fost atinse mai multe probleme, nu în ultimul rând legate de măsurile antidiscriminare şi cât de importante sunt ele, chiar şi în vremuri de recesiune economică. S-a ridicat problema activităţii desfăşurate pe acest subiect în cadrul Comisiei pentru drepturile femeii şi egalitatea de gen. S-a menţionat şi subiectul susţinerii reciproce.

Doresc să subliniez, în acest moment, că unul dintre elementele discutate în raportul de integrare, a fost cel al acţiunilor desfăşurate la nivel local, alături de anumite caracteristici specifice pentru economia locală. Se vorbeşte mult despre economia naţională şi internaţională, dar economia locală are o importanţă fundamentală: accesul cetăţenilor, chiar şi al celor cu venituri mai mici, la operaţiunile bancare, la microcredite şi unicredite. Nu ne putem permite ca persoanele mai sărace să fie forţate să se îndatoreze tot mai mult, cu dobânzi foarte mari, din cauza rechinilor creditori şi a altora asemenea lor. Trebuie să fim siguri că nu se va întâmpla aşa, deoarece asta duce oamenii spre distrugere.

Totuşi, în privinţa subiectelor autorităţii locale şi serviciilor, despre care s-a discutat de asemenea, în cadrul raportului, un alt domeniu pe care aş dori în mod special să îl menţionez este acela al locuinţelor deoarece, din nou, la vreme de recesiune economică oamenii sunt supuşi unor presiuni din ce în ce mai mari şi pot ajunge să nu îşi mai permită locuinţa în care stau. Aşadar va fi necesar să ne concentrăm asupra acestei probleme; poate că am putea folosi metoda coordonării, pentru a studia cazurile celei mai bune practici din toate statele membre.

În final, aş dori să menţionez Fondul social. Suntem foarte îngrijoraţi că el nu a fost pus în strânsă legătură cu ceea ce reprezintă ocuparea forţei de muncă şi pregătirea pentru angajare, căci nu dorim să pierdem din vedere cadrele pline de imaginaţie, foarte productive şi interesante care i-au ajutat pe oameni, de-a lungul multor ani, să îşi găsească un loc de muncă, deşi, la început, se aflau într-un moment foarte dificil.

Preşedinta. – Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc miercuri, 6 mai 2009.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Kelam, Tunne (PPE-DE), în scris. – Peste câteva zile, liderii și părțile interesate vor participa la Întâlnirea la nivel înalt privind ocuparea forței de muncă. Creșterea rapidă a șomajului a devenit problema centrală a actualei crize financiare. Este o problemă profund umană: de fapt, este cea mai mare nedreptate socială existentă în Europa. Liderii guvernelor și politicienii europeni trebuie să își folosească imaginația și să aplice măsuri concrete pentru rezolvarea situației.

2009 este anul inovației și al creativității. Europa trebuie să profite de această ocazie pentru reducerea șomajului. Cel mai bun mod de a face acest lucru este stimularea creării de noi locuri de muncă. Principala problemă este susținerea întreprinderilor mici și mijlocii. O soluție practică este și relaxarea reglementărilor birocratice pentru solicitarea fondurilor europene. Întreprinderile mici și mijlocii creează locuri de muncă și ele vor reprezenta un instrument extrem de important pentru reducerea șomajului în viitor, cu condiția ca noi, cei din UE, să le susținem cu eficiență.

Mai mult decât atât, Europa trebuie să investească în educație, în special în învățarea continuă. Șomajul este un șoc teribil pentru oricine. În primul rând, UE și statele membre trebuie să-i ajute pe oameni să depășească acest șoc și să fie pregătiți pentru soluții alternative, pentru a reintra pe piața muncii cât mai curând posibil. Cea mai bună cale pentru realizarea acestui țel este să investim în inovare, cercetare și dezvoltare, dar și în învățarea continuă.

Magda Kósáné Kovács (PSE), în scris. – (HU) În ciuda tuturor eforturilor depuse de la integrarea noastră în 2004, în UE se observă o evoluție constantă spre sărăcia „competitivă”. Evident, criza economică a exacerbât situația, atât la nivelul statelor membre, cât și în rândurile cetățenilor obișnuiți. Conflictele sociale apărute din această cauză amenință structurile-cadru europene existente. La urma urmelor, cetățenii obișnuiți se așteaptă, pe de o parte, ca instituțiile Uniunii Europene să ajute băncile dar, pe de altă parte, să le și ofere securitate socială.

Concurența de pe piață, care se restrânge datorită crizei, se intensifică atât între companii, cât și între angajați. Tensiunile sociale inerente din UE sunt cel mai bine ilustrate de reacțiile excesive provocate de deciziile Curții Europene de Justiție în legătură cu directiva privind detașarea lucrătorilor.

Familiarizarea cu legislația actuală este fundamentală pentru risipirea temerilor neîntemeiate. Membrii Comisiei din viitoarea legislatură ar trebui să evalueze modul în care Directiva privind detașarea lucrătorilor este transpusă în statele membre.

Pe lângă măsurile cuprinse în pachetul social, sunt necesare și alte instrumente legale care să pună capăt crizei și să rezolve tensiunile existente. Garantarea păcii sociale poate fi foarte dificilă dacă nu există un salariu minim la nivel european. Definiția muncii decente, a unei vieți decente și a contractelor colective valabile dincolo de granițe sunt doar câteva dintre problemele pe care Comisia va trebui să le dezbată în continuare.

Desigur, pe termen lung, pentru realizarea obiectivelor păcii sociale, Tratatul de la Lisabona și Carta drepturilor fundamentale, ratificate deja de 25 de state membre, pot garanta o implicare europeană mai amplă, prin stabilirea egalității în drepturi economice și sociale dar, în același timp, fără să se înlocuiască, cu niciun chip, pachetul de măsuri pe termen scurt.

Iosif Matula (PPE-DE), în scris. – (RO) Fondul European de Ajustare la Globalizare (FEAG) reprezintă un instrument important utilizat de Comisia Europeană pentru atenuarea crizei economice și ajutorarea persoanelor direct afectate. Există industrii sau segmente ale economiei – precum sectorul financiar, auto și cel al vânzătorilor – care resimt mai puternic criza, fiind nevoite să recurgă la reducerea activității și restructurări de personal, lucru pe care îl constatăm și în România. Un studiu arată că în primul trimestru al anului 2009, la nivelul Uniunii Europene, s-au înregistrat de trei ori mai multe concedieri decât locuri de muncă nou create.

Prin acțiunile de contracarare a efectelor crizei economice internaționale, putem realiza și obiectivul de coeziune socială, economică și teritorială. Consider că acesta poate fi mai bine atins dacă FEAG se adresează șomerilor ce provin din aceeași regiune sau regiuni învecinate și chiar din State Membre diferite, dacă ele au frontieră comună. Pe de-o parte, trebuie să demonstrăm solidaritate față de cei care își pierd locurile de muncă și, pe de altă parte, trebuie să îi ajutăm să reintre pe piața muncii. Reconvertirea profesională și specializarea personalului în funcție de domeniile de dezvoltare și de resursele specifice fiecărei zone pot duce la crearea de noi locuri de muncă.

Siiri Oviir (ALDE), în scris. – (ET) La momentul actual al crizei economice (adică acela de recesiune economică și șomaj în creștere), faptul că tot mai multe persoane vor fi disponibilizate este o realitate pe piața muncii din UE, fapt care va duce la creșterea continuă a numărului total al persoanelor ce suferă de sărăcie și alienare în Europa.

Astăzi este foarte important ca implicarea socială și politicile conexe de pe piața muncii să decurgă dintr-o abordare integrată și unitară, în cadrul planului de redresare a economiei europene.

În plus, statele membre nu ar trebui să sacrifice problemele sociale, sănătatea și educația prin reduceri aplicate prin rectificări bugetare, deoarece tocmai acestea sunt domeniile care contribuie la creșterea riscului de sărăcie în societate.

Să recunoaștem că adesea este foarte complicat să se creeze o conexiune între asistența socială din statele membre și participarea lor activă pe piața muncii, mai ales atunci când nu se pot obține decât locuri de muncă temporare, sezoniere sau cu jumătate de normă și dacă cerințele pentru obținerea de suport financiar, sisteme de asistență socială sau rate minime ale impozitelor nu îi motivează pe indivizi pentru a accepta aceste locuri de muncă. În aceste condiții noi, trebuie să transformăm sistemul nostru de asistență socială, astfel încât să devină mai flexibil. Situația actuală ne cere acest lucru.

Consider că asistența socială trebuie să garanteze un venit minim suficient pentru o viață decentă, care să depășească limita sărăciei și să ajute individul să iasă din sărăcie, fără să exacerbeze și mai mult acea sărăcie, doar pentru că nu este suficient de flexibilă.

Esko Seppänen (GUE/NGL), în scris. – (FI) Este uimitor, de fapt, este de neiertat că întâlnirea la nivel înalt a UE pe probleme sociale și dialog cu partenerii sociali se desfășoară la nivelul de troică, fără participarea șefilor de state și de guverne. Acest fapt arată cât de puțin sunt interesați liderii europeni de dezbaterile problemelor sociale. Arată că suntem departe de obiectivul de a face din Uniune o Europă a cetățenilor. Desigur, băncile sunt salvate cu fonduri de stat, prin naționalizarea datoriilor lor, dar nimănui nu îi pasă de bunăstarea oamenilor.

PREZIDEAZĂ: Diana WALLIS

Vicepreședintă

11. Timpul afectat întrebărilor (întrebări adresate Comisiei)

Președinta. – Următorul punct este timpul alocat întrebărilor (B6-0001/2009).

Următoarele întrebări sunt adresate Comisiei.

Întrebarea nr. 23 adresată de **Manuel Medina Ortega** (H-0206/09)

Subiect: Concurență și transparența impozitului pe venit

Consideră Comisia că menținerea unor sisteme netransparente de impozitare a venitului în cadrul Uniunii Europene este compatibilă cu libera concurență și, în caz contrar, ce măsuri intenționează să ia pentru a pune capăt acestor sisteme din unele state membre sau din părți ale unor state membre?

Andris Piebalgs, membru al Comisiei. – Permiteți-mi să vă reamintesc că, în conformitate cu legislația comunitară, statele membre dispun de o mare libertate în a-și stabili propriile sisteme de impozitare directă, astfel încât acestea să asigure îndeplinirea obiectivelor și cerințelor lor de politică internă în cel mai eficient mod. Însă în ultimii ani, statele membre au convenit asupra unor măsuri propuse de Comisie privind abordarea problemei erodării bazei de impozitare și a distorsiunilor legate de repartizarea investițiilor. Astfel, acestea au recunoscut că, în vederea protejării veniturilor, cooperarea la nivelul UE și regulile de concurență fiscală loială sunt de o importanță vitală.

În ceea ce privește problema transparenței, ridicată de un stimabil deputat în Parlament, aș dori să reamintesc faptul că foarte recent, la 28 aprilie 2009, Comisia Europeană a adoptat o comunicare prin care identifică măsuri de promovare a bunei guvernante în domeniul fiscal, definită prin transparență, schimb de informații și concurență fiscală loială.

În primul rând, comunicarea identifică modalități prin care buna guvernare în domeniul fiscal ar putea fi îmbunătățită în cadrul Uniunii Europene, întărind astfel argumentul pentru care alte jurisdicții ar trebui să

se alătore acestui demers. Comunicarea invită statele membre să adopte cu celeritate propunerile de directive ale Comisiei cu privire la cooperarea administrativă și asistența reciprocă în ceea ce privește perceperea taxelor și impozitarea veniturilor din economii. De asemenea, statele membre trebuie să acorde în continuare prioritatea cuvenită eliminării regimurilor dăunătoare în materie de fiscalitate a întreprinderilor. Mai precis, propunerea Comisiei privind cooperarea administrativă include o prevedere prin care se interzice unui stat membru să invoce secretul bancar drept motiv pentru refuzul de a răspunde unei solicitări de informații din partea unui alt stat membru, cu privire la persoane nerezidente în statul membru căruia îi este adresată solicitarea respectivă. Aceasta este în deplin acord cu consensul internațional privind schimbul de informații fiscale.

În al doilea rând, pentru a promova și mai mult buna guvernare în afara Uniunii Europene, comunicarea sugerează modalități de a asigura o mai bună coerență între politicile UE, în scopul de a garanta faptul că intensificarea relațiilor economice între UE și jurisdicțiile partenere va fi însoțită de un angajament privind adoptarea principiilor bunei guvernări. Se pune accent deosebit pe sprijinul acordat țărilor în curs de dezvoltare care s-au angajat să adopte principiile bunei guvernări.

În plus, comunicarea propune modalități de asigurare a unei mai mari coerențe între pozițiile statelor membre în domeniul impozitării la nivel internațional și principiile bunei guvernări asupra cărora s-a convenit. Aceasta ar include în mod special o reacție coordonată față de jurisdicțiile care refuză aplicarea principiilor bunei guvernări, ori de câte ori este necesar. Astăzi, Comisia a prezentat această comunicare miniștrilor de finanțe din UE reuniți în adunarea Ecofin, în scopul obținerii sprijinului acestora privind abordarea propusă, în cadrul ultimei reuniuni Ecofin a Președinției Republicii Cehe din iunie 2009.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Vă mulțumesc pentru răspuns, domnule comisar. Ați abordat o serie de aspecte, printre care și principiul transparenței; însă în discursul dumneavoastră nu menționați nimic despre recente acorduri încheiate în cadrul reuniunii la nivel înalt G20 cu privire la lupta împotriva paradisurilor fiscale și împotriva așa-numitelor „jurisdicții necooperante”. Contribuie Comisia la propunerea G20 sau urmărește de pe margine acest tip de negociere?

Andris Piebalgs, membru al Comisiei. – Comisia este un participant activ la G20 și participă în totalitate la acest proces.

Am menționat deja câteva dintre măsurile a căror adoptare de către statele membre este încurajată de Comisie. Comisia este implicată în totalitate în procesul G20.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Doamnă președintă, domnule comisar, în principiu sunt împotriva introducerii unor noi impozite. Acestea afectează în primul rând clasa de mijloc. Afectează crearea bogăției și nu stimulează investițiile.

Cu toate acestea, trebuie să luăm în considerare impozitarea profiturilor aferente participațiilor pe termen scurt. Aveți în vedere ca impozitele asupra profiturilor aferente participațiilor pe termen scurt, obținute din operațiuni neacoperite de vânzare în lipsă să fie destinate creării de noi locuri de muncă?

Avril Doyle (PPE-DE). - Aș dori o asigurare din partea comisarului, în această ședință plenară, cu privire la faptul că susține cu fermitate principiul conform căruia orice impozitare directă – impozitul pe venit și impozitul pe profit – este în totalitate de competența unui stat membru. Vă rog să confirmați că acesta este punctul dumneavoastră de vedere.

Andris Piebalgs, membru al Comisiei. – Există un tratat, care este foarte clar. Știm că se va organiza probabil un nou referendum în Irlanda cu privire la Tratatul de la Lisabona, însă aceste articole precizează foarte clar în text modul în care se distribuie competențele și Comisia nu are nicidecum intenția de a scrie un nou tratat prin care să stabilească responsabilități diferite.

Acest răspuns vizează parțial și întrebarea referitoare la utilizarea politicii fiscale pentru crearea de noi locuri de muncă. Întrucât situația este diferită de la o țară la alta, un instrument european de impozitare nu va atinge aceleași scopuri în fiecare stat membru.

Într-adevăr, instrumentele de impozitare sunt uneori eficiente pentru crearea de stimulente sau pentru dezvoltarea economică, însă acest efect depinde în mare măsură de situația din statul membru respectiv.

Președinta. – Întrebarea nr. 24 adresată de **Nikolaos Vakalis** (H-0240/09)

Subiect: Politica UE cu privire la cutremure: măsuri luate de Comisie în urma cutremurului catastrofal care s-a produs recent în Italia.

În noiembrie 2007 Parlamentul a adoptat rezoluția (P6_TA(2007)0507) privind o abordare integrată a cutremurelor la nivelul UE (prevenirea, răspunsul și repararea daunelor) prin care a solicitat adoptarea unor măsuri specifice în ceea ce privește o politică pentru protejarea, consolidarea clădirilor (în special a clădirilor de importanță istorică și culturală), finanțarea, cercetarea, informarea publică etc.

De asemenea, în scrisorile pe care le-am adresat comisarului pentru mediu (10.1.2008) și respectiv Președintelui Comisiei (22.5.2008), am atras atenția asupra nevoii urgente de a elabora o comunicare dedicată în mod special și exclusiv gestionării eficiente a răspunsurilor la cutremure.

În urma recentului cutremur devastator din Italia, consideră Comisia că problema a fost abordată complet în răspunsul său scris din 22.07.2008 (P-3470/08) și în răspunsurile date de domnul Barroso și de domnul Dimas sau intenționează să adopte și alte inițiative privind protejarea cetățenilor europeni de cutremure?

Stavros Dimas, membru al Comisiei. – (EL) Doamnă președintă, Comisia este ferm hotărâtă să ajute la protejarea cetățenilor de cutremure. Acest obiectiv trebuie să facă parte dintr-o abordare integrată privind gestionarea situațiilor cauzate de diverse pericole. Comisia a adoptat recent o comunicare intitulată „Comunicare privind abordarea comunitară a prevenirii dezastrelor naturale și a celor provocate de om”, care se referă, printre altele, la cutremure. Această comunicare se înscrie pe linia acțiunilor întreprinse de Comisie pe parcursul ultimilor ani, care sunt în acord cu multe dintre recomandările formulate de Parlamentul European în rezoluția adoptată de acesta în 2007. Această acțiune specifică se referă în special la răspândirea bunelor practici, la elaborarea unei abordări comune a metodelor de evaluare, de cartografiere și de informare cu privire la riscuri și la sensibilizarea cetățenilor, urmărind în același timp să îmbunătățească coeziunea și sinergiile dintre mijloacele financiare și legislative de prevenire deja existente, consolidând astfel valoarea adăugată a acțiunii la nivel european. Comisia va depune toate eforturile pentru a modera impactul cutremurelor, încurajând statele membre să integreze în totalitate codurile de urbanism comune europene pentru clădiri și lucrări publice, în special Eurocode 8, în reglementările naționale ale acestora. Comisia așteaptă cu deosebit interes răspunsul Parlamentului European la abordarea propusă în comunicarea sa.

Nikolaos Vakalis (PPE-DE). – (EL) Doamnă președintă, cu regret, îmi mențin întrebarea. Sincer, nu înțeleg: de ce refuză Comisia să abordeze cutremurele în același mod în care a abordat inundațiile? Care este diferența? De fapt, sunt foarte surprins de faptul că această dezbatere are loc după ce s-a produs recentul dezastru din Italia. În ceea ce privește ultima comunicare la care v-ați referit, aceasta menționează cutremurele în trecut, la trei puncte din cadrul acesteia, pe care le-ați amintit. Considerați într-adevăr că menționarea cutremurelor la trei puncte în cadrul unei comunicări este suficientă pentru a răspunde nevoii enorme din Europa pentru o comunicare special dedicată cutremurelor? Aș dori un răspuns în acest sens.

Stavros Dimas, membru al Comisiei. – (EL) Doamnă președintă, comunicarea pe care am publicat-o în februarie 2009 conține o abordare integrată a problemei generale, indiferent de sursa pericolului. Considerăm că aceasta este abordarea cea mai eficientă. În ceea ce privește inundațiile, avem o comunicare referitoare la deficitul de apă și secetă. Deși există comunicări privind pericole sau probleme specifice, considerăm că abordarea integrată pe care dorim să o aplicăm este cea mai potrivită.

Așteptăm răspunsul Parlamentului și, în cazul în care există motive semnificative pentru care ar trebui să renunțăm la această abordare, le vom lua în considerare. Cu toate acestea, țin să menționez că, în comunicarea sa, Comisia nu neglijează prevenirea consecințelor cutremurelor.

Astfel, aceasta se adresează statelor membre care invocă principiul subsidiarității pentru a-și păstra competența în această problemă, urmărind ca acestea să încorporeze în legislația națională dispozițiile Uniunii Europene privind clădirile, indiferent dacă este vorba despre dispozițiile Eurocode 8 pentru clădirile noi sau de dispozițiile privind consolidarea clădirilor vechi. Propun să le permitem să facă acest lucru, să le permitem să ia și alte acțiuni necesare, precum respectarea strictă a reglementărilor de urbanism, în vederea prevenirii tuturor dezastrelor.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Doamnă președintă, domnule comisar, falia care se întinde de-a lungul Munților Apenini este conectată cu o altă falie, care traversează Slovenia. După cum probabil știți, centrala nucleară de la Krško este situată pe această falie. La inițiativa noastră, în acel loc au fost instalate mai multe dispozitive de avertizare. Ce măsuri vă propuneți să luați, ca urmare a cutremurului devastator din Italia,

pentru a garanta siguranța centralei nucleare de la Krško, situată pe o falie conectată cu aceasta? Vă gândiți să luați măsuri preventive care ar putea viza chiar și închiderea centralei Krško?

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). - (EL) Doamnă președintă, la rândul meu sunt surprins de poziția exprimată de Comisie astăzi deoarece, deși respectăm, evident, răspunsul referitor la chestiunea subsidiarității și sunt într-un tot de acord cu cererile specifice, aceasta nu rezolvă problema unei propuneri politice colective din partea Comisiei Europene care să includă toate aspectele dezastrelor cauzate de cutremure. Domnul Pirker a exemplificat unul dintre acestea și cu siguranță vom găsi și alte exemple. Prin urmare, rămâne întrebarea: de ce, dincolo de principiul subsidiarității și de măsurile specifice menționate de comisar, nu avem o propunere globală din partea Comisiei Europene?

Stavros Dimas, membru al Comisiei. - (EL) Doamnă președintă, așa cum am precizat anterior, așteptăm răspunsul Parlamentului European la comunicarea pe care am elaborat-o pe tema prevenirii efectelor cutremurelor. De îndată ce primim răspunsul, vom stabili care dintre cele două abordări este mai eficientă. În special, există dispoziții specifice pentru instalațiile nucleare și, de asemenea, există directiva Seveso II pentru industrie.

Președinta. - Întrebarea nr. 25 adresată de **Avril Doyle (H-0211/09)**

Subiect: Electricitatea termică solară și Planul de redresare economică

În efortul de a răspunde provocărilor enorme din domeniul energetic și economic cu care se confruntă Uniunea Europeană, prin pachetul său de redresare, Comisia a propus măsuri menite să contribuie atât la redresarea economică, cât și la atingerea obiectivelor energetice. Cu toate acestea, electricitatea termică solară (ETS) - una dintre sursele regenerabile de energie cele mai promițătoare - nu este inclusă pe lista sectoarelor beneficiare.

În plus, industria europeană este în prezent lider mondial în acest sector, însă își poate menține această poziție doar prin dezvoltarea pieței interne și prin continuarea promovării acțiunilor de cercetare și dezvoltare.

Rog Comisia să explice de ce sectorul ETS a fost exclus din obiectivele planului de redresare pentru care se acordă sprijin financiar consistent. Ce alte surse de finanțare sunt disponibile pentru acest sector?

Andris Piebalgs, membru al Comisiei. - Electricitatea termică solară nu a fost niciodată exclusă din Planul european de redresare economică. Aceasta nu a fost inclusă fiindcă am abordat necesitățile energetice cele mai urgente. Aceasta înseamnă că ne-am îndreptat atenția către aspectele asupra cărora criza a avut cel mai mare impact și către proiectele care nu au putut fi materializate.

Prima chestiune a fost interconectarea. Producția de energie, în special din surse noi de energie, nu este posibilă dacă există probleme legate de rețele. Prin urmare, am abordat cu prioritate rețelele electrice și interconectarea între statele membre.

În plus, ne-am confruntat cu criza gazelor, care a arătat în mod clar că, în anumite cazuri, lipsa infrastructurii fizice are un impact enorm în ceea ce privește întreruperea furnizării cu gaze. Acesta este cel mai rapid mod de a rezolva problema siguranței furnizării gazelor.

De asemenea, am abordat alte două probleme care cred că ar putea fi amânate pe o perioadă nelimitată dacă nu beneficiază de sprijinul Comunității: prima este energia eoliană offshore, care reprezintă un proiect destul de vast ce trebuie să fie conectat la rețeaua continentală, iar a doua este captarea și stocarea carbonului, domeniu în care trebuie să încurajăm industria să elaboreze un proiect de mare anvergură cât mai curând posibil.

Acesta este motivul pentru care nu am luat în considerare alte domenii eligibile. De aceea nu a fost inclus, nu pentru că nu cred în acest proiect. Cred în energia termală solară, însă am abordat nevoile cele mai imperioase.

Ce surse sunt disponibile pentru a susține evoluția ulterioară a electricității termale solare? În primul rând, există cel de-al șaptelea program-cadru. S-au alocat 2,35 miliarde de euro pentru perioada 2007-2013. În al doilea rând, acesta este un domeniu în care instrumentul îl puteți oferi chiar dumneavoastră. Începând cu anul viitor, avem ocazia să oferim noilor intrați drepturi de emisie în valoare 300 de milioane. Proiectele de energie regenerabilă, precum electricitatea termică solară sunt eligibile. Orice astfel de proiecte sunt binevenite.

De asemenea, putem utiliza fonduri din Fondul European de Dezvoltare Regională. Încurajăm utilizarea sinergică a surselor de energie; în special, am ridicat plafonul stabilit pentru cantitatea de energie regenerabilă

ce poate fi utilizată în legătură cu locuințele și eficiența energetică. Astfel, a crescut eligibilitatea acestor măsuri.

În plus, în cursul verii sau la începutul toamnei, Comisia va prezenta o nouă comunicare privind finanțarea tehnologiilor cu nivel redus de carbon. Vom încerca să descriem aceste tehnologii în detaliu pentru a obține suportul necesar nu doar de la bugetul Comunității ci și din partea industriei și a statelor membre, astfel încât să fie vizat acest sprijin și să realizăm foarte rapid dezvoltarea tehnologică de care avem nevoie pentru a atinge obiectivul de 20% privind ponderea energiei regenerabile până în 2020 sau să stabilim obiective chiar mai ambițioase în acest sens.

În concluzie, nu am exclus electricitatea termală solară. Atât doar că există multe domenii care trebuie abordate și nu am făcut decât să acordăm prioritate domeniilor în care trebuie făcute investiții urgente.

Avril Doyle (PPE-DE). – Vă mulțumesc, domnule comisar, pentru răspunsul complet. Am ascultat cu atenție cele spuse de dumneavoastră.

În eventualitatea în care oricare dintre proiectele nominalizate în mod expres în cadrul Planului de redresare se află în situația de a nu putea fi finanțate până la data limită de 30 iunie 2010, aveți o listă de rezervă a proiectelor complete, astfel încât banii să ajungă într-adevăr în acest sector, în domeniul eficienței energetice și a energiei cu nivel redus de carbon?

De exemplu, în domeniul energiei termale solare, există proiecte majore gata să fie implementate la sfârșitul anului 2009 sau la începutul anului 2010; există mai multe proiecte gata de implementare. Am putea să elaborăm o listă de rezervă, astfel încât toate fondurile alocate în acest moment să fie totuși utilizate, în cazul în care nu sunt atrase?

Andris Piebalgs, membru al Comisiei. – Pentru elaborarea listei, am studiat majoritatea proiectelor și am discutat de asemenea și cu statele membre, astfel că în prezent nu am niciun motiv să cred că nu vom putea efectua plățile sau că nu vom putea angaja integral fondurile respective.

În martie 2010 vom elabora un raport în care vom stabili dacă există eventuale întârzieri sau dacă anumite proiecte nu vor fi pregătite suficient. Astfel, dacă există posibilitatea ca o parte din aceste fonduri să rămână disponibile, am promis în cadrul discuțiilor tripartite că, dacă este cazul, Comisia va lua în considerare elaborarea unei propuneri în acest sens. Însă este prematur să facem această promisiune deoarece depinde de măsura în care vom angaja fondurile, întrucât în acest moment există un număr restrâns de proiecte pe care le considerăm suficient de avansate pentru a utiliza aceste fonduri.

Președinta. – Întrebarea nr. 26 adresată de **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0218/09)

Subiect: Centrale nucleare

Conform Institutului Energetic pentru Europa de Sud și de Est, multe state din Uniunea Europeană, precum și alte state din regiunile sudice și estice și din estul Mediteranei angajate în negocieri de aderare studiază planuri de extindere sau de construire a unor centrale nucleare pentru generarea de electricitate. Rog Comisia să precizeze acțiunile și inițiativele pe care intenționează să le ia în sensul impunerii unor condiții prealabile și a unor restricții cu privire la aceste inițiative, ținând cont de caracteristicile geologice speciale, de condițiile climatice și de posibilitățile de finanțare a acestor planuri, precum și de viabilitatea acestora.

Andris Piebalgs, membru al Comisiei. – Colegul meu Stavros Dimas a răspuns deja la o întrebare suplimentară pe această temă.

În general, domeniul energiei nucleare este structurat astfel încât fiecare țară are propria autoritate de reglementare în domeniul siguranței nucleare care are responsabilitate deplină în ceea ce privește aplicarea măsurilor de siguranță nucleară. În același timp, decizia privind utilizarea energiei nucleare aparține fiecărui stat membru. Aceasta face obiectul Tratatului Euratom și există, evident, condiții suplimentare. Condițiile suplimentare constau în faptul că fiecare proiect depus este analizat de Comisie, care prezintă o recomandare cu privire la proiectele ce urmează a fi realizate. Am făcut acest lucru în cazul Belene și în cazul Mochovce.

De asemenea, există o obligație clară privind îndeplinirea condițiilor de evaluare a impactului asupra mediului, stipulate în dreptul comunitar, la care se adaugă și condițiile Convenției CEE/ONU de la Espoo privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier.

Astfel, indiferent de proiectul propus, tratăm statele membre fără discriminare. Trebuie îndeplinite condiții precise și fiecare proiect este analizat în funcție de propriile sale caracteristici, în conformitate cu acquis-ului

comunitar și cu legislația de mediu. Vă asigur că acest proces este atât de strict, încât niciodată nu s-a acordat permisiunea de construire a unei centrale nucleare fără garantarea tuturor condițiilor de siguranță.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Doamnă președintă, aș dori să întreb, în legătură cu cele spuse de comisar privind evaluarea fiecărei propuneri, dacă se poate realiza un studiu ex-ante pentru domeniul în cauză, inclusiv pe baza cooperării euro-mediteraneene și a particularităților domeniului, astfel încât să existe criterii pe care fiecare țară să le ia în considerare și pe care să le respecte în cadrul proiectului.

Andris Piebalgs, membru al Comisiei. – În primul rând, fiecare țară în parte își elaborează propria legislație prin care decide asupra procesului de punere în aplicare. Ulterior, procesul se bazează în mare măsură pe legislația națională și pe legislația Euratom, fiind raportat la acestea. Drept urmare, nu puteam adopta o abordare regională. Trebuie să analizăm situația specifică a fiecărui stat membru în parte și, în același timp, a fiecărui proiect în parte.

Nu putem să aplicăm criterii generale pentru o anumită regiune și să stabilim că această regiune nu este adecvată pentru utilizarea energiei nucleare. Acest lucru ar fi fals, fiindcă nu se poate elabora un proiect care să fie utilizat mai mult sau mai puțin în orice loc. Este o chestiune de costuri, de condiții și de timpul necesar. De aceea nu putem recurge la o abordare regională. Trebuie să studiem fiecare proiect în parte, fiindcă doar în acest fel putem garanta siguranța deplină a proiectului respectiv.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Doamnă președintă, domnule comisar, doamnelor și domnilor. Domnule comisar, vă felicit pentru pachetul nuclear pe care tocmai l-ați prezentat, ce privește în special noile centrale nucleare, precum și pentru propunerea privind obligativitatea, în viitor, a standardelor Agenției Internaționale pentru Energie Atomică (IAEO).

Aș dori să știu dacă puteți elabora o propunere privind înființarea unei autorități europene de reglementare sau transformarea asociației WENRA într-un organism capabil să stabilească standarde obligatorii, în perioada legislativă viitoare și dacă este posibil ca standardele IAEO să devină obligatorii pentru toate statele membre.

Andris Piebalgs, membru al Comisiei. – Referitor la partea a doua a întrebării dumneavoastră, consider că putem realiza progrese în ceea ce privește consolidarea standardelor prin acest grup la nivel înalt de autorități de reglementare în domeniul nuclear. Acesta este doar punctul de plecare; este numitorul comun minim pe care l-am putut obține.

În același timp, deoarece acesta este un punct foarte sensibil – din punct de vedere politic și chiar cultural – am o puternică îndoială că o autoritate europeană și-ar putea îndeplini rolul. Nu vreau să spun că autoritatea europeană de reglementare nu ar putea fi de încredere, ci că aceasta trebuie să păstreze distanța față de echipamentele energetice nucleare. Consider că întreaga responsabilitate pentru siguranță trebuie să revină întotdeauna unei autorități naționale de reglementare, deoarece acesta este cel mai eficient mod și prin aceasta se va evita întotdeauna suspiciunea că autoritatea centrală exercită insuficientă influență în domeniul energiei nucleare etc.

Sunt de acord cu stabilirea unui cadru comun, însă responsabilitatea trebuie să rămână în mâinile tuturor autorităților care, conform propunerii din directiva privind siguranța nucleară au puteri depline și dispun de toate instrumentele pentru punerea în aplicare a acestei politici. În Uniunea Europeană există autorități de reglementare în domeniul securității nucleare foarte eficiente, astfel că o schimbare organizatorică radicală nu își are rostul. Nu trebuie decât să ridicăm standardele obligatorii, pornind de la nivelul la care ne aflăm acum și să conlucrăm, pentru a demonstra întregii lumi că standardele industriei nucleare pot fi îmbunătățite.

Președinta. – Întrebarea nr. 27 adresată de **Brian Crowley (H-0232/09)**

Subiect: Promovarea energiei durabile în orașe

Autoritățile și întreprinderile locale din Cork, orașul meu natal, fac eforturi în sensul creării unor politici de promovare a energiei durabile. Cum sprijină Comisia orașe precum Cork, în eforturile acestora de a promova energia durabilă?

Andris Piebalgs, membru al Comisiei. – Mă bucur că ați pus această întrebare, deoarece sunt mândru de una dintre realizările noastre, respectiv Pactul primarilor.

În 2008 am susținut inițiativa orașelor de a încheia un Pact al primarilor. Prin acesta, orașele se angajează să reducă CO₂ cu peste 20% până în 2020. În acest sens, acestea elaborează planuri de acțiune în domeniul energiei durabile. De asemenea, au înființat un Birou pentru Pactului Primarilor pentru acțiuni de coordonare

și promovare. Susținem aceste acțiuni prin intermediul Centrului Comun de Cercetare, oferind o bază științifică și sprijin tehnic pentru elaborarea, aplicarea și evaluarea planurilor de acțiune în domeniul energiei durabile. În ceea ce privește primăriile mai mici, Comisia negociază cu alte administrații naționale, regionale și locale posibilitatea ca acestea să asigure sprijinul pentru orașele mai mici.

Tot în acest an intenționăm să punem în aplicare un sistem avansat de bună practică, Etaloanele de excelență.

În plus, am creat o facilitate de sprijin financiar la Banca Europeană de Investiții (BEI), unde depunem subvențiile și de asemenea prin intermediul BEI vizăm dezvoltarea durabilă în orașe. BEI este deja implicată în proiecte specifice, precum Barcelona, în cadrul căruia negocierile sunt într-un stadiu destul de avansat.

Știu că orașul Cork nu a semnat încă acest pact, astfel că rămâne la latitudinea sa dacă dorește să profite de această ocazie. Acesta este un mod eficient de a mobiliza cetățenii vizați de aceste inițiative.

De asemenea, există și alte instrumente utilizate în scopul dezvoltării durabile, iar fondul de coeziune oferă orașelor sprijin semnificativ în ceea ce privește punerea în aplicare a politicilor și acțiunilor de promovare a energiei durabile. În perioada 2007-2013, în inițiativele europene de promovare a energiei durabile se vor investi în mod direct 9 miliarde de euro din fondurile pentru politica de coeziune. Prin programul operațional pentru regiunea de sud și de est, care include orașul Cork, se vor investi 669 milioane de euro în regiune și se va contribui la atingerea obiectivelor de la Lisabona privind obiectivele de creștere și de ocupare a forței de muncă.

Aceste fonduri de coeziune vor sprijini în mod direct proiectele din regiune în domeniul energiei durabile și vor contribui la mobilizarea altor investiții naționale. Finanțarea poate fi utilizată pentru a stimula eficiența energetică și producția de energie regenerabilă, pentru elaborarea unor sisteme eficiente de gestionare a energiei și pentru promovarea transporturilor publice ecologice și durabile, în special în zonele urbane.

Programul operațional include fondul „Gateway Challenge Fund”, care se bazează pe o strategie integrată de dezvoltare durabilă pentru Cork.

În ultimul rând, Fondul de Dezvoltare Regională a fost modificat recent, dând tuturor statelor membre posibilitatea să utilizeze fonduri regionale în scopul îmbunătățirii eficienței energetice și în scopul integrării energiei regenerabile în locuințele existente. Aceasta poate reprezenta chiar și 4% din alocările totale din Fondul de Dezvoltare Regională.

Pe scurt, consider că Pactul primarilor creează un cadru legal pentru orașele care împărtășesc ambiția de a dezvolta modele durabile pentru cetățenii lor. Pactul primarilor include simpatizanți precum New York și Rochester și reunește participanți din state din afara UE, astfel că oferă un nivel ridicat de cunoștințe prin intermediul biroului pe care îl operăm.

În ceea ce privește sprijinul financiar, nu avem în acest moment nici un program dedicat eficienței energetice, însă avem fondurile structurale, avem programul Energie Inteligentă - Europa și avem, de asemenea, Banca Europeană de Investiții. Sprijinim inițiativele prin toate aceste instrumente. Banca Europeană de Investiții este foarte activă în acest proces. Totuși, în acest moment, problema care se pune nu este atât finanțarea, cât elaborarea de către orașe a unor proiecte eficiente și a unor politici într-adevăr dedicate.

Iată răspunsul meu la această întrebare foarte importantă. Consider că orașele au o șansă reală să deschidă calea către un viitor al energiei durabile.

Brian Crowley (UEN). – Îi mulțumesc comisarului Piebalgs pentru răspuns. Domnule comisar, ați menționat deja în răspunsul dumneavoastră că eficiența energetică permite economii financiare, însă acum trebuie să trecem la nivelul următor. Mai degrabă decât să promovăm durabilitatea și eficiența energetică, trebuie să utilizăm fondurile în scopul stabilirii unor noi metode de creare a energiei, pentru ca orașele să devină și mai autonome din punct de vedere energetic, evitând importul de combustibil sau construirea centralelor nucleare, despre care am vorbit mai devreme. Trebuie să găsim metode mai inteligente și mai eficiente și poate că ar trebui ca pe viitor să aveți în vedere nu numai banca de investiții și ci lansarea unor idei noi de către Comisie.

Andris Piebalgs, membru al Comisiei. – Încercăm să răspundem acestei solicitări. Intenționăm ca până la sfârșitul acestui an să elaborăm un nou plan de acțiune în materie de eficiență energetică, în care vom aborda această problemă. De asemenea, pregătim o comunicare privind finanțarea surselor de energie cu emisii reduse de carbon.

Este foarte important ca părțile interesate să preia inițiativa și contez pe faptul că orașele vor veni cu propuneri și vor pune presiune asupra deputaților în Parlamentul European și asupra statelor membre în vederea creării unor instrumente europene în domeniile vizate.

În absența unei abordări „de jos în sus”, nu vom profita de oportunitățile existente. Orașele europene sunt atât de diferite și există atât de multe idei bune, încât nu ar trebui să încercăm adoptarea unei abordări „de sus în jos” în fiecare oraș în parte.

Sunt de părere că Pactul primarilor va oferi mult dorita valoare adăugată intelectuală și experiența necesară pentru formularea politicilor privind orașele durabile. Scopul nu este doar reducerea costurilor. Sunt și alte aspecte la mijloc. Este vorba despre rețele inteligente, integrarea energiei regenerabile și transportul durabil - autobuze pe bază de hidrogen, vehicule electrice. Există numeroase oportunități. -

Fiecare oraș ar putea să își stabilească propriul program, deoarece angajamentul asumat prin Pactul primarilor este reducerea CO₂ cu peste 20%. Acest obiectiv nu se atinge neapărat prin eficiența energetică. S-ar putea atinge printr-o politică complet diferită. Depinde în mare măsură de circumstanțele locale.

Președinta. – Din lipsă de timp, mă tem că voi renunța la următoarea întrebare suplimentară. Regret, domnule Rübzig, ați adresat deja o întrebare și comisarul a oferit răspunsuri complete.

Președinta. – Întrebarea nr. 28 adresată de **Claude Moraes** (H-0216/09)

Subiect: Criza economică și evitarea protecționismului.

Ca și Comisarul pentru Comerț, ați afirmat deja că trebuie să evităm protecționismul în răspunsul la actuala criză economică, deoarece este bine cunoscut faptul că nu vom anihila declinul economic prin restricționarea comerțului.

Prin ce metode urmărește Comisia să împiedice extinderea tendințelor protecționiste, în cadrul negocierilor comerciale internaționale la care participă? S-au înregistrat progrese în ceea ce privește finalizarea Rundei Doha?

De asemenea, cum va garanta Comisia echilibrul dintre promovarea comerțului deschis și prioritățile de dezvoltare la nivelul UE, precum normele fundamentale de muncă și durabilitatea mediului?

Meglana Kuneva, membră a Comisiei. – De la declanșarea crizei economice, Uniunea Europeană a adoptat o poziție fermă împotriva protecționismului necondiționat, în concordanță cu angajamentele sale privind comerțul loial și deschis.

Comisia monitorizează cu atenție măsurile protecționiste instituite de principalii parteneri comerciali ai săi, în scopul luării unor măsuri corespunzătoare. De asemenea, Uniunea Europeană a susținut ferm inițiativa Organizației Mondiale a Comerțului privind raportarea evoluțiilor în materie de relații comerciale pe parcursul crizei economice și financiare.

De la începutul actualei crize, Uniunea Europeană s-a angajat mai mult ca oricând să respecte principiile multilateralismului, transparenței și comerțului deschis pe baza unor reguli care să fie atât în avantajul țărilor dezvoltate, cât și al țărilor în curs de dezvoltare. Uniunea Europeană a susținut în mod sistematic că un rezultat ambițios și echilibrat al Rundei Doha este unul dintre cele mai importante instrumente de prevenire a protecționismului comercial și de stimulare a economiei.

Acesta este și mesajul avansat de OMC în recenta evaluare a politicilor comerciale ale Uniunii Europene, în care a lăudat rolul jucat de Uniunea Europeană în consolidarea sistemului comercial multilateral. Rolul-cheie pe care Runda Doha îl poate avea în criza actuală a fost recunoscut și în cadrul planului global G20 de redresare și de reformă emis în 2 aprilie. Liderii G20 au reafirmat angajamentul de a ajunge rapid la o concluzie în cadrul Rundei Doha.

În cele din urmă, angajamentul UE de a deschide comerțul merge mână în mână cu angajamentul său privind dezvoltarea durabilă, care este un obiectiv principal al politicii UE, inclusiv în contextul diverselor inițiative politice în materie de comerț.

Dezvoltarea durabilă și, în special, rațiunile ecologice și sociale reprezintă componente importante ale politicii noastre comerciale. Pentru aceasta stă mărturie includerea dispozițiilor privind dezvoltarea durabilă axate pe norme de muncă și de mediu în acordurile comerciale bilaterale la care suntem parte.

Claude Moraes (PSE). – Vă mulțumesc, doamnă comisar și realizez faptul că îi țineți locul comisarului Ashton. Doresc să felicit Comisia și în special pe deputații prezenți în acest plen care fac parte din Comisia pentru comerț internațional, pentru eforturile de descurajare a tendințelor protecționiste.

Vă rog să îmi răspundeți la o întrebare legată de țările în curs de dezvoltare, respectiv cum putem asigura dezvoltarea sau facilitarea comerțului cu și între țările în curs de dezvoltare, de exemplu prin asistență comercială sporită. Aceasta este o componentă importantă de care trebuie să ținem cont. În ansamblu, Comisia și Parlamentul au făcut demersuri foarte încurajatoare în legătură cu tendințele protecționiste, care reprezintă o măsură retrogradă.

Meglana Kuneva, membră a Comisiei. – Rapoartele OMC și propria monitorizare a Comisiei arată că nu există un pericol iminent de generalizare a protecționismului. Niciunul dintre marii parteneri comerciali nu a recurs până în prezent la restricții generale privind comerțul și investițiile. Evoluțiile din anumite țări – de exemplu din Rusia, Indonezia și Argentina – necesită o monitorizare atentă, întrucât aceste țări au aplicat cel mai mult măsuri la frontieră de restricționare a comerțului. În general, sectoarele cele mai vizate sunt agricultura și produsele alimentare, fierul și oțelul, metalul, automobilele, textilele și jucăriile.

David Martin (PSE). - Acceptă Comisia faptul că, pe lângă prelegerile și monitorizarea țărilor terțe cu privire la evitarea riscului de protecționism, trebuie să fim atenți noi înșine și să ne asigurăm că instrumentele de apărare comercială sunt utilizate în scopul pentru care sunt destinate și nu ca măsuri protecționiste?

Meglana Kuneva, membră a Comisiei. – Comisia face tot posibilul să garanteze o monitorizare strictă în orice privință, mai ales în problema pe care ați ridicat-o. Pot transmite mesajul comisarului Ashton, care ar putea oferi o viziune mai clară și un răspuns mai punctual. Însă până în acest moment nu există semnale îngrijorătoare.

Președinta. – Întrebarea nr. 29 adresată de **Seán Ó Neachtain (H-0234/09)**

Subiect: Pirateria pe internet în Canada

Canada are unul dintre cele mai ridicate nivele de piraterie pe internet din lume. La aceasta contribuie semnificativ grave lacune legislative și aplicarea deficitară a legislației existente. De fapt, legea din Canada privind drepturile de autor trebuie revizuită urgent pentru a se alinia la actualele standarde internaționale privind protecția în mediul online, precum cele prevăzute în tratatele OMPI privind proprietatea intelectuală pe internet din 1996 și cele din Directiva UE privind drepturile de autor (2001/29/EC). Cu cât această situație durează mai mult, cu atât titularii de drepturi din Uniunea Europeană - în special sectorul creativ (autori, compozitori, artiști, textieri și producătorii de fonograme) – vor fi privați de instrumentele legale de care au nevoie pentru a pune capăt încălcării la scară largă a drepturilor lor în mediul online în Canada. Aceștia suferă pierderi enorme din cauza pirateriei pe internet. Situația impune luarea unor măsuri legislative înainte de viitoarea reuniune la vârf în materie de schimburi comerciale dintre UE și Canada din luna mai și de negocierile comerciale bilaterale ulterioare.

Data fiind urgența acestei probleme, ce face Comisia pentru a garanta că legislația corespunzătoare din Canada este modificată fără întârziere?

Meglana Kuneva, membră a Comisiei. – Comisia este conștientă de problema ridicată în legătură cu protejarea și aplicare drepturilor de proprietate intelectuală în Canada. Suntem extrem de îngrijorați de cazul Canadei, pentru că aceasta pare să acorde o prioritate scăzută propunerii de reformare a legii privind drepturile de autor.

Protejarea corespunzătoare a drepturilor de proprietate intelectuală este esențială pentru supraviețuirea domeniilor creative. Deși mai multe state membre discută cu ardoare despre modalitatea prin care drepturile de proprietate intelectuale pot fi adaptate mai bine la mediul online, trebuie, într-adevăr, să acordăm atenție riscurilor de piraterie pe internet provenite din țări terțe.

Una dintre problemele-cheie de care trebuie să ținem cont este găsirea unui echilibru corect între interesele titularilor de drepturi și cele ale consumatorilor, respectând în același timp normele de protecție a datelor. Vă reamintesc că acesta a fost un subiect de dezbatere principal în cadrul inițiativei Comisiei privind conținutul creativ online, lansate prin Comunicarea din 3 ianuarie 2008.

Preocupările Comisiei au fost aduse insistent în atenția autorităților canadiene cu mai mult timp în urmă. Faptul că vom iniția în curând negocieri pentru un acord de liber schimb cu Canada ne va oferi prilejul de a aduce îmbunătățiri semnificative în domeniul protecției drepturilor de proprietate intelectuală în Canada.

Între timp, Comisia va aduce problema în atenția autorităților canadiene de la cel mai înalt nivel. Aceasta va solicita de asemenea ca revizuirea legii din Canada privind drepturile de autor să fie inițiată cât mai curând posibil, preferabil în cursul actualei sesiuni a Parlamentului.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Doamnă președintă, doresc să mulțumesc comisarului pentru acest răspuns. Însă doresc să adresez o întrebare – ce șanse de reușită consideră Comisia că vor avea eforturile depuse de aceasta în legătură cu Canada și care sunt planurile directe pe care Comisia le are pentru eliminarea pirateriei pe internet și a pirateriei în general? Dacă nu o putem rezolva situația cu o țară precum Canada, ce șansă avem în alte cazuri?

Meglana Kuneva, membră a Comisiei. – După cum am precizat anterior, un acord comercial va oferi cadrul legal care va permite abordarea unor disensiuni și probleme comerciale în relațiile dintre UE și Canada, precum normele de aplicare a legislației din domeniul protejării drepturilor intelectuale și anumite practici anticoncurențiale. Suntem optimiști deoarece urmează negocieri cu privire la un acord de liber schimb.

Președinta. – Întrebarea nr. 30 adresată de **David Martin** (H-0245/09)

Subiect: Acordul de liber schimb cu Coreea.

Ca urmare a discuțiilor recente dintre Comisie și Ministrul Comerțului al Coreei de Sud, rog Comisia să descrie stadiul actual al negocierilor privind acordul de liber schimb dintre UE și Coreea.

Meglana Kuneva, membră a Comisiei. – Negocierile privind acordul de liber schimb cu Coreea se află în stadiul cel mai avansat dintre toate negocierile purtate în prezent de UE. După doi ani de negocieri, suntem pe punctul de a încheia un acord global cu al patrulea cel mai mare partener comercial al UE din afara Europei.

Acordul de liber schimb cu Coreea ar crea acces la noi piețe în multe domenii de interes pentru exportatorii din UE. De exemplu: acordul va elimina rapid taxe vamale în valoare de 1,6 miliarde de euro, în avantajul exportatorilor din UE; va asigura disciplină strictă cu privire la barierele netarifare în sectoare prioritare precum sectorul automobilelor, farmaceutic sau de bunuri electrice de consum; va asigura acces la noi piețe de servicii de interes special pentru prestatorii de servicii din UE; va oferi cel mai ambițios pachet existent cu privire la drepturile de proprietate intelectuală, achiziții publice, dezvoltare durabilă și alte aspecte normative; va prevedea de asemenea metode noi de implicare a societății civile în monitorizarea modului de punere în aplicare a acordului de liber schimb și va proteja sensibilitățile specifice pieței noastre prin acorduri corespunzătoare.

De asemenea, acordul de liber schimb va reprezenta un punct de referință util în vederea altor negocieri. În plus, încheierea acordului respectiv în acest moment va demonstra angajamentul ambelor părți privind deschiderea piețelor, drept răspuns la mediul economic actual.

La încheierea celei de-a opta runde de negocieri în martie 2009, ambele părți au realizat progrese tehnice importante la propriul nivel, însă a rămas de rezolvat o serie de probleme dificile.

Comisarul UE pentru comerț, doamna Ashton și ministrul coreean al comerțului, domnul Kim s-au întâlnit ulterior la London la 2 aprilie 2009. În ciuda discuțiilor intense, nu a fost posibilă stabilirea unui punct comun în legătură cu chestiunile rămase de rezolvat, precum restituirea taxelor și regulile de origine.

În prezent, Comisia se consultă cu privire la cea mai bună direcție de acțiune.

David Martin (PSE). – Vă mulțumesc, doamnă comisar, pentru răspunsul dat. În primul rând, sunt într-un tot de acord cu faptul că un acord de liber schimb cu Coreea ar aduce beneficii enorme atât Uniunii Europene, cât și Coreei și că acesta ar transmite un semnal pozitiv cu privire la fermitatea noastră în a menține piețele deschise. Cu toate acestea, neîncheierea acestui acord pare să fie mai mult din vina statelor membre decât din vina partenerului nostru de negociere.

În acest caz, dacă nu putem ajunge la un acord cu Coreea, este Comisia de acord cu faptul că DG Comerț își poate face bagajele și pleca acasă în ceea ce privește acordurile de liber schimb, fiindcă dacă nu ne putem înțelege cu Coreea, nu ne vom înțelege nici cu India, cu ASEAN sau în legătură cu orice astfel de acorduri pe care le negociem?

Meglana Kuneva, membră a Comisiei. – Dimpotrivă, statele membre și-au confirmat recent interesul pentru încheierea unui acord ambițios și echilibrat cu Coreea.

Așa cum face de obicei, Comisia apără principiile pe baza cărora derulăm negocieri cu orice țară.

Glyn Ford (PSE). - Vă mulțumesc foarte mult. O rog pe doamna comisar să comenteze pe marginea situației guvernului german cu privire la această chestiune.

Împreună cu domnul Martin, sunt un susținător al acordului de liber schimb cu Republica Coreea. Cu toate acestea, trebuie să acordăm atenție detaliilor și încadrării în timp. Se estimează că în Europa se vor vinde anual 650 000 de automobile coreene. Luând în considerare și producția deja existentă din estul Europei, volumul de noi importuri va crește considerabil.

Majoritatea studiilor indică faptul că acestea vor substitui vânzările de automobile japoneze produse în Europa, precum cele produse de uzina Honda din circumscripția mea din Swindon. Activitatea acestei uzine este în prezent suspendată, iar lucrătorii sunt în așteptare. Pentru a nu agrava situația actuală de aici și din alte părți din Europa, veți asigura un interval de timp considerabil înainte de a permite aceste importuri?

Meglana Kuneva, membră a Comisiei. - Vă înțeleg îngrijorarea față de situația din industria automobilelor. De la inițierea negocierilor cu Coreea, Comisia a investit resurse considerabile în vederea obținerii unor rezultate bune pentru industria automobilelor din UE. Exportatorii europeni de automobile vor beneficia de o combinație între eliminarea taxelor vamale coreene pentru automobile și eliminarea eficienței a barierelor tehnice. Barierele cele mai importante vor fi eliminate încă din prima zi de la încheierea acordului.

Președinta. - Întrebarea nr. 31 adresată de **Georgios Papastamkos (H-0257/09)**

Subiect: Diferendul comercial dintre SUA și UE privind carnea de vită tratată cu hormoni.

Rog Comisia să furnizeze informații cu privire la rezultatul negocierilor pe care le derulează cu autoritățile SUA în scopul prevenirii definitive - în urma deciziei de suspendare temporară - a activării așa-numitelor măsuri represive *carusel* în cadrul diferendului comercial transatlantic cu privire la carnea de vită tratată cu hormoni și în scopul revocării măsurilor represive care au fost deja puse în aplicare.

Meglana Kuneva, membră a Comisiei. - În prezent, Comisia este angajată în negocieri cu Statele Unite și suntem foarte optimiști că se va ajunge foarte curând la o soluție acceptată de ambele părți. În ultimele săptămâni am derulat intense raporturi transatlantice în legătură cu această problemă. Comisarul european pentru comerț, Catherine Ashton și reprezentantul SUA pentru comerț, Ron Kirk, au convenit la 22 aprilie să continue discuțiile pentru găsirea unei soluții negociate la îndelungatul diferend cu privire la carnea de vită tratată cu hormoni.

Aceștia au confirmat dorința de a soluționa această problemă dificilă care afectează întreprinderile și consumatorii din UE și din SUA deopotrivă și, în scopul de a facilita negocierea unei soluții, comisarul Ashton și reprezentantul SUA pentru comerț, Kirk, au convenit că impunerea așa-numitelor sancțiuni „*carusel*” de către SUA cu privire la anumite produse din Uniunea Europeană se va amâna cu două săptămâni peste data limită stabilită inițial pentru 23 aprilie.

Comisia se angajează să depună toate eforturile pentru a găsi o soluție pozitivă și de durată la această problemă și în prezent au loc discuții între înalți funcționari ai ambelor părți. Obiectivele finale ale Comisiei în aceste negocieri sunt de a preveni definitiv activarea sancțiunilor „*carusel*” și de a obține revocarea măsurilor represive aplicate în prezent. Suntem încrezători că vor ajunge la un acord care va garanta în totalitate obiectivele privind sănătatea publică și protecția consumatorului în această chestiune.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Doamnă președintă, în absența comisarului competent, doamna Ashton, aș dori să îi mulțumesc comisarului Kuneva pentru răspuns și să o rog să transmită mulțumirile mele doamnei Ashton pentru mediere și pentru consultarea cu partea americană cu privire la ridicarea măsurilor represive de tip *carusel* luate de Statele Unite ale Americii. Această măsură înseamnă, cel puțin, un pas înainte, excedează limitelor parteneriatului dintre Statele Unite ale Americii și Uniunea Europeană, doi actori comerciali care joacă de asemenea un rol important în cadrul negocierilor runde Doha purtate sub egida Organizației Mondiale a Comerțului.

Meglana Kuneva, membră a Comisiei. - Doamne Papastamkos, voi transmite cu plăcere mesajul dumneavoastră comisarului Ashton și, fără nicio exagerare, cred că rezultatele vor fi cu adevărat mulțumitoare.

Președinta. - Întrebarea nr. 32 adresată de **Giovanna Corda (H-0209/09)**

Subiect: Nerespectarea Regulamentului nr. 261/2004 de către companiile aeriene

Curtea de Justiție a Comunităților Europene a pronunțat o hotărâre la 22 decembrie 2008 conform căreia o companie aeriană nu poate refuza să acorde pasagerilor despăgubiri pentru anularea unui zbor ca urmare

a unor probleme tehnice survenite la aeronavă. O instanță din Suedia a pronunțat o hotărâre similară într-o acțiune intentată de Ombudsman.

Rog Comisia să indice în ce măsură va ține seama de aceste hotărâri, care demonstrează încă o dată reticența companiilor aeriene, formularea prea vagă a Regulamentului nr. 261/2004⁽¹⁾ privind „circumstanțele extraordinare” ce justifică anularea unui zbor și pasivitatea Comisiei în fața numeroaselor încălcări ale acestui regulament în detrimentul pasagerilor.

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. – (IT) Doamnă președintă, stimați deputați, în primul rând consider că este necesar să subliniem faptul că interpretarea hotărârilor Curții de Justiție nu intră în atribuțiile Comisiei. Aceste hotărâri se referă la cauze cu privire la care instanțele naționale au depus cereri de pronunțare de hotărâri preliminare, pentru a asigura aplicarea uniformă a dreptului comunitar.

În temeiul articolului 16 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 cu privire la drepturile pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor, statele membre sunt responsabile de aplicarea regulamentului și sunt obligate să sancționeze companiile aeriene care nu respectă prevederile respective. Atunci când gestionează reclamațiile pasagerilor, autoritățile naționale competente desemnate de statele membre în conformitate cu regulamentul trebuie, evident, să țină cont de instrucțiunile date de Curtea de Justiție. Comisia are rolul de a monitoriza punerea corectă în aplicare a regulamentului de către autoritățile competente, în special în lumina hotărârilor corespunzătoare pronunțate de Curtea de Justiție.

Ultima reuniune dintre Comisie și autoritățile naționale competente a avut loc anul trecut la începutul lunii decembrie, respectiv cu câteva săptămâni înainte de decizia Curții de Justiție. Comisia a programat o altă reuniune pentru data de 14 a acestei luni. În cadrul acestei reuniuni, se va examina recenta decizie pronunțată de Curtea de Justiție în cauza C-549/07.

Autoritățile naționale vor avea ocazia să comenteze pe marginea hotărârii și să descrie modul în care evaluează atitudinea companiilor aeriene față de pasageri în eventualitatea anulării unui zbor, în lumina acestui precedent, precum și consecințele practice ale acestei hotărâri.

Giovanna Corda (PSE). – (IT) Domnule comisar, vă mulțumesc întrucât consider că această chestiune necesită o atenție deosebită. Din câte înțeleg, statele membre trebuie să gestioneze aceste probleme, însă puteți, de asemenea, să stabiliți dacă se pot lua măsuri suplimentare. Prin urmare, vă mulțumesc pentru răspuns și așteptăm cu interes să vedem ce se va întâmpla în continuare.

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Vă mulțumesc că ați vorbit în limba italiană. Știu că sunteți de origine italiană, de aceea vă mulțumesc încă o dată. Comisia va monitoriza, cu siguranță, ce se întâmplă, deoarece cred că drepturile pasagerilor sunt foarte importante pentru noi toți. Acesta este unul dintre scopurile activității mele, în calitate de comisar.

Am menționat acest lucru în momentul în care desemnarea mea a fost aprobată de Parlament. De aceea, voi asigura în continuare monitorizarea pentru a verifica dacă statele membre respectă drepturile pasagerilor. Suntem angajați cu toții, inclusiv doamna Kuneva, în efortul de a apăra drepturile cetățenilor în toate domeniile.

Glyn Ford (PSE). - Voi vorbi la obiect, fiindcă îmi dau seama că mai este foarte puțin timp disponibil. Domnule comisar, trebuie să vă spun că aplicarea drepturilor de care beneficiem în prezent este, sincer, o glumă. Am fost de curând la Amsterdam și am urmărit modul în care KLM gestionează pasagerii zborurilor întârziate, direcționându-i spre serviciile de autoînregistrare (self check-in). Fără a-i întreba pe pasageri, personalul refuza în mod sistematic compensarea și asistența la care aceștia erau îndreptățiți.

Nu putem avea o monitorizare din partea Comisiei? Nu puteam avea efectiv niște oameni la aeroporturi, care să supravegheze activitatea companiilor aeriene? Fiindcă, sincer, mi se pare că situația a devenit o glumă.

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. – (FR) Doamnă președintă, Comisia intenționează să raporteze Parlamentului și Consiliului cu privire la funcționarea și rezultatele Regulamentului (CE) nr. 261/2004 prin intermediul unei comunicări care ar trebui adoptată în a doua jumătate a acestui an.

Acest document va analiza cei patru ani de funcționare a regulamentului și va propune orice alte acțiuni care trebuie întreprinse pentru a reduce numărul incidentelor și pentru a îmbunătăți protecția pasagerilor aerieni.

⁽¹⁾ JO L 46, 17.2.2004, p. 1

Prin urmare, toate aeroporturile vor fi verificate. Sper că lucrarea Comisiei va îmbunătăți situația și va oferi cetățenilor răspunsurile pe care le așteaptă. De aceea vă asigur de implicarea mea, în calitate de comisar. Am început și voi continua și vă pot confirma angajamentul meu.

Președinta. – Întrebarea nr. 33 adresată de **Emmanouil Angelakas** (H-0212/09)

Subiect: Privatizarea companiilor aeriene în UE

Dat fiind succesul modelului utilizat pentru privatizarea companiei Olympic Airways și pentru transferarea acesteia către un investitor privat, rog Comisia să precizeze în ce măsură acest model poate fi utilizat pentru alte companii aeriene care se confruntă cu probleme similare.

Cum evaluează Comisia perspectivele de privatizare ale companiilor aeriene din UE? Cum contribuie fuziunea companiilor aeriene la gestionarea crizei, fără să creeze monopoluri și fără să diminueze concurența?

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. – (IT) Doamnă președintă, stimați deputați, Comisia împărtășește opinia pe care ați exprimat-o în textul întrebării dumneavoastră, respectiv că deciziile Comisiei au dus, în mod evident, la vânzarea metodică a unor activități ale Olympic Airlines și Olympic Airways Services. Aceste operațiuni au fost în mod cert de succes în ceea ce privește politica în domeniul concurenței și al transporturilor.

Alitalia a utilizat același model, care poate fi utilizat de orice companii aeriene care se confruntă cu dificultăți grave. Prin urmare, această decizie a dus la crearea unui nou model de companie aeriană, care ar trebui să reprezinte compania aeriană a viitorului: companiile de stat să fie înlocuite cu companii complet privatizate. Aceasta este lucrarea pe care Comisia a încercat să o sprijine. Consider că obiectivul privatizării este împărtășit și de alte companii aeriene, mă gândesc la Austrian Airlines, Malev și Czech Airlines.

În conformitate cu tratatul, Comisia trebuie, totuși, să rămână neutră în ceea ce privește proprietatea publică sau privată a companiilor. Comisia este în favoarea consolidării sectorului aerian, pe care îl consideră încă prea fragmentat, în special în contextul crizei actuale.

Cu toate acestea, consolidarea nu trebuie să împiedice concurența astfel încât să afecteze funcționarea eficientă a pieței comune. Comisia sau autoritatea națională competentă este responsabilă de monitorizarea concentrărilor realizate în acest scop, în temeiul regulamentului comunitar relevant, în funcție de magnitudinea operațiunilor derulate de concentrarea respectivă.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Doamnă președintă, îi mulțumesc comisarului pentru comentarii și pentru răspuns. Aș dori să profit de prezența comisarului pentru a-l întreba dacă au existat evaluări din partea Comisiei cu privire la reducerea locurilor de muncă în cadrul companiilor aviatice europene în ultimele opt luni de la declanșarea crizei economice și, în acest caz, la ce măsuri credeți că se poate recurge pentru a schimba situația?

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, nu dețin date definitive cu privire la reducerea locurilor de muncă ca urmare a crizei, însă în mod cert cunosc foarte bine ceea ce se întâmplă în sectorul transportului aerian.

Toate eforturile pe care le-am făcut în calitate de Comisar pentru Transporturi au fost orientate către sprijinirea acestei forme de transport și nu este o surpriză faptul că discutăm din nou aceeași chestiune, problema sloturilor orare, în scopul de a preveni înrăutățirea situației companiilor aeriene în această perioadă de criză: aceasta presupune, printre altele, limitarea reducerii locurilor de muncă, respectiv menținerea ocupării forței de muncă din sectorul transporturilor aeriene din Uniunea Europeană.

Președinta. – Întrebarea nr. 34 adresată de **Bernd Posselt** (H-0214/09)

Subiect: Artera feroviară pentru Europe și tunelul de bază Brenner

Rog Comisia să furnizeze informații detaliate cu privire la calendarul exact și la planurile financiare privind atât etapa legăturii feroviare de mare viteză pentru Europa Strasbourg - Viena, cât și tunelul de bază Brenner, care reprezintă piesa centrală a legăturii Berlin-Roma. Ce alte măsuri au fost planificate și există oportunități suplimentare prevăzute de planul de redresare?

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. – (IT) Doamnă președintă, domnule Posselt, după cum știți, axa feroviară Berlin-Palermo reprezintă una dintre cele 30 de proiecte prioritare referitoare la rețele transeuropene de transport, iar tunelul feroviar Brenner este piesa centrală a acestui proiect prioritar.

Comisia sprijină acest element-cheie al proiectului prioritar, care va permite conectarea rețelilor feroviare pe ambele părți ale Alpilor, prin intermediul unei linii de mare capacitate și de mare viteză, destinată în principal transportului de mărfuri. Prin urmare, proiectul va contribui la funcționarea eficientă a pieței interne, precum și la îndeplinirea obiectivelor de mediu și la redresarea economică.

De aceea, Comisia dorește să răspundă în mod practic așteptărilor cetățenilor. Acesta este un alt motiv pentru care am accelerat acordarea finanțării la sfârșitul anului trecut, imediat după eliberarea autorizației privind finanțarea proiectului prioritar nr. 1 cu 786 de milioane de euro. Coordonatoarea proiectului, doamna van Miert, monitorizează proiectul din anul 2005 obținând, în opinia mea, rezultate pozitive.

Am inițiat un proiect de consultare cu statele membre UE în vederea reînnoirii mandatelor coordonatorilor europeni acoperind astfel perioada 2009-2013. În acest fel, le vom permite să își continue activitatea, în special cea de monitorizare a proiectelor prioritare. La 22 martie 2009, autoritățile austriece au depus programul multianual pentru infrastructură, care include finanțarea tunelului feroviar Brenner. La 17 aprilie 2009, după finalizarea evaluării de impact asupra mediului, acestea au emis un permis de construire pentru proiect.

Autoritățile italiene au depus, la rândul lor, proiectul privind tunelul feroviar la Comitetul Interministerial de Programare Economică (CIPE), astfel încât finanțarea ar putea fi finanțată în luna mai. Ministrul Matteoli, cu care am discutat, confirmă voința statului italian de a realiza obiectivul, respectiv de a finanța proiectul și sunt de părere că autoritățile austriece și italiene se înțeleg perfect în această chestiune.

Proiectul prioritar 17 - legătura de mare viteză Strasbourg-Viena, care face parte din axa feroviară Paris-Strasbourg-Stuttgart-Viena-Bratislava – se desfășoară într-un mod satisfăcător în toate statele membre implicate: Franța, Germania, Austria și Slovacia. Aproape întreaga porțiune de 831 de kilometri dintre Strasbourg și Viena – mai precis tronsoanele Strasbourg-Stuttgart și Linz-Viena – vor fi finalizate până în 2015. Tronsonul Stuttgart-Ulm, care reprezintă cea mai importantă strangulare, va fi finalizată până în 2020.

Protocolul de finanțare corespunzător va fi semnat la 2 aprilie în acest an. În prezent, tronsonul cel mai complicat pare să fie tronsonul transfrontalier din Bavaria, între Munchen și Salzburg. Guvernul german efectuează în prezent o revizuire a programului său multianual, astfel că va trebui să așteptăm sfârșitul acestui an pentru a putea începe discuțiile în privința acestui tronson foarte important. Tronsonul Strasbourg-Viena va costa 10 miliarde de euro, iar proiectul prioritar va costa în total 13,5 miliarde de euro.

Consider că aceste informații pot fi utile și că acoperă toate solicitările din întrebarea domnului Posselt.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Domnule comisar, vă mulțumesc pentru răspunsul foarte bun și detaliat, precum și pentru activitatea excelentă cu privire la aceste două proiecte importante care traversează orașul Munchen. Am doar două scurte întrebări suplimentare:

Prima: circulă un zvon privind tunelul feroviar Brenner, conform căruia acesta ar putea fi redus la transportul de pasageri. Puteți infirma acest zvon?

A doua: în Austria și în Stuttgart se acordă multă importanță rutei principale de la Strasbourg la Viena și Budapesta. Totuși, există problema legată de ocolirea orașului Munchen, legătura cu aeroportul din Munchen și porțiunea dintre Munich și Mühlendorf, Freilassing și Salzburg, deci triunghiul chimic și porțiunea via Mühlendorf. Doresc să vă atrag atenția acestei probleme în special, deoarece progresul este încă foarte lent.

Antonio Tajani, vicepreședinte al Comisiei. – (IT) Doamnă președintă, stimați deputați, în ceea ce privește legătura Berlin-Palermo, vă pot asigura că, deși zvonurile reprezintă motive de îngrijorare, aceste zvonuri par să fie absolut neîntemeiate.

Vreau să vă aduc la cunoștință o altă știre, deoarece manifestați un interes special pentru tronsonul Strasbourg-Viena. La 31 martie, Comisia Europeană a publicat două invitații de depunere de propuneri TEN-T. În cadrul acestor propuneri, tronsonul Strasbourg-Viena ar putea obține sprijin prin programul anual 2009 – în valoare de 140 de milioane de euro pentru ambele studii și proiecte de execuție – și prin Planul european de redresare economică, acesta asigurând 500 de milioane de euro destinați exclusiv proiectelor de execuție care vor fi inițiate cel târziu până la sfârșitul anului 2010.

Firește, rămâne la latitudinea guvernelor naționale dacă depun propuneri de cofinanțare, care vor fi evaluate în mod competitiv în raport cu propunerile primite de la alte state membre. Aceasta înseamnă că, dacă Germania intenționează să depună un plan privind acest tronson care prezintă un interes deosebit pentru

dumneavoastră, poate face acest lucru, iar planul de obținere a finanțării va fi evaluat cu atenție de către Comisie.

În ceea ce privește progresele realizate în legătură cu Proiectul 17, Comisia a decis să acorde finanțare considerabilă diverselor proiecte de pe această axă, mai precis tronsoanelor transfrontaliere și porțiunilor de strangulare.

Președinta. – Întrebările care, din lipsă de timp, nu au primit nici un răspuns vor primi răspunsuri scrise (consultați Anexa).

Timpul afectat întrebărilor s-a încheiat.

(Ședința a fost suspendată la ora 20.10 și a fost reluată la ora 21.00.)

PREZIDEAZĂ: DNA KRATSA-TSAGAROPOULOU

Vicepreședintă

12. Cerere de apărare a imunității parlamentare: consultați procesul-verbal

13. Vinurile rosé și practicile oenologice autorizate (dezbateri)

Președintă. -Următorul punct este dezbateri comună privind:

- întrebare cu solicitare de răspuns oral (O0067/2009) adresată de Astrid Lulling, Jean-Pierre Audy, Joseph Daul, Françoise Grossetête, Véronique Mathieu, Elisabeth Morin, Margie Sudre, Oldřich Vlasák și Dominique Vlasto, în numele Grupului PPE-DE, Patrick Louis, în numele Grupului IND/DEM, Jean Marie Beaupuy, Anne Laperrouze, Nathalie Griesbeck și Marielle De Sarnez, în numele Grupului ALDE, Sergio Berlato, Cristiana Muscardini, Roberta Angelilli, Domenico Antonio Basile, Alessandro Foglietta, Antonio Mussa, Sebastiano (Nello) Musumeci, Giovanni Robusti, Umberto Pirilli și Salvatore Tatarella, în numele Grupului UEN, Comisiei: Vinurile rosé și practicile oenologice autorizate (B60228/2009) și

- întrebare cu solicitare de răspuns oral (O0068/2009) adresată de Luis Manuel Capoulas Santos, Katerina Batzeli, Vincent Peillon, Vincenzo Lavarra, Stéphane Le Foll și Alessandro Battilocchio, în numele Grupului PSE, Comisiei: Vinurile rosé și practici oenologice autorizate (B60229/2009).

Astrid Lulling, autor. – (FR) Doamnă președintă, doamnă comisar, producătorii de vinuri de calitate și consumatorii informați - adevărații cunoscători ai produselor țării noastre - nu vor să audă discutându-se despre cupaje.

Este de înțeles că viticultorii din numeroase regiuni europene se tem de consecințele economice, sociale și de mediu la ridicarea interdicției aplicată cupajului vinurilor albe și roșii pentru producerea vinului rosé.

Competiția inevitabil inegală ce va rezulta din acest lucru riscă penalizarea unor regiuni întregi, specializate în producția de vinuri rosé de calitate, adaptate la o cerere în creștere. Comisia a acționat deja la prima solicitare din întrebarea noastră orală prin amânarea deciziei programată inițial pentru sfârșitul lunii aprilie, pentru care îi mulțumesc călduros.

Cu toate acestea, va folosi această perioadă pentru a satisface cea de-a doua noastră cerere, și anume de a iniția o consultare pe scară largă a celor care lucrează în industrie pe baza unui studiu amănunțit asupra consecințelor ridicării interdicției privind cupajul în plan economic, social și de mediu?

Mai mult, ce soluții preconizează Comisia, dacă nu-și va retrage propunerea de ridicare a interdicției privind cupajul, pentru a preîntâmpina colapsul acestei piețe fragile a vinului rosé, care are o valabilitate scurtă și slăbirea sistemului economic al întregii regiuni, care oferă o gamă întregă de activități culturale și turistice concentrate în jurul industriei vinului?

Este Comisia conștientă că soluțiile de etichetare recomandate au fost deja respinse de regiunile cu tradiție de fabricare, pentru că termenul „rosé” nu va fi rezervat exclusiv pentru vinurile produse din struguri negri?

Patrick Louis, autor. – (FR) Doamnă președintă, doamnă comisar, reforma organizării comune a pieței (OCP) impusă de forțele unite ale grupurilor de interese și eurocraților vor cauza trei probleme grave. Aceasta vizează eliminarea mecanismelor de reglementare a pieței, liberalizarea drepturilor de plantare din 2015 și

permite coabitarea, sub etichete virtual identice, a unor categorii de vinuri foarte diferite. Aceste trei erezii vor fi fatale pentru viticultorii europeni, în special în Franța. Consumatorii vor fi înșelați în alegerea lor, viticultorii își vor vedea veniturile reduse dramatic, iar industrializarea sectorului va duce la pierderea de know-how specializat.

Această demontare sistematică a principiilor fundamentale care definesc natura specifică a viticulturii europene răspunde unei logici neobișnuite. Prinsă între supunerea față de Organizația Mondială a Comerțului (OMC) și influența grupurilor de interese europene atotputernice, CEEV, Comisia s-a dedicat sistematic încă din 2004 deschiderii porților cotețelor de găini tuturor vulpilor care cutreieră planeta. Pare să acționeze din ce în ce mai mult ca încălzătorul globalizării. Această logică incoerentă devine clar indiscutabilă la examinarea a două seturi de cifre.

În Europa, 170 000 de hectare de vii au fost smulse din rădăcini, în timp ce în Noua Zeelandă suprafața plantată a crescut cu 240%, în Australia cu 169% și în China cu 164%. În Europa, reducerea ofertei pentru a menține prețurile la un nivel decent este subminată de acțiunile producătorilor de vin pe scară largă care își descarcă produsele excedentare la prețuri mici acaparând astfel piața disponibilă. Aceasta ar fi pe scurt zarva de pe piața vinului rosé. Ea relevă contradicțiile care există între principiile OMC și cele necesare organizării sectorului pentru a promova investiția, calitatea și know-how-ul. Ieri am descoperit cu succes că, în viitor, calitatea se va transforma în cantitate. Cu reformele comisariatului, devine evident că deciziile de azi vor ucide know-how-ul de mâine.

Doamnă comisar, este vital să interziceți cupajul înainte de 7 iunie. După aceea, singura armă rămasă viticulturilor pentru a-și face auzite vocile va fi votul.

Anne Laperrouze, autor. – (FR) Doamnă președintă, ce vor să ne facă să înghițim? Un amestec de vin alb cu vin roșu deghizat în rosé? Cetățenii noștri reacționează cât se poate de negativ la această inițiativă a Comisiei, care are acordul statelor membre, inclusiv al Franței.

Am remarcat două tipuri de reacții: mai întâi, cetățenii noștri se întreabă de ce Uniunea Europeană se amestecă în problema vinului rosé, când există atât de multe probleme de care să se îngrijoreze, în special problema gravă a crizei economice. În al doilea rând, producătorii de vinuri rosé tradiționale, care sunt produse prin macerarea rapidă și presarea delicată, văd acest aspect ca pe un atac serios la adresa denumirii de vin „rosé” și împotriva imaginii calității, dezvoltată de-a lungul atâtor ani, a vinurilor ca acele vinuri rosé din Provence, care păstrează încă aroma pământului și care au asigurat succesul vinurilor rosé în general.

La ultima întâlnire a intergrupului de viticultori, am înțeles în sfârșit motivația Comisiei Europene și a statelor membre. Consumul vinului rosé de masă crește în lumea întreagă și justifică aproape 30% din consumul de vin. Țările terțe produc amestecuri. Piața Uniunii Europene începe să devină ținta acestor amestecuri ale terțelor țări.

Piața din Marea Britanie este în special dominată de vinurile din SUA. Este cunoscut faptul că vinul rosé tradițional are o valabilitate scurtă. Este mult mai ușor să produci vin rosé la cerere folosind stocuri de vinuri albe și roșii. De aceea, pentru statele membre, este o problemă de adaptare a producției de vinuri rosé de masă la piața internațională.

Dacă nu se descoperă alte practici oenologice pentru fabricarea vinului rosé, am putea, de exemplu, să ne inspirăm din Pierre Dac, care spunea: „Altoiți trandafiri pe vițele de vie pentru a obține vin rosé.” Acest lucru nu este posibil. Asemeni multor colegi deputați, cred că Comisia Europeană și statele membre trebuie să se întoarcă la masa de proiect, să lucreze pe marginea denumirii de „vin rosé” și să se asigure că numele „rosé” este rezervat în exclusivitate vinurilor produse folosindu-se metodele tradiționale, fie ele în Uniunea Europeană, fie în țări terțe.

Între timp, doamnă comisar, vă invit să descoperiți unul din aceste mici rosé-uri din Gaillac, cu mii de culori ale Tarn-ului, de care să vă bucurați, firește, cu discernământ.

Cristiana Muscardini, autoare. – (IT) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, vinul nu este doar un produs agricol pentru noi, ci reprezintă o cultură și o tradiție.

Am auzit adesea în acest plen că trebuie să garantăm pieței europene de vinuri un anumit viitor. Putem face acest lucru numai dacă ne concentrăm pe calitate și nu putem obține calitate dacă nu respectăm metodele de producție tradiționale. Din acest motiv, doamnă comisar, nu putem decât să ne opunem introducerii unor noi practici de producere a vinului care au fost inventate și nu au nimic comun cu știința producerii vinului,

pentru că suntem de părere că ele pot duce la o deteriorare a imaginii vinului și pot afecta relația de încredere dintre consumator și produse, cu consecințe grave asupra calității și poate chiar a sănătății.

Produsele europene de calitate se bucură de statutul pe care îl au pentru că se bazează pe un respect pentru ingrediente, metode de producție pe scară mică, tradiție și arome caracteristice obținute folosind produse și metode de producție specifice. Mi-e teamă că făcând toate aceste concesii, răsturnând practicile noastre tradiționale de fabricare a vinului, Uniunea va permite adăugarea de piese din butoaiile de lemn pentru a grăbi procesul de aromatizare, iar acest lucru va duce la aromatizări artificiale și, înainte să ne dăm seama, vom adăuga apă și vom face vin fără struguri.

Nu cred că aceasta este calea corectă, doamnă comisar, pentru a relansa și dezvolta sectorul de piață intern și internațional. Cererea internațională de vin rosé nu este în scădere, ci în creștere și în acest caz abordarea corectă nu este aceea de a produce mai mult folosind practici tributare mai mult setului de chimie decât oricărui alt domeniu, ci de a investi în calitate, în specializare și în crearea de vinuri europene, în marketing și promovarea vinului real, în general, pentru a extinde piața și, în final, pentru a facilita intrarea tinerilor în afaceri legate de producerea vinului.

Gilles Savary, autor. – (FR) Doamnă președintă, doamnă comisar, întâmplător nu sunt în mijlocul unei campanii electorale pentru că nu voi fi aici în viitorul Parlament. De aceea, doamnă comisar, îmi puteți face onoarea de a nu exagera. Cu toate acestea, sunt din Bordeaux. Ați vizitat regiunea mea, care produce foarte puțin vin rosé, dar căreia îi place foarte mult vinul rosé pe care îl produce.

Voiam să spun că am fost deosebit de șocat când am aflat de intenția Comisiei Europene de a legaliza producerea de vin rosé prin amestecarea vinului alb cu cel roșu. În opinia mea, acesta este un produs contrafăcut, într-un moment când suntem chemați să luptăm împotriva contrafacerii în industrie. Ar însemna autorizarea sau inventarea unui derivat din vin, într-un moment când ne luptăm cu instrumentele financiare derivate.

De fapt, toate acestea provin din exact același obiectiv, și anume găsirea de noi produse care să genereze și mai mult profit. Atâta timp cât profitul și competitivitatea Uniunii Europene sunt asigurate, este în ordine. Dați-mi voie să mă amuz făcându-vă o sugestie. Avem un vin rosé. Tocmai am produs acest vin rosé aici, în Parlamentul European, luând vin alb și punând sfeclă în el. Pot să vă promit că are exact aceeași culoare și, mai mult, puteți avea întreaga gamă cromatică, dacă doriți, și probabil o anumită gamă a gustului. Acest lucru ne va permite, de asemenea, să rezolvăm problema industriei zahărului și a creșterii procentului de alcool folosind un produs alimentar natural. Ceea ce vreau să spun este că, dacă permitem acest prim pas, nu va mai exista un sfârșit. Alți deputați au spus doar că falsurile alimentare vor domni și mai mult. De aceea vă spunem: „uitați-vă la ceea ce deja se întâmplă în unele țări”.

Astăzi, o cincime din producția de rosé implică amestecul. Susțin în continuare că Comisia nu trebuie să facă să curgă sistematic celelalte patru cincimi. Există oameni care s-au străduit să asigure existența vinului rosé și că acesta devine un vin natural, produs cu ajutorul unor metode oenologice naturale. Acum le tragem covorul de sub picioare pretextând că ar putea fi mai lucrativ să navigăm prin piața de vin rosé folosind vin alb și roșu. Cred că acest lucru este profund amoral. Personal, consider că etichetarea nu va fi suficientă sau, dacă se folosește etichetarea, acest tip de amestec de vin nu trebuie să se numească „rosé”. Numiți-l „spălătură de vase” dacă vreți, doamnă comisar, pentru că această denumire se potrivește calității produsului.

Mariann Fischer Boel, membră a Comisiei. – Doamnă președintă, lumea vinului rosé are o istorie foarte lungă, dar nu există vreo definiție a vinului rosé în legislația UE sau în legislația Organizației Internaționale a Viei și Vinului (OIV). Toți au păstrat tăcerea.

În unele regiuni, producătorii de vin au depus eforturi uriașe pentru a dezvolta un vin rosé de înaltă calitate pe baza unui caiet de sarcini precis și au limitat practicile de fabricare a vinului rosé la metodele tradiționale. Cu toate acestea, alte denumiri de origine protejate (DOP) nu impun restricții cu privire la fabricarea vinului rosé. Caietul de sarcini din Champagne permite amestecul vinului alb cu cel roșu pentru a produce rosé de Champagne. La nivelul UE, interzicerea privind cupajul vinului alb cu cel roșu este limitată la producția de vin de masă.

Discuția privind practicile de fabricare a vinului, inclusiv amestecul, a început în 2006 în timpul negocierilor la reforma vinului. Prin reformă, Comisia a câștigat competența de a autoriza noi practici oenologice și se va baza pe recomandările OIV.

În urma discuțiilor cuprinzătoare care s-au desfășurat toamna trecută cu părțile interesate și cu toate statele membre, Comisia a propus renunțarea la interdicerea privind cupajul vinului alb cu cel roșu. Această propunere a fost supusă votului indicativ în Comisia de reglementare în domeniul vinului în luna ianuarie când majoritatea statelor membre, inclusiv Franța, a votat în favoarea sa.

Proiectul de regulament a fost anunțat Organizației Mondiale a Comerțului conform procedurii din Acordul privind barierele tehnice în calea comerțului și, recent, am acceptat timp suplimentar pentru ca țările terțe să examineze propunerea noastră. De aceea, regulamentul va fi votat în mod formal de către Comisia de reglementare în domeniul vinului spre sfârșitul lunii iunie, probabil la 19 iunie, pentru că o altă întârziere ne va împiedica să punem în aplicare noile practici oenologice începând cu 1 august, anul curent, așa cum prevede regulamentul Consiliului.

Ați mai solicitat o evaluare a impactului specific înainte de ridicarea interdicției privind cupajul. În timpul elaborării reformei vinului, serviciile Comisiei a efectuat evaluări în profunzime privind impactul și, de aceea, nu intenționăm să reluăm activitatea desfășurată în anii 2006 și 2007 pentru pregătirea reformei vinului, nici nu vom efectua o evaluare amănunțită a impactului tuturor practicilor individuale de fabricare a vinului, așa că ne bazăm pe activitatea care se desfășoară în cadrul OIV.

Deja acum, economiștii din sectorul vinului subliniază faptul că reforma nu va conduce la reducerea vinurilor rosé tradiționale, întrucât aceste rosé-uri cu *appellation* nu sunt în competiție cu vinurile de masă. Este clar că rosé-ul tradițional este un produs de calitate care este apreciat foarte mult de consumatori și asociat cu locul de origine al acestui produs.

Permițând amestecul vinului de masă se va realiza o concurență loială între țările europene și țările terțe, întrucât am permis țărilor terțe - după cum s-a menționat deja aici - să facă acest amestec. Sunt total de acord cu dna Laperrouze. De ce să ne punem producătorii de vin într-o situație competițională mai dezavantajoasă decât cei care pot vinde vinul în cadrul Uniunii Europene?

Cu câteva săptămâni în urmă, am avut o întâlnire la Strasbourg cu producătorii de vin rosé din Provence, Franța, și am avut o discuție foarte cinstită și deschisă privind situația existentă. Firește că înțeleg încercarea lor de a proteja vinul rosé tradițional și că acesta este motivul pentru care Comisia a căutat diverse soluții în problema etichetării. De fapt, am propus două opțiuni de etichetare diferite: „rosé tradițional” și „rosé prin amestec”. Statele membre pot decide atunci dacă vor să facă obligatorii una sau ambele etichetări pentru vinul rosé produs pe teritoriul lor. Astfel, oferim le posibilitatea producătorilor de a avea o idee mai clară despre ceea ce cumpără.

Am auzit un argument de la acei producători de vin că „rosé-ul tradițional” este puțin cam prăfuit și consideră vinul rosé ca pe o cale modernă de producere a vinului. Am arătat clar că dacă mai apar alte idei, voi fi firește pregătită să le ascult, dar încă nu am auzit nici o sugestie de alternativă la vinul rosé. În calitate de comisar pentru produse agricole, doresc să găsim soluțiile corecte și să le oferim producătorilor de vin condiții de concurență echitabile.

Agnes Schierhuber, în numele Grupului PPE-DE. – (DE) Doamnă președintă, doamnă comisar, sunt încântată să vă revăd astăzi aici. În toată perioada activității mele politice - atât în Austria, cât și aproape 15 ani în Parlamentul European - dezbaterile privind vinul au fost întotdeauna unele foarte sentimentale. Putem vedea din nou acest lucru astăzi, aici.

După părerea mea, vinul este unul dintre cele mai elegante produse pe care agricultura le poate produce. Este în interesul producției de calitate a viticultorilor europeni - și, în special, a celor austrieci - să se acorde prioritate calității și particularității vinului din diverse regiuni.

Noi credem că amestecul vinurilor nu este o procedură oenologică. Vinul rosé este produs printr-o procedură oenologică specială, foarte tradițională. De aceea, doamnă comisar, îi susțin pe toți colegii mei care, asemenea mie, resping amestecul de vin alb cu vin roșu. E momentul stabilirii unei definiții clare pentru producția de vinuri rosé tradiționale.

Doamnă comisar, mai trebuie ca statele membre să aibă posibilitatea, după cum ați menționat, să câștige experiență, astfel încât să vadă unele decizii diferite sau să le amendeze. Vă solicit să faceți acest lucru de dragul calității producției de vin european.

Alessandro Battilocchio, în numele Grupului PSE. – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, ne întâlnim din nou în acest plen ca să apărăm un aliment, o moștenire culturală și rurală transmisă nouă printr-o

tradiție veche de secole; o moștenire estimabilă pentru care lumea ne invidiază, care reprezintă o bogăție incredibilă pentru economie și pentru identitatea Uniunii noastre, de asemenea.

Astăzi, această moștenire riscă să confrunte cu dificultăți serioase din cauza intenției Comisiei și a Consiliului de a elimina interdicția producerii de vin rosé prin cupaj. Această intenție a apărut ca o consecință a presiunii puternice și va fi ratificată fără ca Parlamentul să aibă posibilitatea de a interveni, în calitate sa de reprezentant a milioane de cetățeni, inclusiv producători și consumatori, care vor fi afectați de această inițiativă.

Comisia propune să se permită producerea de vinuri rosé prin simplul amestec al vinului alb cu cel roșu, așa cum se face în țări care nu au calificarea și profesionalismul nostru și care procedează astfel sub pretextul simplu de a răspunde concurenței internaționale.

În calitate de cosemnatar la această întrebare, evidențiez că scăderea calității producției - care este rezultatul a secole de tradiție și cercetare, investiții uriașe, pasiune și atenție la detaliu - nu este răspunsul de care avem nevoie, în special în acest moment de criză, când consumatorul mediu este mai atent la preț decât la ce este scris pe etichetă.

Această decizie poate fi compensată gășind pur și simplu un nume noului produs și informând consumatorii asupra existenței a două tipuri de vinuri rosé, cu calități diferite și asupra importanței de a recunoaște activitatea și eforturile profesioniștilor din acest sector. Cine va plăti pentru toate aceste lucruri? A permis Comisia vreun program de sprijin sau producătorii vor fi cei care vor plăti, după ce li s-a cerut să se opună concurenței prețurilor scăzute cu arme inegale în vremuri care sunt deja foarte grele?

Sper că atât Comisia, cât și Consiliul vor putea să facă alegerea corectă și, dacă este necesar, să revizuiască toată această procedură.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Doamnă președintă, doamnă comisar, avem ciocolată fără cacao și o interdicție la brânză făcută din lapte direct de la vacă. Brânza noastră Roquefort a fost supusă la taxe vamale de 300% și aproape că am avut pui spălați în decolorant și chiar un hormon al lactației, somatotropină.

Acum luăm în considerare ideea colorării vinului alb cu vin roșu pentru a face vin rosé. Dacă îmi permiteți, după cum spunem în Franța, aceasta a fost picătura care a făcut paharul să se reverse, cu această apă care a fost autorizată pentru amestecul vinului, asemeni vinurilor în lemn făcute mai degrabă din fragmente de lemn decât în butoaie care erau autorizate inițial, iar vinurile fabricate cu must din import aproape că au fost autorizate. Vinul poate fi făcut și în Thailanda.

Problema este reacția psihanalitică pe care această idee o produce, întrucât este un atac la adresa culturii. Care este definiția vinului? Dacă este un produs industrial, atunci poate fi amestecat, ca un vin Coca-Cola. Cu toate acestea, dacă este un produs alimentar agricol, atunci nu vă puteți atinge de el, altfel provocați un șoc cultural. „Acesta este sângele meu; beți-l în memoria mea”. Dacă amestecați sânge, obțineți sânge contaminat.

Puteți înțelege această reacție disproporționată? Cu această idee de rosé, puneți la îndoială o moștenire de 2 500 de ani ce datează din timpul Imperiului Roman, care a trebuit să facă față barbarilor. Doamnă președintă, asta este ceea ce doream să spun: „este o problemă freudiană, nu o problemă de viticultură”.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Doamnă președintă, doamnă comisar, când am ajuns aici am fost teribil de supărată. Auzind ceea ce ați avut de spus, acum sunt furioasă. Nu este acceptabil să autorizați, mai ales în această perioadă electorală, amestecul vinului alb cu cel roșu.

De curând am fost în Provence și Corsica pentru a discuta cu viticultorii din circumscripția mea, care au ales calea calității, dar care acum se simt abandonați. Îmi amintesc un discurs al dlui Barroso, de acum doi ani, când spunea că viticultura este importantă și o parte a economiei. El spunea că trebuie să exportăm mai mult, și pentru a exporta mai mult, avem nevoie de calitate. Îmi amintesc acel discurs foarte clar.

De aceea, Comisia Europeană a impus defrișarea pentru a se obține mai multă calitate și mai puțină cantitate. Viticultorii din sudul Franței au acceptat acest lucru, și uite unde au ajuns astăzi. Au defrișat atât de mult încât curând vor fi nevoiți să importe vin pentru a satisface consumul local.

Cu politica dvs., ați semnat condamnarea la moarte a viticultorilor noștri. Acum autorizăm amestecul vinului alb cu cel roșu sub denumirea de vin rosé. Este o insultă la adresa viticultorilor noștri. Acum le veți cere introducerea unui termen suplimentar: „vinul tradițional”, pentru vin făcut pe cale convențională, pentru că prietenii noștri spanioli au nevoie să-și vândă surplusul de vin alb, întrucât ei nu au defrișat viile. Viticultorii

noștri, care au optat pentru calitate, nu trebuie să justifice valoarea vinului lor. Aceasta ar fi ultima picătură, în orice caz.

Vinul amestecat nu este rosé; este un vin alb amestecat. Să spunem lucrurilor pe nume. Nu mai trebuie să permitem orbirea consumatorilor de către negustorii de vinuri care au ales să pună profitul înaintea calității, o alegere pe care o sprijiniți, dnă Fischer Boel. Fac apel la colegii mei, cei care vor reveni în următoarea legislație: va trebui să ne dublăm eforturile pentru a ne asigura că măsura Comisiei este eliminată definitiv și nu doar provizoriu. Atenție la 19 iunie.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). - (EL) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, în țara mea se produce vin de trei mii de ani. Îmi exprim opoziția, regretul și îngrijorarea cu privire la ceea ce suntem pe cale să facem. Vinul rosé este un produs artificial. Vinul este un produs de fermentație, nu de amestec. Dacă se aplică acest lucru, rezultatul va fi o concurență neloială pentru producătorii noștri care fac aceste vinuri minunate.

În al doilea rând și cât se poate de important, reputația vinurilor europene va fi deteriorată din nou. Cu toate acestea, realizez că, dacă o luăm pe această pantă alunecoasă, nu vom mai ajunge la capăt. Cu ceva vreme în urmă, am dezbătut și adoptat adăugarea bucăților de lemn în vin. Am citat ca motive învechirea și costul economic. De asemenea, am adoptat adăugarea de zahăr în vin. Din motive de economie, am spus, și nu am avut curajul să cerem ca aceste tehnici să fie trecute pe etichetă. Nici acum nu vom avea curajul să facem acest lucru.

Europa se poate impune numai prin vinurile de înaltă calitate pe care le are. Dumnezeu să ne ajute dacă avem impresia că vom putea concura cu vinurile ieftine australiene sau americane - trebuie să insistăm asupra acestui aspect. Am mai spus acest lucru când am adoptat practica adăugării de zahăr în vin. Noi, cei care luăm aceste decizii, vom intra în istoria oenologiei europene ca fiind cei care au subminat bazele excelentelor vinuri europene. De aceea, vă implor să ne îndepărtăm de panta alunecoasă a acestor decizii.

Elisabetta Gardini (PPE-DE). - (IT) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, trebuie să spun că sunt de acord cu ceea ce a spus dna Grossetête pentru că am venit aici cu intenția de a aduce cu mine și durerea, regretul și nemulțumirea lumii producătorilor de vinuri din Italia și mă confrunt cu indiferența, ca și când aș vorbi cu pereții. Am sperat că era un produs derivat al procesului impersonal de translație, dar ceea ce am auzit pare să nu lase nicio portiță, pare să nu existe nicio speranță, pare că acolo este un abis.

Nu demult, chiar de curând, în regiunea mea - sunt din Veneto - a avut loc un eveniment cunoscut ca Vinitaly, care este unul din cele mai importante evenimente din lumea vinului și, acolo, s-a întocmit o petiție care a avut un mare succes în apărarea vinului rosé. Aceasta a fost semnată de mari întreprinderi de vinificare italiene, de mari producători de vinuri, dar semnăturile au provenit și din alte părți ale Europei - au existat semnături de la publicul din Olanda, Franța, Spania, Belgia, Luxemburg, Slovenia, Polonia, Lituania și Ucraina. Pasiunea pentru vinul rosé, după cum puteți vedea, este autentică și nu cunoaște granițe cu excepția, se pare, a Comisiei Europene, chiar dacă putem vorbi de cultură, valori locale și tradiție.

Vorbind ca o femeie, aș mai dori să vă spun ceva la care să vă gândiți: când luptăm împotriva abuzului de alcool, considerați că facem un serviciu noilor generații oferindu-le o băutură de calitate scăzută pe care nici nu aș numi-o vin, o băutură alcoolică ieftină care nu are nimic de-a face cu niciun domeniu, cu nicio cultură sau calitate? Vom reuși să le educăm în ceea ce privește folosirea vinului și a alcoolului ca parte dintr-un set general de obiceiuri bune și bune practici?

Am dorit să vă las cu gândurile mele, pentru că vă asumați responsabilități mari în multe sensuri.

Christa Klafß (PPE-DE). - (DE) Doamnă președintă, doamnă comisar, în ultimii ani, ați văzut cât de sensibil este un produs ca vinul. Astăzi, aici, ne referim ipotetic la liberalizarea reglementărilor pieței vitivinicole. Vorbiți despre deschidere către piața internațională. Uneori mă întreb, cine dirijează pe cine în acest caz?

În mod tradițional, vinificația a evoluat în Europa. Tradițiile noastre și identitatea noastră regională sunt cele care caracterizează vinul nostru și trebuie să ne călăuzească în dezbaterile pe care le avem despre reglementările pieței vitivinicole. Am fost frapată de faptul că aici lucrurile au fost încorporate în reglementările pieței vitivinicole prin comisii, lucruri pe care nu le-am dezbătut deloc în Parlament.

Întrebarea, doamnă comisar, este: ce opțiuni de reglementare națională și regională mai există? Ce restricții sau interdicții pot impune statele membre regiunilor lor implicate în fabricarea vinului de cea mai joasă categorie? Despre asta este vorba, nu vorbim despre vinuri de origine și vinuri de casă, ci despre vinurile din

cea mai joasă categorie. De exemplu, interdicția privind cupajul vinurilor albe și roșii va fi una regională sau națională? Va fi acest lucru posibil în viitor pentru vinurile din cea mai joasă categorie?

Ori o interdicție privind indicarea soiului de struguri și a recoltei: și aceasta ne creează probleme, pentru că dorim să putem distinge între vinurile noastre, vinurile de categorie scăzută din cele descrise ca vinuri de casă sau vinuri de origine. Așa că rosé-ul francez sau risling-ul german, acestea sunt denumiri care au nevoie de reglementări clare, fără ambiguități. Sunt legate de producătorii noștri de tradiție și avem așteptări mari din partea acestora în viitor. De aceea, vă cerem sprijinul.

Astrid Lulling, *autor*. – (FR) Doamnă președintă, dnă Fischer Boel, ați dat un răspuns negativ celei de-a doua întrebări, pretextând că la momentul reformei organizării comune a pieței vitivinicole, deja efectuaserăți evaluarea pe care noi o solicităm. Sunt surprinsă de acest fapt: în timpul acestei reforme, nu s-a pus niciun moment problema de a permite o practică oenologică ce constă în cupajul vinurilor albe și roșii pentru a face vin rosé.

Vă întreb de ce nu răspundeți cererii noastre, care, întâmplător, este cât se poate de rezonabilă, și anume să consultați industria? Doriți să luați o decizie la 19 iunie, dar n-avem nicio grabă. Mai mult, nimeni nu v-a cerut să autorizați această practică oenologică. Nu știu ce v-a determinat să înaintați această propunere pe care nimeni din Europa nu o cere.

Aș mai adăuga, referitor la etichetare, că ar trebui să recunoașteți că producătorii de vin rosé tradițional nu vor fi niciodată de acord să numească acest amestec - inclusiv cel preparat de dl Savary - „rosé”. De aceea, trebuie să faceți puțin efort în acest sens. Doamnă comisar, vă solicit să dați un răspuns pozitiv celor două întrebări ale noastre.

Françoise Grossetête, *autoare*. – (FR) Doamnă comisar, mai devreme spuneți că nu ați primit niciun fel de sugestii și că așteptați propuneri etc.

Dimpotrivă, v-au fost înaintate propuneri. V-ați întâlnit cu viticultorii noștri. Ei v-au spus că nu doresc acest lucru. V-au spus că, personal, ei nu doresc să fie forțați să specifice denumirea „vin rosé tradițional” pentru a-l deosebi de vinul rosé care categoric nu va avea înscris „amestec”. De aceea, nu puteți spune că nimeni nu v-a sugerat nimic.

Mai presus de orice, în ceea ce privește rosé-ul Champagne, suntem conștienți că acesta este un produs oenologic care nu are nimic de-a face cu amestecul propus aici: vin alb și vin roșu. Vă cerem să aveți curajul, dnă Fischer Boel, să nu numiți „vin rosé” amestecul de vin alb cu vin roșu. Asta vă cerem. Aceasta este sugestia noastră. Nu-i penalizați pe adevărații viticultori.

Cum credeți că vor înțelege concetățenii noștri o astfel de atitudine din partea Comisiei Europene? Vă faceți că nu auziți niciunul din argumentele noastre: este absolut de neînțeles.

Gilles Savary, *autor*. – (FR) Doamnă comisar, permiteți-mi să iau cuvântul încă o dată pentru a vă spune că am auzit argumentele dvs. și sunt sigur că nu ați venit cu aceste idei din proprie inițiativă: probabil că acestea provin de la o serie de grupuri de interese.

Cu toate acestea, nu cred că este în interesul Europei să aibă țeluri mărunte, în special când e vorba de alimente. Țările care nu au avut țeluri mărunte la nivel industrial se numără printre liderii mondiali când e vorba de comerț. Germanii, în special, au luptat permanent împotriva tentației de scădere a nivelului. Ei bine, consider că, în ceea ce privește sectorul alimentar, Europa trebuie să lupte împotriva acestei tentații constante de coborâre a nivelului, pentru că astfel va ajunge departe.

De aceea, ceea ce propunem este să evităm cu orice preț două forme de denumire pentru vinul „rosé”: tradițional sau amestec. Există un vin rosé și există altceva. Organizați un concurs la nivel european pentru a găsi un nume acestui altceva dacă estimați că ar trebui legalizat. Personal, cred că Europa ar face bine să lupte cu OMC pe acest tip de produs. Întotdeauna ne spuneți că noi capitulăm cu privire la orice vine din altă parte.

Patrick Louis, *autor*. – (FR) Doamnă comisar, a indica pe sticlă „vin rosé” n-are niciun rost, întrucât vinurile rosé bune, cum ar fi Bandol, pe care vi l-am adus, nu specifică numele „rosé”.

Mai mult, e stupid să indicăm pe etichetă „rosé tradițional”. Rosé-ul este un vin pe care îl beau tinerii; este un vin la modă, chiar dacă producerea lui necesită know-how tradițional. De aceea, e prea multă ambiguitate. Nu există 36 de soluții diferite, există doar una, întrucât, așa cum am explicat mai înainte, rosé-ul este un vin

cultural, un produs fabricat de experți. Nu avem de-a face cu vreo afacere veche aici. Avem nevoie pur și simplu de o interdicție a amestecului în Europa și în Franța, în mod deosebit.

Mariann Fischer Boel, *membră a Comisiei*. – Doamnă președintă, a fost extraordinar să vă ascult în această seară, pentru că simt că încă aveți toată pasiunea, toată energia și toată emoția pe care am simțit-o în legătură cu sectorul vitivinicol când am discutat despre reforma din acest domeniu. Moștenirea culturală și tradițiile legate de vinuri sunt încă vii aici în Parlamentul European.

Cu toate acestea, unele din problemele ridicate în această seară aici redeschid compromisul politic la care am ajuns în cazul reformei din domeniul vitivinicol, așa încât nu intru în aceste probleme, ci mă voi concentra pe problema principală discutată în această seară aici.

Sunt total de acord cu cei care au spus că viitorul pentru produsele noastre agricole europene trebuie să fie calitatea. Acesta a fost și motivul pentru care în timpul reformei din domeniul vitivinicol - după cum cred că vă amintiți - am păstrat o sumă uriașă de bani pentru promovarea vinului nostru european pe piața lumii a treia. 125 de milioane de euro în fiecare an a fost cifra menționată când am avut aceste discuții. Asta a fost pentru că știm că avem un produs de calitate superioară care va fi cerut în noile țări în curs de dezvoltare. Deci ne aflăm pe aceeași lungime de undă în acest sens.

Cu toate acestea, am o oarecare simpatie și pentru producătorii de vinuri din Europa care au concurat cu vinuri produse prin alte practici oenologice permise în țările lumii a treia. Un exemplu este cupajul de vinuri albe și roșii pentru a obține un vin rosé. Acesta este permis, face parte din practicile oenologice ale OIV, întrucât Uniunea Europeană importă astăzi vinuri rosé produse exact în acest mod. De ce să împiedicăm propriii noștri producători de vinuri să concureze cu vinurile importate în Uniunea Europeană? De aceea, cred că am avut o abordare echilibrată în această chestiune.

Este important că am găsit o modalitate de a ne eticheta vinurile pentru a ne asigura că astfel consumatorii știu ce cumpără, iar prin intermediul DOP, astăzi aveți posibilitatea de a înscrie informații pe etichetă pentru a-l informa pe consumator că acesta este un vin produs prin metoda tradițională. Am spus în primul meu discurs că m-am întâlnit cu câțiva producători de vin din Provence. Nu le-a plăcut titulatura „rosé tradițional” din motivul menționat de dvs. - că este puțin învechită. Am cerut apoi idei noi privind un alt mod de etichetare care să evidențieze metoda tradițională, dar nu am primit nicio sugestie în acest sens. Ideea este de a lăsa la latitudinea statelor membre dacă vor să facă obligatorie pe teritoriul lor înscrierea pe etichetă a faptului că un produs este realizat prin *cupaj* sau este tradițional.

Vom purta din nou această discuție în Comisia de reglementare. După cum spuneam, votul se va desfășura probabil la 19 iunie 2009 și apoi vom vedea rezultatul acestui vot, în care statele membre vor reprezenta opiniile guvernelor lor. Va fi interesant, dar încă sunt aproape convinsă că ceea ce am propus, care se află în concordanță cu practicile oenologice ale OIV, va fi direcția de urmat în viitor pentru producătorii de vin pentru a rămâne competitivi pe piața internațională.

Președintă. - Dezbateră este închisă.

Declarații scrise (articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Stéphane Le Foll (PSE), *în scris*. – (FR) În prezent, producătorii europeni de vinuri rosé sunt îngrijorați de proiectul de aplicare al Comisiei care vizează ridicarea interdicției privind cupajul de vinuri albe și roșii pentru a obține vin rosé.

Această nouă practică subminează calitatea producției și ignoră eforturile depuse de producători pe parcursul mai multor ani pentru a crea un produs rosé care, discreditat multă vreme, și-a găsit acum locul corect pe piață și pe mesele a numeroși consumatori. Este cu atât mai adevărat, întrucât această practică ar putea înșela consumatorii.

Dacă planul Comisiei în favoarea cupajului este confirmat de statele membre în săptămânile care urmează, împreună cu colegul meu, dl Savary, sperăm că va fi introdusă etichetarea obligatorie, pentru a permite adevăratului vin rosé să fie distins de noul produs obținut prin cupaj, care, în consecință, nu poate fi numit rosé.

Véronique Mathieu (PPE-DE), *în scris*. – (FR) Confruntată cu reacția furioasă a producătorilor europeni de vin, Comisia Europeană a decis să amâne până la 19 iunie decizia sa grăbită de a autoriza producția de vin rosé prin cupaj de vinuri albe și roșii.

Totuși, această amânare nu poate fi considerată satisfăcătoare sub nicio formă. La fel de nesatisfăcătoare este și decizia de a propune o distincție între „rosé-ul tradițional” și „rosé-ul din amestec” pe etichetele produselor comercializate, care n-ar merge suficient de departe pentru a contracara eficient concurența neloyală cu care se vor confrunta producătorii în cazul în care această decizie este adoptată.

În timp ce ani de zile viticultorii din Uniunea Europeană au depus eforturi considerabile și au investit pentru a produce vin rosé de calitate superioară, decizia Comisiei va distruge aceste eforturi enorme, care, totuși, au avut un efect pozitiv asupra economiei și dezvoltării regionale a teritoriilor noastre.

În întrebarea pe care eu și colegii mei am adresat-o azi Comisiei îi solicităm acesteia să-și clarifice intențiile și să se asigure că decizia pe care o adoptă se va baza pe consultarea producătorilor europeni de vin rosé.

Vincent Peillon (PSE), *în scris.* – (FR) Doamnă comisar,

Nu vă voi ascunde profunda mea insatisfacție referitoare la încercările dvs. de a elucida amestecarea vinului „rosé”.

Nu le oferiți niciun răspuns producătorilor de vin cu care am avut ocazia să discut pe larg în Provence și care au depins de calitatea produselor lor. Se tem că astăzi vor vedea total distruși 30 de ani de eforturi pentru construirea unei reputații pentru vinul rosé - eforturi încoronate de adevărate succese comerciale.

Nu oferiți niciun răspuns tuturor celor care privesc autorizarea cupajului ca pe o contradicție majoră a politicilor dureroase de defrișare în masă. Nu vom învinge concurența internațională căutând să ne reducem costurile de producție la orice sumă veche. Mai degrabă, vom realiza acest lucru îmbunătățind reputația vinurilor noastre.

Nu oferiți niciun răspuns tuturor celor care vă spun că etichetarea nu este suficientă, întrucât nu va avea niciun efect asupra sticlelor de vin denumit „rosé prin cupaj”.

Amânând decizia privind autorizarea până după alegerile din 7 iunie, jucați, în fond, cartea euroscepticismului.

De aceea, vă cer în mod solemn să retrageți acest proiect dăunător, care amenință o economie și o cultură deopotrivă.

Dominique Vlasto (PPE-DE), *în scris.* – (FR) Sub pretextul revizuirii practicilor oenologice autorizate, Comisia Europeană e pe cale să autorizeze cupajul de vinuri albe și roșii sub denumirea de „vin rosé”.

Pun la îndoială folosirea termenului de „vin rosé” pentru un amestec de diferite vinuri. Nu este doar culoarea vinului care ar trebui să-i dea numele: este soiul de struguri, pământul și experiența viticultorilor care creează vinul, nu culoarea finală a acestuia sau a altui lichid.

Pentru a produce un rosé din amestec, baza - mai mult de 95% - trebuie să fie un vin alb, care este nuanțat cu vin roșu. Cert este că vinul rosé este produs din fermentarea strugurilor predominant roșii sau din must. De aceea, autorizând cupajul de vinuri, Comisia Europeană va autoriza contrafacerea completă a vinului rosé: aceasta ar echivala cu decepționarea consumatorului.

Pe lângă insulta adusă viticultorilor care urmează o politică a calității, mai ales în Provence, ar fi inacceptabil să legitimăm un subprodus rezultat prin amestecarea unor produse finite și să permitem referințe înșelătoare cu privire la culoarea rosé.

Dacă nu se va găsi o altă soluție, aceste etichete ale băuturilor ar trebui cerute cel puțin pentru a reflecta adevăratul conținut: „vinuri din amestec” sau „mixturi de vinuri”.

14. Proces democratic în Turcia (dezbateri)

Președinta. - Următorul punct este declarația Comisiei privind procesul democratic din Turcia.

Olli Rehn, *membru al Comisiei.* – Doamnă președintă, mă tem că vom vedea aceeași pasiune în discuțiile despre democrația din Turcia ca în cazul reformei din domeniul vitivinicol în timpul celei de-a doua reprize a meciului Arsenal - Manchester United, care este un instantaneu din Europa în 2009.

Aceasta este mai gravă, pentru că este un aspect foarte grav și într-adevăr o problemă fundamentală referitoare la evoluția democrației în Turcia. În primul rând, sunt extrem de trist și șocat de masacrul care a avut loc la Bilge în Turcia, noaptea trecută, în care au murit 44 de persoane. Transmit condoleanțele mele sincere

familiilor și prietenilor victimelor și am încredere că ucigașii vor fi aduși în fața justiției cât mai curând posibil. Nu există nicio justificare morală sau etică pentru acest atac oribil.

Permiteți-mi să îmi exprim mâhnirea mea personală și a Comisiei pentru moartea a nouă soldați turci și a unui jandarm, ca rezultat al atacurilor teroriste de săptămâna trecută. Gândurile noastre sunt alături de familiile celor care și-au pierdut viața.

Noi condamnăm terorismul și sprijinim Turcia în lupta sa împotriva terorismului. PKK este pe lista UE a organizațiilor teroriste. Între 14 și 18 aprilie, peste 200 de funcționari și membri ai Partidului Societății Democratice au fost arestați într-o operațiune a poliției pe teritoriul Turciei și, în special, în regiunea sud-estică.

Înțelegem că acuzațiile aduse acestora includ faptul că sunt membri ai unei organizații teroriste, deși o incriminare oficială este încă pendinte. Ne așteptăm să vedem finalizată acuzația ca parte a unui proces judiciar obiectiv și transparent.

Comisia nu poate interveni în cauzele juridice în desfășurare. Cu toate acestea, abordarea noastră este clară: în timp ce sprijinim lupta împotriva terorismului, am subliniat cu consecvență că aceasta trebuie condusă respectând drepturile omului și libertățile fundamentale, în special în ceea ce privește libertatea de exprimare și de asociere.

Pluralismul politic este parte integrantă a oricărei democrații. Marea Adunarea Națională din Turcia este astăzi, în mare măsură, reprezentativă pentru diversitatea politică a țării. Partidul Societății Democratice a contribuit la pluralismul din Turcia, și legitimitatea sa politică a fost confirmată de rezultatele recentelor alegeri locale din luna martie.

În același timp, oamenii din sud-estul Turciei au nevoie de pace, au nevoie mai degrabă de stabilitate și prosperitate decât de alte violențe sau confruntări. Condamnarea utilizării forței și violenței este o datorie a tuturor partidelor implicate. Toate trebuie să exercite moderație și să militeze doar pentru mijloace pașnice. Și aceasta face parte din orice democrație.

Vom continua să urmărim îndeaproape evoluția acestui caz. Este esențial ca principiile democrației și ale statului de drept, inclusiv drepturile inculpaților, să prevaleze.

De asemenea, Comisia continuă să urmărească îndeaproape încheierea cauzei împotriva DTP care în prezent pendinte la Curtea Constituțională. În acest context, normele actuale care reglementează închiderea partidelor politice din Turcia nu sunt în conformitate cu Convenția Europeană a Drepturilor Omului și cu practicile europene, așa cum s-a afirmat recent într-un aviz al Comisiei de la Veneția. Am cerut Turciei să țină cont de un asemenea aviz și ca acesta să fie reflectat în cadrul constituțional și legislativ din Turcia sub forma revizuirilor în acest sens.

Pentru a concluziona, continuăm să încurajăm autoritățile turce să rezolve problemele regiunii din sud-estul țării și a oamenilor de acolo, pentru a spori oportunitățile economice, sociale și culturale pentru toți cetățenii turci, indiferent de originile lor etnice, religioase sau lingvistice.

Conform criteriului politic de la Copenhaga, se așteaptă ca Turcia să asigure diversitatea culturală și să promoveze drepturile culturale ale tuturor cetățenilor, așa cum sunt stabilite în Parteneriatul pentru aderare. În acest context, înființarea unui nou canal TRT cu emisiuni în limba kurdă este un pas înainte. Acest lucru arată o schimbare de mentalitate și vreau să încurajez autoritățile turce să întreprindă și alte măsuri în această direcție.

Vom continua să monitorizăm situația din sud-est și vom informa în viitorul nostru raport privind progresele înregistrate. Este o parte esențială a procesului de democratizare a Turciei.

Frieda Brepoels, în numele Grupului PPE-DE. – (NL) Doamnă președintă, domnule comisar, în urma alegerilor locale din 29 martie, în care formațiunea kurdă, Partidul Societății Democratice (DTP), a obținut o victorie senzațională - aproape dublându-și numărul de primari de la 52 la 98 - este clar că problema kurdă nu mai poate fi redusă la un aspect socioeconomic, așa cum au procedat până acum dl Erdoğan și Partidul Justiției și Dezvoltării (AKP) din care acesta face parte. Este clar nevoie de o soluție politică, iar DTP trebuie să fie și el acceptat ca partener cu drepturi depline la discuții.

În această situație, s-ar crede că o abordare represivă ar fi demodată, totuși autoritățile turce s-au angajat din nou într-un val de arestări pe scară largă. Peste 400 persoane din personalul de conducere al DTP au fost arestate pentru că au solicitat o soluție la problema kurdă. De aceea, întrebarea mea adresată Comisiei este

după cum urmează. Acesta este al cincilea sau al șaselea partid înființat de kurzi - numit, în prezent, DTP. Acesta are 21 de membri în Parlament și 98 de primari, și, cu toate acestea, kurzii continuă să fie marginalizați.

Doamnelor comisar, n-a venit oare vremea ca Uniunea Europeană să inițieze o mediere între guvernul turc și DTP? Dacă nu, această situație va rămâne într-un impas total. Cu alte cuvinte, trebuie abordate cauzele referitoare la o serie de presupuse activități teroriste. Cred că victoria în alegerile de acum câteva săptămâni dovedește, de asemenea, că simțul național kurd este activ și că reformele structurale care promovează o autonomie sporită în favoarea kurzilor trebuie și ele efectuate rapid.

Aș mai dori să atrag atenția asupra unei alte probleme urgente care are legătură cu această dezbatere, și anume că peste 1 500 de minori au fost închiși în închisoare și sunt judecați de aceeași instanță ca adulții, ceea ce este în totală contradicție cu Convenția internațională cu privire la drepturile copilului. Ce intenționează să facă Comisia în această problemă?

Vural Öger, în numele Grupului PSE. – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, domnule Rehn, în această a șasea legislatură Turcia a constituit o prioritate pe agenda UE. Înainte de începerea negocierilor de aderare, Turcia a făcut pași uriași către reformă și UE a recunoscut acest lucru, în consecință.

Astăzi dispoziția s-a schimbat într-o oarecare măsură. Suntem din ce în ce mai îngrijorați de evoluția procesului de democratizare din Turcia. Libertatea presei, protecția minorităților, dar și reforma justiției trebuie monitorizate constant. În ceea ce privește procesul Ergenekon, care are loc în Turcia, aș dori să spun că acesta nu trebuie să fie politizat. Este cert că au loc arestări și razii. Trebuie evitate comentariile pripite. Raportarea prudentă are un rol important de jucat aici.

S-a înregistrat un progres important în problema kurdă. Soluția problemei kurde este obiectivul central al procesului de democratizare și protecție a minorităților. Cu toate acestea, mă îngrijorează, de asemenea, poziția actuală a unor șefi de guverne din UE. Semnalele ambigue din partea UE înseamnă și faptul că, din când în când, procesul democratic din Turcia se mai poticnește. În acest sens, aș dori să vă reamintesc că un angajament clar din partea UE față de acceptarea Turciei ca membru deplin ar da un avânt uriaș procesului de reformă. Altfel, vor exista mereu noi „sălaşuri” pentru fundamentalism și naționalism, iar problema kurdă se va înrăutăți.

De fapt, obiectivul comun este acela de a transforma Turcia într-o democrație mai modernă, stabilă și prosperă, bazată pe un stat secular și o societate pluralistă. Nu este numai în interesul Turciei, ci este un interes strategic important și pentru Uniunea Europeană.

Alexander Graf Lambsdorff, în numele Grupului ALDE. – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, aceasta este ultima sesiune plenară a acestei legislaturi. Colegul meu, dl Öger tocmai a spus că Turcia este o prioritate. În ultimii ani, ca raportor al grupului meu, am putut avea de-a face cu această problemă și trebuie să spun că sunt foarte fericit că în această ultimă sesiune ajungem la miezul problemei, și anume democrația în Turcia.

În discuție este chiar primul criteriu de la Copenhaga. Există diferite opinii cu privire la modul în care s-a dezvoltat Turcia. Cu toate acestea, cred că într-o privință există consens: ritmul reformei în Turcia pare să fi încetinit; impresia la finele acestei legislaturi este că acum Turcia are mai multe lucruri de făcut înainte de a fi pregătită pentru aderare decât la începutul atât a mandatului Comisiei, cât și a legislaturii acestui Parlament.

Pentru Grupul Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa, problemele libertății presei și libertății de opinie sunt deosebit de importante în acest context. Știți că nu se poate urmări You Tube în Turcia. Drepturile jurnaliștilor, editorilor, publiciștilor, editorialiștilor și autorilor sunt restricționate de anumite regulamente juridice. Comisia a indicat cu recunoștință în raportul său privind progresul înregistrat că aceasta este o problemă. În opinia multor observatori, aceste probleme s-au accentuat. Aș fi recunoscător dacă Comisia ar face comentarii în legătură cu acest aspect - dacă estimează că lucrurile s-au înrăutățit ori s-au îmbunătățit. Acest lucru ar fi cu adevărat surprinzător.

În plus, există subiecte importante, ca protecția minorităților religioase și garantarea drepturilor femeilor. Cu toate acestea, problema cheie în acest moment este cea a libertății presei, revocarea de către primul-ministru a acreditărilor de presă pentru jurnaliștii adversi, arestările masive nejustificate ale jurnaliștilor și publiciștilor adversi în timpul investigațiilor în rețeaua evident ucigașă Ergenekon, preluarea grupului media ATV-Sabah de către Schalach-Holding care este deținut sau controlat de ginerele primului-ministru, apelurile publice ale primului-ministru de boicotare a mass-mediei și sentința împotriva grupului media Doğan și amenda de 380 milioane euro în scopul scoaterii sale din afaceri, pentru că a prezentat scandalul donării farului, precum

și tratamentul preferențial aplicat pentru AKP. Nu este doar o problemă de libertate a presei, aceasta sperie și investitorii, care se îndoiesc de siguranța juridică din Turcia.

Turcia este un vecin important, un partener NATO important și respectat. Dorim să continuăm să sprijinim Turcia; aceasta este părerea grupului meu. Totuși considerăm că mai sunt multe de făcut în acest domeniu, că guvernul turc trebuie să își demonstreze voința de a nu mai călca în picioare drepturi europene fundamentale, așa cum face în acest moment. Am fi recunoscători dacă acest aspect ar putea fi documentat în mod elocvent în următoarea legislatură.

Mai mult, cred că ar trebui să purtăm această dezbatere nu la Strasbourg, ci la Bruxelles.

Joost Lagendijk, în numele Grupului Verts/ALE. – (NL) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, în ceea ce privește democratizarea Turciei, imaginea este amestecată, după părerea mea, cu progrese la unele aspecte și stagnări și deteriorări la altele.

Este un progres faptul că nu au fost tulburări în Piața Taksim de 1 Mai, doar lideri ai sindicatelor care au comemorat tragedia din 1977. Este un progres faptul că Turcia și Armenia au convenit să își îmbunătățească relațiile reciproce. Îndemnul meu pentru guvernul turc ar fi să continue pe această cale și să nu se lase oprit sau abătut de naționalistii din Ankara sau Baku. Este un progres faptul că au fost arestați oameni suspecți de pregătirea unei lovituri de stat sau de implicare în asasinat politice: afacerea Ergenekon.

Avertismentul meu pentru autoritățile turce ar fi acela de a continua să-și mențină acțiunile în limita legii, întrucât orice încălcare va fi utilizată pentru a distra atenția de la chestiunile substanțiale și va fi folosită de cei care nu doresc o soluționare a acestei probleme, care nu doresc să se ajungă la miezul lucrurilor.

Apoi, mai sunt și evoluțiile negative, totuși. Este un lucru rău faptul că primul-ministru a instigat populația să nu mai cumpere anumite ziare. Este un lucru foarte rău faptul că mulți dintre membri de conducere ai unui partid, care a fost ales în mod democratic în parlamentul turc, au fost arestați. Arestarea în masă a membrilor de marcă ai formațiunii kurde, Partidul Societății Democratice (DTP) este la fel de inacceptabilă ca o interdicție formală a partidului, întrucât rezultatul este același. Posibilitatea de a găsi o soluție politică la problema kurdă a fost redusă drastic. Aceasta este o veste foarte bună pentru extremiștii din ambele părți, dar foarte proastă pentru majoritatea turcilor și kurzilor, care de atât de multă vreme își doresc o soluție pașnică la această problemă.

Situația existenței unui progres, pe de-o parte, și a unei stagnări, pe de altă parte, se va încheia, după părerea mea, în momentul în care guvernul va opta fără echivoc pentru reforme mai profunde, dacă opoziția le sprijină atât cu vorba, cât și cu fapta și, de asemenea, doamnelor și domnilor, dacă UE își respectă promisiunea că Turcia poate deveni membru deplin al Uniunii Europene cu condiția să îndeplinească standardele noastre democratice.

Ajung astfel la ultima mea observație, doamnă președintă. În timp ce sunt foarte încântat de dorința puternică a partidului cu privire la democratizarea Turciei, nu simpatizez deloc cu deputații europeni care sunt critici la adresa Turciei, dar care nu sunt pregătiți să-i permită să devină membru cu drepturi depline dacă aceste probleme sunt rezolvate. Chiar după ce mandatul meu se va fi încheiat, voi continua să pledez pentru reformele necesare Turciei pentru a deveni membru cu drepturi depline al Uniunii Europene.

PREZIDEAZĂ: DL COCILOVO

Vicepreședinte

Feleknas Uca, în numele Grupului GUE/NGL. – (DE) Dle președinte, dle comisar, doamnelor și domnilor, un băiat în vârstă de 14 ani din Hakkari a fost bătut până a intrat în comă de către un ofițer de poliție din cadrul trupelor SWAT. Un alt băiat de 14 ani, care fugea din calea unui atac cu gaze al poliției, a sfârșit prin a se îneca într-un râu. La 4 aprilie, două persoane au murit în timpul unei demonstrații lângă Urfa, ca urmare a unei operațiuni a poliției. În prezent, în Diyarbakir, peste 185 de minori se află în închisoare. Sute de politicieni aleși în mod democratic și activiști ai DTP au fost arestați, inclusiv trei lideri de partid. Există peste 207 proceduri inițiate împotriva parlamentarilor membri ai DTP.

Iată care este, în viziunea mea, procesul democratic actual din Turcia. Iar lista continuă. Această represiune a început la scurt timp după 29 martie, când Partidul Societății Democratice (DTP) a obținut rezultate foarte bune la alegerile locale în sud-estul țării, iar funcțiile ocupate de membrii acestuia la nivelul primăriilor aproape că s-au dublat, în timp ce partidul AKP, aflat la guvernare, a înregistrat pierderi amarnice în mult

disputata regiune kurdă. În opinia mea, există o legătură între succesul înregistrat în alegeri de către partidul DTP și valul de presiuni împotriva acestuia.

S-a auzit, ulterior, din partea anumitor cercuri guvernamentale, că extinderea succesului în alegeri al partidului DTP până la granița cu Armenia era privită ca un risc pentru securitate. Încercarea de a înțelege adevărata semnificație a acestui vot, care este un mesaj clar din partea kurzilor că trebuie găsită o soluție în interiorul sistemului, este înlocuită de o tentativă de reprimare a acestui succes politic, la nevoie chiar prin brutalitatea poliției.

Din nefericire, cred că nici măcar mult lăudatul Partid Justiție și Dezvoltare (AKP) nu are nici voința, nici determinarea de a dezvolta și de a impune o strategie cuprinzătoare în scopul soluționării acestui conflict care durează de zeci de ani. După cum știți cu toții, de la ultimul raport cu privire la progresele înregistrate de Turcia, nu a existat nicio evoluție semnificativă în domeniul libertății presei, al libertății de exprimare, al recunoașterii realității kurde, al drepturilor pentru minorități religioase sau în educarea forțelor militare. Partidul aflat la conducere, AKP, trebuie să pună în aplicare în cele din urmă o reformă constituțională autentică și să aducă un nou dinamism, care poate să regenereze țara din punct de vedere constituțional și democratic și să determine acceptarea realității sociale pluraliste, multietnice și multiculturale a acesteia. Altfel, nu poate exista o democratizare autentică în Turcia. Acest lucru ar trebui să fie clar tuturor celor prezenți aici.

Bastiaan Belder, în numele IND/DEM – (NL) Dle președinte, Uniunea Europeană a făcut două greșeli majore în relația cu Turcia. În 1999, a forțat Turcia să devină o țară candidată și a continuat pe această cale greșită prin deschiderea negocierilor de aderare cu Ankara în 2005. Consiliul și Comisia consideră că, procedând așa, pot neglija moștenirea istorică a Republicii Turcia.

În prezent, această moștenire - sau, mai degrabă, povară - istorică se manifestă printr-un veritabil conflict cultural între tabăra laică kemalistă și frontul conservator/religios din jurul Partidului Justiție și Dezvoltare (AKP), aflat la conducere, cu privire la direcția în care ar trebui să se îndrepte Republica Turcia. O consecință negativă a acestui fapt este senzaționalul proces Ergenekon în care sunt implicați mulți kemaliști cunoscuți. Când vine vorba de atitudini naționaliste față de minoritățile religioase și etnice ale țării, există acum puține argumente pe baza cărora kemaliștii se pot deosebi de primul ministru Erdoğan. Privarea constantă a acestor minorități de dreptul la vot - ceea ce face parte din istoria Republicii Turcia - este, evident, contrară condițiilor politice impuse de EU pentru aderare.

Aș aduce în atenția Consiliului și a Comisiei un proverb olandez cunoscut, care spune: este mai bine să te oprești la jumătate decât să perseverezi în greșeală. Instituțiile europene și autoritățile turce ar trebui să învețe în cele din urmă din această înțelepciune. Aceasta este singura modalitate de a pregăti terenul pentru relații mai bune și mai realiste, în interesul ambelor părți.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, din ce am auzit, este clar că, din punct de vedere al democrației, Turcia este o țară cu foarte mari probleme.

Am văzut și am auzit că există 15 000 de minori în închisori, am auzit de sute de arestări din motive suspecte, suntem conștienți de faptul că problema kurdă persistă și, mai presus de toate, cea armeană, vechea problemă care este, și în prezent, de foarte mare actualitate. În ultimii doi ani am asistat la uciderea unor preoți și a unor misionari, avem probleme numeroase. Dacă am compara această situație cu situația altei țări, să spunem Belarus, care este considerată încă o țară paria în Europa, o țară care se pare că face parte, de fapt, dintr-o axă a răului, este greu de înțeles cum putem continua discuțiile despre aderarea Turciei la Europa.

Evident, există grupuri de lobby puternice care promovează și doresc cu orice preț ca Turcia să facă parte din Europa. Dincolo de toate, nu putem trece peste faptul că există o problemă unică în esența sa, Cipru: cu alte cuvinte, o țară candidată la aderarea la Uniunea Europeană care ocupă teritoriul unei alte țări și continuă să îl ocupe extinzându-se asupra acestei insule și exercitând o influență totalitară non-liberală asupra populației de pe această insulă.

Cred că europenii își analizează conștiința și își dau seama din ce în ce mai mult de inevitabilitatea unei decizii împotriva acceptării Turciei ca membră a Europei. Vă voi aduce aminte de câteva lucruri: Turcia are 90 de milioane de locuitori, o creștere demografică puternică și, dincolo de asta, nu trebuie să uităm că popoarele vorbitoare de limbă turcă din Asia centrală cer cetățenie turcă, iar statul turc pare hotărât să le-o acorde. Aceasta înseamnă că intrarea Turciei în Europa ar presupune și intrarea în Europa a altor popoare, a altor state. Să nu uităm că, de-a lungul istoriei, Turcia a fost împotriva Europei și acum joacă rolul unui apărător

important al intereselor a două puteri care, cu siguranță, nu sunt europene, și anume Statele Unite ale Americii și Israel.

În final, nu trebuie să neglijăm factorul religios: intrarea a milioane de turci în Europa ar însemna apariția a mii și mii de moschei și, în consecință, o diminuare sigură a identității creștine și civile în Europa. Nu trebuie să uităm nici faptul că moscheile acceptă adeseori să fie complici în a permite difuzarea unor idei care sunt puternic orientate împotriva libertarianismului, a femeilor și a opiniei publice europene.

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Dle președinte, dle comisar, asemenea dlui comisar, și eu aș dori să transmit condoleanțele mele familiilor victimelor acestui atac barbar. De asemenea, aș vrea să afirm de la început că susțin toate eforturile și demersurile Turciei în direcția democratizării. Scopul acestora este cu siguranță acela de a aduce Turcia mai aproape de Uniunea Europeană - nu „în”, ci „mai aproape” de Uniunea Europeană.

Cred, de asemenea, că trebuie să aplicăm o politică de toleranță zero în domeniul drepturilor omului și al democratizării și să pretindem standarde extrem de înalte. Exemplele oferite de colegii noștri sunt foarte relevante și putem constata că Turcia mai are un drum foarte lung de parcurs până să ajungă la standardele Uniunii Europene. Acestea arată și faptul că, până acum, Turcia a neglijat să abordeze și să pună aceste reforme constituționale fundamentale în aplicare.

În Turcia, sistemul este în continuare caracterizat prin absența unei repartizări clare a puterii între diferitele autorități ale statului, aceasta fiind sursa multora dintre problemele cu care se confruntă în prezent viața politică a țării. Din nefericire, trebuie să spunem, de asemenea, că lista problemelor nerezolvate devine din ce în ce mai lungă.

De exemplu, voi scoate în relief drepturile parlamentare: există lacune deosebit de mari în domeniul controlului bugetar al parlamentului asupra cheltuielilor militare. Parlamentul nu are aproape niciun cuvânt de spus în această privință și, mai mult, există fonduri speciale asupra cărora parlamentul nu are absolut niciun control.

În plus, imunitatea membrilor parlamentului este reglementată într-un mod extrem de ambiguu. În această privință, Turcia are o nevoie imensă de reformă. Din nefericire, Turcia nu a semnat anumite acorduri europene și internaționale - Convenția împotriva torturii, de exemplu. Consider că doar de Turcia depinde să ofere un exemplu bun și să ajungă la standardele europene și internaționale.

Aș mai putea menționa și alte puncte, dar mă voi opri aici și voi solicita Comisiei să acorde o atenție strictă progreselor înregistrate în aceste domenii.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Împărtășesc preocuparea pentru procesul democratic din Turcia, date fiind arestările recente care au avut loc după alegerile locale. Lăsând acest lucru la o parte, nu consider că trebuie să-i sprijinim pe politicienii care au legături strânse cu organizații care recurg la metode violente pentru a-și atinge scopurile. Violența nu a fost niciodată un mijloc acceptabil și justificat de apărare a drepturilor și libertăților.

Cred că populația kurdă trebuie să se bucure de mai multe drepturi culturale și educaționale și am o mare considerație pentru reformele care continuă, inclusiv pentru lansarea unui canal de televiziune în limba kurdă, care emite non-stop. Totuși, stimați colegi, drepturile și libertățile nu sunt câștigate prin violență, ci prin mijloace politice pașnice, prin dialog și respect reciproc.

Acesta este motivul pentru care sprijinul nostru sincer pentru reformele din Turcia va încuraja și promovarea valorilor fundamentale ale Uniunii Europene, dintre care una foarte importantă este respectul pentru diferențele și diversitatea etnică și religioasă. Sunt convins că perspectiva favorabilă a aderării la Uniunea Europeană va accelera procesul de respectare a drepturilor omului și reformele din Turcia.

Vittorio Agnoletto (GUE/NGL). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, dle Președinte, în primul rând aș dori să-l salut pe dl Ahmet Türk, președintele partidului DTP, care participă la această dezbatere în calitate de membru de onoare. Dragă Ahmet, știi că noi te sprijinim, că sprijinim lupta democratică pe care partidul tău o duce în Turcia pentru recunoașterea drepturilor fundamentale ale poporului kurd.

Recunoaștem faptul că Partidul Societății Democratice este un instrument esențial în dezvoltarea democrației în Turcia și, din acest motiv, condamnă ferm operațiunile polițienești pe care primul ministru Erdoğan le-a ordonat împotriva voastră și care au dus la arestarea celor trei vicepreședinți ai partidului, împreună cu peste 300 de militanți și simpatizanți. Victoria Partidului Societății Democratice în cadrul ultimelor alegeri administrative arată că partidul DTP se bucură de un puternic sprijin democratic din partea populației. Parlamentul European a hotărât să-i ceară primului ministru Erdoğan să participe la discuții directe cu Partidul

Societății Democratice, dar răspunsul acestuia a constat în și mai multă oprimare, mai multă forță polițienească, mai mult autoritarism și mai multe privări de libertate.

Este știut că grupul parlamentar din care fac parte și Stânga europeană au sprijinit până acum candidatura Turciei la aderarea la Uniunea Europeană, sprijinind în același timp și procesul de reformă din această țară. Cu toate acestea, consider că, în ultimii doi ani și mai ales în ultimele luni, dl Erdoğan și-a arătat cealaltă față, aceea a unui conducător care este în perfectă înțelegere cu cea mai rea parte a armatei turce, cea care dorește pur și simplu masacrarea kurzilor.

Procesul de reformă nu înaintează, practic, deloc, închisorile continuă să fie umplute de kurzi; dl Erdoğan însuși anihilează orice perspectivă a Turciei de a deveni membră a UE. Responsabilitatea pentru ceea ce se întâmplă în relațiile dintre Europa și Turcia și consternarea crescândă a opiniei publice europene cu privire la Turcia se răsfrânge doar asupra dumnealui.

Aș vrea să-i transmit dlui Erdoğan un mesaj politic foarte puternic: fie căutați o soluție politică negociată a problemei kurde care, să ne fie foarte clar, este un proces care va implica negocieri directe cu DTP, fie vă vom cere să suspendați negocierile de aderare la Uniunea Europeană. Modalitatea prin care Turcia va deveni membră a Uniunii trebuie să includ Diyarbakir-ul și Partidul Societății Democratice, altfel noi, cei care am susținut cel mai mult procesul de aderare a țării dumneavoastră, vom cere o pauză de gândire, care ar putea deveni permanentă.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, Turcia pare să funcționeze astăzi ca o democrație, dar nu este de datoria Uniunii Europene să dea lecții nenumărate privind buna conduită, din moment ce ea însăși ignoră, cu seninătate și fără scrupule, voința supremă a popoarelor din care este formată, atunci când acestea votează prin referendumuri.

În esență, Turcia este încă departe de a respecta valorile națiunilor europene, după cum o demonstrează situația nenumăratelor minorități etnice și religioase care formează țara. Situația a milioane de kurzi nu pare să se amelioreze. Relațiile cu armenii sau chiar cu vecinii greci se află sub presiune diplomatică sau militară constantă. Ciprul este încă sub ocupație militară turcă, situație care sfidează prevederile dreptului internațional. Aceasta se întâmplă de 35 de ani. Situația minorităților religioase nu este, nici ea, mai bună. Drepturile comunităților, care nu au fost incluse în tratate, sunt călcate în picioare în mod regulat, sub ochii închiși ai Comisiei Europene, care continuă, asemenea Parlamentului, să sprijine aderarea acestei țări la Uniunea Europeană.

Prin urmare, haideti să fim consecvenți. În timp ce cooperarea cu Turcia este esențială, orice plan de aderare a Turciei trebuie realizat în conformitate cu democrațiile europene, mai precis prin referendumuri.

Marios Matsakis (ALDE). - Dle președinte, ne-am întemeiat majoritatea eforturilor și ne-am fundamentat numeroase politici pe speranța că, în fața unei atitudini binevoitoare, Turcia își va transforma fascismul kemalist într-un comportament democratic aproape acceptabil. Ne-am înșelat teribil și am devenit rapid dezamăgiți și frustrați până la disperare. Procesul de reformă democratică din Turcia avansează cu viteza unei țestoase cu trei picioare.

Dle comisar, noi și marea majoritate a cetățenilor europeni pe care îi reprezentăm nu mai avem răbdare. Ne-am săturat. Regimul aflat la conducerea Turciei s-a dovedit a nu avea puterea și voința de a aduce țara la nivelul unei civilizații de secol 21. Dle comisar, metoda recompensei a eșuat lamentabil și trebuie să recunoașteți acest lucru. A sosit momentul să folosim metode mai dure.

Andrew Duff (ALDE). - Dle președinte, mă tem că Parlamentul se dovedește a fi din nou destul de nestatornic în ceea ce privește problema Turciei. I-aș fi recunoscător dlui comisar dacă ne-ar putea oferi evaluarea sa onestă cu privire la cazul Ergenekon. Este de acord cu faptul că acesta este un semn pozitiv în sensul eliminării elementelor negative și un semn că procesul judiciar începe, în sfârșit, să atace corupția adânc înrădăcinată în anumite părți ale statului turc?

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Dle președinte, aș dori să-i răspund dlui Lagendijk. Desigur, suntem și noi conștienți de rolul diplomatic pozitiv pe care Turcia îl poate juca în relațiile cu Armenia și cu Orientul Mijlociu. Totuși, diplomația și democrația sunt două lucruri diferite. Suntem, mai ales, îngrijorați de acțiunea întreprinsă de primul ministru Erdoğan împotriva editurii conduse de Ahmed Doğan. Chiar și *Der Spiegel*, care nu are nicio legătură nici cu Doğan, nici cu Springer, scrie despre vendeta personală a lui Erdoğan împotriva lui Doğan.

Am menționat deja raportul Comisiei cu privire la progresele înregistrate. Încă o dată, aș dori să adresez Comisiei o întrebare specifică. Aceasta este în mai mare sau în mai mică măsură preocupată de libertatea de opinie și de libertatea presei din Turcia decât era la momentul publicării respectivului raport? Dacă răspunsul este nu, de ce nu mai este preocupată? Dacă răspunsul este da, ce măsuri intenționează să ia Comisia? Cât de important este subiectul libertății presei și al libertății de opinie în contextul negocierilor de aderare aflate în desfășurare? După cum am spus, totul se rezumă în ultimă instanță la primul criteriu de la Copenhaga, și anume criteriul politic.

Olli Rehn, *membru al Comisiei*. – Dle președinte, aș vrea mai întâi să le mulțumesc distinșilor membri pentru această dezbatere foarte serioasă și substanțială pe marginea procesului democratic din Turcia și aș mai vrea să-i mulțumesc Parlamentului European în această seară pentru contribuția sa la politica Uniunii Europene față de Turcia. A existat un sprijin critic, dar constructiv, în privința relației noastre cu Turcia într-o perioadă foarte dificilă. Cred că abordarea Parlamentului - ca și cea a Comisiei, sunt convins - poate fi descrisă ca fiind onestă și fermă în legătură cu Turcia și cu procesul de aderare a acesteia la Uniunea Europeană.

Într-adevăr, în opinia mea, trebuie să fim onești și fermi; doar posedând aceste două atribute putem obține rezultate. Vreau să spun că trebuie să fim onești prin menținerea perspectivei UE ca factor esențial al reformelor întreprinse în țară, ținându-ne promisiunea în ceea ce privește șansa acordată Turciei de a arăta că este capabilă să respecte criteriile de aderare la UE. În același timp, trebuie să ne arătăm fermitatea prin aplicarea unei condiționalități riguroase, mai ales în ceea ce privește libertățile fundamentale și principiile democratice. Aceste două elemente cheie - onestitatea și fermitatea - acționează doar împreună și nu pot fi despărțite. Cred că aceasta este, în mod evident, cea mai bună cale de a sprijini o transformare democratică în Turcia, ceea ce corespunde obiectivului nostru, pentru că face din Turcia un partener mai bun și, pe viitor, un posibil stat membru al Uniunii Europene, în conformitate cu cadrul de negocieri adoptat în dimineața zilei de 4 octombrie 2005.

Actuala stare de fapt este o imagine destul de confuză, după cum a descris-o Joost Lagendijk, președintele Delegației Parlamentului European pe lângă Comisia parlamentară mixtă Uniunea Europeană-Turcia. Uneori par a fi doi pași înainte și unul înapoi, dar mai bine așa decât viceversa.

Întrucât dl Duff a ridicat problema, cred că ancheta Ergenekon este un exemplu potrivit. Din cercetările de până acum, se pare că a fost esențial faptul că această rețea aflată la originea unor posibile atacuri politice sau de altă natură împotriva democrației din Turcia a fost dată în vileag și că va continua să fie divulgată, în spiritul statului de drept și al laicismului democratic.

Pe de altă parte, în ceea ce privește etapele incipiente ale anchetei Ergenekon, s-ar putea pune întrebarea dacă au fost într-adevăr aplicate toate principiile statului de drept sau dacă există alte scopuri politice în spatele acestor arestări. Jurații deliberază încă. Urmărim această chestiune îndeaproape și cu siguranță o vom prezenta toamna aceasta, în cadrul raportului cu privire la progresele înregistrate.

În opinia mea, trei principii sunt deosebit de importante. În primul rând, principiile democratice: continuarea reformei constituționale, acolo unde reforma normelor după care se ghidează partidele politice este esențială prin prisma experiențelor anului trecut, ale acestui an și ale anilor anteriori, când am văzut capcanele cadrului constituțional al Turciei în această privință, astfel cum a indicat Comisia de la Veneția a Consiliului European.

În al doilea rând, libertatea de exprimare, la care s-a referit Graf Lambsdorff, reprezintă temelia democrației. Acest lucru a fost discutat relativ recent, în cadrul întâlnirii dintre Comisia parlamentară mixtă a PE și Marea Adunare Națională a Turciei. Sunt preocupat de libertatea mass-media și de evoluția acesteia în Turcia și vom reveni cu siguranță la acest aspect într-o secțiune specială din raportul cu privire la progresele înregistrate, care va fi publicat în toamnă.

Da, au existat progrese în ceea ce privește consecințele reformei mult blamatului articol 301 în urmă cu un an sau doi. Pe de altă parte, progrese relative înregistrate în privința articolului 301 nu justifică atacurile la adresa libertății presei nicăieri altundeva, astfel cum s-a afirmat în câteva declarații în această seară.

În cele din urmă, statul de drept, care reprezintă baza funcționării întregii societăți și a economiei și care este valoarea fundamentală a Uniunii Europene: acest lucru este ilustrat în lupta împotriva terorismului, pe care noi o susținem, atâta timp cât este dusă în acord cu statul de drept și cu principiile justiției, conform tradiției europene autentice.

Așadar, ritmul negocierilor cu Turcia va depinde în mod esențial de progresul și intensitatea reformelor care sporesc libertățile fundamentale și statul de drept în țară, în toate sectoarele vieții și în toate părțile țării. Acesta este fundamentul procesului de negociere. Avansarea negocierilor tehnice va depinde de

prezența/absența unor progrese reale în domeniul reformelor, precum și de intensitatea și punerea în aplicare a acestor reforme de consolidare a libertăților fundamentale, a drepturilor omului și a laicismului democratic. Acestea sunt consacrate în Tratatul privind Uniunea Europeană și în valorile noastre europene comune. Acesta este etalonul critic al progreselor înregistrate de Turcia în drumul spre Uniunea Europeană.

Președintele. –Dezbaterea este închisă.

15. Protecția animalelor în momentul uciderii (dezbateri)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0185/2009) întocmit de dl Wojciechowski, în numele Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, referitor la propunerea de directivă a Consiliului privind protecția animalelor în momentul uciderii.

Janusz Wojciechowski, raportor. – (PL) Dle președinte, civilizația noastră este una care se folosește de animale. Ucidem miliarde de animale pentru a le folosi carnea sau pielea și pentru o multitudine de necesități economice. Uneori le ucidem fără niciun motiv economic - ca sport, cum ar fi vânătoarea, sau ca amuzament, cum ar fi corida. În ceea ce mă privește, uciderea animalelor nu este nici sport, nici amuzament, nici cultură, dar nu vom intra în detalii aici, pentru că subiectul dezbaterii noastre este uciderea animalelor din motive economice.

Protecția animalelor în momentul uciderii. Este posibil acest lucru? Este posibil să protejăm un animal pe care avem de gând să îl ucidem? Da, este posibil, în principal scutindu-l de orice suferință inutilă. Protejând animalele de tratamente inumane, ne protejăm propria noastră umanitate. Propunerea de regulament îmbunătățește standardele de protecție a animalelor în momentul uciderii, introduce standarde tehnice mai înalte și mai bune și favorizează o monitorizare mai eficientă a utilizării acestora. Introduce un nivel mai înalt al responsabilității personale în tratarea adecvată a animalelor și introduce, de asemenea, și obligativitatea desemnării unui responsabil special cu protecția animalelor în abatoare. Noul regulament, care înlocuiește vechea directivă din 1993, reprezintă un progres vizibil în realizarea ideii de protecție a animalelor și, prin urmare, îl susțin în calitatea mea de raportor.

Au existat câteva aspecte controversate. Un exemplu cunoscut este chestiunea sacrificării rituale. Principiul de bază presupune uciderea animalelor după asomare și inducerea stării de inconștiență, dar, din motive religioase, se admite și o excepție - uciderea fără asomare prealabilă, dacă acest lucru este necesar din motive religioase. Această situație îi privește pe adepții islamismului și iudaismului, careucid animalele fără asomare prealabilă. Amendamentele care vizau introducerea unei interdicții totale a sacrificării rituale în Uniunea Europeană au fost respinse de Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală. Membrii Comisiei au hotărât că o asemenea interdicție nu ar funcționa.

Comisia a respins și propunerea prin care ar fi fost lăsat la latitudinea fiecărui stat membru dreptul de a interzice sacrificarea rituală, prin legislația națională. Acest lucru este precizat în amendamentul nr. 28. Aș dori să subliniez faptul că un vot în favoarea acestui amendament înseamnă că statele membre nu vor putea interzice sacrificarea rituală pe teritoriul lor. Un vot împotriva acestui amendament înseamnă revenirea la poziția Comisiei Europene, care permite impunerea unei interdicții a sacrificării rituale în temeiul legislației naționale.

O altă chestiune controversată este desemnarea unor centre naționale de referință, care urmau să fie desemnate de fiecare stat membru. Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală a respins această idee în amendamentul nr. 64. În ceea ce mă privește, consider că ar trebui înființate astfel de centre de referință și că acestea ar putea, de asemenea, să joace un rol în monitorizarea modului în care sunt tratate animalele în momentul uciderii.

Aș dori să atrag atenția asupra sugestiilor Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, incluse în raportul meu. Mai întâi, măsurile de introducere a unor standarde mai ridicate de protecție a animalelor în timpul uciderii ar trebui să obțină sprijin financiar din partea Uniunii Europene. Scopul nobil al protejării animalelor nu poate fi atins fără un plan financiar și fără crearea stimulentele materiale necesare introducerii unor standarde mai ridicate.

În al doilea rând, raportul propune ca standardele îmbunătățite să fie aplicate nu doar producătorilor din interiorul Uniunii Europene, ci și importatorilor de produse din carne în Europa. Vrem să ne asigurăm că piața Uniunii Europene va fi aprovizionată doar cu produse animale care provin din animale sacrificate conform legislației comunitare.

Doamnelor și domnilor, ultima ședință a Parlamentului European este dedicată în mare măsură protecției animalelor. Astăzi am decis să interzicem importul de produse derivate din foci ucise cu cruzime, am hotărât să impunem standarde mai ridicate de protecție a animalelor supuse experimentelor și acum dezbatem problema impunerii unor standarde mai ridicate pentru protecția animalelor în momentul uciderii. Sunt bucuros că Parlamentul face atât de multe pentru protecția animalelor și, de asemenea, că pot lua parte la acest proces. Spiritul Sfântului Francisc din Assisi este prezent în acest plen. Fie ca el să fie prezent și de-a lungul următoarei legislaturi.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei –Dle președinte, aș dori să mulțumesc Parlamentului European și, în special, raportorului, dl Wojciechowski, pentru că a sprijinit elementele principale ale propunerii Comisiei privind protecția animalelor în momentul uciderii.

Sunt mulțumită mai ales de faptul că Parlamentul European a acceptat abordarea generală a propunerii, de garantare a faptului că legislația privind bunăstarea animalelor aplicabilă abatoarelor este conformă cu pachetul privind igiena, adoptat încă din 2004.

Legislația actuală privind protecția animalelor în momentul sacrificării datează din 1993 și, în mod evident, nu este conformă cu recente evoluții din domeniul siguranței alimentare, sănătății și bunăstării animalelor. În temeiul actualei propuneri, operatorii din abatoare vor trebui să instituie proceduri standard de operare, să se bazeze pe indicatorii de bunăstare pentru asomare, iar personalul va trebui să fie format în domeniul bunăstării animalelor.

În ceea ce privește problema sacrificărilor în context religios, aș vrea să accentuez faptul că atașamentul Parlamentului European față de libertatea religioasă este în totalitate împărtășit de Comisie, iar intenția Comisiei este de menținere a situației actuale în această problemă delicată. Tratatul prevede în mod clar necesitatea de a lua în considerare practicile legate de religie în formularea politicilor Comunității. Este clar că există numeroase practici diferite referitoare la sacrificarea în context religios în statele membre ale Uniunii.

Comisia sugerează ca în acest domeniu să fie menținută aplicarea principiului subsidiarității. A funcționat bine în ultimii 15 ani și ar trebui să continue să funcționeze astfel și în viitor. În această privință, putem accepta în principiu, cu condiția să fie reformulate, amendamentele care reflectă abordarea legislației actuale, de menținere a dreptului la libertatea religioasă, permițându-le în același timp statelor membre să adopte sau să mențină reguli mai stricte. În acest sens, aș remarca faptul că pare să existe un acord în cadrul Consiliului pe această temă.

Aș dori acum să spun câteva cuvinte despre practica sacrificării animalelor în gospodăria proprie. În prezent, sacrificarea animalelor în scopul consumului personal este permisă în afara abatoarelor (cu excepția vitelor), dar este obligatoriu ca porcinele, ovinele și caprinele să fie asomate în prealabil. O parte din cetățenii statelor membre sacrifică în mod tradițional porci de Crăciun și miei de Paște. Păstrarea acestor tradiții este importantă pentru Comisie, dar nu există niciun motiv să se renunțe la asomarea animalelor, ajungându-se astfel la afectarea bunăstării animalelor. În consecință, Comisia consideră că, atunci când porcii sau miei sunt sacrificați în afara abatoarelor, ar trebui să se realizeze întotdeauna asomarea prealabilă.

Un alt punct al propunerii se referă la înființarea unui centru național de referință. Considerăm că acest element este esențial pentru a garanta punerea în aplicare adecvată a măsurilor propuse. În abatoare, inspectorii oficiali realizează controale privind siguranța alimentară, mai ales asupra carcaselor. Timpul este scurt și competențele de evaluare a parametrilor de bunăstare a animalelor limitate. În zilele noastre, echipamentul de asomare este complex și dificil de evaluat în raport cu eficiența sa în materie de bunăstare. Centrele naționale de referință ar corespunde necesității privind obținerea de informații tehnice și științifice referitoare la bunăstarea animalelor în momentul sacrificării și Comisia consideră că această cerință ar trebui menținută în cadrul propunerii.

Comisia consideră, de asemenea, că certificatele de competență care trebuie deținute de personalul din abatoare ar trebui emise după o examinare independentă. Acest sistem a fost dezvoltat în alte domenii referitoare la bunăstarea animalelor, atât în sectorul public, cât și în cel privat. Acolo unde a fost pus în aplicare în mod corespunzător, sistemul a dat rezultate bune. Prin urmare, ar trebui extins la toate abatoarele din UE.

Animalele sunt, de asemenea, ucise în număr foarte mare în afara abatoarelor pentru a controla răspândirea bolilor. Este adevărat că există deja cerințe privind asigurarea sănătății animalelor, dar cerințele de astăzi nu se referă la bunăstarea animalelor. Oamenii consideră că sacrificarea în masă, destinată controlării bolilor, ar trebui realizată în cel mai umanitar mod cu putință. Transparența, care înseamnă o raportare adecvată,

este, prin urmare, esențială. Mai mult, experiențele anterioare privind aceste situații de urgență au arătat că este esențială colectarea informațiilor privind bunele practici și greșelile care ar fi putut interveni. Monitorizarea și raportarea corespunzătoare cu privire la bunăstarea animalelor ar trebui, așadar, să fie impuse în cazul sacrificărilor în masă.

Salut sprijinul pe care îl acordați propunerii Comisiei. În cazul în care aceasta ar fi adoptată, Uniunea Europeană ar avea potențialul de a fi pe primul loc în lume și de a aduce inovații la nivel global în domeniul bunăstării animalelor.

Jens Holm, raportor pentru aviz al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară. – (SV) În fiecare an, sute de milioane de animale - porcine, vaci, ovine, găini, cai și altele - sunt sacrificate și transportate în Europa. În plus, sunt sacrificate 25 de milioane de animale cu blană. Acest lucru implică foarte multă suferință pentru animale. Desigur, cea mai bună soluție ar fi ca noi să nu le mai mâncăm deloc și să nu le mai purtăm sub formă de blănuri.

Cu toate acestea, regulamentul nu se referă de fapt la aceasta, ci la modul în care putem reduce suferința animalelor în abatoare. Propunerea Comisiei reprezintă un pas înainte, dar trebuie să devină mai riguroasă în privința anumitor aspecte. În cadrul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară am votat avizul redactat de mine, în care cerem, printre altele, scurtarea timpului de transport și a timpului de așteptare la abatoare, realizarea de investiții în abatoare mobile, includerea în sfera de aplicare a acestui regulament a animalelor cu blană, acordarea posibilității statelor membre de a avansa și de a prevedea condiții mai riguroase, precum și asigurarea independenței inspectorilor pentru bunăstarea animalelor și a centrelor naționale de referință și sporirea competențelor acestora.

Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală sprijină propunerea noastră în ceea ce privește abatoarele mobile și includerea animalelor cu blană, ceea ce este mulțumitor. Totuși, mă îngrijorează în mod deosebit alte câteva amendamente formulate de această comisie și de diverși membri. Este regretabil faptul că limitele propuse pentru timpul de transport la abator și timpul de așteptare în interiorul abatorului au fost șterse în întregime de către Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală. Vă rog să votați în favoarea amendamentului nr. 125, formulat de Grupul Confederal al Stângii Unite Europene/Stânga Verde Nordică, astfel încât să recâștigăm impunerea acestor condiții. Nu înțeleg de ce Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală dorește să șteargă propunerea referitoare la centrele naționale de referință pentru bunăstarea animalelor. Este, de asemenea, extrem de important ca statelor membre să li se permită să avanseze și să prevadă obligații mai ambițioase decât cele expuse aici. Vă recomand să votați în favoarea amendamentului nr. 124. În sfârșit, sunt deosebit de preocupat de faptul că, în ceea ce privește statele membre care, în prezent, interzic cu desăvârșire sacrificarea fără asomare, Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală nu dorește să li se permită menținerea acestei interdicții. Astfel stau lucrurile, de exemplu, în țara mea, Suedia. Am găsit un echilibru între tradiția religioasă și bunăstarea animalelor, aprobat de majoritatea cetățenilor. Vă rog să votați împotriva amendamentului nr. 28, în forma propusă de raportor.

Sebastiano Sanzarello, în numele Grupului PPE-DE. – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, o coincidență fericită face ca eu să fiu ultimul vorbitor din această seară, cel puțin în cadrul acestei legislaturi, sub președinția dvs., probabil ultima dvs. președinție, pentru că ați decis să nu mai participați la alegeri. Dle Cocilovo, sunt încântat să îmi pot exprima mulțumirea pentru tot ce ați făcut în acest Parlament și pentru stima pe care v-o poartă toți deputații europeni, nu doar delegația italiană. Am fost ales în aceeași circumscripție electorală ca și dvs.; suntem oponenți politici, dar simt că este de datoria mea să vă urez un viitor politic fructuos, spre interesul țării noastre, dar și al Europei.

Acum voi trece la subiect. Consider că noi, Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală, am făcut o treabă excelentă. După ascultarea consultanților și a diferitelor grupuri profesionale, am încercat să îmbunătățim textul care ne-a fost dat de către Consiliu și Comisie, făcându-l mai aplicabil și mai consistent, apărând aspectele legate de exprimarea religioasă și de dreptul la practici religioase, sub toate formele acestora. Au existat câteva contradicții, întrucât Comisia și Consiliul au declarat că vor proteja sacrificarea rituală, dar anumite obligații au făcut acest lucru imposibil în practică - mă refer la sacrificarea prin atârănarea cu capul în jos și la mult dezbătutul subiect al asomării.

Din punct de vedere dialectic, pare a fi o cruzime, dar aceasta implică de fapt: o tăietură decisivă asociată unui același nivel al durerii ca și în cazul asomării, care este realizată prin introducerea unui piron în frunte, după care nu mai este nicio durere și ar fi o cruzime gratuită să asomezi animalele după ce gâtul le-a fost tăiat. Prin urmare, cred că animalele nu sunt tratate cu cruzime dacă nu sunt asomate după ce li s-a tăiat gâtul.

Carta Drepturilor Omului prevede că drepturile omului au întâietate ori de câte ori intră în conflict cu drepturile animalelor, cu alte cuvinte dreptul la practici religioase, nu doar musulmane, nu doar evreiești, ci și creștine - după cum am discutat în detaliu în Comisie - ar trebui protejat în totalitate. Lucru cât se poate de important pentru că, din moment ce avem relații reciproce cu țări terțe, oamenii care practică anumite religii nu ar putea consuma carne în Europa pentru că aceasta nu poate fi produsă ori importată în Europa. Nu cred că acest lucru este drept.

Rosa Miguélez Ramos, în numele Grupului PSE. – (ES) Dle președinte, doamnelor și domnilor, după cum am auzit, propunerea pe care o dezbaterem astăzi înlocuiește o directivă devenită caducă ca urmare a progreselor tehnologice și propune un regulament nou, care va permite aplicarea uniformă în cadrul Uniunii Europene a obligațiilor comunitare privind bunăstarea animalelor.

În contextul pieței interne și dat fiind faptul că respectarea reglementărilor poate denatura concurența, propunerea va permite aplicarea unor standarde similare în materie de concurență în cazul tuturor operatorilor comunitari. De fapt, Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală, care a ales să scutească operatorii mici de la respectarea anumitor obligații, a sporit nivelul de responsabilitate care le revine operatorilor mari - acesta este textul pe care îl dezbaterem astăzi - și, în plus, a creat poziția de responsabil cu bunăstarea animalelor în companiile mari.

Raportul pe care îl dezbaterem îmbunătățește propunerea Comisiei cu privire la anumite aspecte fundamentale. Un exemplu ar fi acela că, prin această propunere, Comisia nu mai încearcă să modifice dispozițiile actuale privind transportul animalelor în ceea ce privește timpul total de transport - ceva ce noi am considerat a fi absolut revoltător - și menține interdicția actuală privind transportarea animalelor ale căror caracteristici specifice sugerează faptul că nu se pretează transportării.

În plus, corectează și clarifică responsabilitățile care le revin companiilor cu privire la respectarea reglementărilor în materie de bunăstare: operatorii, și nu lucrătorii, sunt responsabili cu garantarea aplicării normelor.

În final, dle comisar, aș dori să rețineți faptul că în Uniunea Europeană nu există două regiuni sau țări diferite cu sisteme juridice identice; fiecare sistem juridic este diferit. În cazul în care centrele naționale de referință pe care le propuneți și despre care tocmai ați vorbit ar fi înființate conform sugestiei incluse în propunerea Comisiei, aceasta ar presupune crearea nu a unui singur centru, ci a 17 centre naționale de referință în Spania. În această țară, atribuțiile administrației centrale sunt descentralizate și revin comunităților autonome și, prin urmare, am fi forțați să înființăm 17 astfel de centre naționale. Ar fi ridicol: câte un centru pentru fiecare regiune. Din acest motiv, propunem ca autoritatea în cauză să fie responsabilă cu garantarea aplicării corecte a normelor.

Zdzisław Zbigniew Podkański, în numele Grupului UEN. – (PL) Dle președinte, raportul Wojciechowski referitor la propunerea de regulament al Consiliului privind protecția animalelor în momentul uciderii ridică un subiect extrem de important: bunăstarea animalelor. În mod indirect, acesta ridică întrebarea de-a ști dacă în prezent omenirea se poate desprinde de cruzime și poate crea o nouă lume de valori, unde există sensibilitate în fața durerii, a suferinței, a fricii și a angoasei de a-ți pierde viața, și nu doar în privința oamenilor, ci și a animalelor.

Din păcate, în ciuda evoluției civilizației și tehnologiilor, miliarde de animale și păsări sunt ucise în continuare în fiecare an, deseori cu cruzime și chiar fără asomare. Acest fapt ridică alte întrebări, de exemplu de ce comportamentul unor oameni inteligenți și educați față de animale se aseamănă adesea cu cel al triburilor primitive, condamnate la lupta pentru existență. Ce ar trebui să facem să schimbăm această situație?

Raportul oferă în mare măsură răspuns la aceste întrebări, dar nu rezolvă, cu toate acestea, multe probleme fundamentale legate, de exemplu, de legislație, de sacrificarea rituală și de formarea conștiinței societății. Prin urmare, aceste probleme rămân a fi rezolvate de Consiliu, de Comisie și de noul Parlament. Sper ca activitățile viitoare destinate îmbunătățirii bunăstării animalelor să fie însoțite de înțelegerea faptului că animalele sunt ființe vii, care pot simți durerea și suferința; că nu sunt obiecte și că oamenii le datorează respect, protecție și grijă.

Alyn Smith, în numele Grupului Verts/ALE. – Dle președinte, aș dori să îl felicit, la rândul meu, pe Janusz Wojciechowski, raportorul nostru, pentru aplombul cu care a abordat acest dosar foarte complicat și cu implicații emoționale și pentru că a avut de-a face cu multe puncte de vedere contradictorii. În acest discurs, probabil ultimul meu discurs din cadrul prezentei legislaturi, merită să le atrag atenția colegilor mei că acesta reprezintă ceea ce numesc eu un dosar tipic al Parlamentului European. Este tehnic, este complex, este

oarecum la distanță de cetățeni, dar trebuie amintit faptul că bunăstarea animalelor este extrem de importantă pentru cetățenii noștri, iar corectitudinea este de importanță vitală pentru producătorii, pentru consumatorii și pentru piața din UE.

Sunt mulțumit, mai ales, de amendamentele nr. 45 și nr. 46, referitoare la garantarea respectării standardelor noastre de către țările terțe care doresc să exporte în UE. Acesta este un element esențial al corectitudinii față de producătorii noștri și al încrederii consumatorilor în piețele noastre, așadar trebuie considerat foarte oportun.

De asemenea, proporționalitatea măsurii prevăzute la amendamentele 65, 66 și 67, care permite formarea la locul de muncă, este utilă îndeosebi în cazul abatoarelor și operațiunilor mai mici din Uniunea Europeană. Derogările prin care abatoarele mici sunt scutite de obligativitatea prezenței responsabilului cu bunăstarea animalelor sunt, la rândul lor, binevenite.

În ceea ce privește sacrificările în context religios, cred că dl comisar are perfectă dreptate. Nu cred că trebuie să reglementăm acest aspect în cadrul acestui pachet, ceea ce este o veste bună pentru consumatori. Vestea este bună și pentru încrederea în piața comunitară în sectorul cărnii și, în ansamblu, este un lucru bun. Felicitările mele.

Maria Petre (PPE-DE). - Aș dori mai întâi să îl felicit pe raportor și să îi mulțumesc pentru deschiderea de care a dat dovadă.

Sunt de acord cu propunerile Comisiei care prevăd ca animalele să fie ucise numai folosind o metodă care asigură moartea imediată sau după asomare, acceptând însă ca excepții sacrificarea în cadrul ritualurilor religioase. Susțin, de asemenea, ca regulamentul de față să nu fie aplicat nici în cazul sacrificărilor destinate consumului personal, în conformitate cu tradițiile sărbătorilor religioase importante, precum Paștele și Crăciunul și numai pe o perioadă de zece zile înainte de data când au loc acestea.

Personalul implicat în operațiile de ucidere și operațiile aferente trebuie să urmeze cursuri de formare adecvate, care să se finalizeze în mod normal cu acordarea unui certificat de competențe.

Regulile introduse la nivel european în domeniul protecției animalelor sunt printre cele mai stricte din lume. Aceasta determină costuri de producție mai mari și poate duce la distorsiuni ale concurenței cu statele care au legislație mai puțin strictă în această privință. De aceea solicit Comisiei să se asigure că produsele de carne sau alte produse de origine animală importate din statele terțe respectă standardele europene. Este de dorit ca, în abatoarele care sunt autorizate să exporte în Uniunea Europeană, Comisia să poată efectua inspecții care să ateste că, în plus față de certificatele de sănătate deja acordate, regulile privind protecția animalelor sunt respectate

Neil Parish (PPE-DE). - Dle președinte, aș dori să îi mulțumesc dnei Vassiliou pentru activitatea domniei sale în Parlament. A preluat dosarul doar de doi ani și a făcut o treabă foarte bună, așa că o felicit. Aș dori să îl felicit și pe Janusz Wojciechowski pentru raportul foarte bun pe care l-a întocmit și pentru că a fost un foarte bun vicepreședinte al Comisiei pentru agricultură.

Cred că standardele de bunăstare a animalelor existente în Europa sunt de o importanță extremă datorită faptului că producem carne de înaltă calitate. Vrem să ne asigurăm că este sacrificată cu atenție și la standarde înalte, atât în ceea ce privește igiena, cât și bunăstarea animalelor. Întâmpin cu bucurie ideea înființării de abatoare mobile, deoarece cred că aceasta va fi o măsură foarte bună. Cred, de asemenea, că trebuie să fim foarte atenți, pentru că multe abatoare mici din Europa au fost închise în trecut – asta s-a întâmplat și în statul membru din care provin – astfel că vrem să ne asigurăm că avem reglementări adecvate, dar nu excesive care, de fapt, să le oprească activitatea.

Ceea ce voi spune în continuare va stârni controverse. Cred că animalele se nasc în această lume și noi, oamenii, hotărâm cum vor fi sacrificate. Cred că, în ceea ce o privește, Comisia trebuie să se hotărască. Fie acceptați sacrificările în context religios și faptul că animalele nu sunt asomate, astfel încât animalele din alte țări pe care le vrem să le sacrificăm de Crăciun să aibă parte de același tratament, fie susțineți pe deplin ideea, corectă din punctul meu de vedere, ca noi, oamenii, să decidem cum să fie sacrificat un animal și că animalele ar trebui să fie asomate înainte de sacrificare. Cred că este evident că lucrurile trebuie să se întâmple așa. În anumite state membre se practică asomarea prealabilă și cea ulterioară a animalelor, în cadrul sacrificărilor de tip halal și de tip iudaic. Mă întreb de ce nu s-ar întâmpla la fel în toată Europa, pentru că trebuie să fim foarte siguri că toate animalele sunt tratate la fel. Accept subsidiaritatea, dar vreau să văd, de asemenea, cum

Comisia obligă statele membre să garanteze că vom avea proceduri de sacrificare și asomare adecvate în viitor.

De asemenea, când vine vorba de etichetare, nu văd nicio problemă. De ce să nu etichetăm animalele în funcție de modul în care au fost sacrificate? Dacă nu este nicio problemă în ceea ce privește ritualurile de sacrificare de tip halal și iudaic, de ce să ne facem griji referitor la etichetarea acestora? Așadar, haideți să etichetăm carnea în mod corespunzător, astfel încât, pe viitor, oamenii să știe exact ceea ce cumpără, pentru că este foarte important ca agricultura europeană să impună standarde foarte înalte.

Marios Matsakis (ALDE). -Dle președinte, în opinia mea, dreptul la libertatea religiei nu poate ignora normele și reglementările în vigoare în țările noastre și nu poate încălca într-o asemenea măsură standardele noastre privind respectarea bunăstării animalelor și a igienei în timpul sacrificării. Prin urmare, nu văd de ce, în numele religiei, ar trebui să tolerăm ucideri anacronice, neigienice și chiar sadice ale animalelor, uneori făcute în circumstanțe ceremoniale fastuoase, în prezența atât a adulților, cât și a copiilor.

Consider, așadar, că animalele ar trebui ucise doar în cadrul controlat al unor abatoare autorizate și supuse inspecțiilor și, fără excepție, după asomare prealabilă. Libertatea religiei este una, a provoca durere gratuită animalelor și a încălca normele privind igiena este cu totul altceva. Normele și legislația din cadrul UE ar trebui să fie aceleași pentru toți, indiferent de religie.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (Verts/ALE). – (DE) Dle președinte, dle comisar, cred că, în cadrul acestei dezbateri, subiectul bunăstării animalelor a fost redus prea mult la aspectul recurgerii sau nu la asomare. Nu că aș fi împotriva asomării, consider doar că trebuie să admitem faptul că asomarea a fost introdusă inițial nu din grija pentru bunăstarea animalelor, ci din motive economice, pentru a putea sacrifica animalele în fermele industriale, ceea ce implică uciderea în masă în abatoare, fără a afecta și a diminua calitatea cărnii prin anxietatea produsă de sacrificare.

Așadar, sacrificarea în context religios ține de arta înaltă a sacrificării animalelor fără ca acestea să suporte vreo durere în plus, iar problema asomării în abatoare nu se reduce doar la necesitatea recurgerii sau nu la aceasta, ci implică și tratamentul aplicat animalelor în timpul transportului și în timpul petrecut în interiorul abatoarelor. Sunt de acord cu dl Parish că sacrificările în context religios ar trebui etichetate ca atare, astfel încât consumatorii să știe ce cumpără și ce susțin.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei. –Dle președinte, dezbateră de astăzi pe marginea raportului Wojciechowski reflectă preocupările Parlamentului, ale Comisiei și, cu siguranță, pe cele ale publicului față de bunăstarea animalelor în momentul sacrificării. Propunerea Comisiei introduce inovații importante pe care sper că le puteți sprijini.

Legislația actuală a UE le impune operatorilor din țările terțe care exportă în UE să aplice standarde echivalente. Mai mult, certificatele de import în sectorul cărnii trebuie să confirme faptul că standardele UE au fost respectate în centrele de export. Prin urmare, în ceea ce privește propunerea Comisiei, considerăm că principiul echivalenței trebuie să se aplice în continuare.

Am ascultat cu atenție toate comentariile dumneavoastră și cred că această contribuție este foarte utilă în cadrul eforturilor noastre de a crea condiții cu adevărat eficiente în privința bunăstării animalelor. Odată cu adoptarea acestui raport, transmitem opiniei publice semnalele potrivite cu privire la faptul că abordăm îngrijorările pe care le-a exprimat și, în același timp, stabilim standarde moderne în privința practicilor globale de bunăstare în momentul sacrificării animalelor. Mulțumesc Parlamentului și raportorului pentru sprijinul acordat.

La final, din moment ce acesta este ultimul meu discurs în acest plen, aș vrea să spun că mi-a făcut mare plăcere să lucrez cu dvs. și permiteti-mi să vă urez tuturor succes în demersurile dvs. viitoare și tot binele din lume.

Janusz Wojciechowski, raportor. – (PL) Dle președinte, dle comisar, aș vrea să subscriu acestor urări și sunt bucuros că ultimul discurs al dnei comisar în cadrul Parlamentului se referă la prezentarea a ceea ce este cu adevărat un proiect bun și un regulament bun și majoritatea celor care au luat cuvântul până acum sunt de acord cu aceasta. Doresc ca rezultatul final al acestei munci, această muncă reunită a Parlamentului, a Comisiei și a Consiliului să nu afecteze în mod considerabil ceea ce a propus Comisia, pentru că propunerile făcute de Comisie au fost cu adevărat foarte bune. Totuși, în abordarea protecției animalelor, în cadrul acelor măsuri destinate îmbunătățirii bunăstării animalelor, două lucruri sunt importante.

În primul rând, banii. Din nefericire, nu vom obține acordul societății de a ridica aceste standarde dacă nu garantăm o finanțare corespunzătoare a acestora. Mijloacele comunitare sunt esențiale aici pentru atingerea obiectivelor care au fost stabilite. Nu este posibil să introducem astfel de standarde mai ridicate fără bani, transferând toate costurile în sarcina organismelor responsabile cu introducerea standardelor.

A doua problemă se referă la echivalență, astfel încât standardele îmbunătățite să nu reducă competitivitatea producătorilor din Uniunea Europeană. Cred că suntem pe drumul cel bun în ceea ce privește realizarea acestui obiectiv. Mă bucur că aceste propuneri au fost aprobate în plen.

Aș dori să-i mulțumesc încă o dată dlui comisar. Aș dori, de asemenea, să le mulțumesc colegilor care au luat cuvântul astăzi și mă bucur că ideea ridicării standardelor de bunăstare a animalelor este în întregime acceptată în acest plen.

Președintele. –Dezbaterea este închisă.

Votarea va avea loc miercuri, 6 mai 2009.

16. Revizuirea generală a Regulamentului de procedură (dezbatere)

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0273/2009) întocmit de domnul Corbett, în numele Comisiei pentru afaceri constituționale, privind revizuirea generală a Regulamentului de procedură al Parlamentului [2007/2124(REG)].

Richard Corbett, raportor. –Dle președinte, intenționez să utilizez în introducerea acestui raport mai puțin decât cele 4 minute care îmi revin și probabil puțin mai mult când voi răspunde, la final, în cazul în care vor exista întrebări care necesită clarificare.

Acest raport este rezultatul unei activități intense. Sursa acestor reforme pe care am dori să le introducem în Regulamentul nostru de procedură derivă parțial din activitatea Grupului de lucru privind reforma, instituit de Conferința președinților, condusă cu pricepere de colegul meu, Dagmar Roth Behrendt, care a prezentat mai multe propuneri aprobate de Conferința președinților și transmise nouă spre a le introduce, pe cât posibil, în Regulamentul de procedură.

Cea de-a doua sursă este reprezentată de un număr de schimbări mai mici, care, în mult privințe, au fost pe agenda de lucru de mult timp, dar, în loc să avem o serie de rapoarte care să modifice normele în puncte minore, le-am grupat împreună. Unele dintre acestea sunt de natură tehnică; altele clarifică normele noastre și le fac mai ușor de înțeles, precum cea care reunește articolele 141, 142 și 143 din Regulamentul de procedură într-un singur text codificat care reglementează modul în care ne organizăm dezbaterile în plen. În acest sens, există amendamentul inovator conform căruia trebuie să avem o procedură a cartonașului albastru pentru a putea să ne întrerupem unii pe alții. De exemplu, s-ar putea ca dl Duff să dorească să-mi adreseze chiar acum o întrebare legată de ceea ce am spus și i-aș permite acest lucru timp de 30 de secunde, dacă acest articol ar fi adoptat. Sunt convins, dle președinte, că dvs. i-ați permite acest lucru și acum, dacă dumnealui ar dori aceasta, dar, din fericire, nu o dorește.

Așadar există niște trăsături inovatoare care ar trebui să dea puțin mai mult dinamism dezbaterilor noastre. Îmi amintesc că, atunci când am propus pentru prima oară introducerea perioadei „catch- the-eye” la finalul dezbaterilor obișnuite, toată lumea a spus: nu, nu putem face acest lucru, va da peste cap timpul de vorbire alocat grupurilor, și așa mai departe. Totuși, acum facem acest lucru, a devenit parte integrantă a procedurilor noastre și una foarte apreciată, cred, de majoritatea membrilor. Aș sugera că, poate, așa se va întâmpla și cu procedura cartonașului albastru: acum există o doză de ezitare, dar haideti să o încercăm, să vedem cum funcționează și sunt convins să putem să o facem să dea rezultate.

Au mai fost ridicate niște amendamente în cadrul discuțiilor pe marginea acestei probleme, fie la nivel de comisie, fie acum, în plen. De exemplu, a existat o sugestie ca toate voturile finale asupra unui act legislativ să se facă automat prin apel nominal – cred că dra Dahl a avut această idee. Salut acest amendament și l-am introdus în raportul meu. Au existat sugestii din partea multor membri referitoare la introducerea în Regulament a unor prevederi privind intergrupurile, chiar dacă numai pentru a delimita foarte clar ce sunt și ce nu sunt acestea, pentru a arăta că sunt informale și că nu pot prelua responsabilitățile organelor parlamentare.

Așadar, există multe lucruri interesante aici. Există și amendamentul privind sistemul ciudat pe care îl avem conform căruia sesiunea inaugurală este prezidată de cel mai în vârstă membru în loc de, spre exemplu,

președintele aflat la sfârșit de mandat, așa cum se întâmplă în anumite parlamente - sau chiar de un vicepreședinte aflat la sfârșit de mandat, în cazul în care președintele nu ar fi, poate, reales. Aceasta este o îmbunătățire destul de rezonabilă adusă procedurilor noastre.

Voi încheia aici. Nu am folosit tot timpul alocat, dar, dacă este necesar, mă voi întoarce bucuros la finalul discuțiilor și voi răspunde întrebărilor sau nelămuririlor.

József Szájer, în numele Grupului PPE-DE. – Dle președinte, aș dori să salut această propunere și, de asemenea, să îi mulțumesc dlui Richard Corbett pentru munca grea, și nu mereu profitabilă, pe care a depus-o.

În mod frecvent, atunci când schimbăm Regulamentul de procedură, colegii noștri devin îngrijorați de ceea ce se întâmplă. Majoritatea își dau seama de ce s-a întâmplat și de schimbările efectuate doar după ce noul regulament intră în vigoare, moment în care acesta nu mai poate fi modificat. Sprijin cu fermitate majoritatea propunerilor care au fost depuse, mai ales pentru că acestea reflectă nu doar munca grea depusă de dvs., ci și pe cea – așa cum ați menționat a grupului de lucru pentru reformă parlamentară prezidat de Dagmar Roth-Behrendt, cel care a pregătit foarte bine această propunere.

Cu toate acestea, în timpul procesului de reformă parlamentară, le-am explicat membrilor grupului nostru în cadrul discuțiilor și faptul că acest raport privind reforma parlamentară trebuie să fie aprobat prin schimbări aduse Regulamentului de procedură. Aceasta este o procedură democratică care se încheie printr-un vot. Nu se putea schimba nimic doar prin discuții în cadrul respectivului grup și am muncit foarte mult în această direcție.

Aș vrea să menționez, de asemenea, faptul că am fost oarecum critic față de ceea ce tocmai a fost spus, și anume că anumite proceduri informale pe care le avem în Parlament sunt instituționalizate. Îmi este întrucâtva teamă pentru că, dacă avem un obicei, atunci este mai bine să îl păstrăm ca atare decât să modificăm cu orice preț regulile.

Pentru grupul nostru, cel mai important aspect este, totuși, proporționalitatea. În Parlamentul nostru, comisiile dețin roluri foarte puternice. În pregătirea voturilor în Parlament, acestea preiau o mare parte din povara acestei Camere prin votarea în cadrul comisiilor. Reflectarea în cadrul comisiilor a proporțiilor care există în plen la abordarea subiectelor importante nu este doar o simplă chestiune de procedură, ci o chestiune de democrație. Cred că este o chestiune democratică de bază și, în numele Grupului PPE-DE, susțin raportul.

Costas Botopoulos, în numele Grupului PSE. – Dle președinte, sunt unul dintre acele animale constituționale curioase care consideră că Regulamentul de procedură reflectă munca noastră aici în Parlament. Păreră mea este, așadar, că această lucrare a dlui Richard Corbett, specialistul eminent în domeniu, este importantă. Spre meritul său, trebuie să spun că aceasta este a doua modificare a Regulamentului de procedură. Sunt unele lucruri care s-au modificat de curând și pe care le schimbăm iarăși, pentru că am constatat că practica Parlamentului nostru necesită aceste schimbări.

În această seară, doresc să vă adresez o remarcă generală și trei remarci specifice. Cea generală este aceea că cred că este foarte important să discutăm și despre cel de-al doilea aspect al raportului dlui Corbett: impactul Tratatului de la Lisabona asupra Regulamentului nostru de procedură. Importanța discuției despre acest aspect derivă din faptul că o modificare a Regulamentului de procedură fără această a doua parte ar fi imperfectă.

Cele trei remarci specifice pe care le adresez: prima se referă la o modificare în care și eu am avut un mic rol. Este vorba de faptul că încercăm să introducem în Regulamentul de procedură ideea unei *agora*, a posibilității acordate și cetățenilor de a se adresa Parlamentului și de a participa la discuții în cadrul acestuia. Consider că aceasta este o inițiativă importantă pe plan simbolic, pe care am preluat-o împreună cu prietenul și colegul meu Gérard Onesta și cred că ar fi un lucru bun dacă ar fi consacrată în Regulamentul de procedură.

Cel de-al doilea lucru care este, cred, important este modificarea adusă rapoartelor din proprie inițiativă: faptul că, după ce am văzut cum sunt puse în practică, reintroducem posibilitatea amendamentelor, chiar dacă aprobate de o zecime dintre parlamentari. Cel de-al treilea aspect se referă la procedura cartonașului albastru. Mă pronunț în favoarea oricărui lucru care va dinamiza discuțiile noastre parlamentare în acest cadru, drept urmare consider că această posibilitate ca parlamentarii să se întrerupă unul pe celălalt și să își vorbească în mod civilizat este o idee bună.

Andrew Duff, în numele Grupului ALDE. – Dle președinte, în primul rând aș dori să îi mulțumesc dlui Corbett pentru munca depusă. Grupul ALDE va sprijini pachetul. Este o reformă modernizatoare a camerei, pe care

o apreciem: ne va face mai eficienți și mai pluraliști și sper că, până la urmă, ne va face mai plăcuți în ochii opiniei publice și, desigur, ai presei.

Am două sau trei comentarii de făcut, totuși. Primul se referă la chestiunea despre care a vorbit dl Szájer: încercarea de a forța comisiile să fie proporționate în mod rigid în raport cu dispunerea partidelor în Parlament. Cred că, de fapt, este perfect logic ca un grup politic să își exprime preferința pentru desemnarea mai multor membri într-o comisie pe care o consideră mai importantă. Cred că, dacă vom vota în favoarea amendamentului nr. 42, grupurile și membrii PE îl vor cataloga drept frustrant și vor solicita, în final, mai multă flexibilitate.

Aș vrea să apăr cu strășnicie modificările asupra cărora s-a convenit în cadrul Comisiei pentru afaceri constituționale, referitoare la articolul 45 alineatul (2), modificări despre care tocmai a vorbit dl Costas Botopoulos. Cred că trebuie să adoptăm o poziție relaxată în privința îmbunătățirii rapoartelor din proprie inițiativă, în cazul în care acest lucru va fi necesar, iar experiența pe care am trăit-o în iulie, când a fost introdusă schimbarea anterioară, indică faptul că aceste rapoarte necesită adesea îmbunătățiri adoptate în plen.

Aș vrea, de asemenea, să laud amendamentul nr. 68 referitor la procedura de reformare. Cred că Parlamentul s-a limitat prea mult și ar trebui ca procedurile noastre să ilustreze mai bine acordul interinstituțional din 2001 pentru a permite comisiilor să discute despre modificări considerabile aduse unor părți ale unor directive sau regulamente pe care Comisia încearcă să le reformeze, dar într-o formă foarte redusă.

În sfârșit, încerc să înlătur adăugarea voturilor pe părți și a voturilor separate la procedura care va permite președintelui să retrimită în comisie un raport care a atras mai mult de 50 de amendamente privind puncte esențiale.

Monica Frassoni, în numele Grupului Verts/ALE. – (IT) Dle președinte, Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană nu a avut niciodată prea mult timp pentru marile reforme parlamentare realizate de dl Corbett - care îmi este prieten și cu care am lucrat mulți ani, știe acest lucru și nu se va supăra pe mine - pentru că acestea tind să transforme Parlamentul nostru într-un aparat birocratic unde rolul deputaților individuali, al grupurilor minoritare și chiar al comisiilor trebuie să fie supus puterii de decizie crescânde, parțial arbitrară, a Conferinței președinților și a administrației. În plus, acestea transformă relația dintre comisia principală și comisiile consultative din cadrul procedurii legislative într-una confuză și conflictuală în esență.

Trebuie să spun că sunt stupefiată de faptul că, în această seară, în cadrul acestei dezbateri, nu abordăm lucrurile pe care le considerăm fundamentale în privința acestei reforme procedurale. Primul lucru este confuzia care va fi în mod inevitabil creată între comisia principală și comisia consultativă, pentru că atunci când comisia principală respinge amendamentele comisiei consultative, aceste amendamente ar putea ajunge direct în plen, creându-se astfel un potențial extrem de riscant de incertitudine juridică - după cum am văzut, de asemenea, întâmplător în cazul REACH.

Din cauza mecanismului confuz și absolut inacceptabil reprezentat de posibilitatea de a avea voturi comune și raportori comuni cu privire la probleme deosebit de importante pentru puterea noastră legislativă, nicio comisie consultativă nu mai este liberă, de fapt, să își desfășoare activitatea.

În cele din urmă, dle președinte, mai este un element care ne preocupă foarte mult. Unul dintre rezultatele activității grupului de lucru privind reforma internă, din care am făcut și eu parte, rezultat pe care l-am perceput drept pozitiv la început, a fost propunerea de consolidare semnificativă a competențelor și a rolului Comisiei pentru petiții. În cadrul acestei reforme, totuși, rolul Comisiei pentru petiții a fost desființat, în sensul că aceasta va mai putea ajunge în mod direct în plen doar după extrem de multe complicații și posibile conflicte cu comisia competentă.

Din toate aceste motive, grupul nostru consideră că această reformă nu este finalizată și că adoptarea acesteia de către majoritatea Parlamentului ar fi o greșeală.

Președintele. – Vă mulțumesc, dna Frassoni. Dl Corbett va avea, desigur, dreptul la replică, dar trebuie să precizez că dna Frassoni a folosit un cartonaș roșu în timp ce aștepta să îl încerce pe cel albastru.

Hanne Dahl, în numele Grupului IND/DEM. – (DA) Dle președinte, Regulamentul de procedură formează baza tuturor activităților într-un plen ales în mod democratic. Norme clare asigură egalitatea de tratament a fiecărui participant la procesul politic. Cerințele nu pot fi modificate pentru ca anumite grupuri, persoane sau atitudini să nu se bucure de influență. Regulile nu pot fi adaptate doar pentru că așa este avantajos pentru cel care face acest lucru.

În ultima săptămână, de exemplu, Conferința președinților a discutat pe marginea unei cereri de boicotare a votului privind raportul Staes. Din fericire, Serviciul juridic a respins-o. Rezultatul unui vot trebuie să fie luat în considerare. Prin urmare, și grupul meu a prezentat amendamente privind utilizarea exclusivă a sistemului electronic de votare. Aceasta ne-ar permite să evităm greșelile și, în același timp, să fim siguri că este întrunit cvorumul. Le solicit membrilor să voteze în favoarea acestor amendamente.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Dle președinte, este greu să reformezi Uniunea Europeană, dar este și mai greu să reformezi Parlamentul European, după cum am văzut în dezbaterile privind revizuirea Regulamentului de procedură și în activitatea colegului nostru, dl Richard Corbett. Aș vrea să îi mulțumesc dlui Corbett pentru imensul devotament demonstrat, în scopul de a reuni într-un singur document numeroasele interese și de a aduce în plen această revizuire a Regulamentului de procedură. Grupul socialist din Parlamentul European va sprijini acest raport.

Așteptăm Tratatul de la Lisabona; atunci Parlamentul va avea o putere legislativă mai mare și trebuie să ne pregătim să plasăm legislația în centrul activităților noastre. Rapoartele din proprie inițiativă vor trebui să ocupe un loc secundar; legislația trebuie să fie pe primul loc.

Trebuie, de asemenea, să fim mai riguroși în activitatea pe care o desfășurăm în întreaga lume. Călătoriile delegațiilor parlamentare în țări sau în părți diferite ale lumii trebuie să fie corelate cu comisiile tehnice ale Parlamentului. În cazul în care o delegație se ocupă de un subiect cum ar fi schimbările climatice sau protecția socială, ar trebuie să fie implicați și experți din comisia tehnică competentă.

Agreez ideea de a ne face dezbaterile mai atractive: pe viitor, cartonașul albastru, nu cel roșu, va aduce mai mult dinamism. Acest lucru este excelent. Cooperarea între comisii, între aceste comisii mixte, este un test de rezistență, pentru că experiența anterioară a fost nesatisfăcătoare. Să fim onești, comisia consultativă a avut șanse minime. Din acest punct de vedere, experimentul unor ședințe mixte cu participarea a două comisii este o nouă încercare de a crea ceva mai bun.

Această reformă este esențială. De asemenea, este bine că facem acest lucru înainte de alegeri și nu îl amânăm până la următoarea legislatură. Aș dori să le mulțumesc încă o dată dlui Corbett și tuturor participanților.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Dle președinte, deși excelent, raportul dlui Corbett conține, din nefericire, o greșeală gravă. Scopul nostru este de a oferi servicii parlamentare de înaltă calitate. Prin urmare, trebuie să evităm greșelile și să putem îmbunătăți textele.

Doar amendamentul nr. 8, care se referă la articolul 45 din Regulamentul de procedură, ne va permite să prezentăm amendamente în plen, cu sprijinul a 75 de membri - ceea ce va fi greu de obținut. Raportorul și Comisia pentru afaceri constituționale au decis să respingă această procedură, din teama de a fi copleșiți de amendamente.

Modificările propuse de noi, în numele Grupului Alianței Liberalilor și Democraților pentru Europa și al Grupului Verzilor/Alianța Liberă Europeană, au vizat acordarea acestui drept unui număr de două sau trei grupuri politice. Avem coordonatori și raportori alternativi competenți care urmăresc procesul legislativ.

A respinge modificarea propusă de Comisia pentru afaceri constituționale înseamnă a nega puterea de a îmbunătăți un text în cadrul unei proceduri normale, ceea ce reprezintă o greșeală gravă.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Vă mulțumesc, dle președinte. Schadenfreude este singura bucurie, spune cinicul. Cu toate acestea, chiar și aceia dintre noi care nu sunt cinici recunosc că Schadenfreude este o formă de bucurie și este chiar tipul de bucurie pe care îl simt acum. De ce? Ei bine, anul trecut, noi, cei din Lista June și Grupul Independență și Democrație am început să solicităm voturi prin apel nominal în cazul tuturor voturilor finale. Îmi amintesc cum Președintele Pöttering ne-a muștrat, ne-a ridiculizat și ne-a vorbit de costurile foarte ridicate. Acum, comisia propune ca toate voturile finale asupra actelor legislative să se facă prin apel nominal. Și pe bună dreptate! Pentru a putea cere responsabilitate politică din partea deputaților europeni, votanții trebuie să poată verifica modul în care au votat. Cum au votat dl Hannan, dna Wallis sau dna Svensson, ca să numesc doar câțiva dintre colegii mei preferați? Această propunere constituie un important pas înainte spre un proces democratic și sporește controlul votanților asupra acelor „yes-men” din acest plen. Aș vrea să-i mulțumesc dlui Corbett pentru acest lucru și dlui președinte pentru că mi-a permis să vorbesc.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) De fapt, dle președinte, imaginați-vă ce s-ar întâmpla dacă s-ar aplica necesitatea reunirii unui cvorum în cazul deliberărilor noastre. Doar 11 dintre noi sunt prezenți la dezbaterile de astăzi referitoare la chestiuni foarte importante, care interesează viitorul Parlament. Din acest motiv consider că principiul în sine care stă la baza acestor schimbări este foarte îndoielnic.

Ceea ce este și mai îndoielnic - lăsând la o parte activitatea desfășurată de dl Corbett - este un amendament care a fost respins de Comisia pentru afaceri constituționale, fiindu-ne retrimis de către cele două grupuri principale din acest plen pentru ca noi să modificăm - în circumstanțe despre care știm foarte bine că privesc un anumit individ - prevederea tradițională comună tuturor parlamentelor din lume, potrivit căreia sesiunea inaugurală este prezidată de cel mai în vârstă membru.

Această prevedere este pe deplin validă, iar a dori să o schimbăm doar pentru că cel mai în vârstă membru din cadrul următoarei legislaturi nu este pe placul majorității grupurilor este, în mod vădit, o măsură necinstită. De altfel, aceasta rezumă problema Parlamentului. În curând se vor împlini 20 de ani de când sunt membru al Parlamentului. Am observat că Regulamentul de procedură este modificat ori de câte ori minoritatea își exercită un drept. Ar fi mai bine să abrogăm Regulamentul de procedură și apoi să acceptăm pur și simplu voința grupurilor majoritare.

Richard Corbett, *raportor*. - Dle președinte, permiteți-mi să încep prin a mulțumi raportorilor mei alternativi, care au abordat toate detaliile acestui subiect: dl Szájer, dl Duff, dna Frassoni și dna Dahl. Fără ajutorul și munca lor, nu am fi putut finaliza acest demers.

În al doilea rând, aș vrea să confirm un lucru care a fost deja menționat. Acest raport a fost, de fapt, împărțit în două. Mai există un raport pe care nu l-am adus încă în plen - asupra căruia va trebui să revenim în următorul Parlament - referitor la modalitățile de adaptare a procedurilor noastre la Tratatul de la Lisabona, în cazul în care acesta va intra în vigoare. Desigur, am abordat acest aspect cu titlu de pregătire, fără a aduce atingere ratificării, care, să sperăm, va avea loc mâine în Senatul ceh și mai târziu în cursul acestui an în Irlanda, dar, în cazul ratificării Tratatului, ne vom întoarce la acest subiect având deja finalizată activitatea de pregătire.

În al doilea rând, pot să confirm că există într-adevăr reguli care, așa cum a evidențiat dl Szájer, revin asupra unor reforme recente, adoptate ca urmare a primului raport elaborat de grupul de lucru privind reforma, condus de Dagmar Roth-Behrendt. Este abordată problema rapoartelor din proprie inițiativă, în cazul cărora avem o procedură considerată în prezent de mulți membri ca fiind puțin prea rigidă. Am făcut-o puțin mai flexibilă. În primul rând, dezbateră nu va fi consta doar într-o scurtă prezentare întocmită de raportor și un răspuns din partea Comisiei. Este posibil ca perioada „catch-the-eye” prevăzută pentru asemenea ocazii să fie de până la 10 minute.

În al doilea rând, în ceea ce privește amendamentele, acestea sunt interzise acum în cazul rapoartelor din proprie inițiativă. În schimb, grupurile pot depune o propunere de rezoluție alternativă. Acest drept ar continua, dar, în plus, ar fi acceptate amendamentele depuse de o zecime din membrii Camerei. Dl Wielowieyski, care tocmai a părăsit sala, a criticat acest punct, dar în acest moment nu există niciun drept care să permită modificarea rapoartelor din proprie inițiativă. Acest lucru conferă un drept limitat.

Nu vrem să declanșăm o avalanșă și să avem sute de amendamente care să determine rescrierea rezoluțiilor lungi de către o comisie alcătuită din vreo 700 de membri, dar, pe de altă parte, am considerat că prevederea unui drept limitat la a prezenta amendamente acolo unde acest lucru se dorește foarte mult a reprezentat un compromis rezonabil și un echilibru potrivit.

O altă modalitate prin care se revine asupra unei reforme din trecut este amendamentul întocmit de grupul ALDE cu privire la reformare. Cred că și aceasta constituie o ajustare binevenită a procedurilor pe care le avem acum.

Aș vrea să mai menționez și faptul că multe idei noi au venit din partea altor membri. I-am nominalizat pe câțiva mai devreme. Am uitat să menționez articolul despre *agora*, care poate fi atribuit dlui Botopoulos și dlui Onesta. Mai sunt și alte idei privind votul prin apel nominal în cazul rapoartelor legislative - nu pentru toate voturile finale, ci pentru voturile finale privind rapoartele legislative, ceea ce cred că am spus deja.

În sfârșit, iată punctele asupra cărora nu sunt de acord cu anumiți membri. Dle Duff, regula referitoare la situațiile în care există un număr mare de amendamente în plen și președintele poate cere ajutorul unei comisii: nu este o retrimiteră a raportului către comisie. Comisia acționează pur și simplu ca un filtru pentru amendamentele în plen, astfel încât să nu fim nevoiți să ne petrecem ore întregi votând, ci doar cu privire la acele amendamente care au un anumit nivel de susținere. Nu este o trimitere înapoi.

În al doilea rând, problema ridicată de dra Frassoni cu privire la comisiile consultative care au dreptul de a depune amendamente în plen. Nici eu nu știu dacă aceasta este o idee bună sau nu, dar a fost propusă de grupul de lucru privind reforma, din care ați făcut parte. A fost aprobată de Conferința președinților. A fost

acceptată printr-un oarecare consens, prin urmare o supunem spre aprobare sau respingere în plen. Vom vedea cum se va vota mâine în plen.

În ultimul rând, nu mă voi adresa Comisiei pentru petiții, pentru că vom avea cât de curând o dezbateră specială în acest sens și voi reveni atunci asupra acestui punct. Pentru a-i răspunde dlui Gollnisch, voi mai adăuga, în încheiere, că se înșeală asupra a două lucruri. Acesta nu este amendamentul care a fost respins în cadrul comisiei. Este unul diferit, o abordare diferită a subiectului. Am avut rezerve serioase față de amendamentul care a fost prezentat în cadrul comisiei. Sprijin din toată inima amendamentul depus în plen.

În al doilea rând, procedura ca cel mai în vârstă membru al Parlamentului să prezideze reuniunea inaugurală nu este ceva comun tuturor parlamentelor din lume, așa cum a sugerat dumnealui. Este întâlnită în cadrul multor parlamente, dar în niciun caz nu este singurul sistem care există și, în calitate de Parlament European, este destul de rezonabil să analizăm diferitele sisteme existente și să îl alegem pe cel care corespunde situației noastre. Decizia îi aparține Camerei.

Președintele. –Dezbaterea este închisă.

Votarea va avea loc miercuri, 6 mai 2009.

17. Procedura privind petițiile (modificarea titlului VIII din Regulamentul de procedură) (dezbateri)

Președintele. –Următorul punct pe ordinea de zi este raportul (A6-0027/2009) întocmit de domnul Onesta, în numele Comisiei pentru afaceri constituționale, privind revizuirea Regulamentului de procedură în ceea ce privește procedura aplicată petițiilor ([2006/2209(REG)]).

Gérard Onesta, raportor. – (FR)Dle președinte, nu știu dacă acest raport este cireșa de pe tortul mare care a fost raportul Corbett; mai degrabă este prăjiturica servită la cafea, exact în momentul în care și se strecoară nota de plată.

Voi vorbi despre petiții. Am văzut în trecut că Regulamentul de procedură, în forma sa actuală, ne-a provocat câteva probleme, întrucât uneori anumite reguli au fost dificil de interpretat sau chiar au dus la un impas politic cauzat de admisibilitatea unor texte. Am încercat, prin urmare, să îl ordonăm într-o oarecare măsură, să îl clarificăm și să îl consolidăm, dar asta nu înseamnă că înfăptuim o revoluție.

Mai întâi, dorim o mai bună identificare a petiționarului, pentru că, în prezent, când primim sute de petiții, nu este clar cine este persoana de contact. În consecință, le vom cere petiționarilor să specifice cine este liderul lor; altfel, vom decide să folosim primul nume de pe prima pagină.

Am stabilit dreptul de retragere dintr-o petiție. Transmitem următorul mesaj cetățenilor: „puteți depune o petiție, dar puteți și să renunțați la acest drept și să cereți ca numele dvs. să fie retras de pe lista de semnatori.”

Știți că Parlamentul poate primi corespondență în limbile minorităților, cum ar fi limba galiciană, catalană, bască, ș.a.m.d., atunci când aceste limbi sunt recunoscute de statele membre. Am decis să extindem acest drept și în cazul petițiilor. În cazul în care vom primi scrisori în anumite limbi pe care Biroul le recunoaște ca limbi pentru comunicarea scrisă cu cetățenii, vom răspunde și noi în respectivele limbi.

Adevărata reformă, totuși, se referă la admisibilitate. Până acum, membrii Comisiei pentru petiții trebuiau uneori să se lupte pentru a afla dacă un anumit document intra sau nu sub incidența dreptului european. La urma urmelor, din moment ce Europa se aplică în toate domeniile, oamenii intrau pe ușa din spate. Prin urmare, am încercat să simplificăm lucrurile printr-un fel de stimulent al admisibilității.

Dacă un sfert din membrii Comisiei pentru petiții consideră un text ca fiind admisibil, atunci așa va fi considerat, pentru că nu se pune problema să restricționăm un drept vital, un drept care se bazează, în orice caz, pe legislația primară. În eventualitatea unei declarații de inadmisibilitate, vom încerca chiar să recomandăm mijloace de recurs posibile.

În orice moment trebuie să existe transparență, întrucât numele petiționarului și conținutul petiției vor fi întotdeauna publicate în registrele noastre, dar în cazul în care, pentru a-și proteja intimitatea, petiționarul solicită să rămână anonim, îi vom putea oferi acest lucru. Același lucru este valabil și în cazul confidențialității solicitate în timpul discuțiilor.

În mod firesc, continuă să rămână la latitudinea președintelui comisiei acordarea dreptului petiționarilor de a lua cuvântul.

În ceea ce privește dreptul de a lua măsuri ulterioare, l-am extins – sau mai degrabă l-am clarificat – până la un anumit nivel, pentru că în trecut Comisia pentru petiții putea, practic, să elaboreze un raport din proprie inițiativă referitor la aproape orice subiect posibil. Nu vedem de ce această comisie ar trebui să aibă mai multe drepturi decât alte comisii. Își va menține, desigur, acest drept, cu condiția să nu existe nicio obiecție din partea Conferinței președinților.

Registrul electronic a fost păstrat. După caz, vor exista vizite de constatare la fața locului, pentru a stabili anumite fapte sau pentru a căuta cu adevărat o soluție. Acesta este un rol de mediator; este ceva destul de original și am decis să îl introducem în beneficiul Parlamentului.

Dacă va fi nevoie, vom solicita ajutorul Comisiei, reprezentată la cel mai înalt nivel în această seară, pentru a clarifica aplicarea dreptului comunitar și, eventual, pentru a ne fi oferite diverse informații. Informațiile colectate vor fi, în mod firesc, puse la dispoziția Comisiei, a Consiliului și a petiționarului.

Cu toate acestea, referitor la Tratatul de la Lisabona, acesta ar trebui ratificat? Știți că acest Tratat prevede un nou tip de petiție – alături de petițiile către Parlamentul European, care există de mult timp – și anume petițiile către Comisia Europeană, care să conțină cel puțin un milion de semnături.

Am decis pur și simplu că, în eventualitatea ratificării Tratatului de la Lisabona, în cazul în care un subiect conex este abordat vreodată într-o petiție trimisă Comisiei de un milion de cetățeni, noi vom verifica, în Parlament, dacă avem de-a face cu un subiect identic și dacă petiția trimisă Comisiei ne-ar putea sau nu afecta munca, situație în care i-am informa pur și simplu pe petiționari în acest sens.

Ei bine, dle Președinte, doamnelor și domnilor, cred că am rezumat mai mult sau mai puțin situația. Nu este vorba de nicio revoluție, ci doar de câteva clarificări și de evitarea unui posibil impas.

Richard Corbett, în numele Grupului PSE. – Dle președinte, grupul meu își anunță cu mare plăcere sprijinul pentru raportul întocmit de dl Onesta, care a făcut o treabă minunată în abordarea acestei chestiuni, și chiar a făcut-o de ceva vreme. Este oarecum curios cum Conferința președinților a așteptat atât de mult să introducă acest raport pe ordinea noastră de zi.

Totuși, faptul că a așteptat atât de mult și l-a introdus pe ordinea de zi în același timp cu raportul meu înseamnă că există o ușoară conexiune între rapoartele noastre într-o anumită privință, ceea ce dra Frassoni a sugerat în dezbaterile anterioare. Acesta este subiectul cooperării dintre Comisia pentru petiții și comisia responsabilă cu subiectul în cauză. Toată lumea este de acord cu privire la faptul că ambele trebuie să colaboreze și să-și coordoneze activitatea, dar există o neînțelegere despre ceea ce s-ar putea numi esența problemei: dacă acestea nu sunt de acord într-o privință, cine are ultimul cuvânt?

Îi putem înțelege pe membrii oricăreia dintre cele două părți. Membrii Comisiei pentru petiții consideră că ei sunt cei care au primit petițiile, au analizat problema, ar fi avut audieri, vizite, au găsit uneori greșeli în legislația de care s-a ocupat comisia competentă, consideră că s-au familiarizat cu subiectul și că ar trebui să aibă ultimul cuvânt în cazul în care comisia competentă nu este de acord. Pe de altă parte, putem înțelege și opinia comisiei competente. De ce să găsească dintr-o dată o altă comisie responsabilă cu subiectul în cauză, doar pentru că cineva a trimis o petiție celeilalte comisii? Îi putem înțelege pe membrii oricăreia dintre cele două părți.

Ceea ce am încercat să fac pentru a le concilia a fost să le spun că ar trebui să lucreze într-o strânsă colaborare și că, în cele din urmă, Comisia pentru petiții trebuie să asculte opiniile comisiei competente. Aceasta poate, dacă alege acest lucru, să se distanțeze de aceste opinii – îi este permis acest lucru dar, dacă o face, prețul pe care îl va avea de plătit constă în dreptul comisiei competente de a depune amendamente în plen.

Cred că este un *quid pro quo* rezonabil. Nu înțeleg de ce dra Frassoni a spus mai devreme că aceasta ar distruge Comisia pentru petiții. Chiar nu înțeleg cum a putut ajunge la această concluzie. Desigur, membrii Comisiei pentru petiții din grupul meu mi-au spus că le convine acest compromis și cred că este un compromis care poate funcționa. Chiar este un compromis. Un extremist aflat de oricare parte a baricadei din jurul acestei dispute nu va fi mulțumit, dar cred că acest compromis poate funcționa. Se îmbină foarte bine cu excelentul raport al dlui Onesta și cred că, în ansamblu, acest pachet va funcționa.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Dle președinte, dl Onesta a spus că acest raport nu este revoluționar, dar este, cu toate acestea, o reformă importantă, care consolidează drepturile cetățenilor, precum și pe cele ale Comisiei

pentru petiții. Dreptul la petiții este un drept acordat cetățenilor și vor fi făcute câteva îmbunătățiri care vor avea drept scop, printre altele, a-i încuraja pe cetățeni să adreseze întrebări Parlamentului. Din punctul meu de vedere, consider că este corect ca decizia de admisibilitate a unei petiții să nu îi aparțină președintelui comisiei. Deși eu însumi sunt președinte de comisie, sunt de acord că, în cazul în care un sfert din membrii PE consideră că un subiect ar trebui abordat, atunci acesta trebuie să fie discutat.

Aș vrea să corectez ceva ce a spus dl Onesta: inițiativa cetățenilor europeni nu este o petiție – este altceva. Este de fapt o petiție populară europeană, un tip diferit de drept. Nu este adresată Parlamentului, ci Comisiei și nu ar trebui să le confundăm. Reprezentanții societății civile au așteptări foarte mari în acest sens.

Acesta va fi probabil ultimul raport întocmit de dl Onesta aici în Parlament. Aș dori să îi mulțumesc sincer pentru activitatea sa, atât ca vicepreședinte, cât și ca membru al comisiei noastre, activitate care, în multe privințe, a fost excelentă. Aș mai vrea să menționez Agora, forumul Parlamentului cu societatea civilă, o inovație extraordinară și un instrument cu adevărat important. În consecință, sprijinim raportul Onesta și am dori să vă mulțumim încă o dată pentru cooperarea dvs. constructivă.

(Aplauze)

Președintele. – Trebuie să îl corectez pe dl Leinen, pentru că, din moment ce s-a preocupat și de politica în materie de proprietate, dl Onesta va lăsa în urmă multe lucrări permanente, în afara celor legate de inițiativa politică.

Costas Botopoulos (PSE). – (FR) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori să îi mulțumesc și eu dlui Onesta pentru activitatea și prezența domniei sale în Parlament. Aș vrea să fac câteva remarci referitoare la ultimul său raport. Sunt convins, asemeni d-lui Frassoni, că dreptul la petiție este un drept important, dar trebuie să spun că este o comisie destul de neobișnuită, Comisia pentru petiții; este importantă, interesantă, dar și neobișnuită. Această mini- instanță unde se discută despre tot și despre nimic este destul de importantă dar, în același timp, interesantă și diferită de ceea ce facem noi.

Aș vrea să revin pe scurt asupra a trei puncte. În primul rând, limbile minorităților. Sunt de acord, dar aceasta nu trebuie să deschidă calea unor limbi a căror folosire în Parlament nu este pe deplin legală. În al doilea rând, admisibilitatea. Sunt perfect de acord și este un lucru bun că scopul este acela de a accepta și nu de a respinge petiții. În ultimul rând, aș vrea să spun că sunt de acord cu președintele nostru, dl Leinen. Dreptul la inițiativă al cetățenilor nu are nimic de-a face cu dreptul la petiții, care este un drept democratic, constituțional, care privește Parlamentul, iar cele două nu trebuie confundate.

În sfârșit, am luat cuvântul în special pentru a-i mulțumi dlui Onesta pentru activitatea sa.

Președintele. – Îmi cer scuze în fața distinsului membru pentru că i-am pronunțat numele de familie incorect, și anume Botopoulos în loc de Botopoulos, îmi cer scuze încă o dată.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Dle președinte, doamnelor și domnilor, aș dori, la rândul meu, să îi mulțumesc dlui Onesta, personal și în numele Grupului Verzilor/Aliața Liberă Europeană. Din întâmplare, am fost amândoi la o petrecere mai devreme și ne vom întoarce acolo în curând spre a finaliza mulțumirile și festivitățile.

În această privință, am vrut să spun că, desigur, sprijinim acest raport, dar considerăm, de asemenea, că subiectul relației cu comisia principală rămâne unul spinos în cadrul reformei Corbett și, în acest context, aș dori să îi adresez câteva cuvinte și dlui Botopoulos: Comisia pentru petiții nu este o comisie neobișnuită, ci una care are un rol foarte bine definit și, în majoritatea cazurilor, petițiile se referă la aplicarea dreptului comunitar, la încălcări ale unor directive și legi care, în mod evident, nu au întotdeauna o relație foarte clară cu comisia principală.

Aș merge mai departe și aș spune că oricine a avut vreodată oricât de puțin de-a face cu activitatea Comisiei pentru petiții poate vedea că aceasta este un fel de „Cenușăreasă” în Parlamentul nostru. Vor vedea, de asemenea, că această comisie principală nu răspunde cererilor Comisiei pentru petiții, pur și simplu nu se poate deranja pentru a răspunde oricărui lucru pe care Comisia pentru petiții îl spune, îl face, sau îl propune.

Teama mea este următoarea: Comisia pentru petiții, care nu mereu, dar foarte frecvent, se ocupă de aplicarea directivelor Comunității, trebuie să aștepte cumva permisiunea din partea comisiilor responsabile cu elaborarea legislației și care, prin urmare, joacă un rol diferit, și trebuie, de asemenea, să ceară permisiunea Conferinței președinților atunci când este vorba doar de o simplă verificare a cererii, ceea ce nu are nimic de-a face, repet, cu funcția legislativă a comisiilor parlamentare.

Din acest motiv îmi exprim îngrijorarea în legătură cu reforma propusă de dl Corbett în ceea ce privește petițiile, deși sunt perfect de acord cu ceea ce a spus dl Onesta și vă mulțumesc încă o dată, dle președinte, pentru că ați fost foarte flexibil în legătură cu timpul alocat.

Președintele. – A fost o dovadă de curtenie, datorită faptului că a fost ultimul discurs al serii, cu excepția răspunsului raportorului nostru, dl Onesta, care va lua cuvântul acum.

Gérard Onesta, raportor. – (FR)Dle președinte, voi încerca să le răspund colegilor mei. Dle Leinen, aveți perfectă dreptate: a fost o greșală de exprimare. Procedurile sunt complet diferite când este vorba de a apela la Comisie în temeiul prevederilor posibilului Tratat viitor și a apela la Parlament prin procedura petițiilor.

Totuși, în ipoteza că ambele tipuri de apel – care sunt foarte diferite din punct de vedere al locului și al formatului – s-ar referi la o aceeași problemă, am decis ca petiționarii să fie notificați pentru a constata dacă este adecvat sau nu să ne continuăm anchetele. Am optat pur și simplu pentru consolidarea coordonării în asemenea situații. De obicei explic lucrurile, dar ați avut dreptate să îmi cereți această clarificare lingvistică.

Îmi voi continua explicațiile lingvistice cu întrebarea dlui Botopoulos. În mod evident, nu se pune problema extinderii acestui Turn Babel, care este deja foarte complex: doar uitați-vă la numărul de interpreți care se află încă aici în această seară. Ne este foarte clar că Biroul Parlamentului este cel care decide ca petițiile și corespondența cu petiționarii să fie realizată în alte limbi folosite într-un stat membru. Aceste limbi trebuie, așadar, recunoscute în stat și statul trebuie să ceară acest lucru. Doar patru limbi sunt vizate în prezent. Dacă mâine aș vrea să scriu în Volapük – o limbă imaginară – aceasta nu ar fi, în mod evident, recunoscută de niciun stat și nici Parlamentul, nici Biroul nu ar răspunde în respectiva limbă; toate aceste lucruri sunt specificate în mod clar.

În ceea ce privește aspectul conflictului dintre comisii, asupra căruia dl Corbett ne-a atras atenția, aș evidenția faptul că raportul meu precizează, în conformitate cu articolul 46 din Regulamentul de procedură și cu anexa VI la acesta, că, deja de pe acum, Comisia pentru petiții poate solicita opinia unei alte comisii care are „responsabilitate specifică pentru subiectul analizat”. Spuneți că ar putea izbucni un conflict și în acest caz. Ei bine, am introdus un arbitru, întrucât Comisia pentru petiții nu va putea să emită rapoarte de avize din proprie inițiativă sau să se pronunțe împotriva unui raport din proprie inițiativă al unei comisii competente decât cu permisiunea Conferinței președinților. Avem un sistem de sesizare ulterioară, și anume Conferința președinților, care va decide dacă este de resortul Comisiei pentru petiții sau al comisiei competente să ia măsuri, în situația în care respectivele comisii nu pot ajunge la un acord. Prin urmare, am prevăzut o măsură de siguranță pentru orice eventualitate.

Dle președinte, cred că, aceste clarificări fiind făcute, putem încheia. Am așteptat timp de aproape 20 de ani pentru a primi dreptul de a vorbi șase minute în acest plen, dar a fost o reală plăcere să iau cuvântul în fața unui public precum cel de față.

Președintele. Dezbateră este închisă.

Votarea va avea loc miercuri, 6 mai 2009.

18. Ordinea de zi a următoarei ședințe: a se vedea procesul-verbal

19. Ridicarea ședinței

(Ședința a fost închisă la ora 23.50.)